

Volilna
udeležba
precej nizka

str. 3

Občina Polzela
praznovala

str. 4

Utripa

Savinjske doline

Leto I • številka 3 • cena 200 SIT • 27. oktober 1999

Osrednja tema:
Slab začetek, dober konec

str. 8

Mladosti ni več - žar
in zanos ostajata

str. 14

Izmenjava
izkušenj,
pogledov in
načrtov

str. 10

Trgatev po
savinjsko

str. 32

Se zgodovina res ponavlja?

Mnogi Savinjčani se še danes spomnijo, kako je gorela stara hmeljarna v Žalcu. Požar, ki je v ponedeljek, 4. oktobra letos, uničil skladišče hmelja v Šempetru, bo prav gotovo podobno zaznamoval Savinjsko dolino in predvsem njeno hmeljarstvo. Takoj ko so ognjeni zublji zajeli tretjino letošnjega pridelka hmelja, pa so začele krožiti govorice, da je bil požar podtaknjen. Tudi za hmeljarno v Žalcu mnogi še danes trdijo, da je bil požig namenjen, čeprav dokazov za to očitno ni bilo dovolj.

Po skoraj mesecu dni vzroki za požar v Šempetru še niso znani, kriminalisti pa to možnost zelo intenzivno raziskujejo. Požar v smeri skladišča hmelja je 4. oktobra ob 16.19 uri prvi opazil predsednik šempetrskega gasilskega društva, ki je to takoj sporočil regijskemu centru za obveščanje, ta pa po prioritarni listi gasilske enote GZ Žalec in GZ Prebold. Čeprav so gasilci zelo hitro prispeli na kraj požara, je bila takrat v ognju že vse stavba. Gasili so požar, poleg tega pa so morali varovati tudi sosednje stavbe, da se nanje ne bi razširili ognjeni zublji, ki so bili dolgo vidni daleč naokoli. Gašenje je potekalo prek tako imenovane verige iz vodnjaka in Struge ter iz gasilskih avtocistern, na pomoč z lestvijo pa so priskočili tudi gasilci iz Velenja. Pri gašenju je sodelovalo 173 gasilcev iz več kot 30 prostovoljnih gasilskih društev s 24 avtocisternami in več orodnimi vozili. Nekaj pred 19. uro je bilo končano gašenje požara prek verige, postopoma so nato gasilci zapuščali požarišče. Po 22.30 uri je na požarišču ostala požarna straža, ki je tudi naslednji dan nadzorovala požarišče, iz katerega se je kadilo še več dni.

Skladišče hmelja je v lasti Hmezada Kmetijstva Žalec v stečaju, ki naj bi ga v kratkem prodali na dražbi. V njem je bilo od 360 do 400 ton hmelja v lasti Perutnine Ptuj, nekaj malega pa naj bi bilo v njem tudi še hmelja, last Kmetijstva. V pritličju je bilo več traktorjev in druge mehanizacije. Objekt je razen betonske konstrukcije pogorel v celoti, materialna škoda pa je zelo velika.

Takoj ko so izvedeli za požar, so tja odšli predstavniki Perutnine, stečajni upravitelj in žalski župan. Direktor Perutnine Ptuj dr. Roman Glaser je naslednji dan v sporočilu za javnost zapisal, da je novica o požaru njihovečasne delovne enote v Šempetru prišla kot strela z jasnega. V požaru je bil uničen ves posušeni hmelj, ki ga je imela Perutnina v skladišču v Šempetru, sreča v nesreči pa je, da sta bili dve tretjini pridelka na drugih lokacijah. "Vseeno pa izguba dobre tretjine pridelka letošnje letine hmelja ni katastrofa le za Perutnino Ptuj, ampak za nacionalno gospodarstvo oziroma za kmetijstvo v celoti. Potem ko se je v reševanje letine letos vključilo ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter poskrbelelo za to, da Slovenija ohrani kontinuiteto na svetovnem trgu zelenega

zlata, so ognjeni zublji uničili dobršen del truda in vložkov. Upoštevati moramo tudi posredno škodo, ki jo bo kljub recesiji na svetovnem trgu hmelja zaradi požara utrpela Slovenija," je povedal Roman Glaser, ki je dan po požaru prav tako obiskal požarišče.

Perutnina je pridelala hmelj na tisoč hektarjih hmeljišč, prav v začetku oktobra pa so začeli s prodajo oziroma s sklepanjem prvih prodajnih pogodb. Kot podjetje z vzpostavljenimi standardi kakovosti poslovanja v skladu z ISO 9001 je imela Perutnina v celoti zavarovane vse faze pridelave in skladiščenja hmelja. Samo pridelek v Šempetru je bil zavarovan za okoli 160 milijonov tolarjev. Ker je bilo skladišče varovano in zavarovano z vsemi standardi, Perutnina pričakuje, da bo po požaru dobila povrnjene vsaj neposredne stroške pridelave letošnje letine hmelja. Seveda pa morajo ustrezne službe pred tem ugotoviti dejanske vzroke uničujočega požara. Možnosti je več, kriminalisti pa zelo resno preiskujejo tudi možnost, da je bil požar podtaknjen.

K. R.

foto: T. T. (zgoraj) in D. N. (spodaj)

Mesec požarne varnosti in tedna otrok

Oktober je prav gotovo eden najlepših mesecev v letu. Ne le zaradi svojih barv, pač pa predvsem zaradi jesenskih sadov, ki jih kljub trudu človeka še vedno po svoje, z natančno odmerjeno roko dodeli narava. Tudi po Savinjski dolini smo imeli trgatve, ponekod so spet obujali stare običaje, ki so nekaj pri skupnih opravilih zbrali vso vas. Kmetje so svoje najlepše pridelke prinesli na ocenjevanje za najpridelke. Zakaj bi skrivali svoje sadove? Počasi se skupaj z naravo pripravljamo na zimo ...

Oktober je tudi mesec požarne varnosti in kot zna biti življenje cinično, so se morali savinjski gasilci prav v prvih oktobrskih dneh spopasti z enim največjih požarov v zadnjih letih. Kljub vsej tehniki in preventivnim ukrepom nas resničnost vedno znova preseneti, zato je še toliko bolj pomembno delo gasilcev v tem mesecu, ko dejavnost prostovoljnih gasilskih društev, opremo in ukrepe za preprečevanje požarov predstavljajo soobčanom in zlasti najmlajšim (posnetek je s Polzele).

Da smo vsi povezani v večem naravni krog, je le eno od spoznanj, na osnovi katerega so v vrtcih in šolah pripravili številne prireditve ob tednu otroka. Tudi tako naj bi prispevali k sožitju in medsebojnemu razumevanju generacij. Sicer pa starost sploh ni pomembna. Tam, kjer se ljudje razumejo, si pomagajo pri doseganju ciljev in iskreno povedo tisto, kar v resnici mislijo, tam se sadovi dela bitro množijo.

Gospodarsko poslopje kot likovna galerija

Na Govekovi domačiji v Kasazah pri Petrovčah je bilo v soboto odprte zanimive in nevsakdanje razstave. Manja Vandle in Štefan Maflak sta predstavila svoj likovni projekt, katerega cilj je, da slike in kipe poveže s specifičnim okoljem opuščenih gospodarskih poslopij. Zelo zanimiv projekt bomo predstavili v reportaži, ki bo objavljena v novembrski številki Utripa.

Zottel
Branko ZOTTEL, s.p.

Ulica žalskega tabora, 3310 ŽALEC

Tel.: 710-13-70 Tel. in faks: 715-484

PROIZVODNJA CISTERN ZA VINO
iz nerjaveče pločevine

Se priporočamo!

Žalec, Savinjska cesta 87
tel.: 718-285, 715-140

Pražarna in kavni butik!

Nagradna igra za nakup nad 2000 SIT!

Nagrade: 3 kg, 2 kg in 1 kg kave Tropic

Nagrajenci žrebanja:

1. Justika Šram, Zakl 9, Gomilsko
2. Frida Štorman, Podlog 5/a, Šempeter
3. Štefka Anloga, Ložnica 33/c, Žalec

Podžupani ocenili delo krajevnih skupnosti

Na osmi redni seji so svetniki občine Žalec potrdili nove cene programov v vrtcih

Svetniki občine Žalec so imeli osmo redno sejo zadnji četrtek v septembru, tokrat v dvorani združenega doma Petrovč. Na dnevnem redu so imeli 14 točk, najprej pa jih je kot gostitelj seje pozdravil predstavnik KS Petrovč Peter Kainz. Predstavil je delo v tej krajevni skupnosti in med drugim poudaril, da bo glavna naloga novoizvoljenega sveta krajevnih skupnosti Petrovč dokončanje gradnje kanalizacije in gradnja nove telovadnice. Brez pripomb so nato svetniki sprejeli sklep o ustanovitvi sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

V svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu bodo po en predstavnik žalske policijske postaje, zdržurjenika šoferjev in avtomehaničnikov z območja žalske občine, vrtca, podjetja za vzdrževanje cest, avtošol, upravne enote Žalec, sodnika za prekrške in zavarovalnice Triglav ter dva predstavnika osnovnih šol, ki ju določijo aktivni ravnatelji, in dva predstavnika občinskega sveta. Slednja sta po sklepu svetnikov Roman Toplak iz Kasaz in Alojz Rojnik iz Spodnjih Grušovelj.

Svetniki so na predlog sprejeli tudi sklep o ustanovitvi odbora za dvig varnostne kulture v občini Žalec in njegov poslovnik. Odbor bo obravnaval vzroke in aktivnosti za odpravo vseh pomembnejših varnostnih problemov v določeni lokalni skupnosti (droge, vlomi, tatvine, vandalizem, varnost v prometu, mladoletniška problematika, nasilje v šolah, varnost v soseskah in drugo). V odboru bodo predstavniki: žalske policijske postaje, centra za socialno delo, vrtcev, osnovnih šol, župnijskih uradov z območja občine, zdravstvenega doma, sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, društva prijateljev mladine, študentskega kluba Žalec, gasilskih društev z območja občine in predstavnik mestne skupnosti Žalec. Predstavnika občine sta Roman Virant iz Žalca in Terezija Jelen s

Ponikve. Predlog Andreja Šporina, naj bo v odboru tudi predstavnik tako imenovane neorganizirane mladine, ni bil dan na glasovanje. Odbor bo deloval na občinski ravni, odbori pa bodo organizirani tudi na ravni krajevnih skupnosti.

V zvezi s premoženjsko-pravnimi zadevami so svetniki sprejeli sklepe o nakupu zemljišča za potrebe podružnične šole Gotovlje, o nakupu stanovanjske hiše s pomožnimi objekti v Šempetru (Kramarjeva hiša), ki je povezan z gradnjo novega železniškega prehoda, ter o neodplačnem prenosu stanovanj na Stanovanjski sklad občine Celje. Občina je namreč dobila več stanovanj v Celju od Hmezad Kmetijstva Žalec, večinoma pa gre za starejša stanovanja z neprofitno najemnino, ki ne pokriva stroškov vzdrževanja.

Svetniki so nato v drugi obravnavi sprejeli odlok o javni snagi in videzu naselij v občini Žalec ter odlok o odpravi naselja Dobrteša vas, njegovi združitvi z naseljem Šempeter in uvedbi enotnega uličnega naselja v novem naselju. V prvi in drugi obravnavi hkrati je bil sprejet predlog odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest, ki kategorizacijo usklajuje z mejami novih občin, v javno razpravo pa je bil dan predlog odloka o občinskih cestah. Prav tako po hitrem postopku so bile sprejete spremembe odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zavod za kulturo in statuta zavoda, ki se nanašajo na doregistracijo zavoda. Kljub pomislekom nekaterih svetnikov so potrdili tudi višje cene programov predšolske vzgoje v vrtcih, ob tem pa je direktorica vrtcev občine Žalec Mara Mohorko svetnike seznanila z nekaterimi perečimi problemi, ki tarejo vrtce. Cene programov so se povišale za štiri odstotke, povišanje pa velja od 1. oktobra letos.

Ob koncu seje so podžupani poročali o delu krajevnih skupnosti. Ferdinand Haler je odgovoren za krajevne skupnosti Petrovč, Levec, Liboje in Galicijo. Precej kritičen je

bil do dogajanja v Levcu, kjer manjka predvsem strpnosti med krajanji, v Libojah pa se svet sploh ni sestel, kljub več perečim problemom, na katere opozarjajo krajanji. Nasprotno pa so se razmere in sodelovanje vodstva krajevnih skupnosti s krajanji v Galiciji precej izboljšale. Podžupan Janko Kos je na kratko opisal delo v krajevni skupnosti Vrbje, kjer so zelo aktivni in kjer so krajanji kot prvi doslej sofinancirali gradnjo kanalizacije. Malo manj ugodno oceno je podžupan dal mestni skupnosti Žalec, saj bi lahko bilo njeno sodelovanje s krajanji in društvi malo boljše. Je pa bilo tudi tu veliko narejenega, precej pa je še načrtov. Krajevna skupnost Ponikva se prav tako odlikuje po sodelovanju s krajanji, ki za investicije prispevajo veliko prostovoljnega dela in sredstev. Podžupan Gregor Vovk Petrovski spremlja delo krajevnih skupnosti Šempeter, Griže in Gotovlje. Vse tri po njegovi oceni delujejo dobro, sveti pa so se tudi redno sestajali.

K. R.

Žalski svetniki jutri v Vrbju

9. redna seja občinskega sveta Občine Žalec bo jutri v Vrbju. Na njej bo predvidoma enajst točk dnevnega reda, kot običajno pa se bo seja začela s pozdravom predstavnika gostitelja - krajevnih skupnosti Vrbje.

Svetniki bodo med drugim obravnavali predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu občine za leto 1999, prav tako v prvi in drugi obravnavi pa bosta predlog odloka o prostorsko-ureditvenih pogojih za del območja občine Žalec z oznako PUP I in predlog odloka o spremembah zazidalnega načrta stanovanjske soseske V. Žalec in soseske Frenga Žalec.

K. R.

Denarja za celovito odpravo posledic poplav premalo

Županji in župani občin tako imenovane statistične regije, kamor sodi 27 občin širšega celjskega območja, so imeli konec septembra delovno srečanje v Žalcu. Temi, o katerih so govorili, sta bili poplavna varnost in problematika plazov ter predstavitev najbolj pogosto ugotovljenih nepravilnosti pri poslovanju občin. Na srečanje so bili med drugim poleg predstavnikov ministrstva za okolje in prostor povabljeni tudi poslanci, minister dr. Pavle Gantar pa je bil tokrat zadržan zaradi drugih obveznosti.

Župani so ponovno izpostavili probleme, ki izhajajo iz še vedno

neodpravljenih posledic dosedanjih vodnih uj. Predstavniki Uprave RS za varstvo narave so med drugim povedali, da bi potrebovali za nujna interventna dela skoraj 12 milijard tolarjev, do septembra pa so dobili le približno enajst odstotkov teh sredstev. Denar so po strokovnih kriterijih razdelili po občinah. Župani so poudarili, da bi morala država sprejeti nacionalni program zagotavljanja poplavne varnosti za obdobje desetih let. Tako bi bilo v prihodnje zagotovljenega dovolj denarja za zagotavljanje poplavne varnosti in se ljudje ob vodotokih ne bi vsako jesen bali poplav. Prav tako država še vedno ni sprejela zakona o vodah.

Žalski župan Lojze Posedel je kot

gostitelj delovno srečanje županov in predstavnikov ministrstva za okolje in prostor oziroma uprave za varstvo narave ocenil kot zelo koristno, saj se je srečanja udeležilo tudi šest poslancev državnega zbora s predsednikom odbora za infrastrukturo, gospodom Jakobom Presečnikom. "Vsi prisotni so opozorili na velike probleme in nevarnosti, ki grozijo v primeru visokih voda. Predstavljene so bile tudi tehnične oziroma strokovne rešitve za odpravo nakopičenih problemov na vseh vodotokih. Odprava problemov je povezana izključno z zagotavljanjem potrebnih finančnih sredstev v državnem proračunu."

K. R.

Žalski svetniki bodo odločali o rebalansu

Konec leta se približuje in to je običajno čas, ko občine sprejemajo rebalanse občinskih proračunov. Tudi žalski svetniki bodo na svoji deveti redni seji, ki bo jutri, razpravljali o predlogu rebalansa, ki ga bo predstavil župan Lojze Posedel.

Na vprašanje, zakaj je tudi v občini Žalec potreben rebalans proračuna, je Lojze Posedel za Utrip povedal: "Večina občin v jesenskem času sprejema rebalanse občinskih proračunov, saj se med letom pojavijo določene spremembe tako na strani prihodkov kot odhodkov. Z rebalansom letošnjega proračuna občine Žalec predvidevamo za 34.500.000,00 SIT manj prihodkov. Med predvidenimi viri, ki ne bodo realizirani v planirani višini, je največje odstopanje pri načrtovani prodaji premoženja, to je zemljišč in zgradb. Zaradi manjših prihodkov se poveča najem domačih kreditov kot

vir financiranja proračunskih odhodkov.

Na odhodkovni strani pa je potrebno z rebalansom uskladiti proračunske postavke s predvideno realizacijo do konca leta. Med letom so se pri nekaterih proračunskih porabnikih pojavile potrebe po izvedbi določenih nalog, ki jih v začetku leta ni bilo možno planirati. Takšne naloge se pojavljajo predvsem na področju okolja, prostora in komunalnih zadev: plazovi, obnova cest in potrebe občanov. Po odredbi o evidentiranju in izkazovanju javno-financijskih prihodkov in odhodkov se lahko med odhodke vključujejo le tisti odhodki, katerih plačilo zapade do 31. decembra tekočega leta, zato so nekatere proračunske postavke zmanjšane, saj se plačilo teh prenese v naslednje leto."

Na katerih postavkah torej prihaja do največjih razlik med sprejetim proračunom in predlaganim rebal-

ansom? "Največje nominalno povečanje proračunskih odhodkov je na že omenjenem področju okolja, prostora in komunalnih zadev, za katerega se predlaga za 53.140.000,00 SIT več sredstev, kot je bilo predvideno na začetku leta. To povečanje sredstev bo ali pa je že bilo porabljeno za sanacijo plazov in investicijska dela v krajevnih skupnostih (obnova cest, kanalizacija...). Na povečanje odhodkov na tem področju vplivajo tudi republiška sredstva za odpravo posledic poplav.

Sicer pa so spremembe pri proračunskih postavkah tudi posledice dejstva, da je letošnji proračun občine Žalec nastajal v času razdelitve bivše občine Žalec na šest novih občin in ob kadrovske spremembah v strokovnih službah. Za vse predlagane spremembe v rebalansu in njihovo izvedbo so obstajali objektivni razlogi."

K. R.

Žalec lep in gostoljuben

Turistična zveza Slovenije je pod pokroviteljstvom ministrstva za okolje in prostor ter ministrstva za malo gospodarstvo in turizem tudi letos izvedla tradicionalno tekmovanje slovenskih krajev na področju turizma in varstva narave pod geslom Moja dežela, lepa in gostoljubna. Namen tekmovanja je izboljšanje kakovosti življenja, ohranjanje domačnosti in gostoljubja, obogatitev turistične ponudbe, urejanje in varovanje okolja ter uveljavitev Slovenije v svetu. Podelitev priznanj najbolj

urejenim krajem bo 11. novembra v Laškem, za tretje mesto v kategoriji srednjih mest pa bo priznanje prejel tudi Žalec.

Ocenjevalna komisija pri TZS je od junija do sredine oktobra, po predhodni selekciji na krajevni, občinski in regijski ravni, dvakrat pregledala 104 kraje. Med večjimi mesti je zmagalo Velenje pred Novo Gorico in Ljubljano, med srednjimi mesti pa Slovenske Konjice. Druga je Murska Sobota, tretje mesto pa si je prislužil Žalec. Med manjšimi mesti je zmagala Spodnja Idrija, med izrazito turističnimi kraji Podčetrtek, med

turističnimi kraji Laško, med izletniškimi kraji Mozirje, med hribovskimi kraji Katarina Topol in med drugim kraji Sora.

Letos Turistična zveza Spodnje Savinjske doline ni pripravila podobnega ocenjevanja na območju doline tako kot v preteklih letih, in sicer zaradi razdelitve na šest novih občin in njihovega medsebojnega usklajevanja. Priznanje TZS Žalcu oziroma njegova urejenost pa je prav gotovo tudi še posledica večletnega tekmovanja krajev v Spodnji Savinjski dolini. Priznanje je hkrati vspešna, da bo TZSSD tekmovanje ponovno oživela, če ne v vseh, pa v zainteresiranih občinah.

K. R.

Teden vseživljenjskega učenja

Od 18. do 24. oktobra je potekal v Sloveniji teden vseživljenjskega učenja. UPI - ljudska univerza Žalec že peto leto sodeluje v tednu vseživljenjskega učenja, letos pa je sodelovanje povežala še z občino, centrom za socialno delo, zvezo društev upokojevcov in javnimi mediji. Namen vseh prireditev, ki so potekale v tem tednu je bil, da so udeleženci spoznali različne možnosti izobraževanja in možnosti učenja namenjenega vsem ljudem. Delavnica Englad, England, ki je potekala v prostorih Ljudske univerze v Žalcu pod vodstvom prof. Franje Centrih, je praktično predstavila vsem obiskovalcem središče za samostojno učenje za tuje jezike z multimedijskimi gradivi.

21. oktobra so v programu delavnice "Mizica pogri se" tečajniki praktično oblikovali in dekorirali hladne prigrizke.

Na tiskovni konferenci ob tednu vseživljenjskega učenja, ki je bila v prostorih gasilskega doma Žalec so sodelovali direktor Upi-Ljudske univerze Žalec prof. Andrej Sotošek, direktorica Centra za socialno delo Irena Pražnikar, podžupan občine Žalec Ferdinand Haler in predsed-

nik univerze za tretje življenjsko obdobje Janez Meglič. Tiskovno konferenco je vodila strokovna sodelavka Upi Žalec Alja Roš.

Prof. Andrej Sotošek je v svojem govoru poudaril pomen izobraževanja v celem življenjskem obdobju posameznika, ki temelji na stalnem

Z okrogle mize (od leve proti desni): moderatorica Alja Roš, Andrej Sotošek, Irena Pražnikar, Ferdinand Haler in Janez Meglič.

izobraževanju skozi celo življenje. Opisal je tudi razvoj vseživljenjskega izobraževanja od začeta v zadnjih tridesetih letih pa do današnjih dni, to je na prelomu novega tisočletja.

Poudaril je, da je ta program doživel pravi preporod v začetku devetdesetih let, ko je prišel pod okrilje mednarodne organizacije UNESCO.

V svojem govoru, je opisal nadaljnje aktivnosti v prihodnjem letu v projektu vseživljenjskega učenja.

Direktorica Centra za socialno delo ga. Irena Pražnikar je v svojem govoru poudarila pomen vseživljenjskega učenja in povedala, da je to

projekt, ki koristi tako starejšim kot mlajšim s tem pa hkrati tudi vpliva na samo kulturo življenja.

Podžupan Ferdinand Haler se je najprej zahvalil kolektivu Upi-Ljudske univerze v Žalcu za podporo pri projektu vseživljenjskega učenja in pri ustanovitvi univerze za tretje življenjsko obdobje. Po njegovih besedah je izrednega pomena za ta projekt podpora župana občine Žalec Alojza Posedela, kot tudi celotnega občinskega sveta. Dejal je, da izobraževanje duhovno bogati človeka, skozi celoten njegov življenjski cikel in tudi v starosti polepša

življenje, za to je to projekt, ki je pomemben za celotno občino Žalec.

Predsednik univerze za tretje življenjsko obdobje Janez Meglič, pa je na kratko predstavil aktivnosti in delovanje univerze in načrte za prihodnje obdobje.

Po uradnih delu so obiskovalcem zaigrali učenci Glasbene šole Žalec.

Prireditelj tiskovne konference, to je Upi-Ljudska univerza Žalec, pa je vse udeležence na koncu pogostila z dobrotami, ki so nastale v delavnici "Mizica pogri se" in tako praktično pokazala, kaj vse znajo udeleženci tedna vseživljenjskega učenja. P. G.

Volilna udeležba precej nizka

Prejšnjo nedeljo, 17. oktobra, so v občini Žalec potekale volitve članov svetov krajevnih skupnosti. V desetih krajevnih skupnostih je bilo odprtih 32 volišč, pravico voliti pa je imelo 16.450 občanov in občanov.

Na volišča je prišlo 31,95% vseh volilnih upravičencev, po krajevnih skupnostih pa je bila volilna udeležba naslednja: MS Žalec - 20%, KS Vrbje - 29,26%, KS Ponikva - 36,10%, KS Gotovlje - 31,45%, Šempeter - 37,94% (na volišču št.

208 v Sp. Grušovljah je bila udeležba najvišja v občini - 91,92%), KS Galicija - 34,71%, KS Petrovče - 35,23%, KS Levec - 64,38%, KS Liboje - 29,87% in KS Griže - 39,63%.

POROČILO

O IZIDU VOLITEV ČLANOV SVETOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI V OBČINI ŽALEC

Občinska volilna komisija Žalec na podlagi zapisnikov o delu volilnih komisij krajevnih skupnosti pri ugotavljanju izida glasovanja za člane svetov KS na volitvah 17. oktobra 1999 ugotavlja, da so bili v občini Žalec v svete KS izvoljeni:

v svet KS Galicija

volilna enota št. 1

1. Jože Krulec, 22. 3. 1970, Galicija 43
2. Tomaž Cokan, 25. 8. 1964, Galicija 72
3. Emil Florjanc, 10. 9. 1962, Galicija 22

volilna enota št. 2

1. Alojz Podpečan, 9. 6. 1956, Hramše 26

volilna enota št. 3

1. Vladislav Majer, 23. 5. 1956, Pernovo 1
2. Marjan Mohorič, 11. 4. 1953, Galicija 33

volilna enota št. 4

1. Martin Pernovšek, 21. 10. 1957, Velika Pirešica 12/d
2. Izidor Vinder, 5. 4. 1961, Velika Pirešica 24

volilna enota št. 5

1. Ivan Potočnik, 22. 6. 1959, Zavrh pri Galiciji 8

volilna enota št. 6

1. Andrej Križan, 12. 8. 1957, Železno 11

v svet KS Gotovlje

volilna enota št. 1

1. Rajko Rožič, 7. 9. 1947, Gotovlje 48
2. Francišek Gojzdnik, 17. 10. 1932, Gotovlje 137
3. Branko Florjancič, 15. 3. 1957, Gotovlje 193
4. Fridrih Luskar, 18. 2. 1943, Gotovlje 179/c
5. Ivan Jošt, 19. 8. 1946, Gotovlje 31
6. Leopold Škafar, 23. 10. 1933, Podvin 3
7. Marjan Novak, 29. 8. 1959, Gotovlje 186/a

v svet KS Griže

volilna enota št. 1

1. Karl Kolar, 21. 7. 1936, Griže 33
2. Božidar Trnovšek, 27. 4. 1962, Griže 51

volilna enota št. 2

1. Stanislav Leskošek, 15. 5. 1952, Migojnice 72
2. Franc Hriberšek, 15. 12. 1938, Migojnice 13/a

volilna enota št. 3

1. Milan Dobnik, 14. 8. 1945, Pongrac 5/d
2. Ivan Krašovec, 1. 1. 1948, Pongrac 53
3. Štefan Vodeb, 11. 12. 1943, Pongrac 100/a

volilna enota št. 4

1. Drago Tomazič, 23. 9. 1963, Zabukovica 57
2. Jurij Blatnik, 4. 2. 1962, Zabukovica 129/c

v svet KS Levec

volilna enota št. 1

1. Jožef Podmiljšak, 22. 2. 1946, Levec 54
2. Dušan Lesjak, 17. 10. 1947, Levec 17/a
3. Radovan Reja, 31. 3. 1953, Levec 70
4. Roman Lipovšek, 21. 11. 1956, Levec 44
5. Viktor Drama, 14. 1. 1936, Levec 30/a
6. Miran Drolc, 6. 4. 1960, Levec 18
7. Karl Kosaber, 12. 5. 1943, Levec 78

v svet KS Liboje

volilna enota št. 1

1. Uroš Feldin, 13. 9. 1961, Kasaze 103
2. Jolanda Železnik, 9. 2. 1965, Kasaze 106

volilna enota št. 2

1. Rajmund Kolšek, 9. 2. 1944, Kasaze 8
2. Jurček Jager, 2. 7. 1957, Kasaze 76/a

volilna enota št. 3

1. Štefan Frece, 3. 3. 1950, Liboje 70/a
2. Marko Gabrovšek, 30. 5. 1948, Liboje 90/f
3. Anton Ožir, 6. 8. 1945, Brnica 1/a

v svet KS Petrovče

volilna enota št. 1

1. Damjan Gril, 8. 8. 1969, Arja vas 6/b
2. Anton Verdnik, 7. 12. 1946, Arja vas 20

volilna enota št. 2

1. Bernard Jelen, 19. 6. 1971, Dobriša vas 5/a
2. Franc Gaberšek, 7. 9. 1933, Dobriša vas 7/a

volilna enota št. 3

1. Ivan Vošnjak, 14. 1. 1950, Drešinja vas 58

volilna enota št. 4

1. Peter Kainz, 7. 9. 1946, Petrovče 101
2. Jelka Ogrizek, 11. 12. 1949, Petrovče 24
3. Matjaž Goršek, 15. 8. 1963, Petrovče 232

volilna enota št. 5

1. Andrej Kramer, 11. 12. 1960, Zaloška Gorica 7/a

v svet KS Ponikva

volilna enota št. 1

1. Danijel Jelen, 22. 4. 1953, Podkraj 11/a
2. Anton Turinek, 7. 12. 1946, Podkraj 9

volilna enota št. 2

1. Ivan Jelen, 25. 11. 1944, Ponikva 24/a
2. Franc Dušak, 20. 10. 1948, Ponikva 20
3. Jožef Ocvirk, 15. 3. 1937, Ponikva 42/a

volilna enota št. 3

1. Karel Borovnik, 24. 5. 1963, Studence 43/c
2. Franc Kos, 30. 11. 1931, Studence 41
3. Slavko Drofelnik, 2. 2. 1964, Studence 59

v svet KS Šempeter

volilna enota št. 1

1. Irena Govc-Četina, 15. 9. 1953, Dobrteša vas 27/c
2. Miran Orožim, 25. 4. 1957, Dobrteša vas 30
3. Franc Privošnik, 22. 10. 1960, Dobrteša vas 38

volilna enota št. 2

1. Ivan Godler, 22. 5. 1953, Kale 8/a

volilna enota št. 3

1. Peter Škrabar, 8. 7. 1953, Podlog 50

volilna enota št. 4

1. Ivan Četina, 10. 1. 1948, Sp. Grušovlje 4/b

volilna enota št. 5

1. Miran Kolenc, 23. 3. 1960, Sp. Roje 2

volilna enota št. 6

1. Anton Zvone Štorman, 16. 1. 1951, Šempeter 5/a
2. Jožef Randl, 16. 3. 1942, Šempeter 68/a
3. Ignac Dvornik, 8. 6. 1944, Šempeter 91/e

volilna enota št. 7

1. Martin Vrbnjak, 3. 11. 1946, Zalog 6

volilna enota št. 8

1. Matija Prungl, 20. 5. 1957, Zg. Grušovlje 34

v svet KS Vrbje

volilna enota št. 1

1. Matjaž Zakonjšek, 29. 5. 1956, Vrbje 8
2. Roman Vodovnik, 5. 9. 1962, Vrbje 75/b
3. Anton Holobar, 5. 9. 1948, Vrbje 91
4. Jože Hlade, 23. 6. 1948, Vrbje 87/d
5. Janez Miklavžin, 30. 3. 1955, Vrbje 40
6. Andrej Šepce, 24. 10. 1952, Vrbje 6
7. Jožef Meh, 21. 3. 1958, Vrbje 96

v svet MS Žalec

volilna enota št. 1

1. Niko Zotel, 10. 9. 1960, Savinjska c. 14
2. Darja Pur, 17. 12. 1935, Oničeva 3

volilna enota št. 2

1. Jože Kek, 9. 3. 1938, Tomiščeva 4
2. Eran Sadnik, 24. 3. 1930, Gubčeva 8

volilna enota št. 3

1. Peter Gominšek, 29. 8. 1957, H. Staneta 5
2. Breda Šip, 24. 12. 1949, H. Staneta 7

volilna enota št. 4

1. Janez Meglič, 18. 4. 1932, Partizanska 3
2. Ervin Strahovnik, 1. 8. 1934, Šprajčeva 4

volilna enota št. 5

1. Iztok Božiček, 29. 8. 1946, Šlandrov trg 28
2. Ivan Franc Korent, 26. 11. 1944, Savinjska c. 25

volilna enota št. 6

1. Bojan Zapušek, 17. 10. 1954, Podvin 236
2. Ferdinand Šorli, 21. 10. 1963, Ložnica 31/a

Predsednik volilne komisije Občine Žalec
Slavko Košenina

V Levcu so vodstvo krajevne skupnosti volili prvič.

V KS Vrbje bodo praznovali

11. novembra v Vrbju praznujejo krajevni praznik, v spomin na ustanovitev te krajevne skupnosti.

Praznik bodo proslavili s slavnostno sejo sveta KS, drugih večjih prireditelj pa letos ne bo. Bodo pa prihodnje leto slovesno predali namenu največje investicije - gradnje kanalizacije. V letošnjem letu je

sicer že dokončan primarni vod (zaradi gradnje le-te je vas dobila ime Razdrto pri Žalcu), gradijo pa še individualni priključki.

K. R.

IZ DEJAVNOSTI ODDELKA ZA OKOLJE, PROSTOR IN KOMUNALNE ZADEVE OBČINE ŽALEC

SANACIJA PLAZU NA

CESTI NA JEDRT

Oddelek za okolje, prostor in komunalne zadeve je v oktobru prejel projekt sanacije plazu na cesti na Jedrt. Projekt predvideva utrditev drseče zemljine s sidranimi piloti. Gre za zahtevno sanacijo, saj je globina stabilne osnove med pet in pet in pol metri. Projekt je bil poslan tudi na revizijo na ministrstvo za okolje in prostor, ki pa zahteva določene popravke projekta. Pričakujemo, da bo projekt popravljen v tem mesecu in takoj nato izdano pozitivno revizijsko mnenje. Hkrati se vodi tudi postopek pridobitve dovoljenja za izvedbo del pri Upravi notni Žalec.

Projekt sanacije plazu je zahteven tudi finančno. Po projektantskem predračunu je ocena vrednosti del 27 milijonov tolarjev. Pripravljen je bil tudi javni razpis za zbiranje ponudb za izvedbo del, na katerega so se prijavi štiri izvajalci.

Sicer dolgotrajen postopek, ki ga posebej težko razumejo prizadeti uporabniki ceste, je potrebno izpeljati skladno s predpisi do konca, kajti le tako lahko računamo na sofinanciranje sanacije s strani RS, ministrstva za okolje in prostor.

V občini Žalec pa smo v tekočem letu sanirali tudi več manjših plazov, ki so ogrozili objekte krajanov ali infrastrukturo. Skupna vrednost porabljenih sredstev je znašala 20 milijonov tolarjev, od večjih plazov pa naj omenimo plaz v Spodnjih Grižah, ki je odnesel del ceste in grozil, da bo prometno odrezal več stanovanjskih hiš.

PROTIPOPLAVNI UKREPI

IN SANACIJA BREŽIN

SAVINJE

Župan občine Žalec je sklical županje, župane in poslance v državnem zboru statistične regije ter odgovorne predstavnike ministrstva za okolje in prostor ter izvajalskih organizacij na pogovor v zvezi s

sanacijami struge Savinje oz. njenih brežin in protipoplavnimi ukrepi na ostalih vodotokih oz. pritokih Savinje. Čeprav se vsi zavedajo nujnosti posegov, je bilo ponovno ugotovljeno, da ne bo mogoče zagotoviti sredstev za izvedbo vseh naj-nujnejših ukrepov. Stanje je kritično predvsem zaradi uničenih nasipov ob Savinji.

Enak odgovor smo prejeli tudi od izpostave Celje, uprave za varstvo narave pri ministrstvu za okolje in prostor. V letošnjem letu so bila opravljena določena dela pri popravilu krajših odsekov posameznih vodotokov ter del sanacij ob cestah, ki jih je sofinancirala občina Žalec. Za celovite sanacije ni zagotovljenih sredstev, niti jih ni pričakovati v prihodnjem letu. Aktivnosti bodo potekale le tam, kjer bodo tudi lokalne skupnosti zagotovile sredstva za sofinanciranje. Zato bo nujno v proračunu občine Žalec za prihodnje leto zagotoviti sredstva za sofinanciranje ukrepov zaščite pred poplavi. Prvi načrt izvedbe nasipov ob Ložnici (zvišanja predvsem obstoječih poljskih poti) za Levec je že izdelan. Zato bo tudi novo nastala KS Levec morala uvrstiti v svoj plan sofinanciranja teh ukrepov in jim nameniti prednost pred ostalimi manj nujnimi deli. Enako velja tudi za ostale krajevne skupnosti, ki so bile prizadete v zadnjih poplavih.

Strah krajanov tako ob Savinji kot tudi Ložnici in drugih vodotokih je velik in se v bližajočih jesenskih deževnih mesecih še povečuje. Žal pa ne moremo dati optimističnega odgovora. Potrebno bo zagotoviti predvsem lastna sredstva ter šele nato "prostiti" državo za finančno pomoč. Ob tem pa bo dobrodošla tudi pomoč novega savinjskega poslance v državnem zboru, g. Nikolaja Rožiča, ki je s problemom dobro seznanjen.

UREDITEV KRIŽANJ Z

ŽELEZNIŠKO PROGO

Intenzivno potekajo aktivnosti pri

urejanju križanj železniške proge Celje - Velenje v naši občini. Tako smo v začetku oktobra predstavnikom Slovenskih železnic predali dokumentacijo, ki je osnova za načrtovanje zavarovanj prehodov z zapornicami in izdelavo povezovalnih cest pri prehodih, ki bodo ukinjeni. Pred kratkim pa so opravili za zagotovitev večje preglednosti na prehodu pri Štormanu (poljska pot proti Podlogu) in zavarovanje prehoda za pešce in kolesarje pri Novem Celju z ovirami, ki preprečujejo direkten dostop na progo.

V Šempetru, kjer so zahtevo po zavarovanju prehoda z zapornicami po tragični nesreči zahtevali tako člani občinskega sveta kot številni krajanje, smo opravili kar precejšnje delo. Pridobljena so dovoljenja za izvedbo geodetske odmere, ki že poteka, prav tako pa je izdelan tehnični projekt križišča in povezovalnih cest za Podlog in Grušovlje. Projekt zajema tudi ureditev kanalizacije in njeno križanje z železnico, kar bo kasneje omogočalo priključitev Grušovelj na javno kanalizacijo. Investicija je po projektantskem predračunu ocenjena na 130 milijonov tolarjev.

Ta teden je bilo tudi končano krajsanje hmeljskih žičnic in njihova prevezava, tako da ni ovir za samo fizično izvedbo del. Se pa zapleta s pridobitvijo lokacijskega in gradbenega dovoljenja, ker je potrebno predhodno pridobiti zemljišča oz. izjave o pravici razpolaganja z njimi (zapleti s soglasjem Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS za poseg na zemljišča, zahteva denacionalizacijskih upravičencev po predhodni geodetski odmeri in sklenitvi predkupnih pogodb, zahteve po izvedbi denacionalizacije ipd.).

Člani občinskega sveta bodo morali v proračunu za leto 2000 izglasovati tudi sredstva za sofinanciranje del za ureditev omenjenega prehoda, predvsem za povezovalno cesto in kanalizacijo.

VODJA ODDELKA
Aleksander Žolnir,
univ. dipl. inž. kmet.

Občina Polzela praznovala

Občina Polzela praznuje občinski praznik 2. oktobra. Ob prvem praznovanju so pripravili bogat program prireditev, ki je potekal več dni, zaključil pa se je na praznični dan. Začeli so s košarkarskim turnirjem zaselkov občine Polzela, teniškim turnirjem in sejmom kmečkih dobrot, nadaljevali pa z dnevom odprtih vrat KK Savinjski Hopsi ter slovesno sejo občinskega sveta.

Na slovesnosti, ki je bila v avli osnovne šole, so se poleg svetnikov zbrali številni gostje, med katerimi so bili tudi župani sosednjih občin in odlikovanci. Bogat kulturni program

na začetku seje so pripravili učenci osnovne šole. Med drugim je hčerka Neže Maurer, ki je polzelska rojakinja, Eva Škoflič Maurer odkrila materin doprni kip. Slavnostni govornik je bil župan Ljubo Žnidar, ki je med drugim poudaril, da je mlada polzelska občina dobro začela s svojim delom, da so upravo organizirali skladno z njenim namenom in poudarili predvsem strokovnost zaposlenih, da delujejo krajevni odbori, ki zagotavljajo informiranost in dobro sodelovanje z zaselki. Povedal je tudi, da so v tem času asfaltirali več kilometrov cest, da nadaljujejo s širjenjem vodovodnega omrežja v Andražu in Ločici ter

gradnjo kanalizacije v Ločici in na Bregu. Pokrili so stroške obnove osnovne šole iz preteklega leta, prenavljajo občinsko stavbo, več načrtov pa je v fazi projektiranja. Kar šestkrat so se uspešno prijavi na razpise za dodelitev republiških sredstev.

Ob koncu seje so podelili priznanja. Najvišje, naziv častnega občana Občine Polzela, je bilo podeljeno pesnici, pisateljici in publicistki Neži Maurer. V njenem imenu ga je sprejela hčerka Eva Škoflič Maurer. Grb občine Polzela je prejel Stanko Novak, priznanja pa mag. Marinka Marovt, KK Savinjski Hopsi in PGD Andraž.

T. T.

Dobitniki občinskih priznanj: Stanko Novak, Eva Škoflič Maurer, Niko Kač (Savinjski Hopsi), mag. Marinka Marovt in Janez Dušič (PGD Andraž).

O grbu, zastavi in prazniku še na eni seji

Na svoji 8. redni seji, ki je bila 30. septembra, so preboldski svetniki imeli na mizi kar 15 točk dnevnega reda. Na triurni seji so govorili o predlogu, da se občina Prebold včlani v Združenje slovenskih občin in mest, v stalno konferenco lokalnih skupnosti Slovenije. Razpravljali so o premoženjskopraznih zadevah, o programu priprave proračuna za leto 2000. Pregledali so realizacijo prihodkov in odhodkov letošnjega proračuna. Razpravljali so o predlogu sprememb in dopolnitvi odloka o grbu, zastavi in prazniku občine Prebold in še o predlogih raznih odlokov, ki jih bodo sprejeli na jutrišnji seji.

Glede članstva v Združenje slovenskih občin in mest so svetniki sprejeli sklep, da občina Prebold pridobi tem združenju, pozneje pa se bo videlo, kako in kaj. Pri

premoženjskopraznih zadevah, ki so se nanašale na odprodajo funkcionalnega zemljišča pri hišni številki Trg 2 in odprodajo zemljišča Nad tovarno, so sklenili, da se prva pravna zadeva umakne z dnevnega reda in se odstopi odboru za prostorsko planiranje in gospodarjenje z nepremičninami v ponovno obravnavo. V drugem primeru pravne zadeve Nad tovarno pa je bil sprejet sklep, da se zemljišče proda po ocenjeni vrednosti. Glede sprememb in dopolnitve odloka o grbu, zastavi in prazniku občine je podžupan Franc Rezar predlagal, da se sprejmeta namesto prvotnega odloka dva ločena. In sicer odlok o grbu in zastavi in odlok o občinskem prazniku. Prvega so nato sprejeli v predloženi obliki, odlok o prazniku pa se je dal v 15-dnevno obravnavo. Svetniki so nato sprejeli tudi program priprav proračuna za leto 2000. Poleg tega so imenovali tri predstavnike v svet javnega zavoda OŠ Prebold in pred-

stavnika v projektni tim Zdrave šole. V slednjega so imenovali svetnico Anico Trivan, v svet javnega zavoda pa so potrdili Franca Škrabeta, Borisa Kupca in Janjija Laznika. Poleg tega so svetniki na tej seji še razrešili starega in imenovali novega člana nadzornega odbora občine Prebold. To bo odslej Patrick Rogl, univ. dipl. ekonomist iz Latkove vasi.

O odlokih, ki so bili predloženi na tej seji, se bodo svetniki, koč smo zapisali že v uvodu, odločili jutri, saj so jih dali v 15-dnevno javno obravnavo.

Sicer pa na tej seji tudi ni manjkalo vprašanj in pobud svetnikov. Govorili so o prometnih znakih, o javni razsvetljavi, o višini živih mej, o odvodnjavanju meteorne vode in tudi o vključitvi občine v kampanjo v boju proti nasilju nad ženskami ter otroki. Pri točki razno pa so svetniki presenetili župana, ki je ravno ta dan praznoval svoj rojstni dan.

D. N.

Občina Polzela in Turistično društvo Polzela sta v času praznovanja občinskega praznika pripravila sejem kmečkih dobrot z naslovom Dobrote s kmetij.

V središču Polzele so postavili kar precej stojnic, na katerih so kmetje številnim obiskovalcem ponujali domače dobrote. Tako ni manjkalo domačega kruha, potic in peciva, vina, kisa, žganja, submesnatih izdelkov in poljskih pridelkov. Svojo stojnico so imeli tudi gobarji, polzelski in andraški solarji, čebelarji in drugi. Za veselo razpoloženje so poskrbeli domači godci in pevci iz Andraža, Babice iz Šmartnega ob Paki in drugi. Prvi sejem Dobrote s kmetij je dobro uspel in med obiskovalci je bilo pogosto slišati, da bi moral biti večkrat na leto.

T. T.

Ob prvem občinskem prazniku polzelske občine so se na družabnem srečanju v salonu gostilne Cizej zbrali najstarejši občani, stari osemdeset in več let.

Na srečanju je zbranim najprej govoril podžupan občine Stanko Novak, potem pa župan Ljubo Žnidar, ki je na kratko orisal pomen praznovanja. Občinski praznik vsako leto pomeni zaključek določenega obdobja, ob katerem se naredi obračun za nazaj in določijo načrti za naprej. V kulturnem programu je nastopil kvintet Lastovka, po kosilu pa so se udeleženci še kar nekaj časa zadržali v prijetnem klepetu.

T. T.

Vranski svetniki bodo imeli jutri 12. sejo

Svetniki Občine Vransko se bodo jutri, v četrtek, sestali na svoji 12. redni seji občinskega sveta Občine Vransko.

Po pregledu in potrditvi zapisnikov 11. redne ter 2. in 3. izredne seje bodo razpravljali o odloku o merilih in kriterijih za sofinanciranje graditve občinskih in lokalnih cest

ter javnih poti, odlok o določitvi pomožnih objektov, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, odlok o načinu izvajanja obvezne lokalne javne službe za pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka in odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o

proračunu Občine Vransko za leto 1999. Sprejeli pa naj bi tudi sklep o pričetku postopka za spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč v občini Vransko. Seveda pa bo župan, Franc Sušnik, podal na seji več aktualnih informacij.

T. T.

V Taboru kmalu o proračunu

Na svoji zadnji 8. seji, ki je bila 27. septembra, so svetniki občine Tabor razpravljali o najrazličnejših odlokih. Večino teh so dali v javno obravnavo, vendar najverjetneje o njih še ne bodo odločali na naslednji seji, saj želijo prej dobiti ustrezne informacije o delitveni bilanci. Ponovno se bodo zbrali na svoji seji okrog sredine prihodnjega meseca, ko bodo že govorili o predlogu proračuna za leto 2000.

Tako rekoč vsi odloki o ustanovitvah javnih zavodov glede II. osnovne šole Žalec, zdravstvenega doma Žalec, Upi-ljudske univerze Žalec, zavoda za turizem Spodnje Savinjske doline in o ustanovitvi glasbene šole Rista Savina Žalec so sedaj na čakanju. Po besedah županje so se enkrat

že prenačili, zato želijo vse to temeljito proučiti, predvsem pa videti, kakšen bo rezultat delitvene bilance. Med pomembnejšimi odločitvami te seje je tudi sklep o sofinanciranju investicij v lokalne in javne ceste. Sprejeli so dve tarifi, ena v višini 10 odstotkov zajema sofinanciranje daljših cestnih odsekov, druga pa 50 odstotkov. Pri slednji gre za kratke odseke, ki vodijo le do ene ali dveh hiš.

Tako kot že na nekaj sejah tudi na tej ni prišlo do dokončne odločitve glede grba. Manjkalo pa ni raznih vprašanj in pobud. Med bolj razveseljivimi novicami te seje pa velja zlasti zapisati, da je Bergantov plaz dokončno saniran in da se v to domačijo zopet vrača normalno življenje.

D. N.

Preboldski svetniki jutri o proračunu 2000

Svetniki občine Prebold bodo imeli jutri deveto redno sejo, na kateri bo predvidoma devet točk dnevnega reda. Med drugim bodo že opravili prvo obravnavo proračuna občine za leto 2000.

Poleg tega bodo v drugi obravnavi sprejemali predloge odlokov o občinskih cestah, o kategorizaciji občinskih cest, o organiziranju in delovanju sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter odloka o merilih za sofinanciranje gradnje primarnih in sekundarnih vodovodov in kanalizacije.

K. R.

JAMA PEKEL

Obnovljena gozdna in geološka učna pot

Ob odprtju obnovljene gozdne in geološke poti Pekel ter razglasitvi območja naravnega spomenika jame Pekel s Ponikvico so pred dnevi, Zavod za gozdove Slovenije - območna enota Celje, Celjsko gozdarsko društvo, Občina Žalec in Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje, pripravili priložnostno slovesnost.

Zbranim je najprej govoril Stane Peterlin z ministrstva za okolje in prostor, nato pa Uroš Petrič iz

Zavoda za gozdove Slovenije - krajevna enota Žalec in Vlado Vrtačnik z Gozdne zadruge Vransko, ki je bil eden tistih, ki so pred petnajstimi leti osnovali to pot.

Gozdno in geološko učno pot okrog jame Pekel so uredili gozdarji Gozdnega gospodarstva Celje leta 1984. Pot je speljana kot krožna pot, ki se začne in konča pred vodom v jamo Pekel. Dolga je 2400 metrov, vodi pa skozi gozdove in mimo kraških pojavov na Ponikvanski planoti. Ob 15-letnici delovanja so

gozdarji Območne enote Celje pot temeljito obnovili in jo opremili s štirinajstimi poučnimi tablami, ki tudi naključnim obiskovalcem predstavljajo marsikaj zanimivega o gozdu, živalskem svetu, kraških pojavih in odnosih v naravi. Sočasno z obnovo poti je Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine iz Celja postavil znamenja naravnih znamenitosti - jame Pekel in značilnih kraških pojavov s potokom Ponikvica. Jama Pekel je bila namreč z odlokom Občine Žalec razglašena za podzemeljski geomorfološko-hidrološki spomenik.

V kulturnem programu so sodelovali Savinjski rogisti, kvintet Po domače iz Velenja in učenci šempetrske osnovne šole.

T. T.

Slovesnost je bila pred jamo Pekel

Uspel prvi zadružni bal

Hmezad Kmetijska zadruga Petrovčev in Mesarstvo Čas sta pred blagovnico Bala v Petrovčah pripravila prvi Zadružni bal, ki je potekal vsodopoldne.

Zbrane je najprej pozdravil žalski župan Lojze Posedel, ki je bal tudi

"Mislim, da smo našim dedom in očetom dolžni, da združimo moči vsi Savinjšani in da se je potrebno dogovoriti za skupni cilj, s polno mero optimizma in zagnanosti, kajti hmeljarstvo mora ostati paradni konj Savinjskega in slovenskega hmeljarstva," je zaključil govor Rudi

Iskre tudi letos

V soboto je Grifon - kulturno-umetniško društvo iz Šempetra skupaj s skladom za ljubiteljske kulturne dejavnosti - območno izpostavo Žalec pripravilo tradicionalno prireditev Iskre ustvarjalnosti. Na tokrat že četrti reviji, ki je namenjena predstavitvi ustvarjalnosti ljubiteljskih kulturnikov, je poleg kulturnih društev iz Spodnje Savinjske

Nova streha

O tem ali ima kakšna zgradba dobrega ali slabega gospodarja veliko pove tudi streha. Vsak skrben gospodar namreč skrbi, da streha nikjer ne pušča saj ve, da tako puščanje lahko napravi veliko škodo. Tega se dobro zavedajo tudi gasilci v Drešnji vasi. Svoj dom so se odločili prekriti prav v mesecu požarne varnosti, vsekakor pa mnogo prej preden bi streha začela puščati.

T. T.

Univerza v Žalcu ustanovljena

Mednarodni dan starejših so v Žalcu proslavili tudi z ustanovnim zborom društva Univerza za tretje življenjsko obdobje. Na njem so sprejeli statut društva in izvolili njegove organe. Ustanovitev univerze je v pismu pozdravil tudi minister brez listnice Janko Kušar.

Ustanovni zbor se je pričel z Zdravljico Planinskega pevskega zbora, zatem pa so zbrani, med katerimi sta bila tudi predsednik Zveze društev upokojencev Slovenije Vinko Gobec in poslanec Anton Delak, prisluhnili pismu ministra Janka Kušarja. V njem je minister izrazil zadovoljstvo, da se je žalska univerza pridružila 18 podobnim univerzam v Sloveniji, ki imajo približno osem tisoč slušateljev in 400 mentorjev, vključene pa so tudi v mednarodno zvezo Univerz za tretje življenjsko obdobje v Ulmu. Zatem je spregovoril predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev žalske univerze Janez Meglič. Med drugim je poudaril, da je pomen nenehnega izobraževanja velik tako za posameznika kot družbo in da so starejši lahko s svojimi izkušnjami še zelo koristni člani družbe. Zahvalil se je vsem, ki so prispevali k ustanovitvi Univerze za tretje življenjsko obdobje v Žalcu.

Zbrane je nagovoril tudi žalski župan Lojze Posedel, ki je med drugim omenil, da se vedno številnejša generacija vse mlajših in bolj vitalnih upokojencev ne sme zadovoljiti le z izletom ali dvema na leto in novoletnim sprejemom. Izrazil je svoje prepričanje, da bo delo novega društva uspešno, ob tem pa člane univerze izzval s svojim prepričanjem, da bo na slovesnosti ob prvi obletnici ustanovitve gotovo prepeval mešani pevski zbor Univerze za tretje življenjsko obdobje.

Samo ustanovitev, sprejem statuta doline nastopilo tudi KD Slap Mozirje.

Delovno predsedstvo: Pavlina Glušič (skrajno levo), Ferdinand Haler, Andi Goršek in Tonika Martinšek.

in izvolitev organov društva je vodilo delovno predsedstvo pod vodstvom Ferdinanda Halerja. Za člane programskega sveta so bili izvoljeni: Andi Goršek (predsednik), Irena Praznikar (Center za socialno delo Žalec), Ferdinand Haler (predstavnik občine), Zdenka Ferlež (Dom Nine Pokorn), Andrej Sotošek (Ljudska univerza), mag. Franjo Velikanje (JZ zdravstveni dom Žalec) in Marjan Rojnik (kot predstavnik univerze za tretje življenjsko obdobje).

Člani upravnega odbora so: Janez Meglič (predsednik), Pavlina Glušič (podpredsednica), Andi Goršek, Cirila Haler, Jože Jančič, Emilija Pešec in Marija Masnec. V nadzornem odboru so: Martin Pevec, Ivan Šuler in Ivan Jelen, v častnem razsodišču pa Lela Podgornik, Feliks Srebot in Marijan Turičnik.

V kulturnem programu so poleg planinskega zbora nastopili tudi učenci osnovne in glasbene šole Žalec ter Ubrane strune iz Griž.

K. R., foto: T. T.

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE ŽALEC

razpisuje pričetek delovanja krožkov:

- računalništvo
- animator Andi Goršek
- nemški jezik
- animator Jože Jančič
- angleški jezik
- animatorka Cirila Haler

- govornjena in pisana slovenska beseda
- animatoka Emilija Pešec
- pozitivna vizualna komunikacija - vpliv barv na počutje človeka v prostorih in naravi
- animatorka Marija Masnec.

Krožki bodo pričeli z delom (nekateri so se že pričeli!) ob zadostnem številu prijavljenih in v dogovoru z mentorji.

Kandidati boste pisno ali telefonsko obveščeni o času in kraju krožka.

PRIJAVITE SE NEPOSREDNO ANIMATORJEM ALI NA SEDEŽU DRUŠTVA V ŽALCU, UL. SAVINJSKE ČETE 4.

Stanovanjska skupina Šenta v Petrovčah

Slovensko združenje za duševno zdravje šent je pred dnevi v novem poslovno-stanovanjskem objektu v Petrovčah odprlo stanovanjsko skupino. Trisobno stanovanje je namenjeno štirim do petim osebam, ki imajo dolgotrajne težave v duševnem zdravju.

V Ljubljani pod okriljem Šenta že delujejo tri stanovanjske skupine, katerih namen je socialna in psihološka rehabilitacija oseb z dolgotrajnejšimi težavami v duševnem zdravju, ki zaradi stopnje prizadetosti ne morejo živeti sami, ki nimajo svojcev ali pa ti ne morejo ali nočejo skrbeti zanje. Stanovanjske skupine so namenjene tudi

preprečevanju ponovnih hospitalizacij v psihiatričnih bolnišnicah, saj lahko stanovalci krize prebrodijo ob pomoči strokovnih delavcev in podpori sstanovalcev. V Petrovčah bo zanje skrbela univ. dipl. socialna pedagoginja Petra Ž. Rošer, nameravajo pa zaposliti še delavca prek javnih del. Stanovanje v Petrovčah, ki bo pokrivalo potrebe širše celjske regije, je kupilo ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, šent pa ga ima v brezplačnem najemu. Stanovalci se prostovoljno odločajo za bivanje v takšni stanovanjski skupini, kjer nato ob pomoči strokovne delavke sami skrbijo zase, po svojih možnostih pa za bivanje plačajo določen prispevek. K. R.

Naj pridelki

odprl. Poudaril je, da je bal pomemben v tem trenutku tudi zato, ker so časi vedno težji in si je treba vzeti v trenutkih, ko ni nujnega dela, čas za prijatelje, da se človek naučije jesenskih dobrot, da poskusi mošt, kostanj, da se sreča s prijatelji, ki so zadovoljni, da je v Petrovčah takšna blagovnica, kot je. Seveda je zbrane nagovoril tudi direktor KZ Petrovčev Rudi Trobiš, ki se je zahvalil za zvestobo in naklonjenost zadrugi in poudaril, da so pred novim izzivom, nakupom Kmetijstva Žalec v stečajju. Dejal je, da bo to za njihovo kmetijsko zadrugo in vse druge v Savinjski dolini zahtevna in odgovorna naloga, hkrati pa zgodovinski dogodek za usodo savinjskega kmeta - hmeljarja.

Trobiš. Zadružni bal naj ostane prireditev, ki združi, sprošča in zabava.

Pripravili so tudi več zabavnih iger in podelili nagrade za najkmetijske pridelke. Prvo nagrado za najtežjo bučo je dobil Milan Žolnir iz Vrbja, saj je tehtala kar 61 kg, zeljna glava, pridelek Jožeta Rojnika iz Zakla, je tehtala 6,70 kg, Franc Cukjati pa je s Polzele prinesel jedilno bučo, ki je merila kar 1,76 m, najtežjo krmino peso - po domače runkelj, pa je pridelal Karl Farčnik iz Prekope, tehtala pa je kar 6,70 kg, okrasno bučo - po domače cuk, v katerega gre nekaj manj kot 7 litrov tekočine, pa je prinesel Ivan Kuder iz Arje vasi.

T. T.

Karli Ožir s sodelovanjem Lucije Zagajšek in Ines Jazbinšek slovesno odpira cesto prijateljstva.

Cesta prijateljstva in sodelovanja

„Za belo cesto so včasih rekli, da odnaša ljudi v svet. Ampak ni bila cesta kriva, temveč pogoji in takratni standard življenja, ki je mlade primoral, da bi še jali v svet služiti kruh zase in za svoje družine ... Danes gradimo črne ceste, pa ne zato, da bi bile to ceste smrti, čeprav žal tudi so, ampak da bi zamenjale bele, prašne, makadamske. Da bi še bolj povezale kraje in ljudi in zlasti tiste v hribih obdržale na njihovih domovih ... Tudi današnja slovesnost ob odprtju te ceste je pomemben kamenček prizadevanj naše družbe za ohranitev domačij v višjih predelih naše lepe Slovenije.“ Tako nekako je razpredal svoje misli Ivan Kuder ob odprtju novega asfaltnega odseka na cesti

Šuster - Ožir - Jazbinšek, ki vodi iz Bezovnika proti Homu.

Nekdanja Slavkotova cesta poteka po meji dveh občin, preboldske in žalske. Zaradi tega se samo po sebi ponuja ime cesta prijateljstva in sodelovanja. Da cesta res združuje obe občini, se je pokazalo tudi ob njenem odprtju, saj sta se je udeležila oba župana, preboldski Vinko Debelak in žalski Lojze Posedel. Udeležil se jo je tudi bivši župan nekdanje skupne občine Žalec Milan Dobnik, saj se je polovica tega cestnega odseka asfaltirala še v času njegovega mandata. Vsem trem so ob tej priložnosti izročili posebna spominska darila.

Sicer pa se je slovesnost pričela z omenjenim govorom Ivana Kudra, ki je zbranim spregovoril v imenu odbora za gradnjo ceste. V nadaljevanju

sta spregovorila še oba župana, ki sta poudarila pomen sodelovanja med občinami in pomen te ceste, ki naj bo res cesta prijateljstva, sožitja in sodelovanja. Po krajšem kulturnem programu, ki so ga pripravili pevci Savinjskega okteta - ter mladi domačinki Ines Jazbinšek in Lucija Zagajšek, je cesto blagoslovil griški župnik Jože Planinc. Nato je predsednik režijskega odbora tega cestnega odseka Karli Ožir s prerezom traku cesto uradno odprl.

Večina udeležencev slovesnosti na čelu z obema županoma se je po neuradnem delu, ki je bil v znamenju kulinaricnih dobrot in pijač, podala po novi asfaltirani cesti vse do njenega konca in nato proti Homu, kjer je bila še ena slovesnost.

D. Naraglav

S prerezom traku sta nov cestni odsek odprla domačin in svetnik občine Prebold Drago Lobnikar in podžupan preboldske občine Franci Rezar.

Nov kilometer asfalta v Marija Reki

Nedelja, 10. oktobra, je bila kot nalašč za hojo in izlete v hribe. Sončni žarki so jesensko greli, nadvse prijetno in toplo pa je bilo to nedeljo tudi Marijarečanom in mnogim drugim, ki so se udeležili odprtja novega asfaltiranega cestnega odseka, ki je dokončno z asfaltno prevleko povezal Malo Reko in Marijo Reko.

Pred dobrimi tremi desetletji so se začele prve akcije povezav višinskih domačij z dolino. Tudi na hribovitem območju Marije Reke so v vseh teh letih povezali s cestami vse domačije. S tem se je zaustavilo izseljevanje v dolino. Nekatere opuščene domačije so znova zaživele, obstoječe pa so se okrepile in zadihale lepše življenje. Večina hiš ima sedaj telefonsko povezavo s svetom, zgradili so veliko rezervoarjev za kakovostno pitno vodo, nekdanje makadamske ceste pa asfaltirajo. V minulih letih so

položili že veliko metrov asfalta, s 1.100 metri, ki so jih slovesno odprli za vožnjo prvo oktobrsko nedeljo, pa so povezali že prej asfaltirani cesti. Sedaj se je mogoče do planinskega doma oziroma marijareške cerkve pripeljati iz dveh smeri.

Ob odprtju ceste so nastopili Marijareški ljudski pevci s citrarko Cito Galič. Zbrane je nato pozdravil Andrej Zagožen, predsednik vaškega sveta Marija Reka. Za njim je spregovoril Drago Lobnikar, ki je pripovedoval o zgodovini povezav hribovskih kmetij z dolino. Zahvalil se je vsem, ki so vsak po svoje pomagali, da je njemu in vsem prebivalcem teh krajev sedaj dolina mnogo bližje, kot je bila še pred desetimi, dvajsetimi leti. O pomenu te pridobitve, ki je še en kamenček pri zmanjševanju demografsko ogroženega območja, je nato spregovoril še podžupan občine Prebold Franci Rezar. Cesto je nato blagoslovil pre-

boldski župnik Franc Serč, s prerezom traku pa sta jo odprla domačin in svetnik občine Prebold Drago Lobnikar in podžupan Franci Rezar. Vrednost celotne investicije je dobrih 7,5 milijonov tolarjev. Krajanje so zbrali 770.000 tolarjev, 50.000 je prispevala Gozdarska zadruga Vransko, ostalo pa občina Prebold. V to pa ni všteto prostovoljno delo domačinov, ki je vedno na zaviljivi ravni.

Kot je običajno v Marija Reki, se je slovesnost ob odprtju ceste nadaljevala s pravo pojedino. Za kakšnih 30 metrov dolgo mizo je sedelo vsaj sto gostov in domačinov, ki so tudi s tem pokazali pomen te nove pridobitve. Z gostoljubnostjo in petjem pa so domačini znova potrdili svoj slogan Pod Reško planino veselo živimo, ki so ga izbrali za ime svoje vsakoletne kulturno-zabavne prireditve.

D. Naraglav

Prva dela za nov železniški prehod

V Šempetru so se začela prva dela, povezana z gradnjo novega železniškega prehoda za cesti proti Podlogu in Grušovljam. Namesto sedanjih dveh prehodov bo zgrajen samo en železniški prehod, na severni strani železnice pa bo na novo zgrajena povezovalna cesta.

Zato so že skrajšali hmeljske žičnice na trasi, kjer bo nova cesta.

Kot smo že poročali, je bila v zvezi z ureditvijo vseh železniških prehodov na območju občine Žalec ustanovljena komisija. Oglela si je vseh 19 križanj cest z železniškimi tiri. Kot je na zadnji seji žalskega

občinskega sveta povedal vodja oddelka za okolje, prostor in komunalne zadeve Aleksander Žolnir, naj bi se po predlogu komisije pet prehodov uredilo z avtomatskimi zapornicami, nekateri naj bi se ukiniteli ali pa povezali z drugimi, že urejenimi prehodi.

K. R., foto: T. T.

Krajsanje žičnic za povezovalno cesto

Konec s poplavami v Spodnjih Grušovljah

V Spodnjih Grušovljah pri Šempetru že nekaj časa rešujejo problem, ki zadeva celotno vas. Preglavice jim povzročajo meteorne vode, ki privrejo na površje ob vsakokratnem dolgotrajnejšem deževju ali močnejših nalivih. Jarek, namenjen odtoku teh vod, je zarasla trava in zasulo blato. Kanali, ki so speljani pod cestami in dovozi na dvorišča, pa so bili popolnoma zamašeni. Tako se je v teh ostankih kanalizacije nabirala voda in se razlivala po zelenicah in nekaterih kmečkih dvoriščih, ki se nahajajo v bližini tega kanala. Ob sušnih obdobjih pa se je tu ponekod nabirala tudi gnojica in zaradi tega se je po vasi širil neprijeten vonj.

Danes je drugače. Tri tedne so potrebovali, da so ta prek 620 metrov dolg kanal popravili, tako da je spet uporaben. Pobudnik in nadzornik tega projekta je bil predsednik vaške skupnosti Ivan Četina. Po izdelanem predračunu so za finančno podporo zaposlili tudi krajevno skupnost Šempeter, ki je prispevala denar za nakup materialnih sredstev, medtem ko so stroške izvajalca del plačali vaščani. Krajevna skupnost je prispevala 1.050.000 SIT. S tem denarjem so kupili betonska korita in cevi. 950.000 SIT gotovine so zbrali krajanje sami ter

opravili prek 220 delovnih ur. V to so všteti ročna fizična dela ter prevozi s traktorji in prikolicami. Če ovrednotimo še te delovne ure, dobimo več kot 700.000 SIT stroškov dela. 100.000 SIT pa je prispeval tudi oddelek za okolje in prostor občine Žalec. Tako je znesek celotne investicije znašal slabe 3 milijone tolarjev. Vsa zahvala velja KS Šempeter, ki je pokrila celotne materialne stroške, čeprav je bil znesek na predračunu mnogo nižji. Do dodatnih stroškov je prišlo zaradi problemov pri nivelniranju padca kanala in prestavljanju ostale že napeljane infrastrukture.

Dela so za letos končali, v naslednjem letu pa bo potrebno tisto stran kanala, ki poteka ob cesti, obložiti s kamenjem in zabetonirati, da ne bi prišlo do uničevanja bankine.

Z izvedbo tega projekta je lepši tudi videz vasi. Krajanje so s tem pokazali dobro voljo za sodelovanje. Ob izvajanju del pa je prišlo med določenimi krajanje tudi do nesoglasij, ker si nekateri ta kanal lastijo. Le-ti bi se morali bolj zavedati, da pomeni ureditev kanala reševanje problematike celotne vasi in ne problem posameznika ter da je bivanje v lepo urejeni vasi lahko vsakomur v čast in ponos. Le s složnostjo med krajanje bo kraj živ, kot si lahko vsakdo želi. Kljub temu da je krajane težko pripraviti k sodelovanju v skupnem projektu, se je v zadnjem času uredilo kar nekaj problemov in si tisti, ki so v vso stvar vložili največ truda, želijo, da bi bila to iztočnica tudi za nadaljnje sodelovanje.

Vas nima nobenega skupnega prostora, v katerem bi predstavniki vaške skupnosti lahko imeli sestanke. Tudi volitve se opravljajo v zelo slabih razmerah, zato si želijo zgraditi stavbo, v kateri bi lahko opravljali te in podobne naloge.

R.O.

Z vaje Podvin '99

Vaja Podvin '99

Med številnimi aktivnostmi v mesecu požarne varnosti sta Občinsko poveljstvo Polzela in Gasilska zveza Žalec pripravila gasilsko taktično vajo Podvin '99.

Več o namenu vaje je povedal vodja vaje Lado Košec, ki je dejal, da so z njo preverili operativno sposobnost prostovoljnih in industrijskih

gasilskih enot na območju občine Polzela. Zamislili so si, da se je pod Vimperk v Podvinu vnela trava, zraven pa je manjša zidanica, na katero bi se požar lahko razširil. Vaja je potekala tako, da so se po znaku sirene aktivirale vse gasilske enote. Vozila so napolnili k potoku Struga, tako da se je vzpostavila veriga do

samega požara v dolžini 450 metrov in 60 metrov višinske razlike. Ostala vozila z vodo so se vključila v gašenje požara. Menijo, da je bila vaja uspešna. Ker je precej mladih gasilcev, je bilo tudi nekaj napak, ki jih morajo odpraviti, kar pa je bil namen vaje. Vajo sta si ogledala tudi predsednik in poveljnik Gasilske zveze Žalec Franci Skok in Franci Naraks, ki sta pohvalila operativno sposobnost vseh petih enot, sodelujočih na vaji. T. T.

Gasilke so imele srečanje na Gomilskem

Ob mesecu požarne varnosti je bilo v dvorani Doma krajanov Gomilsko srečanje gasilk, članic Gasilske zveze Žalec, ki jih je skupaj 580. Srečanje so organizirali PGD Gomilsko, kulturno društvo in krajevna skupnost Gomilsko.

O delu komisije za članice pri gasilski zvezi Žalec je spregovorila

predsednica te komisije Silva Štefančič. Poudarila je, da so tudi letos vso skrb namenjali izobraževanju in preventivi, gasilke pa so sodelovale tudi na tekmovanjih, kjer so dosegle lepe uspehe. Najuspešnejši sta bili desetini iz Braslovč in Grajske vasi, ki sta na regijskem tekmovanju zasedli prvi

mesti. Na srečanju so gasilkam spregovorili tudi predsednik in poveljnik GZ Žalec Franci Skok in Franci Naraks ter žalski župan Lojze Posedel, ki se je od povabljenih srečanja udeležil kot edini župan. T. T.

Resničen požar namesto osrednje vaje

Mesec požarne varnosti je Gasilska zveza Žalec pričela s posvetom predsednikov, poveljnikov in tajnikov prostovoljnih gasilskih društev, včlanjenih v to zvezo. Na začetku posveta so predstavili aktivnosti zveze in posameznih občinskih poveljstev ob mesecu požarne varnosti, ocenili so organiziranost gasilstva v novonastalih občinah in se seznanili z informacijami v zvezi z operativnimi in alarmnimi načrti, novostmi v sistemu ZARE ter kategorizacijo društev v novonastalih občinah. Operativne in alarmne načrte morajo društva pripraviti najkasneje do konca tega leta, potrditi pa jih morajo župani, tako kot tudi novo kategorizacijo gasilskih društev v vsaki občini, ki mora biti po zakonskem roku za vsako občino sprejeta do 14. novembra.

Aktivnosti v mesecu požarne varnosti so predstavili predsednik zveze Franci Skok, predsedniki

komisij za mlade, žene in veterane ter poveljnik Franc Naraks. Gasilke so imele srečanje na Gomilskem 15. oktobra, mladina pa se je to soboto srečala na Homu, kjer je bil orientacijski pohod. Datum srečanja veterani so v začetku oktobra še ni bil znan, vsi predsedniki komisij pa so povedali, da je načrtovanje srečanj zaradi spremenjenega načina financiranja precej tvegano. Zveza namreč v svojem proračunu denarja za srečanja letos nima, komisije pa se morajo zaneseti na denar, ki ga za udeležbo na srečanju ob prijavi plačajo gasilci oziroma društva. Kljub tem težavam so na posvetu po krajši razpravi sklenili, da zaenkrat ostane tak način financiranja srečanj, poudarili pa so, da se morajo gasilska društva zavedati pomena teh srečanj. Prav gotovo tudi zaradi načina financiranja letos na primer ni bilo letovanja za mlade gasilce.

Poveljnik Franc Naraks je povedal, da bodo ob mesecu požarne varnosti gasilska društva pripravila dneve odprtih vrat svojih domov, v okviru

občinskih poveljstev so opravili inšpekcijske preglede, pripravili operativna usposabljanja (med njimi tečaj za strojnike), vključili pa so se tudi v preventivno akcijo, ki poteka na državni ravni pod geslom Gasilski aparat v vsako vozilo. Nekatera društva so organizirala tudi gasilske vaje. Osrednje vaje gasilske zveze Žalec pa letos niso organizirali, saj so morali gasilci prav v začetku oktobra gasiti enega največjih požarov v dolini v zadnjih letih, to je požar skladišča hmelja v Šempetru. Mesecu požarne varnosti pa bo posvečena tudi problemska konferenca, na kateri bodo delovanje zveze podrobneje predstavili vsem županom.

Na posvetu so spregovorili tudi o organiziranosti gasilstva v novih občinah. Društva večinoma nimajo težav z vodstvi občin, v razpravi pa je bilo med drugim poudarjeno, da bi moralo biti v prihodnje informiranje med gasilskimi društvi, občinskimi poveljstvi in gasilsko zvezo še boljše. K. R.

Delovno prvo leto

Gasilska zveza Prebold je imela ustanovni zbor 19. marca letos. Vanjo je vključenih 7 teritorialnih prostovoljnih gasilskih društev in eno industrijsko, ki ima že 126-letno tradicijo, to pomeni približno tisoč gasilcev, od pionirskih do veteranskih vrst. V oktobru je zveza prvič pripravila aktivnosti ob mesecu požarne varnosti.

Gasilska zveza Prebold je sicer v začetku leta imela največ opravka z oblikovanjem predsedstva, poveljstva in komisij zveze. Izvedla je občinsko tekmovanje pionirjev in mladine (sodelovalo je 15 ekip), članov in članic (15) in veteranov (5 ekip). Na regijsko tekmovanje se je uvrstilo 10 mladinskih, 10 članskih in 3 veteranske ekipe. Zveza je pripravila dan gasilca v Preboldu z razvitjem svojega prapora. PGD Groblja je v tem letu pridobila visokotlačno črpalko. PGD Latkova vas je dobilo nov društven prapor, organiziralo pa je tudi tekmovanje za memorial Draga Gajška. PGD Matke je izvedlo tekmovanje veteranov, ki je bilo nekakšno neuradno tekmovanje za pokal veteranov Slovenije, saj je sodelovalo 30 ekip. Za naslednje leto bodo kandidirali za eno tekmo za pokal veteranov Slovenije. V Matkah so pripravili tudi tekmovanje za memorial Boruta Lebra. Ta čas se v Šeščah

intenzivno pripravljajo za nakup novega orodnega vozila.

Ob mesecu požarne varnosti pa je Gasilska zveza Prebold v soboto pri graščini Prebold pripravila osrednjo vajo, s katero so preizkusili usposobljenost operativnih enot in sistem radijskih zvez. V nedeljo dopoldne so prostovoljna gasilska društva odprla vrata gasilskih domov in občanom predstavila svojo dejavnost in opremo, v Šeščah pa je bilo srečanje mladih gasilk in gasilcev. Včeraj so svojo dejavnost predstavili otrokom v preboldskem vrtcu in šoli, tradicionalna vaja treh vasi pa

bo to soboto. Pripravljajo tudi okroglo mizo na temo požarne varnosti.

Ob tem skrbijo tudi za izobraževanje in usposabljanje - štirje poveljniki PGD so bili na izobraževanju na Igu, pripravljajo tečaj za strojnike in tečaj za naziv gasilec, nekaj članov se bo udeležilo specialnega tečaja za dihalne aparate. V zaključni fazi priprave so operativni načrti in kategorizacija društev, ki jih potrdi župan, počasi pa se že pripravljajo tudi na občne zборе.

K. R., foto: T. T.

Osrednja vaja GZ Prebold je bila v soboto pri graščini v Preboldu.

Društvo upokojenih pedagoških delavcev

Na začetku lanskega leta so v Ljubljani ustanovili Društvo upokojenih pedagoških delavcev (DUPD) Slovenije in za predsednico izvolili upokojeno pedagoginjo gospo prof. Angelco Kunstelj. Na njeno pobudo so v občinah na območju regij že organizirali sekcije: Ljubljana, Kočevje, Kranj, Ptuj, Murska Sobota, Celje in Žalec. Slednja se imenuje Sekcija Savinjska dolina - Žalec. Člani te se sestajamo mesečno, in sicer vsako prvo sredo v mesecu. V DUPD Slovenije je vpisanih 150 članov in se večkrat letno srečajo tudi na skupnih ogledih naravnih in kulturnih znamenitosti Slovenije.

Sredi septembra (15. 9.) se je zbralo v Šempetru v Savinjski dolini nad 80 članov tega društva. Pripeljali so se z avtobusom, s kombiji in z osebnimi avtomobili. Največ jih je bilo s Ptuja. Organizacijo in program srečanja je usklajevala Sekcija Savinjska dolina Žalec. Učenci

osnovne šole Šempeter so pod vodstvom ravnateljice Ivce Čretnik lepo pripravili dvorano v Hmeljarskem domu ter zbrane pozdravili z glasbeno točko. Predsednica RO DUPD-S, gospa Angelca Kunstelj, je v nagovoru omenila namen srečanja ter s spodbudno besedo povabila vse k nadaljnemu delu in izvajanju programa ter medsebojnemu sodelovanju. Dobrodošlico, lep dan, dobro počutje med Savinječani je zaželela predsednica sekcije gospa Rozka Kobale ter opozorila na ogleda vredne zanimivosti Savinjske doline. Sledila je zakuska in k bogatim narezkom so kolegice Savinjčanke dodale še svoje domače pecivo. Nato so sledili ogledi zanimivosti občine Žalec: antični park v Šempetru, Hmeljarski muzej, skladišče hmelja v stolpnici Žalec. S ploščadi smo uživali ob lepem pogledu na mesto in okolico Žalca. Razvoj doline od davnih dni do danes je udeležencem predstavila gospa Anči Skok.

Pot nas je vodila tudi v Zgornjo Savinjsko dolino; ogledali smo si

Mozirski gaj, v bližini razstavo slik slikarke Milice Zupan, baročno cerkev sv. Frančiška v Radmirju z zakladnico mašnih plaščev iz časov Marije Terezije. Gospodu župniku za vodenje po sakralnem objektu in prijetno razlago lepa hvala.

Nazadnje je bil možen še ogled Gornjega Grada s katedralo in

Vsem sponzorjem: Savinja - trgovina (Žalec), Žana - trgovina (Žalec), RR - trgovina (Žalec) in Mesnine Celje - Žalec, Mestna skupnost, Občina, Turistična zveza Slovenije, - I. Osnovna šola, Občinska matična knjižnica, Hmezad Export-import (Žalec), Antični park (Šempeter), ki so kakorkoli pripomogli k pogostitvi, tiskovnemu in slikovnemu gradivu o Savinjski dolini in ogledom zanimivosti občine Žalec, lepa hvala.

manjših muzejev z bogatimi eksponati - vodjema hvala za razlago. V gostišču Pri Jožku je bilo kosilo in zaključek enodnevnega srečanja članov. Dan je bil lep, sončen, razpoloženje udeležencev pa temu primerno.

Vse upokojene pedagoške babice in dedke našo družbo!

DUPD Slovenije
Sekcija Savinjska dolina - Žalec

Srečanje je bilo zelo prijetno. (Foto: T. T.)

LETOŠNJA TURISTIČNA BERA

Slab začetek - dober konec

Zadovoljni tudi v spodnjesavinjskih turističnih agencijah

Letošnja turistična sezona se končuje. Povsem pa se bo po božičnih in novoletnih praznikih, ki bodo zaradi prehoda v 'magično leto 2000' lahko še izboljšali rezultat. Glede na podatke, ki so na razpolago, je Slovenija lani gostila nekaj manj kot 1,8 milijona turistov, ki so ustvarili 6,3 milijona nočitev. Te številke pomenijo, da smo se lani po številu gostov vrnili na raven iz leta 1970. Medtem ko je število turistov v Evropi in po svetu naraslo, ostaja Slovenija še vedno na ravni izpred četrstoletja. Spodbudno pa je to, da nas primerjava glede na prihodek na prebivalca (558 ameriških dolarjev) postavlja v sam svetovni vrh. To dejstvo pa je v prid želji, da postane turizem paradni konj našega gospodarstva. Ob tem je prav tako nesporno dejstvo, da sedaj že nekaj let domači turisti rešujejo sezono in da vsak tretji Slovenec pripomore k boljšemu turističnemu rezultatu. In kot je dejal državni sekretar za turizem Tomaž Zajc, bo prav po zaslugi domačih gostov tudi letošnja sezona uspešna. Kot vemo, se je začela zelo spodbudno, zaradi izbruha kosovske krize je že kazalo na katastrofo. V drugi polovici julija je bilo že precej boljše, avgust, september in oktober pa bodo celo boljši kot lansko leto. O takšnih rezultatih poročajo tudi spodnjesavinjske turistične agencije, ki smo jih minule dni obiskali in jih povprašali, kakšna je bila za njih bila letošnja sezona, kam so popeljali svoje goste in kakšni so njihovi programi za božično-novoletne praznike.

Najprej smo obiskali **TA Holidays**. Direktor **Branko Korber** nam je povedal: "Letošnja sezona

je bila v primerjavi s prejšnjimi izredno dobra. Ob tem je treba reči, da so se aranžmaji potovanja precej spremenili. Gosti iščejo cenejše, ugodnejše variante. Za potovanja v tujino pa zlasti takšna, kjer lahko vskočijo v zadnjem trenutku, ker je iz takšnega ali drugačnega razloga cena bistveno nižja. Mi organiziramo potovanja na Malto, v Turčijo, Grčijo, prek drugih agencij pa tudi na dalmatinsko obalo. V letošnjem letu smo zelo veliko prodali Tunis in Turčije. Skupno smo popeljali na poletni dopust okrog 6500 dopustnikov. Med poletjem organiziramo dosti potovanj. V Skandinavijo, na Škotsko in Irsko smo tako letos popeljali okrog 3500 potnikov, ki so imeli 7 ali 12-dnevna potovanja. Poleg tega smo v naši agenciji specializirani za male skupine, ki jih vodimo na tako imenovana interkontinentalna potovanja. Pri tem gre za daljnoazijska potovanja, za Severno in Južno Ameriko in Avstralijo. V letošnji sezoni smo imeli in še imamo nekaj akcij. Med njimi je bum Kostarika, ki je na našem trgu še zelo malo poznana. Zelo dobro smo prodajali Kalifornijo, kamor smo jih popeljali na 8 ali 12-dnevna potovanja, ki se verijo vežejo, tako da je naš predstavnik že dva meseca kar tam. Za prihodnje leto imamo v načrtu 1000 potnikov za Kitajsko, posebnost pa bo tudi Tajska in še zlasti Vietnam. Vse te izlete delamo samostojno, v svoji komerciali, s svojimi partnerji in ne prek velikih tur operatorjev iz Avstrije ali Nemčije. Novo leto je pri nas precej aktualno. Poleg evropskih ciljev, se pravi Amsterdam, Pariz, Praga, Barcelona, bomo pripravili silvestrovanja še v Pekingu, v Bangkoku, v San Franciscu in na ulicah New Yorka. Edini problem, ki ga imamo, so zelo zasedeni avioni. Prostore v hotelih se še da dobiti, čeprav se sedaj močno trudimo, da ujamo pravi trenutek, ker so hotelirji močno dvignili cene. V tem času se s partnerji dogovarjamo za znosnejše cene. Zaradi tega bi gostom priporočal, da počakajo do prvih dni v novembru, ko bodo hotelirji začeli spuščati cene. Še posebno pa bo to očitno po 15.

novembru, ko se bo zaprla londonska borza."

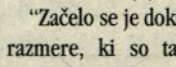
Tako Branko Korber, kaj pa o vsem tem pravi **Borut Dolinar**, direktor **TA Potepuh**, ki bo drugo leto praznovala že 10-letnico svojega delovanja.

"Letošnje turistično leto se je začelo pravzaprav zelo katastrofalno. V maju in juniju je kazalo precej slabo, kasneje pa se je zadeva obrnila vsaj za 180 stopinj, tako da lahko ocenjujemo sezono enako uspešno kot prejšnja leta. Kljub skoraj dvomesečnemu zamiku prijave se je zadeva ob precejšnjem garanju nekako pokrila, tako da smo zadovoljni. Verjetno pa bi bili še bolj, če ne bi vmes prišlo do uvedbe DDV, ki je tudi turistične agencije precej udaril. To pa še tembolj, ker tudi država ni bila pripravljena na način obračunavanja tega davka. Glede tega so v turizmu še danes nekatere neznanke. Ne nazadnje smo tudi zaradi teh problemov lahko še toliko bolj zadovoljni z doseženimi rezultati. Naše goste smo tudi v letošnjem letu nameščali v turistične kraje vse do srednje Dalmacije. Letovali so v Istri, v Kvarnerju, na otoku Rabu, Pagu, Lošnju. Zelo dobro je bil letos prodan Zadar-Zaton in Murter. Nekaj manj, a še vedno uspešno Šibenik in Makarska riviera. Poleg tega smo v sodelovanju s turistično agencijo TenTours izredno dobro polnili avionski prevoz za Brač, se pravi namestitve na Braču in Hvaru. Lahko tudi rečem, da smo v sodelovanju z nekaterimi TA dosti gostov popeljali v Dubrovnik. Sicer pa je v glavnem naše tržišče še vedno Istra in pa otoka Hvar in Brač. Kar se tujine tiče, smo prek avstrijske agencije Gulet zelo dobro polnili Turčijo. Enako dobro smo prek Atlasa prodajali Tunis in Španijo, prek Kompassa pa vse te omenjene izletniške točke in še kakšno na drugi celine. Pri vsem tem naštevanju ne smemo pozabiti na še nekaj čezcelin-

skih potovanj, ki smo jih pripravili sami. Bili smo na Šri Lanki, v Avstraliji in Mehiki. Izjemno zadovoljni pa smo tudi s skupinskimi izleti, z zaključenimi družbami. Z našimi programi tako obvladujemo celo Evropo in severno Afriko, v sodelovanju z drugimi pa organiziramo skupinske izlete tudi na druge celine. Letos na primer je bilo 100 pravnikov v Ameriki. Skratka, s tujino smo v tej sezoni res lahko zadovoljni. Za božično-novoletne praznike smo pripravili poseben program pod imenom Potepuhovo silvestrovanje. V njem so zajeta silvestrovanja v slovenskih planinah, na hrvaškem Primorju, na turističnih kmetijah, v slovenskih zdraviliščih in na slovenski obali. Posebnost pa je Potepuhovo silvestrovanje na Šmarjetni gori nad Kranjem z organiziranim avtobusnim prevozom in silvesterskim menijem. Tja bomo odpotovali iz Žalca sredi popoldneva, vrnili pa se bomo drugi dan zjutraj. Računamo, da bo res lepo in prijetno. Naš program pa ponuja še razne izlete po Evropi in drugod po svetu. Prodali smo že kar nekaj aranžmajev za Maldivo, Bali, Mehiko, za Dominikansko republiko in pa Kubo, in to pretežno prek avstrijske agencije Gulet. Za konec naj omenim še smučanje. V sodelovanju z znano slovensko agencijo Via Slovenika imamo kar precej kapacitet zakupljenih v Avstriji, Italiji in Franciji. Na ta smučišča bodo izletniki potovali z avtobusi. Odhodi bodo tudi iz Žalca. Skratka, možnosti je več kot dovolj."

V **Turistični agenciji Bem**, ki prav te dni zaokrožuje desetletnico svojega dela, smo uspeli "ujeti" **Mijo Berglez**, ki je direktorica, turistična animatorka, vodnica, komercialistka in še kaj. In kako ona ocenjuje letošnjo sezono?

"Začelo se je dokaj slabo, glede na razmere, ki so takrat vladale na

našem tržišču. Kazalo je že, da to leto Slovenci ne bodo veliko letovali. Situacija se je začela z dvomesečno zamudo spreminjati konec maja. Še posebno pa je povpraševanje po dopustniških kapacitetah začelo naraščati junija oziroma julija. Precej je bilo prodanih aranžmajev v avgustu in nekaj tudi v septembru. Zelo veliko zanimanja je bilo letos za Dalmacijo in zelo veliko za slovensko obalo, zlasti Portorož. Še največ aranžmajev pa smo prodali v slovenskih zdraviliščih. Pri prodaji tujine se je največ dopustnikov podalo v Tunizijo, Španijo, Grčijo in Italijo, in sicer Sicilijo.

Tako kot vsako leto smo se tudi letos dobro pripravili za božično-novoletne praznike. Nerodno je le to, da so zaradi pričakovanja leta 2000 hotelirji in gostinci precej dvignili cene. Ljudje precej povprašujejo po Pragi, Budimpešti, še največ pa iščejo prostor v hribih in na smučiščih. Žal teh kapacitet praktično že ni več. Nekateri so si prostor rezervirali že aprila, vsekakor pa pred dopusti. Jaz bom s svojimi gosti, tako kot že nekaj let nazaj, preživela silvestrovo v Pragi. Mislim, da bo prijetno kot vsakič doslej."

Ob koncu tega ocenjevanja turistične sezone pogledimo, kako so z njo zadovoljni v **TA Dober dan** v Šempetru, ki tudi že deset let uspešno deluje v naši dolini. Predvsem velik sloves žanje v južni Dalmaciji, kjer je že nekaj let najmočnejša slovenska agencija. Ker ob našem obisku ni bilo doma lastnikov Edija in Zlatke Masnec, smo o oceni njihove turistične sezone in programu silvestrovanja povprašali **Heleno Bregar**.

"Letošnja sezona je bila kljub krizi, ki je vladala na Balkanu, zelo uspešna. V začetku ni tako kazalo, pozneje pa se je povpraševanje po južni Dalmaciji, kjer naša turistična agencija letuje že peto leto, močno povečalo. Na teden je z mariborskega letališča poletelo v Dubrovnik tudi po pet avionov. Ob tem pa je bilo veliko povpraševanja tudi po drugih izletniških mestih. Prvič smo zaorali ledino na Cipru, kamor smo skupaj s še dvema turističnima agencijama vsako

nedeljo z Brnika poslali en avion turistov. Tudi v prihodnje načrtujemo podobno sodelovanje z drugimi manjšimi agencijami, saj smo mnenja, da lahko več naredimo skupaj kot vsak zase, zlasti ko gre za nova tržišča. Ne nazadnje smo tudi mi agencija, ki se lahko pohvali z zavidljivimi rezultati. Da smo to dosegli, pa gre zahvala dobro izdelani mreži za prodajo naših programov. Prodajajo jih tako manjše kot večje turistične agencije. V vseh teh letih smo se močno ukoreninili na južnem Jadranu, postali smo spoštovani in zaželeni, o čemer pričča tudi letošnje priznanje, ki smo ga prejeli kot največji 'turoperator' iz Slovenije. Tudi v prihodnje imamo zagotovljene kapacitete in čeprav hotelirji računajo na prihod tujcev iz drugih držav, se nam ni treba bati za naš položaj v tem delu Jadrana. Sicer pa naša agencija veliko vlaga tudi v lastne kapacitete. Posebno bi izpostavila Roglo, kjer imamo precejšnje število lastnih namestitvenih kapacitet. Od hišic do apartmajev in novoga Petrovega doma, kjer imamo dodatnih sedem luksuzno opremljenih apartmajev. Tudi to zimo bodo gotovo zasedeni, saj je povpraševanje veliko. Za novoletne praznike imamo v programu novoletni Rim, Pariz, Rimini. Organizirani bodo tudi tradicionalni božično-novoletni nakupovalni izleti v prelepi Donalt, Salzburg, München, na katerih bomo izkazali pozornost vsem udeležencem s posebnimi darili. Silvestrovanje bomo imeli tudi v naših lastnih prostorih na Rogli, enako veselo in zabavno pa bo še v naših klubih in Cavtatu in Dubrovniku. V nekaterih tamkajšnjih hotelih bomo imeli silvestrovanje z našimi animatorji, ki jih tam že dobro poznajo. Ob slovenskih muzikantih in dalmatinskih klapah bo to gotovo lepo in prijetno. K temu pa v naši agenciji vedno stremimo, saj vemo, da je zadovoljen gost najboljši gost in tudi najboljša in najcenejša reklama."

K temu ni kaj dodati, morda le nasvet za vse tiste, ki še ne vedo, kje in kako bi preživeli najdaljšo noč v zadnjem letu tisočletja. Hitro se odločite, časa ni več veliko.

D. Naraglav

marginalija

ANKETA

Kje bomo pričakali leto 2000

Do leta 2000 nam ob izidu časopisa ostaja le še 68 dni. Na ta preskok iz enega tisočletja v drugega, čeprav bo tisto pravo šele v najdaljši noči iz leta 2000 v 2001, se pripravljaja skoraj ves svet. Letošnja silvestrovanja bodo po napovedih nekaj posebnega. Kje in kako bodo leto 2000 pričakali Savinjančani in kaj jim to leto morda pomeni, smo spraševali v tej anketi.

Franci Žagar, Polzela: "Odkrito povedano, kaj posebno se s tem ne obremenjujem niti še nisem odločen, kje bom preživel to noč. Za enkrat ob-stajata le dve varianti. Prva je, da ostanemo lepo doma in si v zavetju svojega doma organiziramo prijetno noč,

druga pa, da gremo na Kope, kjer imamo stanovanje, in si novoletne praznike obogatimo s smučarjijo in sprehodi v naravi. Osebnim mi leto 2000 ne pomeni nič posebnega, razen tega da sem eden izmed tiste generacije človeštva, ki ji je usojeno doživeti ta preskok iz enega v drugo tisočletje. Pravzaprav nikoli nisem prisegal na astrologijo in tisto, kar je povezano z njo. Življenje bo tudi po tem letu normalno teklo naprej."

Stanko Krašovec, Prebold: "Cel svet dela velik cirkus iz tega in mnogi tudi dober posel, kar je v času potrošniške družbe povsem normalno. Marsikdo bo to najdaljšo noč pričakal v kakšnem mondenem hotelu doma ali v svetu, jaz pa to noč

želim biti doma v krogu svoje družine, s prijatelji. Povsod bo velika gneča, jaz pa sem tako raje v mirnejšem okolju. Tudi v preteklih letih sem večinoma pričakal novo leto doma, kadar pa smo se odločili drugače, je bilo to v hribih, kjer mi je tudi sicer zelo všeč. Vsekakor pa se meni zdi najbolje biti doma, v tplem zavetju svojega doma. Tudi hrana in pijača to noč nekaj pomenita, če so zraven še prijatelji, pa je lahko sploh lepo."

Mateja Rezar, Prebold: "Sama se že kar nekaj časa službeno ukvarjam s programi silvestrovanj doma in po svetu. Možnosti je veliko, kam bom šla oziroma kje bom jaz to noč, pa zaenkrat še ne vem. V mislih imam

kakšne daljne kraje ali katero od evropskih dežel. O tem se bom verjetno odločala bolj v zadnjem trenutku, ko se bodo neprodane možnosti pocenile. Vsekakor bo že marsikaj bolj jasno po zaprtju londonske borze. Sicer pa, če ne bo nič od tega, bo lepo in prijetno tudi doma v krogu svojih domačih in prijateljev."

Anita Seles, Levec: "Name-ravamo na Slovaško, v Visoke Tatere, v Liptovski Mikulaš. Tja bom odšla z družbo, s katero vsako leto smučamo skupaj in tudi novo leto običajno pričakamo na katerem od smučišč. Zadnja tri leta je bilo to na Rogli, kjer smo imeli kočjo. Skratka v hribih, kjer je tudi najlepše in najbolj sproščeno. Lepo in prijetno pa je bilo pred leti tudi na Markovem trgu v Benetkah, takrat pa smo bili seveda še bolj mladi in polni energije. Silvestrovanja na prostem tudi pri

nas postajajo vse bolj zanimiva in dobrodošla. Verjetno bo ob tem prehodu v leto 2000 to še toliko bolj očitno. Kaj nam bo prihodnje leto prineslo, pa bomo še videli. Upam na najboljše."

Mira Vinder, Žalec: "Kaj posebno se nisem obremenjevala s tem, kako preživeti in dočakati prehod v leto 2000. Odločili smo se enostavno za hribe, in sicer za Roglo. Prijetna družba bomo in mislim, da se bomo imeli lepo in prijetno, vsekakor pa bodo prišli na svoj račun še posebno smučarji. Prejšnja leta smo v glavnem silvestrovali doma, v družbi s sosedi in prijatelji, za to silvestrovanje pa smo si zaželeli iti v hribe, tako da bo malo drugače. Sicer ne pripisujem letu 2000 nič kaj večji pomen kot ostalim letom, je pa res, da so v tem štetju let bile le maloštevilne generacije človeštva, ki so doživele preskok v novo

tisočletje."

Janko Zupanc, Žalec: "O letu 2000 se že dolgo govorim. Marsikateri so radi kdaj rekli, da se leto 2000 nikoli ne bo pisalo. Sedaj nas ločita do njega le še dobra dva meseca. Torej smo tik pred zdajci, da zakorakamo v novo tisočletje in z nami tudi vsi problemi in tegobe minevajočega tisočletja. Kje bom pričakal to leto, še ne vem zagotovo. V minulih letih je to bilo običajno v hribih. Sedaj je takšna norija, da je že skoraj vse zasedeno. S poslancem Delakom smo zmenjeni, da gremo skupaj, če bomo še kje dobili prostor, drugače pa bomo kar doma. Tudi sicer pravijo, da je človek v tretjem življenjskem obdobju najraje doma, pa tudi nobeden ti ne gleda pod prste, kaj spišješ in poješ."

D. Naraglav

Delnica pomeni vrednost, ki je ne gre kar tako zapraviti

Tranzicija sistema se bo zaključila s procesi združevanja podjetij in globalizacije gospodarstva

Slovinci smo ob prehodu v nov gospodarski sistem v veliki večini postali delničarji, čeprav mnogi v času šolanja niso slišali prav nič o kakšnih delnicah in vrednostnih papirjih. Zanimanje za delnice je danes veliko. Ne le, da bi ljudje vendarle radi z njimi kaj zaslužili. Prek delnic se prevzemajo podjetja in tisti, ki se na igro dobro spoznajo, kljub majhnosti slovenskega trga kujejo kar lepe dobičke. Podjetja, pooblaščenice investicijske družbe in borzni posredniki tako imenovane majhne delničarje, ki so delničarji postali prek certifikatov, zasipajo z raznimi informacijami o "najbolj pametnih" naložbah. Trenutno najbolj aktualno vprašanje je, ali je pametno delnice pooblaščenih investicijskih družb zamenjati v pokojninske bone.

Številna vprašanja se postavljajo zaposlenim, ki so postali delničarji svojih podjetij. Certifikate so zamenjali za delnice tudi zato, da bi kot lastniki vplivali na razvoj svojega podjetja, a vedno pogosteje jih presenetijo novice, da s svojim lastniškim deležem nimajo nobenega vpliva in da ima podjetje pravzaprav povsem drugega lastnika, ki ima odločilno besedo. Vedno več savinjskih delniških družbe prehaja v večinsko last drugih večjih slovenskih podjetij. Na skupščini delničarjev Agrine, na primer, so pred kratkim potrdili sklep, da se bo s 1. januarjem leta 2000 Hmezad Agrina pripojila k Eri Velenje, prav tako naj bi že imela večinski delež Trgovskega podjetja Žana večja slovenska trgovska družba ...

Za pojasnila o tem, kaj se pravzaprav dogaja s savinjskimi delniškimi družbami in kakšni delničarji smo Savinjšani, smo prosili Marijo Rančigaj, direktorico Sitre, d.o.o., ki je pogodbeni partner Gorenjske borzno-posredniške hiše.

Kakšni delničarji smo Slovenci oziroma kaj smo počeli s certifikati in kaj počnemo z delnicami?

Marija Rančigaj: "Vaša uvodna ugotovitev o znanju Slovencev o delničarstvu je točna. V šoli smo pred leti lahko kar preskočili poglavje o delnicah, nismo smeli uporabljati izraza ostanek ali dobiček, ampak je bil to presežek. Primerno temu je večina Slovencev ob lastninjenju družbenega premoženja ravnala zelo slabo s svojimi certifikati. V bistvu zdaj obžalujemo zapravljene naložbene možnosti, ki so nam bile takrat dane. To je bil dejansko objektivni faktor, ne subjektivni, ker je šlo za transformacijo enega v drug sistem. Ta transformacija še vedno traja, smo pa v njeni predzadnji oziroma že počasi v zadnji fazi. V zadnji fazi namreč prihaja do združevanja in globalizacije. To, kar v Evropi imenujejo globalizacija gospodarstva, se pri nas še ne dogaja, prihaja pa že do združevanja podjetij, čemur bo sledila globalizacija."

Kaj smo torej počeli s certifikati?

Marija Rančigaj: "Veliko je primerov, ko certifikatov ljudje sploh niso vložili nikamor. To je najslabše in danes ti ljudje sploh ne morejo verjeti, da te možnosti nimajo več. Dejansko se je možnost naložbe certifikatov kar naprej podaljševala, tako da je samo po sebi umevno, da se je lastniško preoblikovanje v tej fazi vlaganja certifikatov v delnice podjetij ali pooblaščenih investicijskih družb moralo zaključiti. Sicer pa je večina ljudi oziroma 1.400.000 Slovencev certifikate vložila v pooblaščenice investicijske družbe - pide. Tudi zato, ker je bilo reklamiranje oziroma predstavitev pidov precej bolj markantno kot pa predstavitev podjetij. Dobra podjetja so čakala, da bodo tisti, ki poznajo razmere, pač vložili certifikate vanje. Za javne prodaje niso imela reklame, samo tisto najnujnejše. Zelo veliko vlogov je pri tem imela država, ki je zelo forsirala pide. Velik faktor pri tem je odigralo dejstvo, da so lastnice družb za upravljanje skladov oziroma pidov tudi banke, vlaganje certifikatov prek banke, katere komitent je vlagatelj, pa je bilo najbolj enostavno. Vedeti pa je treba tudi to, da bi v primeru, če bi več ljudi vlagalo certifikate v podjetja, ne dobili v takšnih deležih delnic teh podjetij. Lastništvo bi bilo še bolj razpršeno, vendar bi bilo po mojem osebnem mnenju to vendarle boljše. Če lahko sodim po svojih stikih z ljudmi bi rekla, da bi morala

država poskrbeti za bolj enako-pravno porazdelitev certifikatov in s tem posledično tržne vrednosti tega."

Če ocenite z vidika sedanjega dogajanja, katere naložbe certifikatov so bile najboljše?

Marija Rančigaj: "V veliki večini so danes na boljšem tisti državljani, ki so certifikate vložili v delnice podjetij. To seveda ne velja za tiste primere, ko je šlo tako podjetje v stečaj. Tudi na našem območju je precej takšnih, na primer Ferralit ali Kmetijstvo. Res pa je še nekaj - ob tako dolgem procesu lastninjenja ljudje v tej fazi pravzaprav niso veliko pričakovali od certifikata. Drugače je zdaj, ko so delnice pooblaščenih investicijskih družb dobile določen zagon. Pametni zato s prodajo delnic pidov še čakajo."

Se pravi, da bo vrednost delnic pidov še naraščala?

Marija Rančigaj: "Mislim, da bo. Tako kot se zdaj že obnašajo delničarji podjetij, velja tudi za delničarje pidov, da naj svoje delnice prodajajo izključno po potrebi, ne pa zato, češ: nočem delnic, ne verjamem v delnico. Delnice je treba smatrati kot naložbo, kot premoženje."

Če ostaneva pri pooblaščenih investicijskih družbah. Ta čas lahko ljudje delnice pidov zamenjajo v pokojninske bone. Ali je mogoče čisto preprosto reči, komu se takšna zamenjava najbolj izplača?

Marija Rančigaj: "Pri tem je najprej potrebno upoštevati starost lastnika delnic pidov. Velika razlika je med osebama, ki sta zdaj stari 10 ali 55 let. Prvi razkorak je že ta, da tisti, ki je starejši, že sploh razmišlja o pokojnini, mlajši pa predvsem na to, kako bo uspel. Vsekakor je dobro razmišljati o pokojninskih bonih, je pa pri odločitvi o zamenjavi poleg starosti pomembno tudi, katero delnico pooblaščenice investicijske družbe imaš. Na primer: delnica Atene je ta čas vredna 60 tolarjev, pokojninski bon pa 45. Gre seveda za trenutne tržne vrednosti. Če gledamo kratkoročno, je zamenjava delnice Atene z bonom nesmiselna. Dolgoročno pa je, saj s pokojninskimi boni le prejemaš določeno rento. A problem je še nekje. Posameznik lahko v sklad vложи največ deset tisoč bonov za zamenjavo v pokojninsko polico. Delničarji imajo ponavadi tisoč do dva tisoč delnic pidov. Skoraj ne morem verjeti, da bi se jih veliko odločilo za nakup dodatnega števila pokojninskih bonov, kar

pomeni dodatno investicijo na borzo v vrednosti 200 do 300 tisoč tolarjev, da bi potem prejeli mesečno rento okoli 11.000 tolarjev. Upoštevati je torej treba najmanj kakšnih deset faktorjev za in deset proti. Moram reči, da ljudje glede tega veliko sprašujejo in si tudi vzamejo čas za pojasnila in razmislek."

Je naložba v pokojninske bone varna?

Marija Rančigaj: "Je. Celo za donos enega odstotka jamči država oziroma kapitalski sklad. Res pa je treba reči, da ljudje državi večinoma ne zaupajo in ne verjamejo, zato nekateri apriori nočejo niti slišati o pokojninskih bonih."

Tudi pokojninske bone pa je mogoče prodajati, če na primer potrebuješ denar?

Marija Rančigaj: "To je seveda mogoče, pokojninski boni na borzi že kotirajo od 1. oktobra letos."

Kako pa je z delnicami podjetij oziroma delniških družb? Je mogoče z delnicami podjetij na območju Savinjske doline že trgovati prek borze?

Marija Rančigaj: "Značilnost Savinjske doline je, da še nobena delnica podjetij ni na borzi oziroma na organiziranem trgu. So pa vpisane v centralni register klirinško-depotne družbe (KDD). Napačno pa si predstavljamo, če mislimo, da z delnicami podjetij ni mogoče trgovati drugače kot samo prek borze. Trgovati z delnicami je mogoče tudi mimo organiziranega trga, ko trgujejo med sabo podjetja ali borzne hiše s podjetji. Torej se lahko na tak način prav tako spreminja lastništvo podjetja."

So pa vse spremembe lastništva delnic vidne v centralnem registru klirinško-depotne družbe?

Marija Rančigaj: "Načeloma naj bi bile, ko pa gre za večjo spremembo lastništva, se zelo pazi, kdaj se sprememba ali pa začasna sprememba vpiše v KDD. Taktično se tudi čaka."

Ali direktorji delniških družb lahko v vsakem trenutku vedo, kaj se dogaja z delnicami njihovih družb?

Marija Rančigaj: "Če so v igri. Znani so primeri, ko direktor oziroma vodstvo podjetja ne ve, kdo kupuje delnice, če se na primer tako dogovorijo lastniki tega podjetja, ali pa če se najde zunanji partner, ki kupuje delnice nekega podjetja."

Kako se pravzaprav kupujejo delnice? To ni tako kot v trgovini: daš denar in dobiš delnico.

Marija Rančigaj: "Zakon o dematerializaciji vrednostnih papirjev določa, da so vsi naši vrednostni papirji zapisani na disketah oziroma diskah v klirinško-depotni družbi. Obstajajo samo potrdila, ki nadomeščajo kupe delnic, ki bi jih sicer dobili v materializirani obliki. S takim potrdilom se dokazuje, da je delnica v KDD-ju ali pa gre za potrdilo podjetja - izdajatelja delnic. Na osnovi teh potrdil se trguje, ob tem pa je potrebno predložiti osebne dokumente in podpis lastnika."

Imajo delničarji, ki so lastniki določenega podjetja postali prek notranjega lastninjenja oziroma prek certifikatov, možnost vedno izvedeti, kdo ima v lasti ostale delnice?

Marija Rančigaj: "Glede tega je zelo slabo, saj nimajo možnosti za to, da bi izvedeli, kaj se pripravlja v tistem obdobju, ko takšna zadeva še zori. Kot majhni delničarji so nemočni tudi na skupščinah delničarjev. Lahko pa pridobijo izpis iz delniške knjige."

V zadnjem času tudi na našem območju slišimo o združevanju in prevzemih podjetij. Je mogoče čisto na kratko povedati, kaj se dogaja z našimi delniškimi družbami?

Marija Rančigaj: "V zadnjem letu smo res priča prevzemom in združevanjem podjetij. Govorimo o prijaznih in neprijaznih prevzemih, bolj s tega stališča, da bi morala podjetja oziroma njihova vodstva bolj težiti k temu, da bi šlo za dogovorjen prevzem, ker je tako dobro oziroma bolje tudi za vse ostale zaposlene. Po mojem mnenju se združevanju podjetij ne bomo mogli izogniti, vedno pa je potrebno glede tega iztržiti čim več, zlasti glede zaposlenih, vsaj v določenem prehodnem obdobju. Če smo se že odločili za transformacijo sistema oziroma lastniško preoblikovanje, potem je prav tako, čeprav to ni vedno ekonomsko. Da je skrb za zaposlene večja, moramo zeti tudi še kot del transformacije, če hočemo dogoročen uspeh. Nič ne pomaga, če naenkrat petsto ljudi ostane brez zaposlitve, ker se to vrne kot bumerang, že na primer na področju trgovine, saj pade kupna moč."

Bi se strinjali z mojo trditvijo, da v Spodnji Savinjski dolini ta čas ni nobenega podjetja, ki bi lahko prevzelo drugo podjetje z drugega območja in da je to dokaz tudi gospodarske moči oziroma šibkosti tega prostora?

Marija Rančigaj: "Ta ugotovitev je povsem točna. Na našem območju doslej ni niti enega podjetja, ki bi prevzelo drugo podjetje, so pa nekat-

era savinjska podjetja že prevzela večja podjetja od drugod, predvsem z ljubljanskega območja. Era Velenje, kateri se pridružuje Hmezad Agrina, je pravzaprav še najbližje naši dolini. To prav gotovo pomeni gospodarsko šibkost tega prostora."

Morda pomeni tudi šibkost vodstev podjetij?

Marija Rančigaj: "Ni nujno. Vprašanje je, kako dolgo bi lahko ta podjetja vztrajala drugače ..."

Torej gre za procese, ki jim v bistvu lahko rečemo tudi naravni procesi tržnega sistema? Bi se lahko na primer občine vmešale v te procese in na kakšen način preprečevale prevzeme?

Marija Rančigaj: "Lahko rečemo, da gre za čisto naravne procese oziroma tržne zakonitosti. Vmešavanje občin bi bilo neplodno. Če se dotaknem celjskega primera - do prevzema Kovinotehne, ki ga je odobrila tudi vlada, bi v vsakem primeru slej ko prej prišlo. Če ne bi bil Merkur, bi bil lahko pa kakšen tujec. Še vedno je bolje, da gre za slovensko podjetje. Enako velja za savinjska podjetja."

Torej bodo v bližnji prihodnosti slovenska in s tem seveda prav tako savinjska podjetja prevzemala tudi podjetja oziroma lastniki iz tujine?

Marija Rančigaj: "Večja prav gotovo. Globalizacija je zadnja faza transformacije, ki še poteka tudi po svetu oziroma smo ji priče na Zahodu."

Če povzameva tale pogovore danes v Sloveniji dogaja približno tisto, kar ste strokovnjaki s področja ekonomije ob začetku procesa lastninjenja družbene lastnine in transformacije gospodarskega sistema pričakovali?

Marija Rančigaj: "Res se dogaja to, kar smo pričakovali. Zato bi tudi za v prihodnje svetovala lastnikom delnic, naj racionalno ravnajo s svo-

jimi delnicami, če nam je že bila dana možnost, da smo postali delničarji. Pred vsako spremembo v zvezi s svojimi delnicami moramo dobro premisliti. Glede na sedanje izkušnje pa velja misliti tudi na to, da se lahko nakupa delnic lotimo kot alternativne naložbe denarja. Seveda v takšni meri, kot je smotno. Prav gotovo ni pametno vsega svojega kapitala vložiti v delnice. Zavedati se je treba, da je delnica vendarle tvegana naložba oziroma rizičen vrednostni papir."

Pa je pri nas veliko tako imenovanih borznih spekulativnih, ki služijo ogromne denarje prav s tveganimi naložbami v delnice?

Marija Rančigaj: "Takšnih je precej, zlasti zato, ker je naš trg kapitala še precej nerazvit in smo priča velikim padcem in vzponom vrednosti delnic. Ravno takrat, ko pride do velikih padcev, nekateri dobro zaslužijo. Čeprav je razmišljanje delničarjev zdaj že bolj dolgoročno in mnogi delnice jemljejo tudi kot boljšo alternativo na primer bančni naložbi."

Samo še tole vprašanje: mnogi ljudje so zlasti ob začetku procesa lastninjenja prodali certifikate oziroma pozneje delnice na črno in pri tem veliko izgubili. Je zdaj drugače?

Marija Rančigaj: "Ljudje so za majhne denarje prodajali certifikate ali delnice certifikatov kar doma in so bili v bistvu zelo oškodovani. Zdaj je boljše, ker je začel veljati nov zakon o trgu vrednostnih papirjev, ki skupaj z drugimi določbami prodajo na črno strogo sankcionira. Če ljudje še vedno nasedejo komu, ki hodi po domovih, naj se čim prej obrnejo na borzno hišo, prek katere lahko blokirajo svoje delnice, tako da tisti, ki jih je kupil, ne more do njih. Glede prodaje delnic iz certifikatov na črno v preteklih letih, pa je že prepozno, ker je lastništvo že preknjiženo."

K. Rozman, foto: T. T.

Roman Brglez

pekarna - slaščičarna - trgovina
Vransko 17, 3305 Vransko

pekarna in trgovina Vransko, tel.: 703-30-30, slaščičarna Žalec, tel.: 718-105, pekarna Velenje, tel.: 854-181, Griže tel.: 718-022, Petrovče tel.: 707-930, Ostrožno tel.: 472-630

Zvestoba pekarnice in trgovine
naša je podoba,
kdor pri nas kupuje,
dobro načrtuje.

Spoštovani potrošniki, prijatelji!

Vse bolj se približuje leto 2000. Že čez dobra dva meseca bomo naredili korak v novo tisočletje, čeprav se bo tisto pravo začelo šteti z letnico 2001. Srčno upamo, da boste z nami tudi v prihodnje, mi pa se bomo trudili, da bodo nakupi v naših trgovinah in postrežba v gostinskih lokalih še naprej vsem vam v zadovoljstvo. Ob tem bi vam radi tudi povedali, da bomo našo verigo trgovin in lokalov kmalu še razširili. V Grižah, bomo poleg naše trgovine odprli še gostinski lokal. V Žalcu, poleg naše slaščičarne na Kidričevi 17, pa odpiramo še eno trgovino z mešaninam blagom. Odprtje predvidevamo v drugi polovici novembra. Znova se tudi pripravljamo na novo nagradno igro. V decembru pa bi vas radi razveselili s kakšnim koncertom.

**NE POZABITE!
ZVESTOBA SE NAGRAJUJE**

Vabljeni v vse naše poslovalnice, še posebno pa v blagovnico na Vranskem, trgovino v Grižah in slaščičarno v Petrovčah, kmalu pa tudi v Žalec.

Kolektiv prijaznih ljudi
BRGLEZ

Na Hmeljarski prenovljena enota banke

Približno leto dni zatem, ko se je Banki Celje priključila Hmezad banka in so na Hmeljarski banke nameščali novotable, je Banka Celje tudi uradno odprla prenovljene prostore te enote.

Ob odprtju, ki so ga z glasbo popestrile kitaristke žalske glasbene šole pod vodstvom Marije Alatič, je spregovoril direktor podružnice Jože Veber. Med drugim je povedal, da je leto hitro minilo, v tem času pa so v podružnici Hmezad precej povečali bilančno vsoto in tudi število zaposlenih. Pred letom dni je imela Hmezad banka 11,9 milijard tolarjev bilančne vsote na zbranih sredstvih, 63 zaposlenih in 7 enot v širši celjski regiji. Kot samostojna enota Banke Celje je bilančno vsoto povečala na 18,1 milijardo tolarjev, zaposlenih pa je 80. Banka Celje ohranja v Žalcu obe enoti: na Savinjski cesti in v Hmeljarski ulici, s tem da je slednja poleg poslovanja pravnih oseb namenjena predvsem samostojnim podjetnikom in obrtnikom, tu pa odobravajo tudi kredite za fizične osebe.

Prenovljeni prostori v pritličju omogočajo poleg dovolj hitrih in strokovnih storitev tudi ustrezno mero zasebnosti vsake stranke. Sodobno je urejen prostor likvidature s tremi bančnimi okenci, strankam sta na voljo dve finančni svetovalki, uredili pa so tudi oddelek posojil, kjer kreditni referenti v ločenih prostorih svetujejo posojilojemalcem.

K. R.

O posvetu in o turizmu na vasi so povedali:

Marjan Rožič, predsednik TZS: "To posvetovanje je bilo resnično zanimivo. Pokazalo je, da je delo TD, vsaj teh, ki so se danes predstavila, zelo uspešno. Vsa so v svojih krajih veliko napravila, predvsem glede na razmere, kakršne v določenem kraju vladajo. Dejstvo je, da je povsod neka zavzetost, iskanje poti in možnosti, da bi se turizem razvijal. Marsikje gre za bolj skromne korake, a tudi počasi se kam pride. Na posvetu se je pokazalo, kako nujno je imeti turistična društva na podeželju in kako nujno je, da bi jih ustanovili tam, kjer jih ni, pa hočejo razvijati turizem. Dobra TD so na tem posvetovanju predstavila svoje rezultate, poglede in težave, pa tudi to, kako se s temi težavami spopadajo. To slednje je bilo zlasti dobrodošlo za tista društva, ki se težje znajdejo in ki imajo veliko težav in problemov pri svojem delu. Največkrat gre za to, da za svoje programe in projekte težko dobijo finančna sredstva. Brez teh pa se, kljub obilici prostovoljnega dela, določenega dela ne da opraviti. Pomembno sporočilo tega posveta je tudi, da bi morali društvom bolj prisluhniti na občinah, v podjetjih in drugih institucijah, saj bodo le tako imeli možnost razviti svoje znanje, strokovnost, prostovoljnost ... Poleg tega se je na posvetu pokazalo, da je

V takšnih nogavicah boste stopile v leto 2000.

Modna revija Polzele

Kristalna dvorana Zdravilišča Dobrna je bila prizorišče modne revije, na kateri je Polzela, tovarna nogavic svojim poslovnim partnerjem predstavila novosti za sezoni jesen - zima 1999/2000 in pomlad - poletje 2000.

Številnim gostom je manekenska skupina Error iz Lenarta pod vodstvom Gordane Jelenko najprej predstavila kolekcijo za sezono pomlad - poletje 2000. V Polzeli so se zelo potrudili, da bi sledili modnim usmeritvam za to obdobje. Optimizem in vitalnost sta zapovedi za novo tisočletje. V svoje izdelke so vpletli sanje in funkcionalnost, lahkotnost in zmogljivost, sožitje in čutnost, ki simbolizirajo modo pomladi in poletja. Ni več strogosti in čistosti linij in barv. Barve so v skladu z naravo, pa tudi s tehnologijo, barvami mest, betona, jekla in stekla. Ženske hlačne nogavice poudarjajo ženskost in ponujajo maksimalno udobnost nošenja z ele-

gantnim videzom. Pri moških nogavicah so vodilo diskretni vzorci, mehki naravni materiali, lepa oblika in dobro prilagajanje nogi. Otroška moda pa je moda jeans vzorcev iz rastlinskega in živalskega sveta v modni in udobni bombaž-lycra mešanici. Za sezono jesen - zima 99/2000 pa so značilne nogavice, ki so zimsko mehke, izdelane po najnovejši tehnologiji. So debelejšje in iz mehkega bombaža z lycro, z dodatki sintetičnih materialov, ki zagotavljajo dobro počutje, večjo udobnost in lep videz. Novost pa je nova linija Glamour, ki je obogatena z lureksom, bleščicami in sijajem, kot nalašč za vstop v novo tisočletje.

T. Tavčar

njujo v društvih oblikovati turistično ponudbo svojega kraja. Vsaka vas, ki želi iti po poti turizma, pa če je še tako majhna, mora vedeti, kaj lahko ponudi turistu, izletniku. Mogoče je to zanimiv spomenik, etnografski objekt, kolesarska steza, kmetija odprtih vrat ali kaj drugega. Skratka, uspeh tega posvetovanja vidim predvsem v tem, da je odprlo nove poti za delo TD na podeželju, ki bodo morda že jutri obrodile sadove."

Henrik Kranjc, v. d. predsednika TZ Spodnje Savinjske doline: "Zelo sem vesel, da je v tem času, ko hlastamo za denarjem, dobičkom, nakopičeno toliko pozitivne energije tudi v prostovoljnem delu posameznih TD na tem našem podeželju. Tu so ljudje, ki kljub številnim oviram že dolgo let vztrajajo v turizmu in izdelujejo kakovostne programe, turistične izdelke in tako vlečejo, čeprav prostovoljno, turistični voz slovenskega gospodarstva tudi v naši dolini. Vesel sem tudi, da je bilo to posvetovanje znova v Savinjski dolini, Žalcu, saj gre za okolje kjer je visoka stopnja kmetijske proizvodnje. Zdej se nam je ta zgodba o hmelju, ki je stoletje in več pomenil in dajal vir zasluzka, močno spremenila. Potrebno bo iskati nove alternative pogoje za preživetje. Menim, da je eden takšnih tudi turizem in zato se splača vložiti, včasih morda tudi malo čudne napore, za vlečenje tega voza naprej. Posvet je po mojem zelo dobro

uspeš. Poleg vsega ostalega je nakazal tudi možnosti, kako potegniti stvari z mrtve točke in kako se projektov lotiti bolj strokovno in profesionalno. Dobro je bilo to ilustrirano na primeru Haloz, kar bi nam lahko bilo za zgled."

Stane Bizjak, sekretar ministrstva za malo gospodarstvo in turizem: "Današnji posvet sem doživel tako, kot ga običajno, kadar sem med ljudmi, ki imajo v sebi veliko delovne vneme, zagona, želja in načrtov. V Grajski vasi smo videli čudovito zastavljen projekt CRPOV in njegovo izvajanje. Ob tem velja reči, da so ubrali res pravo pot, saj so s sodelovanju pritegnili tako rekoč vse vaščane. Le tako je mogoče izpeljati tako obsežen načrt, ki bo v zadovoljstvo vseh tudi obrodil sadove skupnega dela, ki bodo omogočali razmah turizma. Ponudba tistega, kar ljudje pridelajo in predelajo, pa je ob tem lahko dober vir za zasluzek. Tu vidim tudi osnovno vsebino teh programov in društvenih aktivnosti. Če bodo takšni celoviti pristopi, katerim smo priča danes v Savinjski dolini, potem ni bojzani, da ne bi uspeli. Na podeželju gre za mostiček med pridelavo in predelavo, oboje skupaj pa je treba znati tržiti in ponuditi turistom, izletnikom. Mi, ki delamo profesionalno na področju turizma, vidimo, da se zelo veliko dela na področju izletniškega turizma. V tej zvezi bi bilo potrebno več sodelovanja s stacionarnimi tu-

rističnimi objekti, kjer turisti bivajo dalj časa. Od tam bi jih lahko vsakodnevno popeljali v globino, na podeželje tega našega slovenskega prostora. V tem pa je tudi pomen in možnost za uspešnejše trženje produktov na vasi. Ob tem ne gre pozabiti na našo naravno in kulturno dediščino, ki je prav tako dober izziv za turista. Danes smo videli kar nekaj primerov organiziranega pristopa k ohranjanju naravnih krajinskih vrednot. Tudi na tej domačiji, kjer smo sedaj, je to več kot pohvalno. Ta domačija je vrednota, ki bo znanecem morda pomenila veliko več kot nam, ki imamo še svež spomin na nekatere stare arhitektonske in arhitekturne vrednote, ki žal izginjajo. Tisti, ki čutijo izziv in potrebo, da je potrebno ohraniti našo kulturno in naravno dediščino, so na pravi poti. In ti na Siršetovi domačiji so že eni izmed njih."

POSVETOVANJE O TURIZMU NA VASI

Izmenjava izkušenj, pogledov in načrtov

Grajska vas uspešno uresničuje projekt CRPOV

V dvorani gasilskega doma Žalec so se konec septembra sešli na drugem posvetovanju (prvo je bilo lansko leto prav tako v Žalcu) predstavniki turističnih društev s podeželja. Celodnevna posvetovanja se je udeležilo še veliko drugih predstavnikov, ki delajo v turizmu in kmetijstvu bodisi na ministrstvih, v občinah ali na ravni regije. Poleg predsednika Turistične zveze Slovenije Marjana Rožiča so bili v Žalcu še Stane Bizjak, Anton Rous, Franjo Šauperl, Milan Krešelj ..., skratka ljudje, ki se v veliki meri posvečajo turizmu in še posebno turizmu na vasi. Sam posvet pa je bil obogaten še z obiskom Grajske vasi, ki se je uspešno vključila v program CRPOV, Celostnega razvoja podeželja in vasi.

Tudi tokratno posvetovanje je bilo namenjeno izmenjavi izkušenj pri delu turističnih društev, obravnavi pogojev za njihovo delo, utrjevanju nalog v sodobnih pogojih in načrtih bodočega delovanja. Izmenjava izkušenj, pogledov in načrtov je lahko prepričljiva spodbuda za prihodnje dejavnosti,

prislunili Franju Šauperlu, ki je govoril o položaju in vlogi turističnih društev pri razvoju turizma na podeželju. Za njim so nekatera društva predstavila svoje dejavnosti. Predstavili so se TD Limbuš, TD

Posvet je vodil Milan Krišl, predsednik komisije pri TZS za lokalne turistične organizacije. V predsedstvu so bili še Marjan Rožič, Henrik Kranjc in Franjo Šauperl.

Semič, TD Loška dolina Kozarišče, TD Šentmoška planota in še nekateri, kulturno TD Moščanci in TD Gorje, Otroško društvo CRPOV v Grajski vasi in izkušnjah, ki so si jih pri izvajanju tega programa pridobili, je zbranim spregovoril tehnični vodja tega projekta Vinko Drča. Zelo zanimivo je bilo potem še predavanje o pomoči podjetniških centrov pri delovanju turističnih

mila o sodelovanju in možnostih sodelovanja njihove službe pri delovanju turističnih društev na podeželju.

Zelo bogata je bila tudi razprava, v kateri so sodelovali predstavniki obeh ministrstev, predsednik TZS Marjan Rožič, dr. Vlado Pečnik, Danica Jezovšek-Korent in še nekateri.

Med odmorom posvetovanja so bili udeleženci prijetno presenečeni. V enem izmed prostorov gasilskega doma so bili deležni prave kmečke malice s širokim izborom jedi, sadja in zelenjave, ki so jo pripravile gospodinje iz Grajske vasi. Dopolnila pa sta jo še Vinko Drča s svojim pivom na Caffè Tropic s kavom.

Po končanem uradnem delu posvetovanja (neuradno se je nadaljevalo

pozneje v Gotovljah in v Grajski vasi) so bili udeleženci povabljeni na kosilo v Gotovljah. Znova jih je presenečila domačnost in urejenost turistične kmetije Pri Mlinarju. Presenečen pa ta dan še ni bilo konec. Zanje je najprej poskrbelo vreme, saj je kakšno uro lilo kot iz škafa in vse je že kazalo, da bo "finalni" del posvetovanja precej okrnjen. Kot da bi organizatorji imeli kakšno vezo z "onim zgoraj", se je po prihodu v Grajsko vas pričelo jasnit in dežniki kmalu niso bili več potrebni. Ogled središčnega dela vasi, ki se ponaša s cerkvijo in urejenim sejmiščem okrog nje, bližnjim pokritim periščem, urejenim vodnjakom, spomenikom v spomin padlim v I. svetovni vojni in še čim, je bil tako prijetnejši. Lepo in prijetno je bilo, zanimiv pa je bil nato še ogled lesene Rezarjeve hiše iz leta 1806, ki jo Siršetovi urejujejo za etnografski muzej pod budnim očesom Zavoda za naravno in kulturno dediščino Celje.

Posvetovanje je zelo dobro uspelo. Piko na "i" pa so mu dali še člani konjeniškega kluba Mustang z Gomilškega, ki so z vozovi popeljali udeležence na ogled Grajske vasi in njene bližnje okolice.

D. Naraglav

Med posvetom so za pravo pojedino poskrbele gospodinje iz Grajske vasi.

povezane z razvojem turizma na podeželju. Kot smo lahko razbrali iz razprav, bo tudi to posvetovanje pomembno prispevalo k temu.

Udeleženci posvetovanja so najprej

društev na podeželju. Podjetje Halo d.o.o. je to dobro predstavilo na primeru Haloz. Predstavnica kmetijske svetovalne službe Celje pa je udeležencem posvetovanja spregovo-

področju turizma, predstavimo naše dosedanje rezultate in načrte za prihodnost, ki so "ujeti" v projekt CRPOV. Z uresničevanjem tega projekta smo pričeli že pred petimi leti. Dosti kmetij je kar s korajžo pristopilo k njemu. Vsaj pet kmetij se je v okviru tega projekta tudi letos uspelo prijaviti za nepovratna sredstva. Med njimi tudi mi s tem projektom Rezarjeve hiše.

Želja po ohranjanju naše dediščine in pa relativna dobra ohranjenost skoraj 200 let stare hiše sta nas navedli, da smo se lotili tega zahtevnega zalogaja. Mislim, da bo potem, ko bo urejena tako, kot smo si zamislili oziroma kakor od nas zahteva Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje, dober promocijski objekt naše vasi. Hišo smo že precej obnovili, v njej pa bi radi vzpostavili takšno podobo življenja, kot je bila vsaj pred 50, 60 leti. Dejansko bo ta hiša muzej, najprej že

sama, potem pa tudi s pohištvom in opremo in morda še s čim."

Vinko Drča, predsednik KS Gomilsko in tehnični vodja projekta CRPOV

Maja Sirše, vodja projektov CRPOV v Grajski vasi: "Danes nam je bila dana možnost, da širši slovenski javnosti, ki dela na

v Grajski vasi: "Vesel sem, da smo bili danes skupaj ljudje, ki vemo kaj hočemo in kaj pričakujemo od države, ki se je nekako le zganila tudi v tej smeri razvoja turizma. Sicer se zdela ne moremo biti zadovoljni, še pa premika in to nam vsem daje upanje, da bo jutri boljše. Glede projekta CRPOV, ki ga izvajamo v naši vasi, bi dejal, da je bil zelo dobro ocenjen in da smo že na drugem razpisu za javno infrastrukturo dobili v Ljubljani pozitivno mnenje. Na podlagi le-tega bomo dobili tudi finančna sredstva. Poleg tega smo prijavi tudi sedem individualnih projektov, za katere prav tako upamo, da bodo dobili pozitivno mnenje do konca tega leta ali v naslednjem letu, ko bo ponoven javen razpis. V vasi sta sedaj dve usmeritvi, in sicer pridelava zelenjave z živinorejo in pa hmeljarstvo. Poraja in oblikuje se tudi turistična ponudba. In sicer vzreja konj in pa prenočišča z gostinskimi službami. Te bi v našo vas pripeljali turisti, izletniki, ki bi potem naše pridelke, izdelke pokupili na naših kmetijah in glas tako poneli v širšo javnost. Nekaj tega, kar lahko ponudimo, so naše gospodinje pokazale že v Žalcu, ko so za udeležence srečanja pripravile res prave dobrote."

D. N.

Lipa naj bo simbol sodelovanja in prijateljstva tudi za slovensko hmeljarstvo.

Inštitut zgradil nov, večnamenski hmeljarski objekt

Kljub temu da status Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec še vedno ni določen, v inštitutu investirajo v prihodnost raziskovalne dejavnosti. Tehnološki center za hmeljarstvo so tako posodobili za nov, večnamenski hmeljarski objekt, ki so ga uradno odprli 6. oktobra.

Odprtja so se udeležili predstavniki ministrstva za kmetijstvo in ministrstva za znanost ter predstavniki občin, obeh slovenskih pivovarn, hmeljarskih organizacij, kmetov in hmeljarske starešine. Pozdravil jih je direktor inštituta mag. Iztok Košir, ki je zatem predstavil razloge za gradnjo novega hmeljarskega objekta: "Prvotni objekt, ki je stal na tem mestu, je bil zgrajen v začetku šestdesetih let, torej v času intenzivnega uvajanja strojnega obiranja v slovensko hmeljarstvo. Od takrat je preteklo že več kot 35 let in v tem obdobju je razvoj tehnike spravila hmelja izredno napredoval. Zaostri so se tudi tržni in pridelovalni pogoji, še posebej na področju kakovosti pridelka oziroma proizvoda in na področju ekonomike pridelave, ki za ohranitev konkurenčnosti zahteva minimalni strošek za delo na enoto proizvoda. To še posebej velja za hmeljarske dežele, kot je naša, saj moramo večino pridelka izvoziti na zahtevna tržišča. Vse to pa je moč doseči le z znanjem, uvajanjem sodobnih tehnik v proizvodnjo, sodobno opremo in urejeno logistiko proizvodnje. Dosedanja oprema oziroma logistika na poskusnem

posestvu vsega naštetega ni omogočala."

Odločitev za investicijo, vredno med 80 in 90 milijonov tolarjev, za inštitut ni bila lahka, vendar so se z upanjem na razumevanje odgovornih ministrstev, lokalnih skupnosti in zaradi nujnosti posodobitve projekta kljub temu lotili. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je zanj prispevalo 42 milijonov tolarjev, nekdanja občina Žalec 13 milijonov, v letošnjem letu pa sta del sredstev prispevali tudi novi občini Žalec in Braslovče. Ministrstvo za znanost in tehnologijo je prispevalo del sredstev za nakup raziskovalne opreme v objektu. "Tako smo s skupnimi močmi uspeli zgraditi sodoben tehnološki center za hmeljarstvo, ki bo služil raziskovalnim, razvojnim in svetovalno-izobraževalnim namenom. Seveda se zavedamo, da ni moč postaviti idealnega centra, kritična presoja narejenega in prenos izkušenj pa bosta gotovo prispevala k pocenitvi gradnje in prenove kapacitet v Sloveniji.

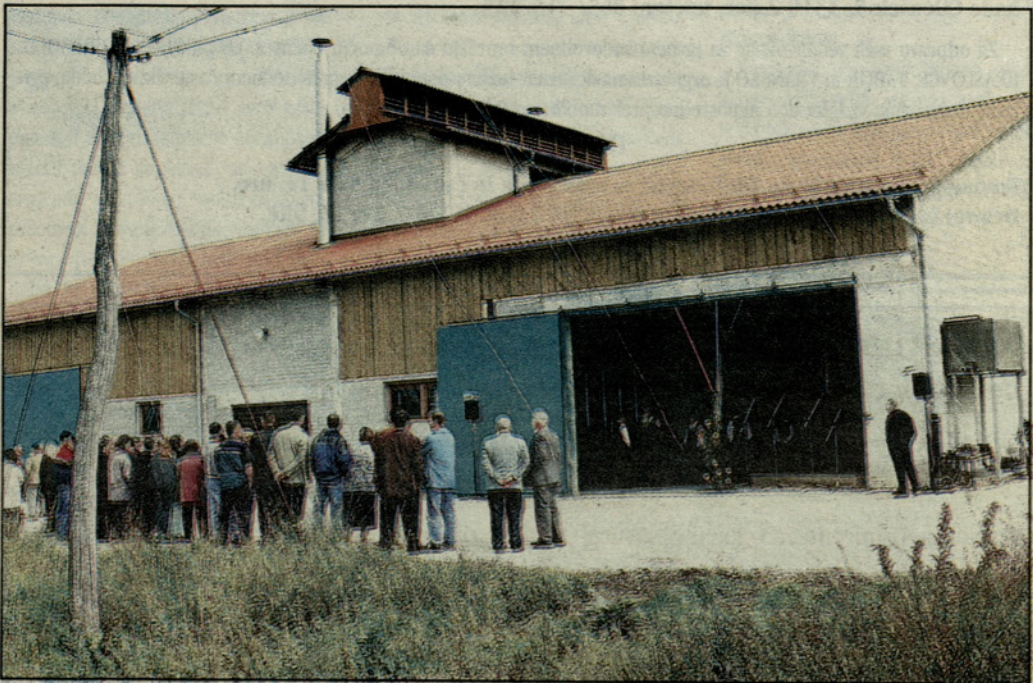
Objekt pa je le del načrtovanega tehnološkega centra na Inštitutu za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec. Že sedaj uspešno opravljamo aktivnosti na področju razvoja tehnologij za področje alternativnih kultur v kmetijstvu in pivovarstvu. Za potrebe varstva poljščin pred boleznimi in škodljivci smo v letošnjem letu z najemom zemljišč povečali njivske površine, za letošnjo jesen pa imamo v programu tudi gradnjo prvega dela centra za vrtnarsko pridelavo. Seveda si želimo, da bi bila vsa

našeta področja v tehnološkem centru tako kakovostno opremljena, kot je hmeljarski del. To pa bo odvisno tudi ali pa predvsem od pripravljenosti odgovornih ministrstev, lokalne skupnosti, hmeljarjev in pivovarjev za uspešno rešitev problemov v zvezi s statusom inštituta," je med drugim povedal mag. Košir.

Da je ministrstvo za znanost in tehnologijo naklonjeno delovanju takšnih tehnoloških centrov, kakršen je hmeljarski v Žalcu, je v pismu zagotovil tudi minister Lojze Marinček. Ker sta bila ministra Ciril Smrkolj in Lojze Marinček na seji vlade, da bi se dogovorili o proračunu, je zbranim ob odprtju novega hmeljarskega objekta spregovoril podsekretar na ministrstvu za znanost dr. Aleš Mihelič, ki je v imenu ministra mag. Koširju izročil pogodbo o sofinanciranju nakupa razvojno-raziskovalne opreme. Spregovoril je tudi župan občine Žalec Lojze Posedel, ki je hmeljarje še enkrat pozval, naj bodo v tem za Savinjsko dolino prelomnem trenutku enotni, inštitutu pa je obljubil podporo lokalnih skupnosti.

V spomin na odprtje novega večnamenskega hmeljarskega objekta so dr. Aleš Mihelič, župan Lojze Posedel, direktor mag. Iztok Košir in hmeljarski starešina Ivan Povše posadili lipo, ki naj postane simbol sodelovanja in prijateljstva ter znamenje boljših časov za hmeljarstvo. Da bi bil hmelj spet predvsem zeleno zlato in ne grenka roža, je ob tem zaželel tudi hmeljarski starešina.

K. R., foto: T. T.

Savinjska hmeljišča morajo obdelovati savinjski kmetje

V zvezi z vprašanjem, kdo bo obdeloval hmeljišča v Savinjski dolini po stečaju Hmezada Kmetijstva Žalec in po prvem letu, ko je pridelavo hmelja prevzela in zaključila Perutnina Ptuj, je bilo v septembru in oktobru več sestankov. Med drugim je župan občine Žalec pripravil sestanek z direktorji vseh kmetijskih zadrug v Savinjski dolini, župani in podžupani spodnesavinjskih občin ter predstavniki hmeljarjev, kmetijske svetovalne službe in inštituta. Dan kasneje so se hmeljarji in direktorji zadrug sestali tudi z vodstvom Hmezada Export Importa Žalec.

Župan Lojze Posedel je navedel razloge, ki so tudi občino prisilile k temu, da je aktivno posegla v reševanje problematike hmeljarstva. S predlogom, da bi vse kmetijske zadruge v dolini in zainteresirani hmeljarji skupaj nastopili na javni dražbi za prodajo premoženja (hmeljskih žičnic, objektov in naprav) Hmezada Kmetijstva v stečaju, pri tem pa bi pomagale tudi občine, so se strinjali župani vseh občin, razen v Taboru. V Taboru podpirajo rešitev, da bi to premoženje kupila država in ga dala v najem kmetom hmeljarjem, kar pa

je po besedah Lojzeta Posedela kmetijski minister že odločno zavrnil.

Na sestanku je Rudi Trobiš, direktor KZ Petrovče, prisotne seznanil s tem, da je Hmezad Export Import od Hmezada Kmetijstva v stečaju že kupil celjsko enoto Šmarjeto, stečajnemu upravitelju pa je poslal še ponudbo za nakup pravne osebe. Rudi Trobiš je povedal, da o tem začasni nadzorni svet Exporta, katerega član je tudi sam, pred nakupom ni bil seznanjen, prav tako pa na seji nadzornega sveta ni dobil odgovora na vprašanje, od kod denar za nakup pravne osebe. Zaradi tega je v znak protesta sejo zapustil. Posedel je poudaril, da je potrebno z Exportom prav tako doseči dogovor o skupnem nastopu na javni dražbi, saj to podjetje še vedno ostaja glavni prodajalec slovenskega hmelja. Glavni cilj vseh prizadevanj pa je, da hmeljišča oziroma žičnice in naprave odkupijo savinjski kmetje, ki se že ukvarjajo s pridelavo hmelja in so zainteresirani, da se hmeljišča ohranijo.

Direktorji kmetijskih zadrug so se dan po omenjenem pogovoru v sejni sobi žalske občine sestali tudi z vodstvom Hmezada Export - Importa. Sprejeli so naslednje zaključke: Vse sile se morajo posvetiti ohranitvi

proizvodnje hmelja na vseh hmeljiščih Hmezada Kmetijstva v stečaju. Vsi prisotni na sestanku podpirajo enoten nastop na trgu. V danem položaju je potrebno poskrbeti za najcenejši možen nakup kapacitet Hmezada Kmetijstva v stečaju, da bo zaradi nakupa obremenitev na kilogram pridelanega hmelja čim manjša in za vse enaka. Vsi so se strinjali, da naj zato k nakupu pristopi samo en kupec. Na seji predstavljen koncept konzorcija zadrug podpira tudi Hmezad Export - Import, s tem da se konzorcij zadrug tudi Export aktivno vključi v pomoč pri iskanju čim ugodnejših pogojev kreditiranja zagona proizvodnje. Obdelavi hmeljišč že kupljene Šmarjete naj se odločijo lastniki. Za nadaljnje pogovore na ministrstvu za kmetijstvo so imenovali komisijo, katere člani so: Ferdinand Kunst, Slavko Leskošek, Lojze Posedel, Andrej Natek in Rudi Trobiš. Omenjene sklope so podpisali vsi prisotni na tem sestanku.

K. R.

V novembru dražba hmeljarskega dela premoženja Kmetijstva

Reševanje problematike slovenskega in predvsem savinjskega hmeljarstva je tesno povezano s potekom stečaja Hmezada Kmetijstva Žalec. Zato smo za kratek pogovor o tem prosili stečajnega upravitelja Zlatka Hohnjeca.

Kako daleč je stečajni postopek Hmezada Kmetijstva Žalec?

Zlatko Hohnjec: "Stečajni postopek je v polnem teku, če se tako izrazim. Ena od ključnih zadev, ne pa edina, je vnovčitev premoženja stečajnega dolžnika. Prejšnji teden smo prodali tri farme: Zalog, Podlog in Žovnek. Pri tem je treba povedati, da prodajamo samo stavbna in funkcionalna zemljišča, ne pa kmetijskih. Vsi kupci farm so nekmetijci, tako da se s tega vidika kmetijska dejavnosti na njih najbrž ne bo nadaljevala. Že pred dobrim mesecem in pol sta bili prodani enota Celje in farma Založe. Ta čas pa se pripravljamo na vnovčevanje ostalega premoženja Hmezada Kmetijstva v stečaju, se pravi vključno z delom, ki se nanaša na hmeljarstvo. Za prodajo so ostale še tri od štirih enot, ki pa so vse večje od že prodane enote v Celju. Glede na prejeta ponudba, ki je izražala interes za nakup pravne osebe, smo naknadno izdelali tudi cenitev pravne osebe."

Koliko ponudb imate do tega četrta (21. oktobra)?

Zlatko Hohnjec: "V tem trenutku imamo samo to ponudbo, imamo pa tudi dopis župana občine Žalec, ki zastopa občine in zadruge na območju Savinjske doline, ki kažejo skupni interes za nakup pre-

ostalega hmeljarskega premoženja. Zaenkrat smo prejeli samo ta dopis, v katerem omenjajo možnost nakupa celote premoženja in nepremičnin, kot možnost pa je omenjen tudi nakup pravne osebe. Na skupnem pogovoru smo jim namreč predstavili, kaj pomeni nakup pravne

dajalo na javni dražbi. Predlog pa je takšen, da se prodaja pravna oseba, če ne bo ponudnikov za nakup pravne osebe, pa se na isti dražbi pod točko 2. prodajajo nepremičnine in oprema, povezane s hmeljarstvom: sušilnice, obiralni stroji, traktorji in ostalo."

Kakšna pa je vrednost tega premoženja, ki se bo prodajalo na novembrski javni dražbi?

Zlatko Hohnjec: "Vrednost pravne osebe je 846 milijonov tolarjev, skupna vrednost premoženja in nepremičnin, ki bi se prodale po drugem predlogu, pa je 721 milijonov."

Kot stečajni upravitelj ste bolj zainteresirani za prodajo pravne osebe. Kakšne prednosti za kupca bi to imelo?

Zlatko Hohnjec: "Kot stečajni upravitelj ne dajem prednosti nobeni možnosti, vendar pa upniki ocenjujejo, da bodo s prodajo pravne osebe iztržili več, saj se tako prodajo tudi nekatere stvari, ki se sicer ne morejo. Če namreč Hmezada Kmetijstva kot takega ni več in ne opravlja kmetijske proizvodnje, nima več pravice koriščenja teh kmetijskih površin. Teoretično se vrnejo skladu, ki potem zanje na novo razpisuje najem po svojih pravilih. Ima pa Kmetijstvo priznano terjatev do sklada, ker je prenesel na sklad tudi zemljišča, ki jih je kupil. To pa je mogoče koristiti le, če Kmetijstvo še naprej ostaja pravna oseba. So še nekatere druge podrobnosti, ki pa jih zdaj ne bi našteval."

K. R.

60 let žalskega Juteksa

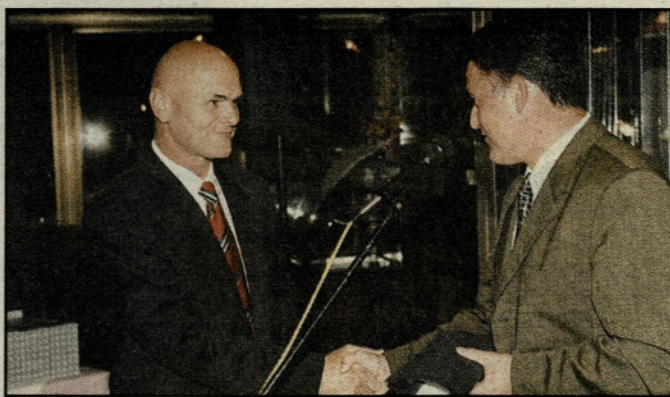
Grb občine direktorju Milanu Dolarju

Žalski Juteks praznuje letos 60-letnico svojega delovanja. Seveda so temu častitljivemu jubileju namenili primerno pozornost, počastili so ga z družabnim srečanjem zaposlenih in gostov, ki je bilo v žalskem hotelu.

O Juteksu je zbranim govoril direktor Milan Dolar. Uvodoma je na kratko orisal razvojno pot podjetja, pri čemer se je omejel predvsem na zadnjih deset let. Sicer pa je poudaril, da se je Juteks vseskozi razvijal na osnovi lastnih moči, brez znatnih družbenih pomoči. Podjetje je prešlo od tipično delovno-intenzivne dejavnosti predelave jute z veliko zaposlenimi in nizkim družbenim proizvodom v kapitalsko intenzivno dejavnost, predelavo plastičnih mas z bistveno manjšim številom

zaposlenih in veliko večjim družbenim proizvodom na zaposlenega.

Tretja značilnost podjetja je tudi stalna usmerjenost v izvoz, že z izdelki iz jute v šestdesetih letih. Ob srečanju podjetja z abrahamom so zaključevali številne investicije in se tehnološko primerno usposobili za štiri programe: plastificiranje, netkani tekstil, monofilamente in notranje avtomobilске obloge. Dobro zastavljene programe pa je izničila izguba velikega dela trga, ki je celotni prihodek iz 45 milijonov DEM v letu 1990 v štirih letih znižala na 17 milijonov DEM. Tudi to krizo je Juteks prebrodil s tem, da je od štirih programov obdržal plastificiranje, to je proizvodnjo talnih oblog. V tem času so izpeljali tudi privatizacijski postopek in tri denacional-

Milanu Dolarju je najvišje občinsko priznanje izročil podžupan Janko Kos.

izacijske.

Trenutno Juteks izvaža v 27 držav Evrope in sveta, delež izvoza je okrog 90-odstoten, pri tem pa so še posebej zadovoljni, ker v zahodno Evropo izvažajo okrog 40 odstotkov proizvodnje. Tudi v bodoče bo Juteks ostal specializiran proizvajalec CV talnih oblog, s tem da bo vlagal vse napore v kvaliteto in zniževanje stroškov in cen. Tako bo ostajal v koraku z najboljšimi tekmeci v Evropi.

"Letos bomo prodali okrog 3,4 milijonov kvadratnih metrov talnih

oblog, proizvedli pa le 2,9. Razlika pomeni izredno zmanjšanje zaloga gotovega blaga, kar stroškovno deluje zelo pozitivno, vprašljivo pa lahko postane brezhibno servisiranje kupcev", je ob koncu dejal direktor Milan Dolar.

Na slovesnosti so podelili simbolične nagrade za 10, 20 in 30 let dela v Juteksu, podžupan občine Žalec Janko Kos pa je Milanu Dolarju - dolgoletnemu direktorju Juteksa za gospodarske dosežke in prizadevanja na športnem področju podelil zlati grb Občine Žalec. T. T.

Zaščita potrošnikovih pravic

V Žalcu že več kot leto dni deluje potrošniška pisarna v prostorih GIZ, podjetniški center Žalec (Ul. heroja Staneta 3, tel.: 717-533), ki sicer deluje kot "izpostava" celjske organizacije

VARSTVO POTROŠNIKOV CELJE. Mnogi prebivalci Spodnje, pa tudi Zgornje Savinjske doline iščejo pri njenih svetovalcih nasvete in pomoč, kadar so prizadete njihove "potrošniške pravice". V žalski pisarni, ki je odprta dvakrat tedensko (ponedeljek dopoldan in sreda popoldan), sicer nekaj manj, zato pa več v celjski pisarni. V obeh poteka svetovanje osebno ali po telefonu in je brezplačno.

Svetovalci vedo povedati, da potrošnikom primanjkuje predvsem primernega poznavanja njihovih pravic in načina, kako jih zaščititi, kadar so prizadete.

Najpogosteje se potrošniki obračajo po nasvet v zvezi s trgovci. Najpogostejše so pripombe v zvezi z odnosom trgovcev do strank, dalje upoštevanje reklamacij zaradi ne-kvalitetnega ali pokvarjenega blaga, zaradi t. i. skritih napak na blagu

ipd.

Če ugotovi kakršnokoli napako na blagu, ki ga je kupil, mora potrošnik pri trgovcu napako reklamirati takoj, ko jo je opazil, oz. najkasneje v 8 dneh, sicer pa (zlasti t. i. napake, ki se pokažejo kasneje in ob nakupu niso bile vidne) v letu dni.

Kakor preberemo v zakonu o varstvu potrošnikov (ZVP), ki ga je konec februarja 1998 sprejel državni zbor, ima potrošnik v takem primeru pravico:

- zahtevati, da mu podjetje (trгоvec) blago z napako zamenja z novim blagom ali
- vrne plačani znesek ali
- odpravi napako na blagu ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako.

Isto velja tudi za storitve.

Če napaka ni sporna, mora podjetje (trгоvec, obrtnik) takoj ugoditi potrošnikovi zahtevi, sicer pa v osmih dneh odgovoriti potrošniku, če je napaka sporna (39. člen ZVP). Seveda lahko pride pri reklamiranju do zapletov, zlasti kadar gre za uvoženo blago, zato je priporočljivo izbrano blago pred nakupom ali ob njem dobro pogledati. To seveda ne velja samo za tekstil, kozarce, čevlje ipd., torej blago relativno manjše vrednosti, marveč tudi za avtomobile. Mnogo je namreč primerov, ko potrošnik izbranega avtomobila ob nakupu ni dobro pogledal, po nekaj

dneh pa je opazil napake (da je avto na nekaterih mestih prelakiran, da je ponekod karoserija poškodovana, da se na laku pojavljajo rjaste pikice, ki kažejo, da vozilo pred lakiranjem ni bilo dobro zaščiteno ipd.).

Svetovalci bi lahko povedali še marsikaj, npr. o pogodbah, ki jih pogosto lahkomišelnost podpisujemo, potem pa nas boli glava. Pa o tem več prihodnjič. J. T.

Uspešno zaključen 13. natečaj

V času od meseca maja lani, ko je bil objavljen 13. natečaj za dodelitev posojil za pospeševanje podjetništva in obrtništva na območju šestih občin Spodnje Savinjske doline, do porabe sredstev septembra letos je upravni odbor Sklada za razvoj obrti in podjetništva Žalec je, ki ga vodi g. Vinko Vučajnik, na desetih sejah obravnaval kar 42 vlog podjetnikov in obrtnikov v skupni predračunski vrednosti načrtovanih investicij skoraj 477 mio SIT.

Upravni odbor je odobril 29 posojil v skupni višini skoraj 87 mio SIT, s katerimi bi sofinanciral 350 mio SIT naložb podjetnikov in obrtnikov, ki naj bi v naslednjih petih letih zago-

tovile 54 novih delovnih mest.

Doslej je bilo prek banke koriščenih 21 posojil po 13. natečaju v skupni višini 63,7 mio SIT, nekaj posojiljemalcev je odklonila banka, trije posojiljemalci pa še urejajo dokumentacijo.

Če k navedenim številkam dodamo še dejstvo, da se je na GIZ Podjetniški center Žalec, ki za sklad opravlja strokovna opravila in svetovanje podjetnikom, oglasilo praviloma najmanj še dvakrat toliko podjetnikov, kot je bilo oddanih vlog, ki so se na podlagi svetovanja odločili za katero drugo obliko pomoči ali pa se zaradi neizpolnjevanja pogojev niso odločili za posojilo, je interes za ugodnejše kredite kljub zanimivejši ponudbi bančnih posojil kot pred leti še vedno zelo velik.

Takšen interes je pripomogel k odločitvi za 14. natečaj, ki je bil razpisan septembra meseca in omogoča pridobitev investicijskih posojil v višini od enega do petih milijonov za dobo od enega do petih let in z ugodno obrestno mero T+2 %. Posojila se bodo dodeljevala podjetnikom in obrtnikom iz tistih občin na območju Spodnje Savinjske doline, ki bodo še naprej podjetništvo spodbujale prek skupnega sklada. Trenutno se je le občina Prebold opredelila, da v tem skladu ne bo sodelovala.

Zaradi kvalitetnega informiranja

VABIMO

VSE, KI BI SE RADI PREIZKUSILI V PODJETNIŠTVU,
DA SE NAM PRIDRUŽIJO

NUDIMO

USTREZEN PROSTOR ZA URESNIČITEV VAŠE POSLOVNE IDEJE

V MIRNEM OKOLJU PARKA NOVO CELJE NUDI OBČINA ŽALEC
220 M² POSLOVNIH PROSTOROV ZA
PISARNE OZ RAZNE SERVISNE DEJAVNOSTI

NOVI PODJETNIKI IZ SAMOZAPOSLITVENEGA
PROGRAMA IMAJO UGODNOST
NIZKA NAJEMNINA
SKUPNI ADMINISTRATIVNI SERVIS
STROKOVNA POMOČ

SKUPAJ LAHKO RAZVIJEMO IN IZPELIJEMO VAŠE IDEJE

INFORMACIJE IN PRILJAVE:

GIZ Podjetniški center, Žalec
063/717-533 - Danica Jezovšek - Korent
ali 041/726-546 - Roman Virant

prek Zbornice zasebnega gospodarstva Žalec ter strokovnega svetovanja in informiranja s strani GIZ Podjetniški center Žalec so bili podjetniki in obrtniki izredno uspešni tudi pri koriščenju regionalnih podjetniških spodbud - razpisa RRA Celje za poročstva regionalnega garancijskega sklada in razpisa za mikrokredite.

Od obeh razpisov v mesecu aprilu letos do konca meseca avgusta je bilo prosilcem z območja šestih občin Spodnje Savinjske doline odobrenih:

- 10 mikrokreditov v skupni vrednosti 34 mio SIT (od razpisanih 100 mio SIT za celotno regijo!) za skupno 34 novih delovnih mest, za katere je naš sklad prispeval po 100.000 SIT depozita za vsako novo delovno mesto oziroma skupno 3,4 mio SIT;

- deset garancij v skupni višini 19,4 mio SIT (od razpisanih 86 mio SIT, ki še niso izkoriščeni!) za posojila, ki so jih podjetniki in obrtniki pridobili na različnih naslovih (banke, sklad, mikrokrediti).

D. J. K.

VULKANIZERSTVO IN AVTOPRALNICA

Jure VELIGOŠEK, s.p., GRIZE
tel.: 063 716-820, 041 656 041

**PRODAJA IN MONTAŽA VSEH VRST GUM,
PLATIŠČ, ALU PLATIŠČ TER VERIG
ZA OSEBNA TER OSTALA VOZILA.**

Ugodni plačilni pogoji in popusti

V AKCIJI

*OBNOVLJENE GUME od 3.800 SIT dalje
* BREZPLAČNA MONTAŽA IN VIJAČENJE!

»SIPRO« d.o.o.

STANOVANJSKO PODJETJE
3310 ŽALEC, Pečnikova 1
tel.: 063/717-121, faks: 063/717-282

NAJEMNINE ZA STANOVANJA se v mesecu oktobru ne bodo povečale. Povprečna najemnina za stanovanja v občini Žalec znaša v mesecu oktobru 1999 11.570,70 SIT in 236,79/m². V občini Prebold je povprečna najemnina za stanovanja 10.986,69 SIT, na Polzeli pa 12.246,18 SIT.

Najemnine za stanovanja in stroški upravljanja se oblikujejo v skladu s pravilnikom o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih. Pravilnik je objavljen v Uradnem listu RS, št. 47/95.

NAJEMNINE ZA POSLOVNE PROSTORE se v mesecu oktobru 1999 ne bodo povečale. Povprečna neto najemnina za m² poslovnega prostora v občini Žalec znaša 865,27 SIT.

Po sklepu kurilnega odbora se povprečna akontacija za m² toplotne oskrbe oblikuje v skladu s porastom cen kurilnega olja.

Povprečna akontacija za toplotno oskrbo znaša v mesecu oktobru 124,00 SIT za m² ogrevalne površine in se ni povečala v primerjavi z mesecem septembrom.

Glede na porabo toplotne energije, ki smo jo spremljali v pretekli kurilni sezoni, so vsi stanovanjski objekti razvrščeni v akontacijske razrede.

Ob koncu kurilne sezone 1999/2000 bo v mesecu juniju 2000 opravljen obračun po dejanski porabi v kurilni sezoni 1999/2000. Obvestila o dejanski porabi bodo objavljena na oglasnih deskah stanovanjskih objektov.

Stroške lahko plačate na naši blagajni, in to vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure in ob petkih od 7. do 13. ure.

Vsak dan lahko dobite tudi informacije o poslovanju za vaš stanovanjski objekt. Informacije vam dajemo po telefonu, pisno ali ustno.

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE ŽALEC, d.o.o.

Nade Cilenšek 5, 3310 Žalec, telefon: 063/715-225

Za odpravo vseh večjih okvar na javnem vodovodnem omrežju na območju občin ŽALEC, POLZELA, PREBOLD, BRASLOVČE, TABOR in VRANSKO je organizirana dežurna služba v popoldanskem in nočnem času. Okvaro lahko prijavite dežurnemu vzdrževalcu neposredno prek mobilnega telefona na številko:

0609/612-731.

Uradne ure za stranke na DE Vodovod so vsak torek in četrtek od 8. do 12. ure.
Delovni čas JAVNEGA KOMUNALNEGA PODJETJA ŽALEC JE OD 7. DO 15. URE.

NA ČISTILNI NAPRAVI KASAZE je na voljo BIOLOŠKO GNOJILO, ki ga je možno prevažati s traktorsko prikolico.

V manjših količinah je na voljo v vrečah.

Gnojilo je primerno za gnojenje koruze, pšenice, okrasnega drevja, grmičevja, rož in drugih poljščin.

Za vse informacije lahko pokličete ČISTILNO NAPRAVO KASAZE, tel.: 703-17-50, od 7. do 15. ure.

Evropske usmeritve

V času po drugi svetovni vojni sta v evropskih državah, kjer so imeli demokracijo, prevladovali v glavnem dve politični usmeritvi. Na eni strani so bile stranke, ki so se zavemale za razvoj podjetništva in s tem gospodarstva, za odgovornost države za vse sloje prebivalstva, za delavnost, varčnost in odgovornost posameznika. Svoje prizadevanje so opirali na tradicijo svojih narodov, v bistvu na evropsko tradicijo. Zaradi zagovarjanja tradicije so običajno označevali te stranke kot konservativne ali desne. V ta krog spadajo konservativne, ljudske in krščansko-demokratske stranke. Na drugi strani so bile stranke, ki so zagovarjale potrošništvo, omejevanje podjetništva, močno poseganje države v gospodarstvo in v skrajnosti tudi odpravo demokracije. Njihova glavna skrb je bila, kako dobrane deliti ne kako jih proizvajati. Ker so nastopale proti tradicionalnim vrednotam, so si nadele vzdevek napredne ali leve. Sem štejemo socialdemokratske, socialistične, delavske in komunistične stranke. Kadar so vladale desne stranke, so v državah opazili hitrejši razvoj in napredek in na tej osnovi bogatejšo življenje. Kadar so oblast prevzele leve stranke, so povečevali državno pravico, državne izdatke in socialne pravice brez realne osnove. Pri vseh strankah je prevladovalo prepričanje, da lahko država s pomočjo inflacije, ki pospešuje potrošništvo,

pospeši tudi gospodarski razvoj. V sedemdesetih letih je ta politika doživela polom. Kljub vse večji inflaciji in vse večjemu vmešavanju v gospodarstvo je naraščala brezposelnost. Najboljši ekonomisti so prišli do spoznanja, da je oživljeno podjetništvo oziroma privatna iniciativa ključ za izhod iz krize. Skoraj vse države so pričele izvajati obsežno privatizacijo državnih podjetij, pospeševati podjetništvo, zniževati davke in krčiti socialne pravice. Države, ki so izvedle temeljito reformo, so hitro izšle iz krize. Brezposelnost je padla, državni izdatki so se zmanjšali. V svetu je prišlo do prevrednotenja vrednosti. Ljudje, predvsem izobraženci, so spoznali, da je napredno tisto, kar temelji na tradicionalnih vrednotah. Spoznali so, da nekaj kar je novo in moderno ni vedno dobro, še več, lahko je celo zelo slabo. Zelo velik pomen so pričeli pripisovati človekovim pravicam.

V evropski politiki so pred desetimi leti skoraj izginile razlike med političnimi strankami. Tudi leve stranke so postale zagovornice podjetništva. Po novem vzponu levih strank, ki so pred nekaj leti prevzele oblast v večini držav Evropske zveze, se je pokazalo, da niso sposobne izpolniti obljub, ki so jih dajale pred volitvami. Še enkrat se je pokazalo, da volk dlako menja, čudi pa ne. Razočaranje volivcev nad levico je prineslo veliko zmago krščanskim

SKD

demokratom na volitvah v evropski parlament. Še bolj izrazito se kaže to razočaranje v Nemčiji. Potem ko so socialdemokrati zmagali na zveznih volitvah, doživljajo sedaj na deželnih volitvah poraz za porazom. Volitve so izgubili celo v takšni tradicionalni socialdemokratski trdnjavi, kot je Westfalija. Krščanski demokrati doživljajo velike zmage in skoraj povsod dosežejo absolutno večino v deželnem zboru.

Še nekaj je značilno za dogajanje v Evropi. Liberalci, ki so sicer že dobrih 100 let najbolj nazadnjaški med demokratičnimi strankami, izgubljajo sedaj še zadnje položaje. Izjema so samo tam, kjer so se oprijeli starih predsodkov in na njih temelječem vzbujanju sovraštva med ljudmi. V sosednji Avstriji in Rusiji - Hajder in Žirinovski nastopata s protizidovstvom in velikomemskim oziroma velikoruskim nacionalizmom. Pri nas liberalni demokrati nadaljujejo ideološko gonjo proti drugače mislečim in boj proti tradicionalnim vrednotam, kot je to prej počela komunistična partija. Žalostno in smešno je, da pri nas podpira LDS precej podjetnikov in izobražencev, čeprav so dedič ideologije, ki je njihov smrtni sovražnik. To, da podjetniki in izobraženci podpirajo neokomuniste, se zdi podobno, kot bi v Nemčiji Židje podpirali neonacistične.

Naše pero

Spet o pokojninski reformi

Menim, da je prav, če tudi v lokalnem časopisu izčrpano pojasnimo zlasti tiste spremembe pokojninske reforme, ki naj bi prizadele nas, upokojence.

Naša stranka je namreč ves čas snovanja, usklajevanja z ostalimi socialnimi partnerji, razprav v vladi in državnem zboru imela pred očmi našega upokojenca.

Tudi ob tej priliki se je treba vprašati, kaj bi bilo z našimi pokojniki, če upokojenci ne bi še pravočasno ustanovili svoje stranke. Gotovo se še spominjamo obljub raznih strank, ko pa je šlo za zastopan-

je naših interesov ter branjenje naših pravic, so nas pustili na cedilu. Tako smo bili v prvih nekaj letih po osamosvojitvi z različnimi proračuni in formulami ob nekaj mesečnih pokojnin. Šele ob vstopu naše stranke v vlado in parlament pred tremi leti so se razmere normalizirale, kar potrjuje pravilnost naše odločitve, t.j. ustanovitve DESUS.

Že ob izidu Bele knjige smo trdili, da imamo dober pokojninski sistem, ki ga je potrebno samo izboljšati in dopolniti. Z našo Sivo knjigo smo dokazovali in dokazali, da povsem novega pokojninskega sistema v

Sloveniji ne potrebujemo. Sedaj že lahko trdimo, da nam je to v celoti uspelo, saj je drugo branje novega zakona v državnem zboru zaključeno, medtem ko v tretjem branju pride lahko le do lepotnih popravkov.

To je le uvod v pisanje o pokojninski reformi, ki bo sledilo v naslednjih številkah tega priljubljenega mesečnika.

Rado Rotar
predsednik 00 DESUS Žalec

Prvih devet mesecev na oblasti

V mesecu oktobru je Občinski odbor LDS Žalec imel mesec odprtih vrat. V tem mesecu smo pregledali preteklih devet mesecev dela v stranki in imeli mesečno akcijo vključevanja v stranko. To akcijo smo podaljšali vse do konca leta.

V februarju smo imeli v Levcu letni občni zbor stranke, kjer smo ustanovili novo vodstvo stranke. LDS Žalec je dobila 25-članski svet stranke, 11-članski izvršni odbor, za predsednika je bil izvoljen Dimitrij Pur in za sekretarja Gregor Vovk Petrovski. Izvršni odbor se je v prvih devetih mesecih sestel šestkrat in v tem času pripravil vrsto prireditev in aktivnosti. Med najpomembnejšimi naj izpostavim cvetlični ples v mesecu maju, vseslovensko srečanje liberalcev in liberalcev na Gorenjskem v juniju, modri tenis turnir v avgustu, vsakoletno srečanje Savinjanov in Zasavcev na Mrzlici. Bili smo pokrovitelji vrsti mladinskih in subkulturnih prireditev, pokrovitelji smo bili tudi prireditvi žalskih planincev Jesen na Bukovici v oktobru. Svet stranke, ki ga vodi Janez Meglič, se je prvič sestel v juniju na Mrzlici. Tema seje sveta sta bili ekologija in turizem. Sveta so se udeležili tudi gostje iz republike in nekaterih krajevnih skupnosti iz občine Žalec.

Gregor Vovk Petrovski, vodja svetniške skupine, ki je najštevilčnejša v občinskem svetu, je redno poročal o delu svetniške skupine, ki se redno sestaja en večer pred sejo

občinskega sveta. Svetniki so aktivno sodelovali pri razglasitvi začasnega ukrepa zaščite ribnika Vrbje, pri sprejemanju proračuna občine Žalec za leto 1999, v delu krajevnih skupnosti ter v vseh aktivnostih občine Žalec. LDS Žalec je koordinirala delo koalicije štirih strank (DeSuS, ZLSD, SLS in LDS), ki se je v prvih devetih mesecih sestala enajstkrat in uspešno nastopila na krajevnih volitvah, saj so bile vse liste polne in kar v šestih smo dobili najmanj 50%, v treh 35% in v Levcu 15%.

Stranka je bila aktivna tudi v delu republiških organov, saj imamo predstavnika v svetu stranke, gospod Vovk pa je tudi predsednik Koordinacije občinskih odborov LDS. V letu 1999 smo pripeljali v občino Žalec na uradne obiske več ministrov. V januarju smo v

LDS

Šempetru ob otvoritvi nove telovadnice gostili dr. Slavka Gabra, zdaj že nekdanjega ministra za šolstvo in šport, v marcu je občino in občinski odbor obiskal dr. Pavle Gantar, v septembru pa smo za potrebe občine in Manager kluba organizirali delovni obisk ministra za evropske zadeve Igorja Bavčarja. Do konca leta nameravamo pripeljati še dr. Pavleta Zgago in Toneta Ropa. V Žalcu smo gostili žensko mrežo LDS in tudi liberalne župane 40 občin iz vse Slovenije.

Zadnji dan v oktobru stranka organizira za svoje člane in simpatizerje obisk dveh vinogradniških klet na Štajerskem.

Člani 10 LDS Žalec na eni izmed sej

Spoštovane bralke in bralci!

Še nekaj tednov nas loči od novega tisočletja, v katerem nam naši voditelji napovedujejo skorajšnje pridruženje Evropi, ki nam bo vsem prinesla blagostanje in srečo a se po dogodkih zadnjega tedna zdi, da ne bo tako. Pot v Evropo bo namreč tlakovana s trdim delom sicer bomo ostali pred njenimi vrat. Socialdemokratska stranka Slovenije je že večkrat opozorila, da nimamo usklajene zakonodaje z Evropo, da

so pravilniki zastareli, skratka, da Slovenija deluje bolj po balkansko in ne evropsko. Kljub zagotovilom ministra za evropske zadeve, da je zadnje poročilo, ki smo ga prejeli o naši prilagoditvi evropski zakonodaji boljše kot prejšnje leto, nas je naslednji dan novica, da bo za Slovenijo veljala prepoved izvoza rdečega mesa v Evropsko zvezo, postavila trdo na realna tla. Prepoved je sicer po sklepu evropskih komisarjev prestavljena na mesec februar, vendar visi nad Slovenijo kot Demoklejev meč. Kaj pa so si mislili evropski komisarji ob tem, da v Sloveniji po izjavah odgovornih za nastalo stanje ni nihče kriv, oziroma so odgovornost prelagali drug na drugega, lahko samo ugrabimo.

Predsednik sosednje države, s katero smo še v bivši državi živeli v bratstvu in enotnosti, je na tiskovni konferenci ugotovil, da je Piranski zaliv njihov. Odgovor naših predstavnikov je bil, da izjava ni bila

SDS

izražena s takšnim pomenom. Pa naj to razume, kdor more (sancta simplicitas - sveta preproščina).

Zgodba o uspehu torej že kaže rezultate, le Evropa se s to zgodbo nekako ne strinja. In vendar graditelji te zgodbe tolmačijo slovenskemu narodu, da imajo prav in da jih Evropa ne razume. Nekdo je nekoč dejal, da ne "čuje" dobro, Evropa pa nas je z zgodbo o rdečem mesu opozorila, da pri nas nekdo ne sliši dobro njenih pravil.

Naj vam dragi bralke in bralci tole razmišljanje ne pokvari dneva, kot smo zapisali v prejšnji številki, je še čas za spremembe. Za njih ni nikoli prepozno.

Socialdemokratska stranka
Občinski odbor Žalec

SLS - stranka za jutrišnji dan

Volitve so za nami in za nami je tudi odvečna skrb o tem, ali je naša SLS na pravi poti ali ne.

Volitve so nam pokazale, da SLS je na pravi poti in da to ni več stranka, ki bi se jo morali bati, češ da s svojimi idejami in programi zavaja svoje člane in simpatizerje. Pokazalo se je, da je stranka odprta za ljudi in hoče delati v dobro predvsem ljudi na terenu. Da visoka "ljubljska" politika ni prednost, ampak je včasih tudi v škodo ljudi s terena, ki mislijo, da je poštenost malih ljudi vrлина, ki jo je treba varovati in ji dati prednost.

Še vedno smo prepričani, da politika smo ljudje, ki živimo in delamo skupaj v domačem okolju, kjer se pratkivno vsi poznamo in smo pripravljeno kot sosed sosedu priskočiti na pomoč.

Dobri midsosedski odnosi, pa čeprav po ideoloških prepričanjih različnih osebnosti, ne morejo in ne smejo biti ovira za skupno dogovarjanje brez zamer in globokih udarcev, ljudi, ki živijo svoj vsakdanjik v okolju, katerega so si sami izbrali ali pa so zaradi pripadnosti svojem pokolenju ostali na tem prostoru. Slovenci nismo Nomadi, ki bi svoj povešen nos skrili pod pazduho in odšli tja, kjer bi morali hlapčevati. Slovenci smo ponosen narod svojega okolja in prostora, v katerem snujemo in delujemo v prid minulih in bodočih generacij, ki so nam zapustile samobitnost in to moramo storiti tudi mi za naše zanamce. Vodilo naše SLS je prav to, da najprej pometimo pred svojim pragom, šele potem lahko pričnemo tudi drugje. Visoka politika brez malih ljudi iz domačega okolja ne more biti politika. Politika so ljudje,

ki si s svojimi pravili urejujejo svoj vsakdanjik tako, da jim je lažji in enostavnejši za življenje. Le tako lahko človek najde svoj notranji mir in si naredi življenje kar se da prijetno. Pravila, ki bi jih morali pisati ljudje iz domačega okolja, bi bila sigurno najboljša, vendar se včasih temu ne da pokoriti vseh želja. Nova lokalna samouprava zdajšnjih volitev je pokazala, da ni pomembno iz kako prepariranega testa si, ampak predvsem, kakšen človek si. Ljudje znajo včasih bolje oceniti - in tudi prav je tako - da je pripadnost "sekti" samo del sistema in da v novem volilnem sistemu - večinskem, za katerega smo se Slovenci odločili z večino.

Takšno združenje enako mislečih pa lahko na vseslovenskem prostoru da stranko, ki bo uskladila za potrebe ljudi svojo vizijo tudi v široki mednarodni in svetovni politiki.

V SLS smo mnenja, da v kolikor bomo uredili naše vrste in uskladili želje in interese v tem slovenskem prostoru, potem se nam ni treba bati, da bo stranka izgubila na svojem pomenu, da je slovenstvo ne samo Ljubljana, ampak tudi podeželje in da si želimo, da se naše skupno življenje ne neha pred sosedovim prostorom. Razne novice, ki prihajajo iz sredstev javnega obveščanja, da pred domačim pragom visoke strankarske ljubljanske politike le ni vse tako čisto, kot bi moralo biti, nas skrbi, da bi v domačem okolju morali prepirljivost in zdrabe prenašati na domače dvorišče, ampak zato, ker izgubljamore preveč energije, ki bi jo lahko koristneje uporabili v prid socialni in materialni pravičnosti, za katere se zavzemajo načela SLS. Samovoljniji s pridušenim občut-

kom diktata našo visoko politiko znotraj SLS ne bodo mogli dolgo voditi proti volji ljudi iz terena. Slej ko prej bo prevladala razumnost tistih, ki so voljeni delegati iz domačega okolja, da bodo znali pravočasno in s kopico modrosti narediti red pred domačim pragom.

Upajmo, in to tudi mislimo v naši SLS, da so se voljeni politiki naše vseslovenske SLS kaj naučili iz teh krajevnih volitev, da politiko sestavljajo samo ljudje in da samovolja nekaterih samodržcev ne vodi v boljši jutri malih ljudi iz domačih okolij in ognjišč. Spoznati bodo morali - slej kot prej, da so bomo na domačem dvorišču usodo krojili sami in da ultimate in grožnje lahko obeležijo samo za svojo samopašnost.

Tudi zato so volitve in zato vsem, ki ste prišli voliti, iskrena hvala, saj le na tak način lahko samodržcem in svetu pokažemo, da smo za demokracijo in da si bomo voditelje izbirali sami.

I. J.

OPTIKA
Simona
Šempeter v S. d. 13a
tel. 063/701-547
Celje, Ul. mesta Grewenbroicha 9
tel. 063/415-088

Simona Kodrin s.p.

OKULISTIČNI PREGLEDI
v četrtek, 18. 11. 1999

OBIŠČITE NAS IN VIDELI BOSTE BOLJE!

Mladosti ni več - žar in zanos ostajata

Srečanje brigadirjev na Gomilskem - 50 let od posodobitve ceste Celje-Vransko

Mladinske delovne akcije so nedvomno svetel primer žara in zanosa številnih mladih v prvih letih po vojni, ko so s krampi, lopatami in samokolnicami gradili in obnavljali porušeno domovino. Šamac - Sarajevo, Brčko - Banoviči, Cesta bratstva in enotnosti, Novi Beograd, Nova Gorica, Dutovlje - Sežana, Pesnica in mnoge druge mladinske akcije, vključno s cesto Celje - Vransko, ostajajo del naše zgodovine, za takratne graditelje pa neizbrisni spomin na čas njihove mladosti, ki je kljub trdemu delu in žuljavim rokam bila lepa in duhovno bogata. Mladosti ni več - žar in zanos pa sta ostala in vsakič, ko pridejo skupaj, ko oživijo spomini, so spet tisti stari mladi graditelji. Tako je bilo tudi tokrat na Gomilskem, ko so praznovali 50-letnico posodobitve ceste Celje - Vransko.

Organizator tokratnega srečanja je bil v dogovoru s koordinacijo klubov MDB Celje Klub brigadirjev MDB Žalec. Na Gomilsko so prišli brigadirji iz vseh krajev Slovenije. V imenu kluba brigadirjev Žalec jim je zaželel dobrodošlico predsednik žalskega kluba MDB Ivan Jurhar. Sledil je kulturni program, v katerem so sodelovali učenci osnovne šole in okteta Gomilsko, pozneje pa so nastopili tudi sami brigadirji kulturniki. Dobrodošlico je zbranim izrekel tudi Vinko Drča, predsednik KS Gomilsko, ki je poudaril pomen nekdanjega brigadirskega dela ter predstavil utrip njihove krajevne skupnosti ter nove občine Braslovče. V vlogi osrednjega govornika je nato brigadirjem spregovoril župan občine Žalec Lojze Posedel. V svojem govoru je dejal, da je bil čas po

Posnetek z mladinske delovne brigade

vojni težak in poln pomanjkanja. Prav zato je brigadirsko delo še pomembnejše, saj so ga opravljali v zelo težkih pogojih in s skromnimi delovnimi orodji. Zanos svobode in želja po lepšem življenju sta bila močnejša od vseh tegob in žuljavih rok. Ob tem je poudaril, da bi sedanji mladi morali vzeti nekdanje brigadirje za zgled. Slovenija tako ne bi bila druga dežela po samomorih na število prebivalcev ne dežela, ki jo vedno bolj obdajajo slabosti potrošniške družbe in razvitega sveta. Dotaknil se je tudi problema savinjskega hmeljarstva, nedavnega pogorišča in drugih problemov, ki smo jim priča v naši družbi. Ob koncu je še dejal, da je vesel takšnih srečanj in več kot jih bo, bolj bomo znali ceniti brigadirski čas, njihovo delo in sedanje življenje.

Ob glasbi, petju in plesu ter nastopih brigadirjev kulturnikov se je nato nadaljevalo zelo sproščeno srečanje. Uvodni ples je pričel žalski župan, ki je zaplesal

z brigadirko, imenovano Srna. Njima so se nato pridružili še nekateri drugi udeleženci srečanja, veliko pa se jih je raje odločilo za obujanje spominov na njihove akcije. Čas je naredil svoje in šteje v medsebojnih pogovorih so nekateri prišli do spoznanja, da so pravzaprav bili na kateri izmed akcij takrat kot njihov sogovornik iz Ptuj, Maribora, Jesenic ... Ta čas, ko so nekateri plesali, drugi obujali spomine, smo nekatero o njihovem brigadirskem delu in vtisih povprašali tudi mi.

Najprej smo o tokratnem srečanju pobarali glavnega organizatorja in predsednika kluba MDB Žalec Ivana

Jurharja: "Pred 50. leti se je nadaljevalo posodabljanje ceste od Šempetra do Vranskega, ki je trajalo - na celotni

trasi od Celja do Vranskega - polna štiri leta. Pred dvema letoma smo v Levcu s takšnim srečanjem praznovali 50-letnico začetka mladinske akcije na tej cesti, lani je bilo množično srečanje brigadirjev v Novi Gorici, letos tukaj. Kje bo prihodnje leto, se moramo še dogovoriti na koordinaciji klubov MDB. Tako kot vsakič je tudi današnje srečanje nadvse prijetno. Tu so brigadirji veterani tako rekoč iz vseh koncev Slovenije. Veseli in ponosni smo, da smo prispevali k obnovi in gradnji domovine, in to v času, ko nas je Vzhod zapustil, z Zahodom pa nismo imeli ravno prijateljskih odnosov, tako da smo se morali zanašati le nase in na naše delo. To pa je bila tudi pomembna izkušnja za naše nadaljnje življenje."

Kaj pa o akciji na tej cesti pravi nekdanji komandant **Janez Železnik** z

Gorenjske: "Zelo sem vesel, da sem se danes znova srečal s tovariši in tovarišicami, s katerimi smo v povojnih letih gradili našo takratno domovino. To je bil čas, ki je v marsičem zaznamoval naše nadaljnje življenje. Dolgo je sicer že od takrat, mi smo se postarali, a spomini so še vedno živi. Tudi na to akcijo, katere se spominjamo danes. Jaz sem bil komandant akcije leta 1952. Akcija je potekala v poletnih mesecih, na njej pa so tega leta delale štiri brigade z okrog 600 do 650 brigadirji in samokolnicami smo širili cesto, delali nasipe in utrjevali cestnišče. Naše življen-

je je bilo kljub težkemu delu in prenekateremu žulju radostno, veselo in izpolnjeno z bogatim vsakodnevnim večernim kulturnim utripom. Ob vsem tem pa so nas tudi ljudje teh krajev ob trasi imeli radi, nam pomagali, prihajali med nas in se udeleževali naših kulturnih večerov. Vsem tem domačinom tudi danes iskrena hvala."

Ivica Fišer pa je povedala: "Zelo

sem vesela vsakega takšnega srečanja, to pa še tembolj, ker sem tudi sama med ustanovitelji kluba brigadirjev MDB. Že ves

čas od ustanovitve aktivno delam v njem, sem pa tudi članica in aktivistka pokrajinskega odbora kluba brigadirjev. Na tej cesti takrat nisem delala kot brigadirka, sem pa pogosto sodelovala z vodstvom akcije kot mladinska aktivistka. Sicer pa sem pred tem že bila udeleženka MDA na progi Šamac - Sarajevo, Brčko - Banoviči in pozneje še pri regulaciji potoka Pesnica. Od povsod imam lepe spomine, čeprav je velikokrat bilo zelo težko. Vsako takšno srečanje je priložnost, da spomini ponovno oživijo. Meni in gotovo tudi drugim pomenijo takšna srečanja za zdravje več kot deset obiskov pri zdravniku. Dokler mi bo zdravje dopuščalo, ostajam z vsem srcem in dušo aktivna udeleženka tovrstnih srečanj."

Enakega mnenja je bil tudi **Gusti Palir** s

Polzele: "Takšna in podobna srečanja so zame postala kar nekakšna duhovna hrana, želja in

potreba. Z njimi širim krog znancev ali obnovim znanstva, saj se zaradi časovne odmaknjenosti in naše spremenjene podobe ne prepoznamo več. Ob pogovorih in obujanju spomina pa kdaj le ugotovimo, da smo bili skupaj. Na Polzele nas je kar nekaj, ki smo bili skupaj na akcijah. Večkrat se srečamo in se med sabo dobro poznamo, drugače pa je s tistimi, ki so od drugod. Z njimi se poznamo le s takšnih srečanj, čeprav smo bili morda skupaj na isti akciji. Čas je pač naredil svoje, saj je od moje prve akcije Brčko - Banoviči, kjer sem bil v tretji izmeni brigade Dušana Mravljaka, minilo že 53 let."

Za konec pa še **Štefan Matko** iz

Braslovč. Štefan je tapetnik in zato se vsakemu predstavi za filozofa (fila zofe). "Spomini na brigadirski čas so še vedno živi, samo svojih sobrigadirjev iz drugih delov Slovenije večinoma ne

poznam več. Vsi smo se postarali in spremenili. Delal sem na štirih velikih akcijah. Leta 1947 sem bil med graditelji proge Šamac - Sarajevo, leto pozneje sem delal na progi Sežana - Dutovlje. Za tem sem bil graditelj Novega Beograda. Leta 1951 pa sem delal na progi Doboj - Banja Luka. Današnji dan je tudi zame nekaj prijetnega. Vesel sem, da se nas je toliko zbralo, kar je nedvomno dokaz, da nam je tisti čas, ko smo gradili, še vedno zelo pri srcu. Želim si, da bi tako bilo še dolgo."

Ob vsem povedanem še dodajmo, da bi bilo prav, da bi se tovrstnih srečanj začeli udeleževati tudi nekdanji brigadirji iz poznejših mladinskih delovnih akcij, saj bo tako brigadirski duh še dolgo živel.

Darko Naraglav

Vse o zdravstveni kartici

Letos in v prvi polovici naslednjega leta bodo vsi zavarovanci v Sloveniji prejeli kartico zdravstvenega zavarovanja - nov, sodoben dokument, ki smo ga v sodelovanju z zdravstveno službo, zavarovalnicami in strokovnjaki organizacije Eurocards pri Evropski zvezi pripravljali že nekaj časa. Spomladi 1998 smo jo uspešno preizkusili med prebivalci posavske regije, ki obsega brežiško, krško in sevniško občino.

Prednosti kartice

S kartico želimo čim prej vnesti prednosti novih informacijskih tehnologij v zdravstveno varstvo, ki je eno najpomembnejših področij javnega življenja in skrbi za državljane. Skrajšala bo postopke in izboljšala kakovost storitev tako v zdravstvu kot pri zdravstvenem zavarovanju. Bolj uporabna od zdravstvene izkaznice bo olajšala delo zdravnikom in medicinskim sestram, zavarovancem pa omogočila, da bodo sami, brez posredovanja tretjih oseb, preverjali in potrjevali podatke o svojem zdravstvenem zavarovanju.

Da bi zagotovili tudi popolno varnost in zasebnost podatkov, smo ob njej razvili posebno profesionalno kartico za pooblaščenega zdravstveno osebo. Sele z njo bo mogoče priti do podatkov na kartici zdravstvenega zavarovanja.

S svojo veljavno kartico boste pri zdravniku, zobozdravniku, v bolnišnici, lekarni in drugod dokazali, da ste zdravstveno zavarovani in s tem uživali vse pravice iz zdravstvenega zavarovanja. V primerjavi z dosedanjim zdravstveno izkaznico bodo podatki s kartice avtomatsko prebrani, potrjevanje bo lažje in enostavnejše. Kartica je tudi bolj

priročna, spravite jo lahko v denarnico in jo vedno nosite s seboj.

Kartico in postopek zamenjave smo pripravljali temeljito, da bi res kar najbolj poenostavili njeno uporabo.

Kaj je kartica zdravstvenega zavarovanja?

Kartica zdravstvenega zavarovanja je nov, sodoben in računalniško berljiv dokument za uveljavljanje pravic iz zdravstvenega zavarovanja in nadomešča dosedanje zdravstveno izkaznico. S kartico bo zavarovanelec:

- dokazoval, da je zdravstveno zavarovan;

- na samopostrežnem terminalu obnavljal in dopolnjeval podatke o zdravstvenem zavarovanju sam, brez posredovanja tretje osebe (kadrovskih služb pri delodajalcih ipd.);

- hitreje in preprosteje uveljavljal zdravstvene storitve in druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja.

Kartica ni plačilno sredstvo niti kartoteka s podatki o zdravju oz. boleznih zavarovanca.

Kdo je upravičen do kartice zdravstvenega zavarovanja?

Kartico dobijo vsi državljani Slovenije, ki so zdravstveno obvezno zavarovani. V našem primeru so to vsi stanujoči in zaposleni na območju celjske enote Zavoda za zdravstveno zavarovanje.

Območna enota Celje obsega: izpostavo Celje z občinami Celje, Dobrna, Vojnik, Štore, izpostavo Laško z občinama Laško in Radeče, izpostavo Slov. Konjice z občinami Slovenske Konjice, Vitanje, Zreče, izpostavo Šentjur z občinama Šentjur in Dobje pri Planini, izpostavo Šmarje pri Jelšah z občinami Šmarje pri Jelšah, Bistrica ob Sotli, Kozje, Podčetrtek, Rogatec, Rogaška Slatina in izpostavo Žalec z občinami Žalec, Braslovče, Polzela, Prebold, Vransko in Tabor.

Kartica je osebni dokument z vpisanim imenom in osnovnimi podatki

vsakega posameznika in bo vsakemu posebej poslana po pošti kot vrednostno pismo. Prosimo, da to poštno pošiljko zagotovo prevzamete, da ne boste imeli nepotrebnih poti na Zavod in nevšečnosti pri obisku zdravnika.

Kateri podatki so shranjeni na kartici?

Na kartici bo vidno izpisano ime in priimek zavarovanca, datum rojstva, številka zavarovanja in ime izdajatelja. Izboklina v zgornjem desnem kotu je namenjena slepm. Na kartici bo v čipu (torej v elektronski obliki) zapisan naslov in spol zavarovanca, podatki o njegovem obveznem in prostovoljnem zavarovanju pri Zavodu in Adriaticu ter o veljavnosti teh zavarovanj. Elektronski zapis bo vseboval tudi podatek o izbranem zdravniku, pediatru, zobozdravniku in ginekologu. Na zadnji strani kartice bo kratko obvestilo o njeni uporabi.

Na kartici bo tudi prostor za vpis podatka o darovanju organov in tkiv. Podatek bo vpisan samo za tiste zavarovance, ki se bodo za darovanje organov in tkiv prostovoljno odločili. Podatek se bo na kartico vpisal prek samopostrežnega terminala in bo pri običajni uporabi kartice neviden, saj bo vpisan v njen čip. Brali ga bodo lahko le pooblaščenči zdravniki - bolnišnični koordinatorji v desetih bolnišnicah z enotami za intenzivno terapijo.

Ali bodo na kartici tudi medicinski podatki?

Medicinskih podatkov na kartici zaenkrat ne bo. Ko bodo rešena vsa pravna, humanitarna in medicinska vprašanja, se bo zavarovanelec sam odločil, ali želi imeti na kartici tudi podatke o, na primer, krvni skupini, alergijah, cepljenjih in o pomembnih kliničnih stanjih. Kartica že v svoji zasnovi upošteva tudi te možnosti - z izbrano tehnologijo tako imenovanih pametnih kartic in s strogim sistemom varovanja podatkov. Uvaja namreč sis-

tem dvojnega varovanja, pri katerem podatka ni mogoče prebrati brez sočasne uporabe profesionalne kartice zdravnika ali pooblaščenega zdravstvenega delavca. In še enkrat poudarjamo: na kartici ne bo nobenega medicinskega podatka, če zavarovanelec tega ne bo želel.

Kaj, če kartico izgubimo?

V tem primeru si bo zavarovanelec moral priskrbeti novo kartico, zato naj se čim prej oglasi na najbližji izpostavi Zavoda, kjer bo napisal izjavo in plačal 1.500 SIT za novo kartico. Zavod mu bo izdal začasno potrdilo, ki bo nadomestilo kartico, dokler ne dobi nove.

Kaj je profesionalna kartica?

Profesionalna kartica je ključ zdravnika ali pooblaščenega zdravstvenega delavca za dostop do podatkov na zavarovančevi kartici. Profesionalna kartica bo osebna, torej imenska in bo uporabna samo s predhodno vtipkano osebno številko (PIN). Pooblaščen zdravstveni delavec je tudi osebno odgovoren za profesionalno kartico. Po zunanosti se bo profesionalna kartica razlikovala od zavarovančeve kartice, da ne bi prihajalo do zamenjav.

Kakšen bo postopek dela s kartico zdravstvenega zavarovanja?

Ob obisku zdravstvene ustanove ali Zavoda bo zdravstveni delavec oziroma pooblaščen referent na Zavodu vstavil svojo profesionalno kartico v posebno napravo - čitalnik, se prijavil s svojim osebnim geslom ter jo s tem aktiviral. Kartico zdravstvenega zavarovanja pa bo vstavil v drugo režo istega čitalnika. Med karticama se bo vzpostavil dialog, na podlagi katerega bo zavarovančeva kartica pripravljena prikazati dovoljene podatke na zaslon osebnega računalnika profesionalnega delavca.

Kje boste potrjevali kartico

zdravstvenega zavarovanja?

Kartico bodo zavarovanci potrjevali na samopostrežnih terminalih. To so naprave, podobne bankomatom, vendar mnogo preprostejše za uporabo. Zavarovanelec bo kartico vstavil v terminal, počakal na izpis na ekranu in vzel kartico. Prek samopostrežnega terminala bodo podatki na kartici takoj avtomatsko preverjeni, dodani jim bodo podatki iz glavnega računalnika Zavoda in veljavnost zavarovanja bo potrjena. Postopek traja od štiri sekunde do ene minute, odvisno od prepustnosti omrežja.

Terminal kartice ne bo potrdil, če zavarovanelec ne bo imel urejenega zdravstvenega zavarovanja. V primeru poškodovane ali napačne (npr. telefonske ali kreditne) kartice pa bo javil napako.

Kje bodo nameščeni samopostrežni terminali?

Na Celjskem bodo terminali nameščeni v vseh zdravstvenih domovih in zdravstvenih postajah, v Splošni bolnišnici Celje in na sedežu enote Zavoda. V samih objektih bodo zavarovance do terminala vodile posebne smerne oznake. Če se bo pri potrjevanju kaj zataknilo, si boste lahko pomagali tudi z natančnimi navodili, ki bodo nameščena na vidnih mestih ob terminalih, ali pa poklicali kadarkoli med 7. in 18. uro službo za poslovanje s kartico na telefon 061/17-21-466.

Kako pogosto boste potrjevali kartico?

Po novem to ne bo več potrebno vsak mesec, temveč vsake tri mesece. Upokojenci in otroci bodo svoje kartice za obvezno zdravstveno zavarovanje potrjevali enkrat letno. Najpomembnejše je, da to vsekakor storijo pred obiskom pri zdravniku ali če uveljavljajo druge pravice iz zdravstvenega zavarovanja. Kartico bodo lahko potrjevali vsak dan, od 6. do 22. ure.

Če zavarovanelec ob obisku zdravnika ne bo imel potrjene kartice, ga bo sestrala napotila do najbližjega terminala, kjer bo kartico potrdil. Če pa zavarovanelec kartice ob obisku zdravnika ne bo imel s seboj ali ne bo imel urejenega zdravstvenega zavarovanja, velja enako kot doslej: storitev bo moral plačati sam, razen če gre za nujno medicinsko pomoč.

Kartice, ki jih bodo zavarovanci prejeli s priporočeno pošto, bodo že potrjene, zato jih zavarovanelec naslednje tri mesece oz. eno leto ne bo potrebno ponovno potrjevati.

Kdaj boste prejeli kartico zdravstvenega zavarovanja?

Uvedba kartice zdravstvenega zavarovanja bo potekala postopno. V Območni enoti Celje bodo prvi zavarovanci kartice prejeli sredi novembra letos, distribucija kartic pa bo zaključena v decembru.

Najprej bodo kartico prejeli zavarovanci izpostave Laško, nato bodo sledili Slovenske Konjice, Šentjur, Celje, Šmarje in Žalec.

Kartico zdravstvenega zavarovanja bodo zavarovanci prejeli po pošti kot vrednostno pismo. Pismu bo priložena tudi knjižica z navodili o uporabi kartice in izpisani podatki, ki so zapisani v čipu. Dokler ne bo kartica uvedena v vsej Sloveniji, ohranite tudi zdravstveno izkaznico, ki bo veljala v delih naše države, kjer bo kartica uvedena pozneje kot na Celjskem.

V primeru, da zavarovanelec iz kakršnegakoli razloga kartice do določenega roka ne bi prejel, mora to sporočiti na najbližjo izpostavo OE Celje ali svojemu delodajalcu.

Vsa vprašanja v zvezi s kartico lahko naši zavarovanci naslavljajo na Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Območna enota Celje, Gregorčičeva 5/a, 3000 Celje ali na telefonsko številko 482-302, vsak delovni dan med 7. in 15. uro.

Partizanska Čreta znova praznovala

"Še pomnite, tovariši, kako bilo je sleherno jesen. Kako smo verovali v tistih dneh, spomladi zdrnilo se bo v ljudeh. Kako smo vselej hrepeneli, brez hrepenenja ne bi doživeli jeseni, ki prihaja zdaj, jeseni, ki ni naša, a vendar naša bolj kot vse doslej..." S temi verzi pesnika Karla Destovnika - Kajuha je letošnja slovesnost v spomin na prvo frontalno bitko I. Štajerskega bataljona obudila tudi Vera Amenitsch iz Žalca. Sicer pa je bila partizanska Čreta tudi tokrat prizorišče neizbrisnega spomina na čas NOB in takratne bitke, ki je leta 1941 predstavljala nezaslišano dejanje v okupirani Evropi.

Letošnjo slovesnost so pričeli člani pihalnega orkestra Tekstilne tovarne Prebold, nadaljevala pa moderatorka Jožica Ocvirk, ki je najprej pred mikrofonom povabila župana občine Vranksko Franca Sušnika. Ta je izrekel dobrodošlico vsem udeležencem proslave in poudaril pomen vsakoletnega srečanja na Čreti. Zbrani množici je nato spregovoril slavnostni govornik, župan žalske občine Lojze Posedel. V svojem govoru je spomnil na pomen te bitke v takratni okupirani Evropi, na pomen prenašanja tega spomina na mlajši rod, na junastvo slovenskega naroda, na poskuse razvrednotenja narodnoosvobodilne borbe in slovenskih partizanov ter na dejstvo, da je Evropa že zdavnaj

opredelila, kdo so tisti, ki sodelujejo z okupatorjem. Dejal je tudi, da povojni dogodki, ki so sicer obsojanja vredni, nimajo nobene zveze s herojstvom in borbo slovenskih partizanov in narodno zavednih ljudi, ki so bili za svobodo pripravljeni dati svoja življenja. Morali bi nam biti svetel vzor, saj brez njih morda danes ne bi govorili slovensko in ne živeli v svobodni in samostojni Sloveniji. Poudaril je, da leto 1941 in leto 1991 pomenita najsvetejši točki v zgodovini slovenskega naroda in njegove enotnosti. Obakrat je bil ogrožen naš obstoj in obakrat smo z orožjem v roki pokazali, da hočemo biti gospodarji na svoji zemlji. Opozoril pa je na čas, ki prihaja, na čas, ko bomo vstopili v Evropo. Ob tem je dejal, da se nam slabo piše, če ne bomo enotni in če ne bomo zmogli osebnih, strankarskih in drugih interesov podrediti skupnemu cilju za blagor slovenskega naroda.

Županovemu govoru, ki je požel velik aplavz, je sledil kulturni program. Letos so ga pripravili učenci podružnične osnovne šole Letuš pod vodstvom učiteljice Damjane Lukman. S svojo prisrčnostjo so slovesnost naredili še prijetnejšo. Nato se je zvrstilo še več govornikov. V imenu borcev I. slovenske brigade II. grupe odredov je zbrane pozdravil Metod Jurčič. Nagovoril jih je tudi Ivan Dolničar, predsednik ZVB NOB Slovenije, ki se je med drugim zahvalil Lojzetu Posedelu za, kot je dejal, sijajen govor, kateremu ni moč nič dodati. V imenu obeh predsednikov organizacij ZVB NOB Mozirje in Žalec je spregovoril tudi Ludvik Zupanc - Ivo, eden od dveh še živih udeležencev bitke na Čreti. Uradni del slovesnosti je bil s tem končan, srečanje pa se je nadaljevalo ob hrani in pijači, za katero so poskrbeli planinci PD Vranksko, ki imajo v bližini svoj planinski dom, ki nosi ime po herojskem I. Štajerskem

bataljonu. Družabno srečanje smo izkoristili za pomenek z nekaterimi udeleženci srečanja:

Vera Amenitsch: "Tudi danes so moji občutki en sam spomin. Morda ste opazili, da pogosto pogledujem po vrhovi h smrek, po tistih divjih starih češnjah, ki me spominjajo na čas, ko sem bila pogostokrat tukaj. Tudi sedaj rada prihajam sem gor, saj vem, da bom srečala nekaj svojih starih znancev iz vojnih dni. Vsi smo se že precej postarali, a se še ne damo. Veseli me, da je danes tukaj toliko ljudi in da sem lahko ob vseh besedah govornikov osvetlila lik Kajuha, ki je bil in ostaja moj pesnik. Pesnik, katerega pesmi so mi lajšale domotožje v času življenja v tujini.

Med vojno sem bila na tem terenu mladinska aktivistka, o borbi na Čreti pa mi je veliko pripovedoval Ivan Farčnik - Buč, ki žal ni dočakal svobode."

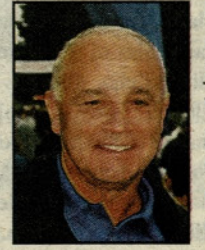
Janko Kos: "Danes sem na Čreti že sedemnajstič in vsakič jo doživljam v vsej njeni veličini. Dogodek, ki se je zgodil pred 58. leti, vsako leto na novo

zaživi in tako je tudi prav, saj gre za spomin na najtežje trenutke obstoja slovenskega naroda. Na čas njegovega poguma, hrabrosti in boja za svobodo. Vsako leto vidavam tukaj znane obraze, prijatelje in znance. Vesel sem in ponosen hkrati na ljudi, ki so tu ne glede na vreme in ne glede na težo let, ki jih pestijo. Marsikateri med njimi se ne vidijo celo leto, Čreta pa jih vsaj enkrat na leto "spravi" skupaj. Ta kraj je bil in ostaja, ne glede na poskuse omadeževanja NOB in partizanstva, eden od simbolov boja za svobodo slovenskega naroda, hkrati pa kot oznanilo sedanje samostojne Slovenije. Naj bo vedno tako."

Viljem Petek: "Reči moram, da sem vsakič, ko sem na Čreti, bolj vesel. To pa predvsem zato, ker vidim, da nam ni vseeno za sicer vedno bolj odmaknjen čas naše zgodovine. Današnja proslava in še zlasti govor župana

občine Žalec so zgovoren dokaz, da je res tako. Tudi sam sem vsako leto na Čreti, to je moja prepoznavnost, to je moja preteklost. Skozi njo gledam tudi prihodnost našega naroda. Proslave so namenjene nekemu jubileju, spomnu in tudi ta na Čreti ima pomembno sporočilo. Z njo se spominjamo preteklosti, hkrati pa se obračamo v prihodnost. Škoda je, da ni danes tukaj več mladih, saj bi tako slovesnost imela še večjo vrednost."

Adi Vidmajer: "Čreta je kraj, kamor vedno rad prihajam. Je simbol slovenskega poguma, mesto, kjer sta se dokazala srčnost in odločnost takratnih borcev za svobodo, ki so se spopadali z mnogo številnejšim sovražnikom in na koncu šli iz boja brez izgub. V marsičem imamo zrcalno podobo tistega časa tudi v dogodkih iz leta 1991. To pa je še razlog več, da ne pozabljamo ne leta 1941 in ne leta 1991. Obe letnici sta za Slovence mejnika, ki sta nas združila bolj kot kadar koli prej ali pozneje v zgodovini slovenskega naroda. Vse čestitke borcem NOB, ki so okupatorjem pokazali, da nočemo biti njihovi hlapci, ampak hočemo živeti kot gospodarji na svoji zemlji. Čeprav ni mogoče enačiti NOB z osamosvojitveno vojno, saj je bila slednja bolj psihičnega značaja, prva pa zelo krvava in dolgotrajna, je prav, da se na takšnih srečanjih dobivamo eni in drugi. V spomin in opomin, da se kaj takšnega nikoli več ne bi zgodilo."

D. Naraglav

Karel Antloga - Drago iz Žalca 80-letnik

V začetku oktobra je Drago Antloga slavil že 80-letnico. Leta uspešno skriva, le z nogami in hrbtnico ima nekaj težav. Čilost ohranja z rednim delom in zvestim delovanjem pri Zvezi borcev NOV, saj je že skoraj 20 let predsednik krajevne organizacije v Žalcu in prav toliko let predsednik partizanskih kurirjev in vezistov za Štajersko.

Drago s ponosom pove, da je rojen Gotovljan in se često vrača v Gotovlje, kjer z ženo Hermino rada kaj postorita pri družini hčerke Tanje. Prav ponosna sta na svoje vnuke oziroma otroke hčerk Tanje in Dragice, še zlasti pa na pravnuka Žiga.

Da ne pozabim zapisati, da je bil oče Ivan priznan pevec, gledališki igralec in sploh veseljak v Gotovljah. Drago še danes hrani izvirmik šaljive pesnice o volitvah župana, ki velja še za današnji čas.

Za kovinarja se je Drago izučil pri Josipu Lorberju v Žalcu in se nato zaposlil v Železarni Štore. Nekaj časa je delal tudi v tovarni Westen (pozneje EMO v Celju). Sredi leta 1944 je odšel v partizane in deloval v kurirski postaji - 3. relejni sektor za Štajersko. Osvoboditev je pričakal na Pohorju, po osvoboditvi pa je deloval v Mariboru, Celju in Ljubljani. Ker ga je kovinska dejavnost najbolj zanimala, se je ob delu usposobil za višjega specialista kovinske stroke in se vrnil v Savinjsko dolino v Kovinsko podjetje Žalec, ki se je kasneje preimenovalo v Ferraliti. V tem podjetju je leta 1954 prevzel dolžnost direktorja in jo upravljal do upokojitve leta 1973. Podjetje je v tem

obdobju doseglo lep razvoj in bilo z raznimi oblikami pomoči v korist razvoja Žalca in okoliških vasi.

Kot vsestransko aktiven je imel

Drago veliko razumevanja za družbenopolitične organizacije in društva, saj je v mnogih aktivno sodeloval, zlasti v športu in planinstvu. V družbenopolitičnih organizacijah in organih oblasti je imel razne odgovorne dolžnosti. Dve mandatni dobi je bil predsednik krajevne skupnosti Žalec. Bil je tudi sodnik porotnik in še mnogo drugih odgovornih nalog je opravljal. Ponosen je na mnoga priznanja in odklikovanja. Vesel je bil vseh uspehov v gospodarstvu in razvoju mesta Žalec, pri čemer so znane tudi njegove zasluge.

Tovariš Drago, ob tvojem življenjskem jubileju ti kličemo vsi, ki te poznamo kot dobrega sosedo, prijatelja, nekdanjega sodelavca in borca za delavske pravice in osvoboditev Slovenije - še na mnoga leta! Ostani čil in zdrav!

za KO ZB NOV Žalec
Janez Meglič

Gostitelj in gost v veselem klepetu

Foto: P. Gomišek

Piknik Socialdemokratske stranke

Konec septembra je bilo v letnem gledališču Limberk v Grižah družabno srečanje socialdemokratov, ki se ga je udeležilo prek sto članov SDS in somišljenikov. Udeležili so se ga tudi vabljeni gostje iz lokalnega političnega življenja in vodilni člani stranke, med njimi: dr. Milan Zver, predsednik sveta SDS, generalni tajnik SDS Tone Krkovič, predsedniki sosednjih občinskih odborov SDS in tajnik regije SDS. Kot predstavnika občine Žalec sta se srečanja udeležila Gregor Vovk Petrovski in Janko Kos.

Predsednik občinskega odbora SDS Žalec Jurij Blatnik je v poz-

dravnem govoru na kratko opisal delovanje stranke na občinski ravni v letošnjem letu. Kulturni program je vodila Saška Pukl, ki je recitirala domoljubne pesmi pesnika in igralca Toneta Kuntnerja. Matic Kriker je recital pospremil z igranjem na harmoniko in kitaro. Slavnostni govornik dr. Milan Zver je v svojem govoru pozdravil številne udeležence, med drugim pa je omenil tudi problematično pokojninsko reformo. Po uradnem delu je sledila zabava s plesom in glasbo, za kitaro je poskrbel Stane Gaberšek. Obiskovalci so se zabavali do poznih nočnih ur, saj je bilo poleg glasbe poskrbljeno tudi za hrano in pijačo.

Saška Pukl

Med govorom dr. Janeza Cukjatija

Do združitve ni več daleč

Člani stranke SKD in njihovi simpatizerji so se pred dnevi že osmič srečali na Gori Oljki. Organizator srečanja je bil občinski odbor SKD Polzela, v njegovem imenu pa je navzoč pozdravil predsednik dr. Janez Cukjati.

Srečanja sta se udeležili tudi glavna tajnica SKD Hilda Tovšak in sekretarka poslanske skupine SKD v državnem zboru Marjeta Ateljšek. Hilda Tovšak je v svojem nagovoru poudarila, da glede na to, da imata

SLS in SKD podobne programe, ne vidi ovir, da se 23. decembra stranki ne bi združili. Tako bo nova stranka v koaliciji s SDS pripravljena, da prevzame odgovorne naloge po naslednjih volitvah. Udeležence srečanja je pozdravil tudi predsednik občinskega odbora SDS Polzela Slavko Lenič, v kulturnem programu pa so nastopili citrarka Marija Završnik, vokalni kvintet Lastovka s Polzele in Vesele babice iz Šmartnege ob Paki.

T.T.

RAZVOJ KUHINJE - KOPALNICE
POLZELA, LOČICA 75-a
tel.: 701-249, 701-366
odprto: od 8. do 18. ure
gorenje
BELA TEHNIKA
PROIZVODNJA IN MONTAŽA OGREVALNE TEHNIKE
Peči za centralno ogrevanje s kuriščem in
bojlerjem iz nerjavečega materiala
NAČRTOVANJE KUHINJ GORENJE IN SVEA
Z IZBIRO VGRADNIH APARATOV

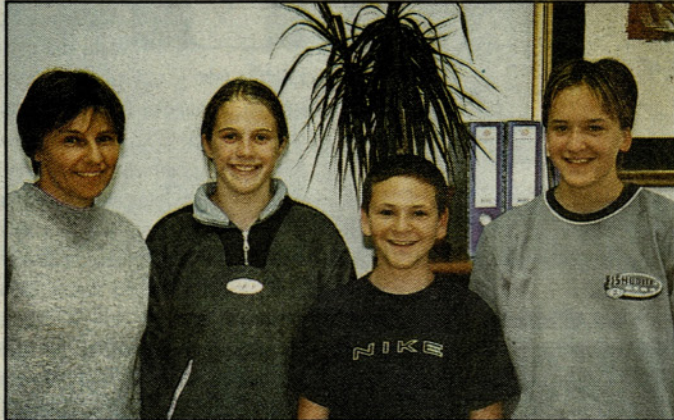
OŠ Griže - Unescova šola

2. oktobra se je osnovna šola Griže priključila Unescovi mreži šol, vrtcev in dijaških domov, ki delujejo po vsem svetu. Gre za poseben certifikat, ki ga ima le 18 osnovnih šol v Sloveniji, poleg teh pa si je mesto v tej Unescovi mreži prislužilo še 11 vrtcev oziroma dijaških domov. Med šolami v celjski regiji se s tem certifikatom poašajo še osnovna šola v Zrečah, osnovna šola v Rogaški Slatini ter dve osnovni šoli iz Celja. Ob relativno majhnem številu šol Unescove mreže v Sloveniji, ki ima kakšnih 460 osnovnih šol, je torej dosežek osnovne šole Griže še toliko večjega pomena.

Pred dnevi smo jih obiskali in v pogovoru z Bredo Veber, mentorico Unescovega projekta na OŠ Griže, ter njenimi varovanci- Saro Železnik, Žigom Gričnikom in Sašo Drugovič - izvedeli vse o tej listini in delu, na podlagi katerega so bili izbrani za eno od Unescovih šol. Beseda pa je tekla tudi o mednarodnem Unescovem taboru v Piranu.

"Unesco je organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo. Leta 1998 smo od Zavoda za šolstvo dobili dopis, s katerim so nas povabili k sodelovanju v Unescovo mrežo šol. Odzvali smo se povabilu in se intenzivno lotili našega prvega mednarodnega projekta Človekove pravice. Projekt je potekal celo leto. Komisija v Parizu ga je nadvse dobro ocenila in letos, 2. oktobra smo na Unescovem taboru v Piranu prejeli ta certifikat, ki nam daje naziv Unescova šola, kar velja tudi za našo

podružnično šolo v Libojah, ki je prav tako intenzivno sodelovala pri tem projektu. V letošnjem šolskem letu delamo projekt Mednarodno leto starejših ljudi, v naslednjem šolskem letu pa bomo sodelovali v Unescovem projektu Mednarodno leto kulture in miru. Skratka, dela nam ne bo manjkalo," je povedala Breda Veber.

Četverica ambassadorjev griške Unescove šole: mentorica Breda Veber, učenci Saša Drugovič in Sara Železnik in v sredini Žiga Gričnik.

V nadaljevanju pogovora je dodala, da se vsakega projekta lotijo zelo resno in odgovorno. Najprej se zbere ožji tim učiteljev, ki prouči projekt. Z njim gredo potem pred učence in ostale učitelje, ki imajo možnost projekt dopolniti, spremeniti, nato pa se začne njegovo izvajanje.

In kaj o podelitvi certifikata in vključitvi v Unescovo mrežo šol pravijo Sara, Žiga in Saša, ki so skupaj z mentorico Bredo Veber predstavljali griško šolo na Unescovih dnevih po Slovenije? Dejali so, da so zelo veseli, ker so postali ena od Unescovih šol,

še bolj pa, ker se kot predstavniki šole sedaj udeležujejo Unescovih dnevov. Nepozabno pa je bilo zlasti na Unescovem taboru v Piranu, kjer so se družili s sovrstniki iz več držav.

"Na taboru nas je bilo okrog 130 učencev in učenek iz sedmih držav. Že šesto leto je bil organiziran na piranski šoli, ki je tudi prva slovenska Unescova šola. V času tabora so bile

organizirane najrazličnejše delavnice. Jaz sem bil v skupini za interkulturno učenje. Prvi dan smo na papirju upodabljali naša čustva, drugi dan smo slikali planine, tretji dan smo ustvarjali v glini itd. Skratka, bilo je zanimivo in nepozabno," je med drugim povedal Žiga. Enakega mnenja je bila Sara, ki je bila na taboru v skupini za praznovanje mednarodnega leta ostarelih. Dejala pa je še: "V tej delavnici smo se lotili tudi izdelovanja daril in z njimi pozneje obdarili varovance doma ostarelih v Izoli. Poleg te delavnice, v kateri sem bila jaz, so

skupine učencev delovale še v delavnici na temo človekove pravice, okoljski problemi, interkulturno učenje ter Unesco in novo tisočletje. V popoldanskem času smo imeli še debatne klube in pa delavnice na različnih krajih v mestu, kjer so izdelovali nakit iz školjk, pa mreže, zapestnice in še kaj," je pogovor dopolnila Sara. Saša Drugovič pa je povedala: "Tudi jaz sem bila v delavnici za interkulturno učenje. Risali smo hiše, pokrajino ter barvali delo norveškega slikarja. V popoldanski delavnici pa sem izdelovala ploščice iz gline. Predzadnji dan tabora sem tudi narisala logotip naše šole na steno piranske šole. Nepozabno pa je bilo seveda v soboto, ko smo prejeli certifikat Unescove šole. Nam in tudi ostalim 12 šolam oziroma dijaškim domovom ga je podelila Štefka Kučan, ki je bila častna pokroviteljica tega mednarodnega tabora Unescove mreže."

Ob koncu tega zapisa še povejmo, da so vsi naši sogovorniki pridni in odlični učenci, ki so s svojim delom in znanjem dokazali, da so vredni zaupanja in pravi učenci za predstavljanje njihove šole znotraj Unescove mreže šol. Breda Veber pa je še dejala: "Lepo je delati z mladimi, s temi tremi pa se je stekala neka posebna vez, ki se je še zlasti utrdila v Piranu, ko smo bili cel teden skupaj. Skupaj z njimi se veselim jaz in vsa naša šola. Naj bo tako tudi v prihodnje. Dela, volje in načrtov nam ne manjka. Sedaj ko smo Unescova šola, pa se bomo gotovo še bolj trudili, da opravičimo zaupanje, ki nam je bilo dano s podelitvijo certifikata."

D. Naraglav

279 glinenih izdelkov

Ob tednu otroka so na osnovni šoli Braslovče pripravili kulturni dan. Namenili so ga oblikovanju iz gline pod vodstvom učiteljev in likovne pedagoginje Jolande Tomazin Petek.

Učenci od 1. do 4. razreda so ustvarjali po razredih, od 5. do 8. razreda pa skupaj v telovadnici. Ob oblikovanju glinje so začeli tisočere možnosti, ki jih človeku že skozi tisočletja ponuja ta material pri izdelovanju uporabnih ali okrasnih predmetov. Gost kulturnega dneva je bil

likovni umetnik Anton Herman, ki je bil navdušen nad domišljijo in sposobnostjo učencev ter dobro organizacijo kulturnega dne. Ob koncu so mladi ustvarjalci razstavili svoje izdelke, ki se jih je nabralo kar 279 (na sliki).

Najboljše izdelke bodo učenci podarili starejšim občanom in tako praznovali tudi mednarodno leto starejših, ki je namenjeno poglobljanju sožitja med otroki in starejšimi generacijami.

T. T.

Pestri dnevi v preboldski šoli

Osnovna šola Prebold je pred dnevi pripravila roditeljski sestanek za vse starše, na katerem je predstavila svoje delo v preteklem in tem šolskem letu, ravnatelj Milan Jezernik pa je spregovoril tudi o načrtih za prihodnost. Ti so povezani predvsem z uvedbo devetletnega osnovnega šolanja.

Uvedba devetletke zahteva zagotovitev materialnih pogojev, kamor sodijo ne le učilnice, ampak tudi spremljajoči prostori, ustrezno usposobljeni učitelji, pri čemer je po ravnateljevih besedah še najmanj težav, z novim programom pa morajo do obvezne devetletke v vseh šolah soglašati tudi starši. To šolsko leto je z uvajanjem devetletke pričelo deset odstotkov slovenskih šol, naslednje šolsko leto jih bo še dvajset odstotkov. Obvezna uvedba bo v šolskem letu 2002/2003. Osnovna šola Prebold se bo v devetletno šolanje vključila v šolskem letu 2001/2002, ko bo število oddelkov manjše. Število otrok namreč tudi v preboldski občini pada, letos imajo tako samo dva prva razreda, prihodnje leto bodo še trije, potem pa spet samo po dva. Število učilnic bo torej ustrezno, potrebne pa bodo določene dograditve. Premalo je

telovadnih površin, ni ustrezne knjižnice (zdaj je na 60 kvadratnih metrov zloženih okoli 27.000 knjig), potrebna bo nova učilnica za naravoslovje in tehniko, za učence prve triade bo potrebno urediti poseben vhod v šolo, prilagoditi prostore za 6-letnike, iz učilnice novih prvih razredov pa bo moral biti tudi neposreden dostop do zunanjih površin. Občina Prebold za potrebne investicije intenzivno pripravlja potrebno dokumentacijo, saj je ministrstvo za šolstvo po dolgih letih spet objavilo razpis za sofinanciranje naložb v šolstvu.

Sicer pa je tako kot v vseh šolah tudi v preboldski šoli jesen zelo živahna. Za njimi je že športni dan, pa kulturni dan, ki so ga poimenovali Dan brez torbic. Nanj so učenci povabili svoje babice in dedke, ki so jim pokazali, kako se lička koruza, kako se naredi punčka iz koruze, lušči fižol, šiva prtičke, ustvarja iz jesenskih dobrot in še veliko zanimivega, dan pa so zaključili s kostonjem piknikom. V okviru dnevov računalniškega opismenjanja pa so v računalniške učilnice povabili svoje starše in jim pokazali, kako spretni so za računalniki in kako je učenje z njimi veliko bolj zanimivo.

K. R.

Preboldske sedmošolke prve v krosu

Sredi oktobra je bilo v Velenju 34. prvenstvo Slovenije v krosu za pokale Dela. Ekipa občine Prebold, v kateri je nastopilo 16 učenk in učencev iz OŠ Prebold, je dosegla zelo dobre rezultate.

Učenke in učenci so tekmovali v šestih kategorijah. Proga, na kateri bo v tem letu tudi šesto evropsko prvenstvo v krosu, je bila zelo zahtevna. Največ uspeha so imeli v ekipni uvrstitvi sedmošolk, ki so osvojile prvo mesto med manjšimi občinami, in ekipa sedmošolcev, ki je dosegla

drugo mesto. Med posamezniki pa velja posebej pohvaliti 3. mesto Roka Cizeja v kategoriji učencev sedmih razredov in 5. mesto Katje Huš v kategoriji učenk sedmih razredov.

Zagotovo so uspehi na tem tekmovalju vzpodbuda za nadaljnje delo v atletiki na OŠ Prebold. Športni pedagogi s te šole smo prepričani, da ob strokovnem delu in prizadevani vadbi otrok uspehov na spomladanskih tekmovanjih ne bi smelo manjkati.

Marjan Plavčak, prof. šport. vzgoje

Dnevi računalništva na Vranskem

Prejšnji konec tedna so potekale na OŠ Vransko v okviru kongresa RO celodnevne predstavitve računalniške dejavnosti v novi, sodobno opremljeni računalniški učilnici.

Uvodoma so predstavili strategijo razvoja računalništva v vrtcu in šoli

Učenci in učitelji so razpravljali predvsem o sodobnih oblikah in metodah pri pouku, kjer lahko ustvarjalno vključijo računalnik kot učni pripomoček. Kajti umetna inteligenca brez človekove ustvarjalnosti nima prave vrednosti. V razpravi so tudi ugotovili, da je šola

Utrinek s celodnevnih predstavitve računalniške dejavnosti

ter dosežke na tem področju. Nato so posamezni učitelji predstavili uporabo računalnika pri pouku, in sicer na razredni stopnji pri likovni vzgoji, na predmetni stopnji pa pri slovenskem jeziku, gospodinjstvu in zemljepisju.

V okviru zemljepisa so predstavili posebno metodo sodelovanja učencev z uporabo vsega multimedijskega gradiva. V popoldanskih urah je sledilo izobraževanje strokovnih delavcev v vrtcu in šoli za uporabo digitalnega fotoaparata in LCD-projektorja. Dneva RO na šoli so ovrednotili na zaključni okrogli mizi, ki so se je udeležili poleg učiteljev, staršev in učencev tudi predstavniki občine in kraja. Zelo so se razveselili tudi gostov iz PILA, ki so pohvalili tako dejavnost pri pouku kot na okrogli mizi.

T. T.

najsodobneje opremljena, vsi računalniki so povezani v omrežje za dostop do interneta, pravkar pa pričakujejo še nastavitve ruterja in priključitev na ISDN-linijo.

Vizija vranske šole je, da bi bil vsak učenec ob koncu šolanja računalniško in informacijsko opismenjen. Šola se lahko v zadnjih šestih letih pohvali z visokimi dosežki, saj je pridobila naslov Šola leta 1998 na področju uvajanja izbirnega predmeta računalništva, vodi inovacijski projekt, izbrana pa je bila tudi za mednarodno sodelovanje na področju računalništva v povezavi s slovenskim jezikom.

Doseženo je zagotovo rezultat učinkovitega vodenja šole, prizadevne računalnikarke Zvonke Cencelj in timskega dela vseh učiteljev.

Konji so pri učencih vzbudili veliko zanimanja.

Športni dan malo drugače

Že nekaj let pripravimo na šoli Griže dan z "aktualnimi" vsebinami. Tako smo tudi za letošnji športni dan izbrali štiri vsebine, ki so po mišljenju otrok zanimive, hkrati pa jih v takšnem obsegu pri rednih urah športne vzgoje ni mogoče izvajati.

Petošolce je na pot proti Bukovici in nazaj vodil zunanji sodelavec, g. Polavder. Učenci so se seznanili z osnovami orientacije v naravi ob pomoči kompasa in tudi brez njega.

Šestošolci in spremljevalci so se najprej odpeljali z avtobusom, nato pa so pot nadaljevali peš proti plezališču v Kotečniku. Tam so spoznali opremo in osnove plezanja ob varovanju izkušenih alpinistov.

Sedmošolci in učitelji, ki si "upajo na konja", so ob pomoči g. ravnatelja opravili kratek tečaj jezdenja. Pred tečajem so si učenci ogledali uro profesionalnega jezdenja, ki ga je izvedla članica konjeniškega društva Gotovlje.

Osmošolci - predvsem dekleta se iz leta v leto bolj navdušujejo nad rekreacijo v celjskem fitness centru. Športni dan so pod vodstvom pedagoginje zaključili še z ogledom Celjskega obrtnega sejma in tako smo združili rekreacijo in poklicno usmerjanje.

Tako je bilo letos, vsebine športnega dneva pa vsako leto spreminjamo glede na želje otrok.

Metka Umek, vodja športnega dneva

PRIREĐITVE V NOVEMBRU 1999

DATUM, ura 1999	KRAJ PRIREDITVE:	ORGANIZATOR:	KONTAKTNA OSEBA: TELEFON:
4. 11. ob 19 h	PROJEKT UMETNOST ČUTENJA	SALON SAVINOVE HIŠE	VITICA S.P. Tanja Vovk Petrovski (041) 789-300
6. 11. ob 10 h	LOKOSTRELSKA TEKMA - FINALE CAMO '99	POLZELA	LOKOSTRELSKI KLUB POLZELA Vida Romih (063) 720-200
6. 11. ob 18 h	PROJEKT UMETNOST ČUTENJA	KAVARNA HOTEL ŽALEC	VITICA S.P. Tanja Vovk Petrovski (041) 789-300
13. 11.	SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV - MARTINOVANJE	V DOMU KRAJANOV TABOR	DRUŠTVO UPOKOJENCEV TABOR Anton Kozmelj (063) 726-508
18. 11.	KONCERT LJUBKE DIMITROVSKE IN IVICE ŠERFEZIJA	KULTURNI DOM ŽALEC	UNIGRAF VODICE PRI LJUBLJANI Mitja Hribar (061) 824-198
22. 11. ob 19,30h	ABONMA	KULTURNI DOM ŽALEC	ZAVOD ZA KULTURO ŽALEC Anka Krčmar (063) 717-717
22. 11.	RAZSTAVA NOVOLETNIH VOŠČILNIC DESE JEŠIČ	OBČINSKA MATIČNA KNJIŽNICA	ZAVOD ZA KULTURO ŽALEC Anka Krčmar (063) 717-717
25. 11. ob 18 h	PREDSTAVITEV PESNIŠKE ZBIRKE IVANA DOBNIKA "KALIGRAFIJA LIRE"	OBČINSKA MATIČNA KNJIŽNICA	ZAVOD ZA KULTURO ŽALEC Anka Krčmar (063) 717-717
11. ob 16 h	LUTKOVNA PREDSTAVA "KONCERTO GROSSO"	DOM KRAJANOV TABOR	OBČINA ŽALEC Vida Slakan (063) 718-203
	LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR		

V Spodnji Savinjski dolini lahko obiščete:

- Etnotografski muzej na Ponikvi, tel.: 728-524**
od 8. do 12. ure, tel.: 715-300.
- Galerijo Doreta Klemenčiča - Maja in Savinovo spominsko sobo**
Odrpto: vsak četrtek od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure, za skupine po dogovoru, tel.: 717-717.
- Gasilski muzej Žalec**
Odrpto: ponedeljek od 8. do 12. ure, sreda od 14. do 18. ure ali po dogovoru, tel.: 718-272.
- Hmeljarski muzej**
Odrpto: po dogovoru, tel.: 715-830.
- Muzej motociklov Vransko**
Odrpto: Muzej je odprt čez celo leto od 10. do 18. ure. Zaprt je ob četrkih, tel.: 725-126.
- Muzej parnih cestnih valjarjev**
Tel.: 718-108
- Razstavno-prodajno galerijo Oskar Kogoj**
Odrpto: vsak dan od 9. do 17. ure, ob sobotah
- Savinov likovni salon**
Odrpto: V času razstav vsak dan, razen nedelje in praznikov, od 10. do 12. ure, za skupine po dogovoru.
- Spominsko sobo Slavka Šlandra**
Odrpto: po dogovoru, tel.: 724-066.
- Občinsko matično knjižnico Žalec**
Odrpto: ponedeljek, sreda, petek od 8. do 18. ure, torek, četrtek od 8. do 14. ure, sobota zaprt, tel.: 717-717.
- Jamo Pekel pri Šempetru**
Ogled v oktobru: od 8. do 17. ure, TD Šempeter, tel.: 702-138.
- Rimsko nekropolo v Šempetru**
Ogled v septembru in oktobru od 8. do 17. ure, TD Šempeter, tel.: 702-138.

Iz starih zapiskov

Ob šestdesetletnici, kar so namestili Sokoli v l. 1939 odprti Sokolski dom kinoaparature in pričeli predvajati kinopredstave, se spomnimo še enega napredka iz tistega časa. Leta 1912 je pričela v Žalcu obratovati elektrarna, ki je napajala tudi kinematograf v Žalcu. Med I. svetovno vojno je bilo veliko pomanjkanje goriva za elektrarno in njeno delo je bilo ogroženo. Zato je vodstvo elektrarne med drugim 7. 7. 1918 sklenilo: "Sklene se, da se dovoli obratovanje kinematografa šele tedaj, ko bo dobila elektrarna ono množino olja, glasom dobavnega dovoljenja, ki je v ta namen določeno in sicer tako dolgo, da bode porabljena ona množina olja, katero je podjetnica izposlovala svoj čas."

30. 8. 1918 so sklenili: "Podjetnici kinematografa se izjemoma dovoli, z ozirom na njeno eksistično vprašanje, da se vrše predstave po enkrat vsako nedeljo in sicer samo v času, kadar je motor že za razsvetljavo v obratu".

Po ustnem izročilu naj bi kinematograf deloval v stavbi, kjer je danes dvorišče trgovine TUŠ. Lastnica je bila Malči Virant, ki naj bi imela več kot 10 otrok in dva liliputanca, ki sta vabila na predstave.

Zgodovina se ponavlja. Tudi danes je "direktorica" kinematografa ženska, le liliputancev nima, da bi povečala obisk.

F. J.

60-letnica kina v Žalcu

Letos mineva 60 let kina Žalec. Osrednja slovesnost ob tem je bila v petek, 15. oktobra, v Domu II. slovenskega tabora Žalec. Ob glasbi iz filmov, ki jo je izvajal pianist Emil Glavnik, je prireditelj z rahločutnimi besedami povezovala Irena Štusej. Po pozdravnem govoru Anke Krčmar, direktorice Zavoda za kulturo Žalec, so podelili priznanja. Najprej je priznanje z grafiko prejel prvi kinooperater Anton Petelin, Zinka Mastnak za 55 let neprekinjenega dela v blagajni kina in Ivan Centrih za 20-letno vodenje kino sekcije Žalec. Priznanje so prejeli tudi sedanji delavci: Dominik Pongračič in Zlatko Miklaužič, kino-

operaterja že 20 let, ter Stojan Despotovič (zaposlen tam 5 let) in Pavla Založnik, blagajničarka. Posebna zahvala je šla kino podjetju Velenje in njegovi direktorici Mileni Breznik, in sicer za dobro sodelovanje in pomoč pri izbiri filmov ... ter vsem osmim slovenskim distributerjem. Slovesnosti je sledil ogled filma Emirja Kusturice, nato pa zakuska. Jubilej pa so pred slavnostnim dnevom in po njem počastili še z več filmskimi predstavami, še posebej odmeven pa je bil nedeljski filmski maraton. Za tako majhno ceno - 100 tolarjev za film, pa bi lahko bilo tudi več gledalcev! Upajmo, da se bo še ponovilo.

P. Z.

Ko knjižničar na tuje gre ...

Matična služba naše nacionalne knjižnice ali natančneje: dr. Silva Novljan je za slovenske knjižničarje organizirala ogled belgijskih knjižnic in kolnske nacionalke.

Moj namen ni strokovno popisovati delovanja teh knjižnic. Strnila bom le nekaj vtisov, za katere želim, da jih tudi v svojo dobro primerjate z delom naših knjižnic, ki že nekaj let čakajo na zakon, ki bi uredil knjižnično-informacijski sistem. Belgijski je bil sprejet 1978. leta. Je preprost, jase, življenjski in tak izraža močno voljo države, da želi imeti izobražene in informirane ljudi.

Ali želi naša država imeti neuke in neinformirane državljane, ne vem, res pa je, da na zakon čakamo že nekaj debelih let, za knjižničarstvo usodnih. Se bomo mar morali čutiti nacionalno ogrožene, kot se počutijo Flamci, da bodo naši odgovorni parlamentarce nehalo ponujati strankarskim interesom vsečne verzije zakona, za katerega je pristojna stroka?

V Belgiji so knjižnice od leta 1978, kar je bil sprejet ustrezen zakon, doživle pravi razcvet. Postale so knjižnično - informacijska središča, prijazna bralcem in obiskovalcem. Arhitekti in oblikovalci svoje rešitve domiselno in premišljeno prilagajajo tistim, ki jim je knjižnica namenjena. Ni pomembno, ali je knjižnica v novi ali stari stavbi, v cerkvi, kjer se police s knjigami in računalniki nizajo vzdolž glavne ladje do oltarja, višino pa mehčajo svetila v prijaznih lokih, ali v gradu z lepim parkom, ki oznanja, da knjige za svoje poslanstvo zaslužijo vso lepoto.

Posebno doživetje je bil obisk knjižnice za slepe in slabovidne, ki skrbi za bralce in poslušalce po vsej

Belgiji. Poslušalce pravim zato, ker tu "delajo" zvočne knjige, ki nastajajo v studiu. Knjižničarji so povedali, da razpošljejo (izposoja poteka zgolj po pošti) več knjig v Braillovi pisavi kot zvočnih, morda zato, ker glas, naj bo še tako čustveno nevtralen, ne nudi takšnega užitka lastnega čustvovanja kot knjiga, ki jo sam prebiraš. Pred vhomom v knjižnico je bil na lični tabli napis, ki bi se v prevodu glasil: Z ljubeznijo dajemo luč. Ob njej sem pomislila na tiste slabovidne bralce, ki na naših policah zaman iščejo knjige z večjim tiskom. Splošno izobraževalne knjižnice, ki smo jih obiskali, so imele kotichek za slabovidne. Pa bo kdo, ki nima problema z vidom ali mu težave drugih niso mar, najprej pomislil, kako drage bi bile takšne knjige, ki bi imele večje črke, pri nas, ko bi izšle v veliko manjši nakladi. Res je, verjamem pa tudi, da obstajajo v našem parlamentu ljudje, ki bodo glasovali za državno subvencioniranje knjig in drugega knjižničnega gradiva za slabovidne.

To so tiste drobne posebnosti, ki smo jih bili knjižničarji veseli. Tamkajšnji knjižničarji pa, hvala bogu, niso zadovoljni. Želijo več knjižničnega gradiva, več strokovnih kadrov, iščejo nove in nove poti, da bi bili prepoznavni v svojem okolju, da bi našli pot do novih bralcev in bralci do njih. Knjižnice so zrasle v informacijska središča. So osrednje ustanove mestec in podeželja. Da so to postale, so zaslužne lokalne skupnosti, ki spoštujejo zakon, skladno z njim financirajo gradivo, vzdrževanje in strokovne delavce. Kakšen je odnos lokalne skupnosti do knjižnic, najlepše ilustrira naslednja drobna zanimivost: ko sem v neki knjižnici vprašala knjižničarko, kdo je upodobljen na doprsemnem kipu, ki je

stal v najlepšem kotičku knjižnice, je povsem vsakdanje povedala, da je to pokojni župan, zaslužen za gradnjo njihove knjižnice.

Belgijski knjižničarji so bili veseli našega obiska in gostoljubni. Kavico, tudi kozarec črnega piva z okusom divje češnje ali z vonjem po vrtnicah, kot so nekateri prepoznali vonj, so ponudili povsod, tudi v osrednjem zaprtju, varovanem z visoko ograjo iz bodeče žice in širokimi kanali z vodo. Tam nam kava sicer ni tako teknila, kar tesnobno je bilo hoditi po mračnih hodnikih, da smo si ogledali knjižnico, ki je edini svetel prostor, kamor so nas popeljali.

V njej knjižne police niso natrane, knjige so odbrane, v njej zaprti berejo, študirajo in se tako pripravljajo na življenje, ko bodo odslužili kazen. Če prekršijo zaporniški red, je povedal direktor, jim med drugim prepovedo obisk knjižnice - tega, za marsikoga, ki bo tu do smrti, edini most z zunanjim svetom.

Oh, kakšno razkošje brati svobodno! Privoščite si ga še pa še!

Med lepimi spomini na Belgijo pa bo ostal tudi obisk naše ambasade v Bruslju. Njena gostoljubnost in prijaznost sta nas spomnili na dom, po katerega udobju smo hrepeneli zaradi naporne vožnje z avtobusom.

In vendar ima potovanje z avtobusom veliko prednost: skoraj povsod je moč ustaviti in popasti radovednost. Tudi v kolnski knjižnici na soboto dopoldan. Ta knjižnica je presešla vsa naša pričakovanja, je najbolj dograjen most v tretje tisočletje. Zaposleni v njej, še posebno pa njen direktor dr. Horst Neisser, so pripravljeni na vsak izziv, ki ga bo prineslo, predvsem pa na bralca, ki hoče vsak dan več znanja in potrebnih informacij.

Anka Krčmar

KINOSKOP

Morda oziroma gotovo ste opazili, da ima filmska rubrika pred vami novo ime. Se strinjate, da je bil prejšnji Gremlin v kino dolgočasen in brez pravega zamaha? Tale naslov - vpogled v kino, bi ga lahko prevedli - je mnogo bolj primeren. Pa še krajši je. (Hvala, Andreja, za pomoči pri iznajdbi.) Kinokopiranje za mesec mrzli nam jesenski, enajsti letos, torej sledi.

DESET RAZLOGOV, ZAKAJ TE SOVRAŽIM spada med tiste vrste filmov, kakršni se zadnje čase pravzaprav zelo radi gledajo. Najstniška komedija, ki malce, pa ne preveč, diši po vselej in vedno znova popularnem Shakespearju. Na razpolago imate Bianco Stratford, ki je simpatična in družabna, in starejšo sestro Kat, ki je njeno nasprotje, kajti ne samo, da ljudi odbija, še dober razlog ima za to - sovražji jih.

Problem je, da bi Bianca rada čim prej začela z napetim poslom zmenkarij, pa ji na poti stoji hišno družinsko pravilo: najprej bo šla na zmenke starejša sestra (ki seveda ni niti najmanj zainteresirana), šele potem mlajša. Zaplet se začne, ko Biancin potencialni fantič podkupi še enega šolskega depresivneža, da bi ta zapeljal Kat, in tako omogočil izhoda tudi Bianci. Kar, kot verjetno predvidevate, ne bo enostavno. Med igralci so Patrick Verona, Julia Stiles ter Joseph - Gordon Levitt, ki ga morda poznate iz humoristične

nanizanke na Kanalu A, Tretji kamen od sonca. Film je režiral Gil Junger.

GO, bi rekli Američani pa takoj: KAJ DOGAJA? Dogaja se film, ki ga je režiral Doug Liman, in ki je, hm, kako se že reče, omnibus treh različnih zgodb, povedanih v atmosferi, ki bo še najbolj podobna atmosferi filmov Quentina Tarantina. Po povedanem je že jasno, da vas pričakuje veliko včasih tudi nenavadnih dialogov, marginalni junaki, ki hlepajo predvsem po zaslužku, če že ne po golem preživetju, in ščepec ali malo več (recimo kar kilogram ali dva) grobega humorja. Naj bo to vse o vsebini - za usmeritev bo menda zadostovalo. Se opravičujem, ampak tri različne zgodbe je zelo kompleksno razlagati na tako malo prostora. Omenim naj le še to, da igrajo Scott Wolf, Sarah Polley in še ena znanka iz nadaljevanj, tokrat Simpatij: Katie Holmes.

INSTINKT je zgodba, ki se razvija med pragozdom in ustanovo za duševno prizadete. Anthony Hopkins (saj načeloma ga cenim, celo zelo, ampak njegovi zadnji filmi ...) se znajde povsod. Najprej kot antropolog, ki zapusti svoje taborišče in se za dve leti pridruži gorilam - ko pa ga civilizacija znova najde, se je loti dokaj surovo: dva svoja najditelja ubije, enega rani. Ostali ga odpeljejo v tisti drugi, prej omenjeni prostor. Tam ga prične zdraviti oziroma raziskovati okoliščine njegovega izginotja ter

najdenja Cuba Gooding Jr., star znanec od Jerry Maguierja oziroma Tom Cruisea naprej. Samo v opozorilo - kljub na začetku opisanim grozotam tole ni akcija, temveč drama. Na trenutke sicer sunkovita, toda večkrat tudi zelo počasna. Poleg omenjenih igra še Donald Sutherland, kamero pa je bolj ali manj učinkovito nosil po rokah oziroma nekaj pač počel z njo Jon Turteltaub.

Tokratni presek vsebin filmov je krajši tudi zato, ker bi rad na koncu posebej opozoril, da se od novembra naprej, na vsak prvi petek v mesecu, v Žalcu znova začnejo vrtneti nekomercialni, umetniški ali evropski filmi (da se malo oddahnemo od amerikanščine - bravo, Irena!) Sladokusci, katerikoli od pridevnikov naj velja, pomembno je le, da se začne z GLASBO IZ DRUGE SOBE režiserja Charlieja Petersa. Ki je film o usodni, ne, usojeni ljubezni. Ampak res, že od zibelke, ne, od samega rojstva oziroma kar trganja popkvine naprej usojeni. Tako vsaj zadevo vzame petletni Jude Law, ko pomaga Gretchen Moll, da prijoka na svet. In se takoj pridruša, da jo bo nekoč poročil. Zapleti sledijo. Jennifer Tilly v vlogi sestrice je menda zelo luštna. V decembru pa nas verjetno čaka ponovitev boljšega od Altmanovih poslednjih dveh filmov, poimensko DRAGULJ Z MISSIS-SIPIJA. O tem več naslednjič.

Peter Zupanc

Za vse, ki vas vznemirjata hrup in nered v Občinski matični knjižnici Žalec

Ko sem iskala misel za uvod v to nekoliko patetično in nekoliko besno opravičilo vsem članom knjižnice v Žalcu, se mi je prej kot vse drugo vsilila misel, da je kovačeva kobila res vedno bosa. Ta reva je bosa vedno in povsod, kjerkoli si jo zamisliš.

Prav mi, knjižničarji, ki skušamo zagotoviti mir v čitalnici in tudi drugod, uprizarjamo in zganjamo največ hrupa daleč naokrog. Prav mi, ki ne dovoljujemo v čitalnici glasnih klepetov vseh vrst ter drugih privatnih posvetovanj in dopoldanskih malic ob časopisu, zganjamo več hrupa, kot ga zdravo uho prenese. Poleg tega, priznam, v knjižnici ne dovolimo prehranjevanja, pijačevanja in vodenja psov v javni prostor. Mi pa zganjamo hrup. Vrtanje, podiranje, zabijanje, cviljenje, preklinjanje, zapiranje, opravičevanje in naslednji teden ponovno v istem vrstnem redu.

Vprašajte, zakaj. Odgovarjamo, za vas. Za vas želimo oživiti "starodavni" jašek za dvigalo izpred petnajstih let, ki je bil v zasnovi doma sicer načrtovan, a nerealiziran. Kot dinosaver starih vzrokov za to, da niso sledili načrtom, ne želimo izklopavati, želimo le nadomestiti zamujeno. Da bo to tako hrupno, kot je, ni bila najhujša mora nobenih sanj sicer miroljubnih knjižničarjev.

Prosili smo, da nadomestijo zamujeno, saj spoštujemo invalide, ostarele, preutrujene in tudi sebe, ki nosimo 300 do 500 knjig dnevno po stopnišču v zgornji oddelek knjižnice. Verjeli smo, da bo real-

izacija dvigala gotova v enem ali dveh mesecih, a danes vemo, da je bil to res "zahteven strokovni podvig", na katerem so se kosala kopja raznih izvedbenih panog. Od onih, ki so podirali, do tistih, ki so konstruirali. "A kad konstrukcija ne ide, onda treba opet štemati, znaš, pa kad je sve počemano, onda nema konstruktora" in tako naprej v nedogled. Vzeli so si čas od februarja do trenutno oktobra tekočega leta. Pridejo, ko pridejo. Danes, jutri, opolnoči, kadarkoli.

S strahom pogledujemo uporabnike, ki iščejo predvsem zbrane, umirjene in informativne knjižničarje, nakar še mir v čitalnici, mir pri brskanju po internetu, pomoč pri iskanju po elektronskih katalogih. Naletijo pa na nered, znevirane knjižničarje, šablonska opravičevanja in burkaško preklinjanje iz skrivnostnega jaška.

A verjemite, vremena se bodo zjasnila. Če ne danes, jutri gotovo. Vremenska napoved odgovornih za izvedbena dela tokrat ni megla z dežjem. Le kaj je šlo doslej tako usodno narobe, si ne uspemo zamisliti, saj si je tudi eden od delavcev pred kratkim privoščil retorično vprašanje: "Pa zaboga, ne znam, zašto je ovo dizalo tako komplikovano. Mi bi za ovo vrijeme uradili jednu kuću sa dizalom, znaš".

Tudi mi bi v tem času lahko naredili marsikaj, če bi bili gradbeni delavci, pa smo le ubogi knjižničarji, ki se vsem uporabnikom še enkrat opravičujemo za nemir.

Irena Štusej

Nuša z mamo Anico na predstavitvi svojega romana. Z glasbo je večer polepšal Srečko Lavbič.

Nušin knjižni prvenec

V občinski matični knjižnici v Žalcu se je zvrstilo že veliko prijetnih literarnih večerov, prav gotovo pa je bil zadnji nekaj posebnega. Svoj knjižni prvenec - roman *Strah pred samoto* je predstavila Nuša Ilovar iz Žalca in tako dokazala, da je večina omejitev le v naših glavah. Čeprav je zaradi cerebralne paralize invalidka, ki tudi težko piše in govori, je sama sebi izpolnila največjo željo - napisala je roman in ga izdala tik pred svojim tridesetim rojstnim dnevom.

Nuša Ilovar bo praznovala rojstni dan decembra. Bolezen jo je prikrajšala za veliko lepega v življenju in tudi njeni družini naložila hudo breme. Ko je bila stara tri leta, je morala Nuša v bolnišnico za invalidno predšolsko mladino v Staro Goro

pri Novi Gorici, osnovno šolo pa je obiskovala v zavodu za invalidno mladino v Vipavi. Ločitve od doma so bile vsakokrat boleče, a to, da se je Nuša naučila brati in pisati, je zanjo bogastvo, ki ga zna ceniti. Dve veliki želji je imela - da bi se za vedno vrnila domov in da bi napisala knjigo. Obe sta se ji končno uresničili.

Kot je namesto Nuše povedala mama Anica, je prva krajša besedila in pesmi začela pisati pred približno desetimi leti. Čeprav tipka le z enim prstom, se je pozneje lotila pisanja romana. Sprva ji je šlo bolj počasi, v zadnjem letu pa je napisala kar polovico romana. Kljub temu da ne piše o sebi, je roman precej avtobiografski, predvsem pa je to mogoče trditi za opisane občutke glavne junakinje, ki se izražajo že v naslovu - *Strah pred samoto*. Samoto invalidni ljudje večinoma dobro poznajo,

saj jih družba potiska na obrobje, čeprav so mnogi izmed njih prav radi v družbi zdravih ljudi. Kot je Nuša - čeprav ne more klepetati kot druga dekleta, pa jih zelo rada poslušala.

Strah pred drugačnim pa je tisto, kar je očitno vplivalo na založnike, da se nihče ni odločil za izdajo Nušinega romana. Napisala ga je pač invalidka, ki je končala le osnovno šolo s prilagojenim programom. Sprva sta se ustrašili tudi Nuša in mama Anica, a sta znali premagati strah. Roman je tako s pomočjo sponzorjev izšel v samozaložbi, v nakladi tisoč izvodov, natisnila pa ga je tiskarna Golc. Kupiti ga je mogoče v žalski knjižnici.

Nuša pa ima že načrte za nov roman in tudi nove želje. Delo bi ji precej olajšal računalnik, zato upa, da ga bo s pomočjo sponzorjev kmalu dobila. K. R., foto: T. T.

nagrajenih učencev.

Sicer pa je strokovna komisija (poleg Petra Krivca sta bila njena člana Bojan Kovačič in Vlado Potočnik) letos prejela največ grafičnih listov doslej - 1351. 266 del je izbrala za razstavo, ki bo na ogled vse leto na hodnikih žalske šole, 30 grafik je razstavljenih v katalogu, ki ga je natisnila Marginalija (poleg občine Žalec pokrovitelj bienala), deset avtorjev, njihovih mentorjev in šol oziroma vrtca pa je bilo nagrajenih. Nagradjeni mladi grafiki so:

Klemen Stegovec, 6.r. OŠ Ajdovščina; Tina Kordiš, 2.r. II. OŠ Celje; Renata Kobolt, 6.r. OŠ Dravograd; Maja Čelofiga, 6.r. OŠ Hoče, 5-letni Žan Kos iz Vrtca Tončke Čečve - enote Hudinja; Tomaž Lozej, 8.r. OŠ Komen; Alen Kajtna, 6.r. OŠ Rimske Toplice; Marko Dornik, 6.r. III. OŠ Slovenj Gradec; Luka Kladnik, 6.r. OŠ Šmartno ob Paki in Robi Ferik, 6.r. OŠ Vuzenica.

K. R., foto: T. T.

Jesenske podobe življenja

Na mednarodni dan starejših je bila v avli Doma II. slovenskega tabora v Žalcu odprta razstava, ki so jo pod naslovom *Podobe iz jeseni življenja* pripravili stanovalci Doma Nine Pokorn iz Grmovja. Na njej je razstavljalo približno 30 stanovalcev doma. Razstavo je odprl župan Lojze Posedel, predstavila pa jo je višja terapevtka Jožica Lukše. V kulturnem programu so nastopili učenci osnovne šole Petrovče. Ob mednarodnem dnevu starejših so v Domu Nine Pokorn izdali tudi glasilo Svetloba. T. T.

V enostavnem je lepota

VI. osnovni šoli Žalec so na ogled dela 9. bienala otroške grafike - Letos je komisija ocenjevala kar 1351 grafičnih listov, nagradila pa 10 avtorjev, njihovih mentorjev in šol

Pred devetnajstimi leti so v žalski osnovni šoli prvič pripravili republiško razstavo otroške grafike. Od takrat se vsako drugo leto v Žalcu predstavijo najboljši mladi grafiki iz slovenskih vrtcev in osnovnih šol, Žalec pa je postal po mnenju poznavalcev tretje središče slovenske grafike. Tudi letošnji, že deveti bienale, katerega naslov je V enostavnem je lep-

ota, odlikujeta izvirnost in visoka kakovost otroške grafike.

Odprtje bienala je bilo v petek, 15. oktobra, kot vsako leto pa so žalski osnovnošolci ob tem pripravili zanimiv glasbeno-plesno-literarni program, s katerim so poudarili temo letošnjega bienala V enostavnem je lepota. Odprtja sta se udeležila tudi direktorica Zavoda RS za šolstvo - območne enote Celje Judita Kežman in žalski župan Lojze Posedel, prav

tako pa seveda predsednik komisije, ki je pripravila izbor grafik za razstavo, katalog in nagrade, Peter Krivec (izredni profesor na PEF Maribor). Bienale ima vsako leto tudi častnega predsednika, ki ga izberejo izmed priznanih grafikov. Letos je to akademski slikar specialist, redni profesor za grafiko na Akademiji za likovno umetnost Zvest Apollonio, ki sicer živi in ustvarja v Portorožu. Njegovo grafiko so prejeli mentorji

Afrika za nekaj ur tudi v Taboru

Ba Cengelo s patrom Drevenškom navdušil občinstvo - Po Italiji, Hrvaški in Sloveniji gostovanje še v Avstriji, Nemčiji in na Irskem

Večer 5. oktobra bo vsem, ki so bili v Domu krajanov v Taboru, ostal v prijetnem spominu. Še zlasti ga ne bodo pozabili otroci, saj so ta večer doživeli Afriko, se zliži z njo in ustvarili most prijateljstva s člani glasbeno-plesne skupine Ba Cengelo iz Zambije. Ti pa so znali, skupaj s patrom Mihom Drevenškom, osvojiti tudi srca odraslih, saj nekateri še lep čas po končanem koncertu niso zapustili dvorane. Sicer pa so se tako otroci kot odrasli želeli fotografirati skupaj z nastopajočimi, dobiti njihov avtogram ali jim vsaj stisniti roke v pozdrav in zahvalo za tako prijeten večer.

Tega so sicer začeli taborski otroci, ki so patru Mihom Drevenšku in njegovim mladim afriškimi prijateljem pripravili krajši kulturni program. Za njimi so na oder prišli člani glasbeno-plesne skupine Ba Cengelo, ki so prej z zanimanjem spremljali nastope mladih, Taborčanov. Dvorano in občinstvo je zajel duh Afrike in tradicionalna črna duhovna pesem in ples. Vsak zase in vsi skupaj so delovali prikupno, sproščeno, pripravljeni dati vse od sebe. Še posebno pa sta občinstvo navduševala najmlajša člana skupine, desetletno dekle in ena-

Mladi Zambijci med petjem in igranjem na tradicionalna glasbila in v pisanih oblačilih.

stletni fant, ki sta bila prava mojstra plesa, pri katerem ni manjkalo niti akrobatike. Oba sta tudi pela in igrala, za še boljši stik z občinstvom pa sta poskrbela, ko sta na oder pripeljala vsak svojega partnerja oziroma partnerko in ju učila plesnih gibov. Najstarejše dekle, ki je z misijonarjem patrom Mihom Drevenškom že tretjič na takšni turneji, pa je občinstvo v bamba jeziku naučilo njihovo pesem, ki so jo potem zapeli vsi skupaj. Nekaj posebnega in ganljivega je bilo ob koncu tudi predstavljanje članov dvanajstčlanskega ansambla. Pater

Miha, ki je ves večer poslušal in gledalce seznanjal z življenjem v Zambiji, je na poseben način predstavil svoje varovance in ob tem razkrival njihove življenjske zgodbe ter želje, ki naj bi jim jih pomagali uresničiti tudi tovrstni nastopi po Evropi. Z njimi želijo zbrati denar za šolanje njih samih in še za lepo število njihovih sovrstnikov v domovini. Pri predstavitvi je vsakdo od varovancev izrekel nekaj besed v slovenščini. V slovenskem jeziku pa so za zaključek koncerta zapeli Slomškovo pesem.

Mladi Zambijci so tudi v Taboru

spoznali gostoljubje našega naroda. Pravo kmečko podobo življenja so doživeli na Hribnikovi domačiji, kamor jih je po koncertu povabila županja Vida Slakan, ki ima skupaj z dekanom Poldijem Selčanom največ zaslug, da je taborska občina ta večer doživela Afriko v malem. Mladim Zambijcem bo ostala Slovenija v lepem spominu, še zlasti ker je to domovina človeka, ki je več kot samo duhovnik. Je njihov učitelj, vzgojitelj, prijatelj, skratka človek z odprtim in širokim srcem, ki se razdaja za dobro črnega človeka.

D. Naraglav

Končno primerna knjižnica

Knjižnico je odprla Margit Juteršek.

Prva osnovna šola Žalec je bila zgrajena pred dvajsetimi leti, a že kot povsem nova šola ni imela primerne prostora za šolsko knjižnico. Zdaj se lahko ponaša z novo, sodobno knjižnico in čitalnico, ki so jo odprli v petek, 15. oktobra.

Knjige za izposoja so se vsa ta leta nahajale v zasilno ograjenem prostoru na hodniku šole, velikem komaj 70 kvadratnih metrov. Na policah je bilo naloženih prek 11 tisoč knjig, v kabinetu knjižničarjev pa še okoli tri tisoč. Že nekaj let so se pogovarjali o nujnosti nove knjižnice, ki pa so

začeli rojevati sadove šele lani, ko je šola praznovala 20-letnico. Letos med počitnicami so vendarle pričeli graditi. Prostor za knjižnico in čitalnico je bil prizidan v pritličju, vrednost investicije skupaj z opremo pa je znašala 26 milijonov tolarjev.

Žalska šola je tako dobila eno najlepših in najsodobnejših knjižnic v regiji, ki bo olajšala delo knjižničarjema Mojci Zelen in Viljemu Kotniku, predvsem pa mladim na privlačen način približala svet knjige in seveda tudi elektronskih medijev. Knjižne police niso postavljene na klasičen način, še

Sveti Dominik. Marsikakšno zanimivost o redovniškem življenju so razkrili dominikanci iz Žalca in Petrovc: p. Manes, p. Viktor, p. Jože, p. Vanči in p. Miran. Z njimi se je pogovarjal publicist Drago Medved.

K. R.

posebej pa je zanimiv Cicibanov kotiček v obliki balkona s cvetličnimi koriti. Malo starejši učenci bodo

Na Polzeli "zbor sveta" z gosti iz Nemčije

V kulturnem domu na Polzeli je bilo mogoče sredi oktobra doživeti pravo kulturno poslastico. Društvo aktivne mladine Polzela je v sodelovanju s kulturnim društvom Polzela organiziralo nepozaben koncert, na katerem sta se predstavila mešani mladinski pevski zbor ŠC Velenje, ki se ponaša z nazivom "zbor sveta 1998", in kot njegov gost mešani mladinski pevski zbor iz Esslingena.

Polzelani si štejejo v čast, da je zbor iz Velenja nastopal na Polzeli,

lahko knjige iskali po knjižnem katalogu prek računalnika, pregledovali poučne CD-rome in spoznavali svet prek interneta. Novost je izposoja izobraževalnega avdio, video in računalniškega gradiva. Čitalnica ima 26 sedežev, tudi pedagoški delavci imajo svoj čitalniški kotiček s strokovno literaturo in periodiko. V prostorih knjižnice je dobil svoj prostor tudi šolski radio. Pri oblikovanju prostora, izbiri opreme in njeni postavitvi sta imela glavno besedo knjižničarja, ki sta za to zaupanje seveda hvaležna vodstvu šole.

Knjižnico pa je odprla dolgoletna šolska knjižničarka Margit Juteršek, ki je ves čas opozarjala na potrebo po novi knjižnici, konec lanskega šolskega leta pa se je upokojila. Ob odprtju je šoli žalski župan Lojze Posedel podaril grafiko Rudija Španzla, predsednik Mestne skupnosti Žalec Eran Sadnik pa televizijo. Žalska šola je tako končno dobila knjižnico, kot si jo zasluži in kakršno potrebuje za uvedbo devetletnega osnovnega šolanja. K. R., foto: T. T.

Likovna kolonija prijateljstva '99

Na likovni koloniji prijateljstva, ki jo je Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti - OI Žalec organiziral že devetič na Polzeli, tokrat ob občinskem prazniku, je sodelovalo 18 likovnikov s petih območij: Celja, Mozirja, Slovenskih Konjic, Velenja in Žalca.

Sodelujoči so najprej oddali likovna dela, ki so jih v poljubnih tehnikah na temo Savinjska dolina slikali od 22. septembra. Dela je strokovno ocenil likovni kritik dr. Mirko Juteršek ter jih izbral za razstavo, ki je bila v mali dvorani Kulturnega doma na Polzeli odprta do 17. oktobra. Na njej je zbranim najprej govoril predsednik KUD Polzela Marko Slokar, o razstavljenih delih dr. Marko Juteršek, župan občine Polzela Ljubo Žnidar, ob koncu pa še Miran Krajšek, predsed-

nik Območne izpostave Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti Žalec. Vsem šestnajstim udeležencem je podelil priznanja.

Prvo denarno nagrado je prejel Jože Hohkraut iz Velenja, drugo Marko Fužir iz Žalca, tretjo pa sta si delila Borut Holl in Irena Pevnik s Polzele. V kulturnem programu so nastopili kvintet Lastovka in učenci Glasbene šole Rista Savina, oddelek Polzela.

Teden pred razstavo pa so likovniki slikali na prostem, in sicer motive na območju Andraža. Nekaj teh del je postalo last organizatorja, nekaj pa je svoje mesto našlo pri donatorjih, ki so likovno kolonijo finančno podprli, med drugim Občina Polzela, Marjola Žalec, gostišče Asado Levec in zasebna ambulanta dr. Janeza Cukjatija.

T. Tavčar

Ob odprtju razstave je spregovoril tudi Miran Krajšek.

Oživila kristalna dvorana

Gračina Šenek, ki je gotovo eden od biserov občine Polzela, ima tudi čudovito kristalno dvorano. V njej je bil v počastitev praznika občine Polzela koncert klasične glasbe, na katerem so nastopili: s trobento Dejan Podbregar, s saksofonom Betka Kotnik in na klavirju Bojana Koruza. Igrali so dela Josepha Haydna Koncert za trobento in orkester v Es-duru, Nikole Paganinija Caprice št. 4, Pieura Max Duboica Koncert za alt sax in godalni orkester ter Pietra Baldasrea Senato za trobento.

Dejan Podbregar zaključuje študij trobente na akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Antonu Grčarju, Betka Kotnik pa študij saksofona pri prof. Matjažu Drevenšku. Oba imata za sabo že veliko nastopov, Betka tudi v tujini. Prejela je študentsko Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani. Prof. Bojana Koruza pa je diplomirala v razredu prof. Dubravke Tomšič-Srebotnjak. Osvojila je več nagrad in priznanj. Deluje kot umetniška sodelavka na Akademiji za glasbo in sodeluje z mlajšimi in priznanimi umetniki na raznih tekmovanjih. T. Tavčar

Bojana Koruza in Dejan Podbregar med koncertom

Dominikanci o sv. Dominiku

V Občinski matični knjižnici Žalec je bila včeraj spet zanimiva prireditev. Slovenski dominikanci so predstavili knjigo Jeana-Reneja Boucheta

V. Najvirt

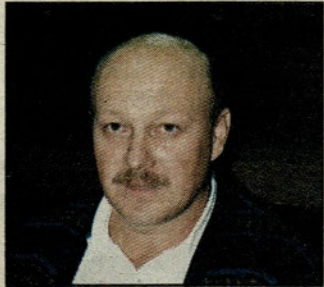

Skupščina zveze športnih društev občine Žalec

Novi predsednik Silvo Marič

V veliki dvorani občine Žalec je bila skupščina Zveze športnih društev občine Žalec, ki so se je udeležili predstavniki iz okoli 40 društev in drugi gostje.

Zaradi razdelitve nekdanje občine Žalec se je morala spremeniti tudi organiziranost športnih društev. Kot je bilo slišati na skupščini, je športna dejavnost v žalski občini zelo dobro razvita. To potrjuje uvrstitev v prvo deseterico slovenskih občin, je v svojem poročilu dejal dosedanji predsednik Janko Melanšek. Poudaril je, da se je usmeritev v podporo in razvoj športa mladih bogato obrestovala, saj dosežene rezultate posameznikov in ekip uvršča v sam slovenski vrh.

Silvo Marič

Poleg tega se lahko pohvalijo tudi z dobro razvito rekreacijo. Tako so žalčani eni od redkih, ki so obdržali delavske športne igre, veliko so postorili pri gradnji in obnovi športnih objektov. Ena največjih zadnjih pridobitev pa je nova velika telovadnica pri šempetrski osnovni šoli.

Po spremembi statuta zveze so sprejeli smernice razvoja športa v občini in predstavili program nove strokovne delavke prof. Anite Seles, ki bo v prihodnje usklajevala delo v 41 društvih z okoli pet tisoč člani. Novi člani upravnega odbora so: predsednik Silvo Marič, Bruno Randl, Janko Melanšek, Zoran Vučer, Ciril Naprudnik, Roman Brglez, Marjan Volpe, Franček Pungarčič in Bogomir Polawder. Za člane nadzornega odbora so izvolili Jelka Ogrizka, Branka Hreberška in Janeza Godlerja.

Ob koncu so se zahvalili za delo dosedanjemu strokovnemu delavcu Francu Kralju in predsedniku Janku Melanšku. T. Tavčar

Prva tekma v Franciji

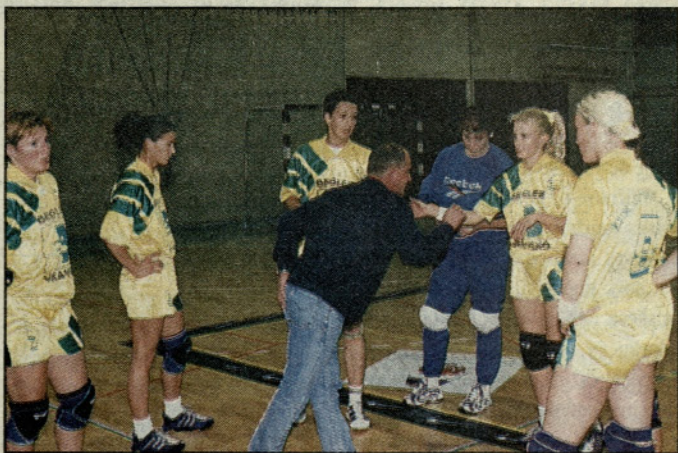
Rokometarke Žalca so dobile za nasprotnika v četrtfinalu pokala EHF četrtfinalista zadnjega pokala prvakinj francoski Besancon. Kot nam je uspelo izvedeti se je ta dobra francoska ekipa od lani še nekoliko okrepila, saj je v njihov klub prestopila nekdanja igralka Podravke in Kraša Samira Hasagić, ki je bila tudi njihova najboljša strelka na tekmah prvega kroga tega tekmovanja proti portugalski ekipi Colegio de Gaia. V žalskem taboru so povedali, da so zares dobili močno ekipo, vendar pa kljub temu ne bodo vrgli puške v koruzo. Trener Aleš Filipčič je dejal, da je ekipa Besancon in Francije močan in atraktiven nasprotnik. Na napredovanje je težko računati, a izgubiti nimajo kaj. Menijo, da je dobro, da bodo prvo tekmo igrali v gosteh.

Prva tekma bo 31. oktobra ob 18. uri v Franciji, povratna pa 6. novembra ob 19. uri v telovadnici I. žalske osnovne šole. Na srečanje v Francijo bodo žalčanke odpotovale z avtobusom dva dni pred tekmo.

V državnem prvenstvu pa se je do sedaj odigralo šest kol. V zadnjih dveh srečanjih so žalčanke doma

premagale ekipo Jelovice z rezultatom 30:17 nato pa še na gostovanju v Kočevju z ekipo Gramiz Kočevje z rezultatom 24:20. Po šestih odigranih kolih so 4 krat zmagale in dvakrat izgubile. Na prvenstveni lestvici so na odličnem tretjem mestu. V nadaljevanju državnega prvenstva bodo 3. novembra gostovale pri Braniku v Mariboru, nato pa doma čez teden dni gostile ekipo Burje.

T. T.

Odbojkarji SIP-a dobro začeli

S prvenstvenim tekmovanjem v II. Slovenski odbojkarški ligi je pričela tudi članska ekipa SIP Šempeter. Po treh odigranih kolih so dosegli tri zmage. Tako so gladko (3:0) prema-

gali ekipo Hoč, Prvačina in v soboto na gostovanju še ekipo Črnuč. V soboto se bodo šempetrski odbojkarji pomerili z ekipo Topolšice, srečanje pa bo ob 19. uri v telovad-

nici šempetrske osnovne šole.

Ženska ekipa B&L Utripa, ki prav tako nastopa v II. Slovenski odbojkarški ligi, pa je v 3. kolu doma premagala ekipo Benedikta z rezultatom 3:1.

T. T.

Od leve proti desni - čepijo: Uroš Dvornik, trener in igralec, Tomaž Suša, Beno Božič, Sašo Škrabe in Gregor Volk; stojijo: Milan Pulko, tehnični vodja ekipe, Peter Žilnik, Dejan Udrih, Aleš Udrih, Miba Šupek, Miran Gros, Darko Dimec in predsednik kluba Marjan Volpe.

Tekmovali strelci z vojaško puško

Na strelišču za vojaško puško v Braslovčah je SD Braslovče pripravila strelsko tekmovanje z vojaško puško za prehodni pokal SD Braslovče. Nastopilo je kar 56 udeležencev iz raznih krajev Slovenije.

Med posamezniki je zmagal Janez Mrkun iz 1. brigade Slovenske vojske s 183 krogi, drugi je bil Pavle Jereb st. iz Škofje Loke z enakim številom krogov, tretji Jože Jeram iz Celja s 181 krogi, enajsti je bil Matjaž Kralj

iz I. ekipe Braslovč s 175 krogi, štirinajsti Rok Polajžer in petnajsti Matjaž Turnšek, oba I. ekipa Braslovč, 167 krogov.

Ekipno je zmagala SD Celje s 537 krogi, drugi so bili strelci I. brigade Slovenske vojske s 527 krogi, tretji Strelski častniški klub Ljubljana s 514 krogi, peta I. ekipa SD Braslovče s 509 krogi, enajsta II. ekipa Braslovč s 423 krogi, štirinajsta SD Liboje ... T. Tavčar

Strelsko društvo Juteks Žalec - državni prvak

Zadnjo soboto v septembru je na strelišču v Ljubljani, pod pokroviteljstvom ministrstva za obrambo, potekalo državno prvenstvo v streljanju z vojaško puško 100 m za leto 1999.

Državnega prvenstva se je udeležilo 62 posameznikov oziroma 20 ekip iz Slovenije. Med posamezniki je naslov državnega prvaka osvojil član strelskega društva Juteks Žalec Mladen Melanšek z rezultatom 183 krogov. Drugi je bil Slavko Frece, SD Celje, 178 krogov in tretji Jože Jeram, SD Celje, 178 krogov.

Ekipno so osvojili 1. mesto ekipa SD Celje z rezultatom 529 krogov, 2. mesto ekipa SD Kopačevina - Škofja Loka, 504 kroge, 3. mesto ekipa Specialne brigade MORIS, 500 krogov, 4. mesto SD Juteks Žalec, 497 krogov in 5. mesto ekipa Generalštaba Slovenske vojske, 496 krogov.

Ekipa SD Juteks iz Žalca je dokazala, da je tudi v tej strelski disciplini v slovenskem vrhu. Za ekipo SD Juteks sta nastopila strelca Justin Smrkolj, ki je nastreljal 169 krogov, ter Jože Pavlič, 145 krogov.

Odlični rezultati lokostrelcev Žalec

Člani LK Žalec so se 4. septembra udeležili tekme za državno prvenstvo in slovenski pokal v Ilirski Bistrici.

Za slovenski pokal: Miran Cestnik, 1. mesto, člani, sestavljeni lok; za državno prvenstvo: Grega Jerin, 1. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok; Tadej Cink, 4. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok; Peter Virant, 3. mesto, mladinci, ukrivljeni lok; Robi Čoh, 1. mesto, veterani, ukrivljeni lok.

Istega dne je bila tekma v 3-D v Kranju kjer so tudi nastopili člani LK Žalec: Leon Uratnik, 2. mesto, člani, CB; Matevž Uratnik, 1. mesto, minis, CU; Uroš Uratnik, 3. mesto, junior, CU; Mitja Veler, 2. mesto, junior, CU.

19. septembra pa je bilo državno prvenstvo v disciplini FITA v kraju Radlje ob Dravi: Grega Jerin, 1. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok; Matevž Uratnik, 3. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok.

Člani LK Žalec so se 9. oktobra udeležili tekme za državno prvenstvo in slovenski pokal v Gornjem Gradu.

Za slovenski pokal: Miran Cestnik, 5. mesto, člani, sestavljeni lok; za državno prvenstvo: Grega Jerin, 3. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok; Tadej Cink, 4. mesto, ml. dečki, sestavljeni lok;

Peter Virant, 2. mesto, mladinci, ukrivljeni lok; Robi Čoh, 1. mesto, veterani, ukrivljeni lok.

Miran Cestnik se je 17. oktobra udeležil tekme za slovenski pokal v disciplini ARCATHLON, ki je bilo v Mariboru. Dosegel je odličan rezultat in zasedel 1. mesto v kategoriji: člani, sestavljeni lok.

Vse, ki se zanimajo za ta šport in bi si ga radi ogledali, vabimo na lokostrelsko strelišče v Žalcu. Strelišče se nahaja v športnem parku za teniškim igriščem. Dostop je z zadnje strani osnovne šole Žalec. Treninje so ob nedeljah od 10. do 12. ure.

Peter Virant, LK ŽALEC

Občinsko prvenstvo v krosu

Pri ribniku v Vrbju je bilo letošnje občinsko prvenstvo občine Žalec v krosu. Nastopilo je več kot 200 udeležencev iz 4 osnovnih šol. Rezultati posamezno: fantje letnik 1988 - 1. Mirza Mujič (I. OŠ Žalec), 2. Zlatko Kresnik (OŠ Petrovče), 3. Boštjan Markovič (OŠ Griže), deklice letnik 1988: 1. Urška Kos (I. OŠ Žalec), 2. Alja Kranjc, 3. Nika Veljanovski (obe OŠ Griže), dečki letnik 1987: 1. Jernej Turnšek (I. OŠ Žalec), 2. Rok Drakšič (OŠ Griže), 3. Uroš Pečnik (I. OŠ Žalec), deklice letnik 1997: 1. Polona Antloga, 2. Kaja Jezernik (I. OŠ Žalec), 3. Damjan Futeč (OŠ Petrovče), fantje letnik 1986: 1. Borut Hirschberger (OŠ Petrovče), 2. Jure Mesarec, 3. Dino Mahmedovič (oba I. OŠ Žalec), deklice letnik 1986: 1. Neli Irman, 2. Barbara Bobinac (oba OŠ Petrovče), 3. Maja Novak (I. OŠ Žalec), fantje letnik 1985: 1. Uroš Godler, 2. Uroš Pristovnik, 3. Goran Beškovič (vsi I. OŠ Žalec), deklice letnik 1985: 1. Nina Caglič, 2. Eva Tavčar, 3. Sanijela Grgič (vse I. OŠ Žalec). T. T.

Na podlagi 10. člena zakona o športu (Ur. list RS, št. 22 z dne 20. 3. 1998) objavlja Občina Žalec

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA NA OBMOČJU OBČINE ŽALEC ZA LETO 2000

Predmet javnega razpisa so programi javnega interesa na naslednjih področjih:

1. programi interesne vadbe za predšolske otroke (zlati sonček, naučimo se plavati, 40-urni programi),
2. programi interesne vadbe za šoloobvezne otroke (zlati sonček in športna značka - Krpan, 80-urni programi, šolska športna tekmovanja),
3. programi vadbe otrok in mladine, usmerjene v kakovostni in vrhunski šport (športne šole 1. do 5., 80-urni rekreativni programi mladine, programi kategoriziranih športnikov, programi športnikov nad 18 let, ki tekmujejo v uradnih tekmovanjih nacionalnih panožnih zvez),
4. sofinanciranje športnih prireditev invalidov,
5. sofinanciranje športno-rekreativnih prireditev, šport za vse. (Veter v laseh, mesec športa, Slovenija v gibanju...),
6. šolanje in izpopolnjevanje strokovnega kadra,
7. vzdrževanje in pridobivanje športnih objektov,
8. organiziranje mednarodnih prireditev in udeležba na mednarodnih prireditvah.

Prijava na razpis

1. Na razpis za sofinanciranje športnih programov lahko kandidirajo športna društva, zveze športnih društev, vrtci, gospodarske družbe, zasebniki, zavodi in ustanove, ki so ustanovljeni za opravljanje dejavnosti v športu in so splošno koristne, neprofitne in izpolnjujejo naslednje pogoje:
  - a) imajo sedež in delujejo na območju občine Žalec,
  - b) predložijo potrdilo o plačani članarini svojih članov za leto 1999,
  - c) imajo odprt žiro račun pri Agenciji za plačilni promet ali poslovni banki.
2. Za sredstva pod točko 7 lahko kandidirajo društva, ki so lastniki ali upravljalci neprofitnih športnih objektov, izvajajo programe, ki se financirajo iz javnih sredstev.
3. Obrazce za prijavo dvignete na Zvezi športnih društev občine Žalec od 28. oktobra 1999 dalje ali na Občini Žalec (soba št. 52).
4. Prijave pošljite na naslov: Zveza športnih društev občine Žalec, Ul. Savinjske čete 4, 3310 Žalec, do 15. novembra 1999. Finančne programe, pripravljene po zakonu o društvih in zakonu o športu in po kriterijih za financiranje športa v občini, bo pregledala strokovna komisija.
5. Kandidati za sredstva športa, ki ne bodo pravočasno poslali svoje kandidature, v letu 2000 ne bodo prejeli finančnih sredstev za realizacijo programov športa.
6. Kandidati za finančna sredstva javnih financ bodo o rezultatih razpisa obveščeni, ko bo sprejet občinski proračun za leto 2000. Z izvajalci, katerim bodo vloge pozitivno rešene, bodo sklenjene pogodbe.

OBČINA ŽALEC

Razgledna terasa, imenovana Terasa prijateljstva, je nova mikavnost Dragovega planinskega doma.

Na Homu nova razgledna terasa

Hom je eden najbolj obiskanih hribov v zasavsko-savinjskem hribovju. Razloga za to sta vsaj dva: Dragov planinski dom, ki je ponos zabukovskih planincev, in njegov oskrbnik Ivan Pinter, ki s svojo gostoljubnostjo narediti obisk tega hriba še prijateljski. Od prve oktobrske sobote dalje se Dragov dom ponaša še z razgledno teraso, s katere je čudovit pogled na Savinjsko dolino in še daleč prek nje.

Lepa sobota je ta dan privabila na Hom veliko ljudi. Da jih je bilo še več kot običajno, je pripomoglo zlasti dvoje: vsakoletni tradicionalni jesenski pohod PD Zabukovica in slovesno odprtje razgledne terase. Zbranim je najprej spregovoril predsednik PD Zabukovica Srečko Čulak, ki je na kratko opisal potek in delo ter pomen te terase, ki so jo poimenovali Terasa prijateljstva. Po krajšem kulturnem programu mladih planink in planincev OŠ Griže ter Savinjskega okteta je zbrane nagovoril župan prebodske občine Vinko Debelak, za njim pa še župan žalske občine Lojze Posedel. Oba sta pohvalila uspešno delo PD Zabukovica, hkrati pa sta poudarila, da je ta dan resnično dan prijateljstva in sodelovanja med obema občinama. To se je pokazalo dve uri pred tem ob odprtju ceste, nato še terase. Simbolično sta svoje besede

potrdila s prerezom traku, kar sta opravila vsak s svojimi škarjami, in se potem družno povzpela na teraso ter nazdravila planincem in njihovi novi pridobitvi.

Za gradnjo terase sta prispevali sredstva obe občini, pa tudi Cestno podjetje Celje in Kovinje trade iz

Celja. Precej denarja so zbrali stalni obiskovalci Homa, veliko vrednost pa pomeni tudi kakšnih tisoč ur prostovoljnega dela, ki so ga opravili planinci in njihovi prijatelji. Planinci se vsem, ki so jim pri tem pomagali, iskreno zahvaljujejo.

D. Naraglav

Prebodski in žalski župan veljata za velika ljubitelja planin. Družen prerez traku ob odprtju terase je bil tudi v tem pogledu dobra pogruntavščina organizatorjev, ki niso pozabili na dvoje škarj.

Mednarodni karate turnir Sellye 99, Madžarska

V drugem vikendu v oktobru so se člani Karate kluba SHITO-RYU Celje Gaberje in karate sekcij Tabor, Šempeter in Trnava udeležili mednarodnega karate turnirja na Madžarskem. Organizator je bil madžarski karate klub Sellye, povabilu pa se je odzvalo 32 klubov iz Slovenije, Hrvaške, Jugoslavije, Bolgarije, Romunije in Madžarske. Tekmovalo je 430 tekmovalcev v različnih starostnih kategorijah. Člani Karate kluba SHITO-RYU Celje Gaberje so uspešno nastopili in osvojili sedem medalj ter tri priznanja za četrta mesta.

Rezultati - KATE (FORME): v kategoriji dečkov I. 86/85 (nižji pasovi) je tekmoval Mitja Pinter in osvojil srebrno medaljo. V kategoriji dečkov I. 86/85 (višji pasovi) sta tekmovala Sašo Privšek, ki je osvojil srebrno medaljo, Rok Leskovšek pa je odšel domov z bronasto medaljo. Pri starejših dečkih I. 1983 in mlajši je Andrej Bergant odlično izvedel svoje kate in osvojil zlato medaljo, prav tako sta svoj nastop odlično izvedla Rok Čede, ki je osvojil srebrno medaljo, Sašo Privšek pa je dobil bronasto.

V športnih borbah smo imeli štiri tekmovalce, pri starejših dečkih sta tekmovala Rok Leskovšek in Goran Arsovič. Goran je prvo borbo odlično opravil in premagal nasprotnika z rezultatom 6:0, v naslednjem krogu pa naletel na odlične predstavnike Hrvaške in tesno izgubil 3:4. Rok je v prvem krogu opravil z nasprotnikom

Savinjski Hopsi v četrtfinalu

Minulo soboto in nedeljo so košarkarji odigrali srečanja osmine finala pokala Slovenije. Savinjski Hopsi so gostovali v Kranju in tam premagali ekipo Triglav z rezultatom 79:71, v polčasu pa so vodili domačini z 42:34. Savinjski Hopsi so se tako uvrstili v nadaljnje tekmovalje za pokal Slovenije.

V pokalu Saporta so v 5. krogu gostovali v Estoniji, kjer so se pomerili z ekipo Delta Tartu. V rednem času se je srečanje končalo s 67:67, v podaljškju pa so bili boljši domačini in zmagali s 84:71 in si tako priborili

6.2, v naslednji borbi pa v zadnjih sekundah izgubil 5:6. Pri članicah je tekmovala Alenka Koštomaj, ki je bila v prvem krogu prosta, v drugem krogu pa dobila odlično jugoslovansko tekmovalko in proti njej tesno izgubila z rezultatom 1:2 po sporni in čudni sodniški odločitvi (predčasno končane borbe).

V članski konkurenci je tekmoval Aleksander Arh, ki je osvojil srebrno medaljo.

A. Koštomaj, M. Čede

prvo zmago v pokalu Saporta. Že v torek, 2. novembra, pa bodo Savinjski Hopsi v 6. krogu pokala Saporta doma gostili ekipo Zadra. Srečanje se bo pričelo ob 20. uri v polzelski športni dvorani. 9. novembra bodo gostovali pri Achilleasu, 16. novembra pa pri ekipi Arsenal.

V nadaljevanju državnega prvenstva se bodo danes zvečer, ob 19.30 uri, pomerili z ekipo Zagorja, v soboto bodo gostovali pri Slovanu v Ljubljani, 6. novembra bodo doma igrali proti ekipi ZM Maribor in 13. novembra pri Krki v Novem mestu.

T. T.

Planinski dom pod novo streho

Planinsko društvo Vransko je v letošnjem maju nadvse slovesno proslavilo 30-letnico svojega delovanja. Delo njegovih članov pa se je nadaljevalo tudi v poletnih in jesenskih dneh. Organizirali so pohode in izlete, poleg tega pa znova poprijeli za delo pri svojem planinskem domu na Čreti.

Z veliko vnamo so se lotili zamenjave ostrešja, ob tem pa so zamenjali tudi veliko opeke. Vsa dela so opravljali sami, saj je v društvu precej planincev, ki so večji tovrstnega dela. Ker so vsi delali prostovoljno, so iz društvenega proračuna črpali le za materialne stroške. Ta akcija in podobne so nedvomno dokaz, da se da marsikaj narediti tudi z malo ali nič denarja, potrebna sta le volja in

zagretost članstva.

Planinska kočica na Čreti bo z novo streho varneje pričakala novo planinsko sezono. Koča je sicer

odprta ob vikendih in praznikih, letos le še ta konec tedna. Znova pa bo v njej zaživelo življenje s 1. majem, ko jo tudi uradno odprejo. D. N.

Planinski dom na Čreti v prvih oktobrskih dneh, nekaj dni po obnovitvi ostrešja.

Planinski družinski izlet na Dobrovlje

Letošnji jesenski vikendi so večinoma lepi in kot nalašč za sprehode v naravo, za organizacijo izletov in pohodov. Tudi vrtni OŠ Braslovče z enotami v Braslovčah, Letušu in Trnavi so v okviru meseca športa organizirali družinski pohod na Dobrovlje.

Organizacija pohoda je bila poleg vzgojiteljic v rokah dveh izkušenih planincev PD Braslovče, Jožija Marovta in Martina Slemenška, ki sta izbrala pot, primerno tudi za najmlajše pohodnike. Pohod se je pričel pri Domu krajanov na Dobrovljah. Preden so se udeleženci podali na pot, sta jim planinca predstavila smer, cilj pohoda, pravila in dogovore, ki se jih je v hribih potrebno držati. Kolona kakšnih 170 udeležencev je najprej krenila proti Jugovi kmetiji, nad katero je vzletišče za jadralne padalce. Zaradi neprimernih vetrov tista sobota ni bila primerna za jadrnanje, kljub temu pa jim je jadralni padalec Niko Bele iz Letuša prikazal začetni vzlet

ter predstavil ta padalski šport in potrebno opremo.

Po zanimivi predstavitvi so mladi pohodniki in njihovi starši nadaljevali pot do lovske kočice na Bezovcu, kjer so se spočili, okrepčali in se zabavali ob igrah, ki so jih pripravile vzgojiteljice. Joži Marovt in Martin Slemenšek pa sta otrokom predstavila še planinsko opremo in pokazala

planinski krst.

Čas je hitro tekkel in znova je bilo treba na pot, tokrat nazaj proti domu. Vračali so se po drugi poti in tako še obogatili svoj izlet. Za spomin na ta dan so jim organizatorji pri Domu krajanov podelili še posebna družinska priznanja.

D. Naraglav

Mladi pohodniki in njihovi starši so z zanimanjem spoznavali skrivnosti in opremo jadralnega padalstva.

Svetovno prvenstvo za mladince in kadete v Sofiji

Med potniki tudi trije Žalčani - Končina, Sorčan in Lukač

Selektor slovenskih karate reprezentanc je na podlagi pripravljenih tekem, rezultatov in trenutne pripravljenosti določil 22-člansko reprezentanco, ki bo nastopila na 1. svetovnem prvenstvu za mladince in kadete med 28. in 31. oktobrom v Sofiji. Med temi so tudi trije žalski karateisti: Matjaž Končina, ki bo nastopal v kategoriji športnih borb do 75 kg in v ekipnih borbah, kadeta Sebastjan Sorčan v kategoriji do 55 kg in Dejan Lukač v kategoriji do 65 kg. Na SP lahko nastopi samo en tekmovalac iz ene države v vsaki kategoriji. Za te kategorije so bila na ravni Evrope evropska prvenstva, v svetovnem merilu pa svetovni pokali. Tokrat pa bo v Sofiji 1. SP za starostne kategorije od 16 do 20 let. Za tekmovalce in njihove klube je nastop na SP priznanje za njihovo uspešno delo. Vsi trije žalski tekmovalci so se morali dokazovati celo sezono, Končina je že bil 5. na mladinskem EP v Atenah, 5. na študentskem SP v Lillu v Franciji, nastopil pa je tudi na članskem SP v Riu de Janeiru in na EP v Atenah. Sorčan in Lukač pa sta nosilca medalj z DP in pokalnih tekmovanj, dokazala pa sta se tudi na raznih mednarodnih turnirjih v domovini in tujini. Največ se pričakuje od Končine, medtem ko bosta Sorčan in Lukač debitirala in bo zanj vsaka borba, ki jo bosta zmagala, velik uspeh.

Zmagovalca pokala Slovenije za osnovnošolce v Limbušu

Andrej Majer in Robi Lukač

Na II. pokalni tekmi za pokal Slovenije v katah in športnih borbah sta se izkazala tekmovalca Karate kluba Žalec Andrej Majer in Robi Lukač. Majer je osvojil 1. mesto pri

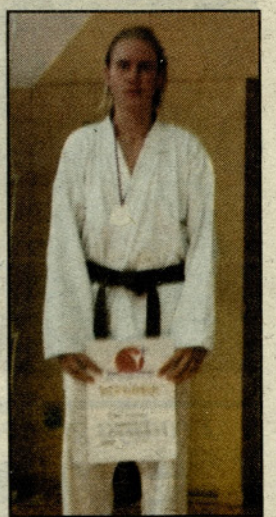
mlajših dečkih v kategoriji borb do 48 kg. V tej kategoriji je v finalni borbi premagal tekmovalca Karate kluba Petrovče Dejana Cokana. Lukač je prav tako osvojil 1. mesto pri starejših dečkih v kategoriji športnih borb nad 58 kg.

Končina zadovoljivo na reprezentančnem nastopu v Sl. Brodu in na odprtem prvenstvu Slovaške

V okviru priprav na SP za mladince in kadete v Sofiji konec meseca septembra, je Matjaž Končina, sicer član Karate kluba Žalec nastopil v ekipi slovenske mladinske reprezentance na 6. Memorialnem turnirju v Sl. Brodu na Hrvaškem. Slovenska ekipa pa je osvojila 2. mesto po tem, ko je izgubila z reprezentanco Slovaške, Matjaž Končina pa je zmagal vse borbe - razen finalne, kjer je remiziral s slovaškim predstavnikom (2:2).

Matjaž Končina, Sebastjan Sorčan in Luka Marič pa so nastopili tudi na Odprtem prvenstvu Slovaške v Bansi Bystrici. V izredno močni konkurenci slovaških, čeških, jugoslovanskih, hrvaških in slovenskih reprezentanc je Sorčan izgubil v 1. kolu z 1:2, Marič prav tako v 1. kolu z 2:3, Matjaž Končina pa je izgubil samo z zmagovalcem in osvojil bronasto medaljo. Slovenska reprezentanca je osvojila 9 medalj.

Silvo Marič

Robi Lukač, pokalni prvak Slovenije

ROCK 'N' ROLL
LAJEZI

MK: "Vaši začetki segajo v začetek osemdesetih let, natančneje v leto 1981. Rad bi, da mi predstavite ta čas in pod kakšnim glasbenim vplivom ste se takrat zbrali?"

AG: "Ja, to je bil čas, ko smo se mi občasno dobivali in z akustičnimi kitarami preigravali pesmi skupin zahodne obale Amerike šestdesetih in zgodnjih sedemdesetih let. Iz tega se ni rodilo nič večjega, zato smo deset let nekako životali. Igrali smo po različnih rock in komercialnih bendih. Po mojem prihodu iz tujine, kjer sem igral, pa smo začeli bolj resno delati, ker sem imel pripravljenega kar nekaj materiala. Resno smo začeli nastopati leta '92 in smo dve leti kasneje posneli ploščo, prav tako imenovano Hiša, ki je bila nominirana za zlato noto kot najboljša debitantska plošča."

MK: "Zanima me, zakaj ste svojo ploščo iz leta '97, *Illusion Anyway*, ki je bila

Žalec je obiskala zasavska skupina Hiša, ki je obudila spomine na šestdeseta in zgodnja sedemdeseta leta ameriške rock glasbe.

16. oktobra je v Domu drugega slovenskega tabora Žalec nastopila zasavska skupina Hiša.

Ta trboveljska skupina se je zbrala leta 1981, ko so se fantje dobivali s kitarami in preigravali pesmi Neila Younga, The Byrds, Grateful Dead, Eagles in drugih.

Z rahlimi vmesnimi postanki so se ponovno zbrali leta 1991, ko je njihovo igranje dobilo večje ambicije. Tako so zaromali tudi k nam v Žalec. Koncert se je pričel ob pol osmih in je trajal dobro uro in pol. Odziv publike je bil fantastičen!

MK: "Za začetek vas prosim, če lahko našim bralcem, ki vas še ne poznajo, predstavite člane benda."

AG: "Aha, Hiša smo Martin Koncilja, ki igra ritem kitaro, Vili Guček na basu, Iztok Pepelnak za bobni in jaz, Andrej Guček, vokal, klavir in solo kitaro."

BILA JE HIŠA V ŽALCU!

Ne gre za novogradnjo v Žalcu ali kaj podobnega.

nagrajena z zlatim petelinom za najboljšo ploščo v tujem jeziku, posvetili ravno Nielu Youngu?"

bila ravno takrat nekakšna koincidenca, da se je praznovala njegova petdesetnica. Tako smo se v sodelovanju z Janetom Vebrom dogovorili, da naredimo pač neki koncert v studiu

Crosby, Stills, Nash & Young velik vpliv na vas?"

AG: "Mislim, da verjetno največji od vseh skupin. Ogromno smo poslušali njihove plošče, znamo ogromno njihovih pesmi ...

Nekako mislim, da smo se povsem identificirali s poetiko tistega časa, ki so jo oni gojili. Ne morem reči, da smo se poistovetili tudi z duhom tistega časa, ampak enostavno mislim, da so nam takšna razmišljanja, kot so jih imeli oni oz. ljudje, ki so jim bili podobni, osebno zelo blizu."

MK: "Vaša glasba se mi zdi kot nekakšen podoživet občutek šestdesetih in sedemdesetih let. Zanima me, zakaj ravno ta čas in zakaj ste pod tako velikim vplivom skupin z zabodne obale?"

AG: "Na to vprašanje je bilo že veliko povedanega tudi prej ..., ampak jaz osebno mislim, da ni samo to, ampak da smo kombinirali tudi z modernejšim glasbenim vnašanjem našega časa. To je v bistvu vse, kar bi imel za povedati glede

AG: "Zakaj ta Niel Young, ne? Ja, ogromno sem jaz sam preigral in seveda skupaj z ostalimi člani, njegove komade. Zgodilo se je, da je

radia štirinajst, ki smo ga nato tudi posneli. Ta koncert se je zgodil leta 1995. Dve leti kasneje pa je prišla na dan tudi plošča, o kateri govoriva."

MK: "Ali je imela skupina

tega. Mogoče gre tukaj tudi za naključje. Recimo, ne vem, zakaj se nekdo odloči za neko dekle in ne za drugo. Verjetno mu je tista, ki si jo je izbral, najbolj všeč. Verjetno gre pri vsej tej stvari za podoben princip."

MK: "Kdo pa je imel največji vpliv na vaše pesniško izražanje iz domačih logov?"

AG: "Posebno veliko naših pesnikov nisem prebiral. Tujih mogoče rahlo več kot naših ... Če pa bi že moral reči, bi se odločil za Uroša Zupana, Janeza Menarta ..., saj smo priredili pesmi teh dveh avtorjev in jih izdali na naši plošči."

MK: "Sedaj pa malce obdelava vaše ime. Imate zelo zanimivo ime, vsaj meni se zdi izjemno nekonvencionalno. Ali vam mogoče biša kot sam objekt predstavlja nekaj več?"

AG: "Ne, več, kako je ... Vsk posameznik si lahko to ime razlaga iz čisto svojega zornega kota. Mi pa smo do imena prišli tako, da smo šli na naš prvi koncert brez imena. Ko smo tja prišli, so nam predlagali razne variacije na zasavsko okolje, od npr. knapov in tako dalje. Nič od naštetega pa nam ni bilo najbolj všeč, zato smo si šli "en dva tri prste razprši". Prešteli smo prste in dobili črko H. Nekdo iz skupine je rekel, samo da ne bo hiša. No, pa je pri tem imenu tudi ostalo."

MK: "Mislite, da sva še kaj pozabila povedati?"

AG: "Mislim, da ne."

Mitja Knapič

FUCK OFF COMMERCIAL TOUR

INTERCEPTORJI SE OD VAS POČASI POSLAVLJAJO

Skupina Interceptor ima za sabo približno osemletno kariero. Sedaj imajo dost! Posvetili bi se radi drugim stvarjem, drugim glasbenim

smerem ...

Fuck off commercial festival je dokaj stara zadeva. K življenju jo je lansko leto obudil Gregor Čulk, vokalista skupine Interceptor. Letos

bo stvar ponovil. Razloga sta dva. Prvi je to, da gre kariera skupine Interceptor h kraju, in drugi, da je vizija poslovilne turnee enaka viziji Fuck off festivala. Odločil se je, da vse skupaj združi. Na tem poslovilno-fuckoffovski turneji bodo izžrebali kitaro g. Padra, ki je bila aktivni objekt glasbe v skupini Epidemic zone in zgodnjih delih Interceptor. Prav tako pa bo v sklopu turnee potekala še ena nagradna igra, kjer

se bodo podeljevale pa karte za koncert in oba CD-ja skupine Interceptor.

Stalni gostje turnee bodo Noxire in Kaoz iz Velenja. Nato pa se jim v Celju 13.11. v Kljubu pridružio YU-legendi Syporex, 17.11. v Ljubljani v K4 Weeping willow, 19.11. v Velenju v mc-dvorani skupina Hailenstein, 25.11. v Mariboru v Štuku Sabaium in Wrong, 26.11. v Postojni v dvorani v Prestranku Giljotina in Pitoni.V

Gotovljah bo 27. 11. v zadružnem domu poslovilni, zadnji koncert, kjer bodo podelili kitaro.

V Gotovljah pa bodo nastopali še Miladojka Youneed, Kaoz, Giljotina, Coma, Hailenstein, Weeping willow in Interceptor s svojim zadnjim koncertom v karieri!

Dodatno se lahko informirate po tel.: 063 715 375 - prosite za Gregorja ml.

Mitja Knapič

Prodaja gradbenega in tehničnega blaga

EVRO

Dobrtiša vas 46 b
ŠEMPETER
063/ 702-231

UGODNA POSOJILA OD

1 leta DO 3 let

ZA VES GRADBENI MATERIAL

• Originalna skandinavski zaščita za les - SADOLIN

- AKCIJA - za isto ceno 20% več

• Keramične ploščice in oprema za kopalnico

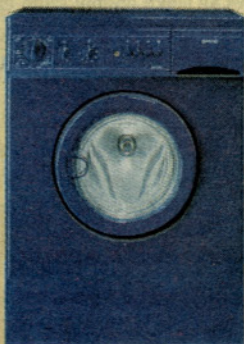
Sadolin classic

KUPLJENO BLAGO DOSTAVIMO NA DOM

ALIANSA

TEHNIČNA TRGOVINA - SERVIS, d.o.o.
Šempeter 13a, tel.: 701-888, faks: 702-088

BELA TEHNIKA

Simbolične slike

PRALNI STROJ GORENJE, 1100 obratov	77.800,00 SIT
PRALNI STROJ GORENJE, 1500 obratov	86.200,00 SIT
ZAMRZOVALNA SKRINJA, 200 l	47.200,00 SIT
ZAMRZOVALNA OMARA, 200 l	69.900,00 SIT
POMIVALNI STROJ CANDY, CDW 254	82.900,00 SIT
PRALNO-SUŠILNI STROJ INDESIT	89.900,00 SIT

AKUSTIKA

NOVO *** NOVO ***

NOVO *** NOVO ****

IZ GORENJA

3 LETA GARANCIJE	BTV 37 cm	28.900,00 SIT
	BTV 51 cm TTX	37.700,00 SIT
	BTV 55 cm TTX	39.900,00 SIT

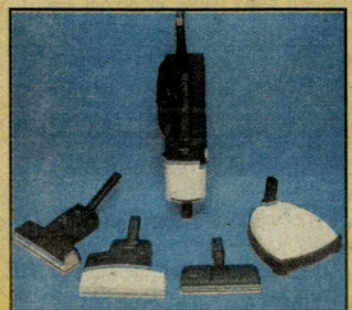
VIDEOREKORDER SHARP (2 glavi)	29.990,00 SIT
VIDEOREKORDER SHARP (4 glave)	38.900,00 SIT
AVTORADIO PANASONIK 4 X 35 W RDR	23.990,00 SIT
VIDEOKAMERA JVC	67.900,00 SIT

RTV SERVIS - POPRAVILO VSEH VRST TELEVIZORJEV, VIDEOREKORDERJEV, GLASBENIH STOLPOV

POBLAŠČENI SERVIS IN PRODAJA POTROŠNIH MATERIALOV za sesalnike Vorwerk (filter vrečke, osvežilci prostora)

3 LETA GARANCIJE

BREZPLAČNA DOSTAVA DO 30 km

MOŽEN NAKUP DO 10 ČEKOV

Trgovina IRA

Hmeljarska 15, 3312 Prebold
Tel.: 063/724-554

Herman Albin, s.p.
slikopleskarstvo in izdelava plastičnih fasad
Soseska 12, 3312 Prebold,
tel.: 063/724-039,
mob.: 0609/626-116

Pisma bralcev

Še enkrat o poplavalh

Gotovo se še spominjate mojega članka v Savinjanu pred nekaj meseci, ko sem mu postavil več vprašanj v zvezi z nadaljevanjem graditve ceste Petrovče - Novo Celje. Dobil sem odgovor, kakršnega vaščani nismo pričakovali. Cesta od Jelena do križišča sredi vasi je bila namreč zgrajena prej, kakor sem dobil odgovor na moj članek, medtem ko se bo še v prihodnjih dneh nadaljevalo proti proggi.

Razčistili smo tudi vprašanje višine stroškov za rekonstrukcijo vodovoda. Govorice o dvakrat višjih stroških, kot je znašal predračun, so neosnovane. Res pa je, da je prišlo do večjega odstopanja od prvotne ocene, ker za izdelavo predračuna spričo predvolilne naglice ni bilo niti časa. Ni bilo tudi potrebnega časa za razpis natečaja, kar bi izvedena dela vsekakor pocenilo.

Ko bo gotova III. etapa od križišča sredi vasi do križišča pri kapeli, pride na vrsto še križišče samo ter razrešitev ožine pri Žagarju. Kolikor sem seznanjen, naj bi do tega prišlo še letos.

Za prihodnje leto bi ostali le še montaža zapornic ter ustrezna ureditev ceste, ki povezuje vas z glavno cesto.

Zavzemali se bomo tudi za odstranitev cestnega znaka pred glavno cesto, ki nam onemogoča zavijanje v levo. Ta znak je bil namreč postavljen takrat, ko še nismo imeli avtoceste, ko je še ves promet potekal po tej cesti, medtem ko je sedaj promet znatno redkejši z daljšimi presledki.

Vsekakor je potrebno ob tej priliki izraziti priznanje vodstvu KS Petrovče in občinskim službam za opravljeno organizacijsko in strokovno delo. Sicer pa si lahko krajani Dobriše vasi sami ustvarimo sodbo o prizadevanju našega župana za napredek kraja.

Rado Rotar
Dobriša vas

Starosta planinskih koč Mrzlica praznuje 100-letnico

Veliko misli, legend in spisov je že bilo napisanih o Mrzlici. Človek bi rekel, da ni več kaj povedati, če se nočeš ponavljati. Vendar ni tako. Gre namreč za častljivo in vsega spoštovanja vredno obletnico koč, katere ime je z velikimi črkami vpisano v zgodovino slovenskega planinstva. Velika zavzetost savinjske podružnice SPD, s Franom Kocbekom in žalskim nadučiteljem Antonom Petričkom na čelu, je leta 1899 postavila Hausenbichlerjevo koč, imenovano po velikem rodoljubu, žalskem županu in pobudniku 2. slovenskega tabora Janezu Hausenbichlerju, ki je tudi sam zelo rad zahajal na Mrzlico.

Velika in vztrajna je bila tudi zavzetost z zasavske strani Mrzlice, saj je gora privabljala vedno več obiskovalcev s trboveljske strani. Leta 1931 je trboveljska podružnica SPD zgradila nov dom, ki pa je bil leta 1942 požgan, a z delom neutrujenih planincev PD Trbovlje na novo postavljen in večji. Postavili so tudi "Poldetovo koč" za potrebe Mladinskega odseka PD Trbovlje.

Prepričan sem, da se bo o znamenitih letnicah še dovolj natančno in obširno pisalo; a pomembnejše od pisanja samega je zavedanje, kaj vse so planinska društva z obeh strani Mrzlice pridobila s kočama na "Triglavu" med Zasavjem in Savinjsko dolino.

Mrzlica je pod vodstvom in skrbništvom PD Trbovlje doživljala pomembne dogodke med NOB (del I. štajerskega bataljona). Po vojni so se vrstile razne manifestacije, predvsem pa je bila pomembna planinska dejavnost. Tu so pripravili tabore mladih planincev iz Zasavja in Savinjske doline (Žalca, Griž, Prebolda).

Z vrha Mrzlice, ki se dviga tik nad planinskim domom, je čudovit razgled na vse strani. Tudi to spodbuja in vabi na šolske planinske pohode in športne dneve. Od severa proti zahodu je videti del Pohorja,

Košenjaka, Plešivec-Uršljo goro, Smrekovec, Golte-Mozirsko planino, Peco, Raduho, Obir in del Savinjskih Alp. Levo pa se v daljavi belijo Julijci z očakom Triglavom. Proti jugu leži Snežnik in hribovje na Notranjskem; na vzhodu pa najdemo Gorjance, Bohor, Lisco in Boč. Bližje Mrzlici so Kum, Kopitnik, Gozdnik, Malič ter na drugi strani doline Gora Oljka in Dobrovlje. Vse to in še več so razlogi za vedno bolj množičen obisk Mrzlice, ki je iz obeh dolin pristopna v 2 do 3 urah. Vabljivo je tudi dejstvo, da od tod ni daleč do planinskega doma na Šmohorju, na Kalu, Gozdniku, Homu ali na Mariji Reki.

Mrzlica ima bogato planinsko tradicijo, ki jo vse generacije planincev PD Trbovlje skrbno gojijo in se trdoživijo ter kleno zavzemajo za dobro počutje vsakega posameznika in skupin, ki obiščejo Mrzlico. Tudi mi iz žalske občine imamo Mrzlico "za svojo", nanjo nismo navezani samo geografsko, ampak tudi čustveno. Tako si bomo, ravno tako kot osrednja planinska organizacija PZS, tudi Savinjančani vedno prizadevali, da bosta naša prisotnost in odnos do Mrzlice spoštljiva. Ne samo zaradi častiljive obletnice, tudi zaradi vzgoje mladega rodu planincev in varstva narave mora biti tako.

Ob hvalevrednem prizadevanju pa se moramo vsi zavedati, da je delo v planinskih društvih prostovoljno, neplačano in da so planinci opravili na tisoče ur za boljšo prihodnost planinskega jutri. Tudi zato moramo planincem PD Trbovlje in vsem tistim, ki so že pred sto leti začeli graditi koč na Mrzlici, čestitati za opravljeno delo, ki se nikoli ne more poplačati, a je vsem udeležencem v čast in ponos. Čestitke pa veljajo tudi visokemu jubileju s posebno željo, da bi zgodovinska tradicija planinskega poslanstva tudi v prihodnosti povezovala ljudi in jim odpirala planinska pota v lepše naslednje stoletje.

A. Vidmajer

Vse najlepše o varstveno-delovnem centru MUC Preserje

Nepozaben mi bo ostal prekrasen oktobrski izlet, ki nam ga je organiziral gospod upravnik centra MUC Preserje Sreto Zelen.

Čutim dolžnost, da se v imenu vseh udeležencev tega izleta g. Zelenu zahvalim. Kot mater prizadega otroka me je povabil na to lepo srečanje po štajersko-koroški regiji. Moje srce je bilo polno bolečin ob pogledih na prizadete otroke, ki smo jih srečevali po domovih.

Najprej smo se ustavili v Žalcu, kjer je podoben center. Direktorica nam je v čudovitem govoru opisala bivanje prizadetih otrok. Dom je zelo lepo urejen, zato se varovanci v njem dobro počutijo.

Pot smo nadaljevali proti Mariboru, kjer smo si ogledali obnovljeno mesto, akvarij in lepo urejen park, kamor hodijo mladi, starejši in si v njem sproščajo dušo ob pogledu na prelepe labode.

Prijazen sofer nas je popeljal v Šentanel na Koroškem, kjer smo imeli dobro kosilo. Varovanci doma MUC Preserje in z njimi starši smo se po kosilu sprostiti, pogovorili in zabavali. Ogled smo nadaljevali v domu Črna na Koroškem ter postali ob Iverčkem jezeru.

Ko sem opazovala vse te prizadete varovance, ki jih je usoda življenja prizadela, mi je bilo hudo. Tolažila pa me je misel, kako je gospod Zelen srčno dober človek, pravi vzgojitelj, do vseh varovancev enak in jim zna pomagati. Enako dobre so tudi vzgojiteljice, ki čuvajo varovance in jim dajejo toplino.

Da se je izlet organiziral, se moramo prav gotovo zahvaliti socialnemu skrbstvu, ki zna prislunhiti in pomagati tudi revnim, prizadetim ljudem, ki so takih dejanj najbolj potrebni. Prepričana sem, da ima gospod Zelen še mnogo idej, da bo te prizadete osebe osrečeval, jih s primernimi metodami naučil delati, tako da bodo v delu našli veselje in krajši čas.

Dom, v katerem gospod Zelen vzgaja prizadete otroke, leži v prelepi

naravi v Preserjah ob Savinji. Varovanci se v njem dobro počutijo. Odprt je bil pred dobrim letom, prepričana pa sem, da se bo uveljavil kot dober vzgojni dom pod praviim vodstvom.

Gospodu Zelenu in vzgojiteljicam še enkrat lepa hvala z željo, da bi vztrajali pri svojem dobrem, a hkrati težkem delu.

Pavla Prohinar

Živali, čuteča bitja

Neodgovorno ravnanje z nemočnimi bitji nam dokazuje, da nam primanjkuje kulture in humanosti v tem svetu nasilja, kakršnega ustvarjamo. Odnos mnogih lastnikov do živali je krut, o tem pričajo mnoge prijave na društvu proti mučenju živali. V vseh društvih po Sloveniji smo si zadali nalogo, da bomo tudi v prihodnje preprečevali vsakršno slabo ravnanje z živali. Opraviti imamo z bitji, ki čutijo kot človek in ki zaradi človeške brezčutnosti in malomarnosti trpijo bolečino in strah pred surovostjo, trpijo lakoto, žejo, vročino, mrz, itd. Vse to nas je obvezalo, da se zavzamemo za njihove pravice. In vse tiste, ki namerno ogrožajo živali in ne izvajajo ukrepov za zaščito živali ali jih mučijo, bomo prijavi pristojnemu organu.

Ponudite nam roko tudi vi! Prosimo vse tiste, ki jih ne prizadene samo stiska ljudi, ampak tudi stiska živali, če opozorite soseda na nepravilen odnos do živali. S tem boste že storili veliko. O nečloveškem ravnanju z živaljo lahko opozorite tudi policijo, veterinarsko inšpekcijo ali društvo proti mučenju živali. Starši in pa predvsem učitelji v šolah naj vzbujajo v mladih ljubezen in spoštovanje do teh bitij. Prosimo tudi cerkev oz. duhovnike, da mladim pri verouku in vernike pri mašah izobrazijo tudi v duhu, da je žival prav tako božje stvarstvo kot človek in da je nihče nima pravice zanemarjati in mučiti. Policija in sodstvo strogo kaznujeta mučitelje živali! Veterinarji s svojim strokov-

im znanjem pomagajte reševati živali pred mučenjem in skrbite za njihovo dobro počutje. Ljudje se moramo končno zavedati, da so tudi živali del narave in da imajo pravico do dostojnega življenja.

V tem času, ko mrz, ogroža ne le človeka, ampak tudi živali, prosimo, naj bo vaša skrb in dolžnost, da bodo živali preživele zimo na varnem, v čistem in toplem zavetju.

Na podeželju in tudi v urbanem naselju opažamo izjemno kruto ravnanje nekaterih lastnikov do psov čuvavajev. Ponovno opozarjamo in prosimo, prislunhite tej pasji stiski, saj so psi vedno izpostavljeni vremenskim spremembam (mrz, sneg, dež, veter). Njihovo bivališče mora biti lesena uta, primerno velika za psa, dobro opažena z nepremočljivo streho, v njej naj bo otep slame ali krme. Pred uto morajo biti položene deske, da pes ne leži na betonu ali na mokrih blatnih tleh, kajti tudi psi lahko zbolijo. Še tako utrjen pes spada v hudem mrazu v hlev ali toplo hišo, posebno še mladi in kratkodlaki psi. Imeti morajo vsaj enkrat ali dvakrat na dan topel obrok goste zdrave hrane in svežo vodo. Mlade psičke pa je potrebno hraniti vsaj dvakrat na dan. Če je pes pripet, naj bo veriga lahka in dolga najmanj 4 metre, ovratnica usnjena, da ga ne drgne ali stiska. Ker je pes že po naravi svobodno bitje, sta zanj veriga ali pesjak ujetništvo in muka. Večkrat na dan ga spustite, hvaličen vam bo!

Obsojamo vse tiste lastnike psov, ki imajo pse v premajhnih, zamreženih prostorih, osamljene v garažah, kletah, barakah, v oddaljenih kozolcih in v drugih neprimernih prostorih. Pes mora čutiti, da je član družine.

Vemo za odvržene živali (pse, mačke in druge male živali), ki jih brezsrčni in brezvestni ljudje odvržejo med bloke, v gozdove, na ceste, v vaška naselja, zabojnike, v vodo ali jih ubijajo. To je skrajno brezsrčno in kaznivo dejanje.

Bodimo do živali humani, pomagajmo jim!

Članica društva proti mučenju živali
Štefka K.

Izpod peresa mladih

Dan pouka na kmetiji

Učenci 5. razredov I. OŠ Žalec smo dan pouka preživel na kmetiji, kjer smo se seznanili z delom v hlevu

in na polju. Ker smo bili zelo radovedni, smo marsikaj izvedeli. Svoja občutja pa smo strnili takole:

- dan je bil nekaj posebnega, ljudje na kmetiji so zelo prijazni,
- v hlevu smo našli 57 krav in 6 prašičev,
- s traktorjem smo se na prikolici peljali na polje - to je nepozabno doživetje,
- božali smo krave,

- videli smo štiri dni starega telička in se ob njem fotografirali,
- oponašali smo krave,
- pripravili so nam veliko dobrot, med potjo nazaj pa smo luščili bučnice.

Za večletno gostoljubno spreje-

manje se moramo zahvaliti kmetijam: Jezernik - po domače pri Kresnik na Ponikvi, Šuler - po domače pri Rezman v Sp. Ponikvi, Ograjšek - po domače pri Kobalec v Podkrajju, Vasle - po domače pri Šepek na Brezovem in Verdev - po domače pri Jelen v Podkrajju.

Z vsemi si želimo še nadaljnjega sodelovanja.

Učenci 5. r. I. OŠ Žalec
z razredničarkami

Plezanje v Kotečniku

Nisem si mislila, da bo na športnem dnevu tako zabavno. Odšli smo na "libojski Triglav" - Kotečnik.

Ko smo se z avtobusom pripeljali do Pongraca, smo najprej hodili po asfaltu, nato po makadamu. Nenadoma smo pred seboj zagledali veliko skalo. Pod njo sta nas čakala alpinista Jernej in Urša. Pokazala sta nam opremo alpinista. Najbolj nas je navdušil Jernej s prikazom osnov tehničnega in prostega plezanja. Postajali smo že nestrpni, ker bi se tudi mi radi preizkusili v plezanju. Začeli so najbolj pogumni. Po plezanju so povedali:

Gorazd: "Bilo mi je všeč in bom še poskusil. Pravi alpinist pa ne bom nikoli."

Aleš: "Presenečen sem bil nad sabo, da sem zmožem priplezati do cilja. Ni pa me toliko v hlačah, da bi kdaj plezal tudi profesionalno."

Bogdan: "Bilo je noro. Priznam, da me je bilo zelo strah."

Robertina: "Noge se mi stresejo še sedaj, ko stojim že na trdih tleh. Tega izživa ne bom nikoli pozabila."

Z Robertino se strinjamo vsi šestošolci. Zagotovo pa ne bomo pozabili tudi naših učiteljev, ki so se pogumno spoprijeli z veliko skalo. Takšnih športnih dnevoov si še

želimo.

Kaja Horvat, 6.a
OŠ Griže

Bilo me je strah

Bil je petek zvečer in na televiziji sem gledal grozljivko. Ko sem jo gledal, me ni bilo nič strah, zato sem se tudi ves pogumen povzpel proti svoji sobi in zlezel v posteljo. Moja sestra je že spala. Legel sem v posteljo in ko je bilo okoli mene vse tiho, sem čutil samo grozoto. Postalo me je strah. Stisnil sem se v kot, ker sem mislil, da bo to minilo. Vendar ni. Zdelo se mi je, da vidim senco, ki me ves čas opazuje. Slišal sem čudne zvoke, čeprav je bila tišina. Videl sem nekoga, ki se mi je približeval. Zavpil sem, nato pa sem slišal nekoga reči: "David! Kaj ti pa je?" Oddahnil sem si, ko sem slišal glas sestre, ki je prišla pogledat, če že spim.

Od takrat naprej ne gledam več grozljivk.

David Šekoranja, 4. r.
POŠ Velika Pirešica

Moja prva vožnja z letalom

Na morje v Dubrovnik je bilo treba s potniškim letalom. Najprej smo se peljali z avtobusom do letališča. Čakali smo približno

trideset minut. Ko je odbila ura tri zjutraj, so se potniki vkrcali na prvo letalo. Tisti čas smo mi kupili tri karte, dve odrasli in eno otroško. Ko se je pripeljalo letalo, so kovčke odpeljali v letalo. Nisem razumela, da se mi še ne smemo vkrcati v letalo. Potem so nas tisti čudni ljudje morali pregledati. Sneti smo morali ves nakit. No, končno sem zagledala prvič od blizu letalo. Z majhnim tovornjakom so pripeljali stopnice in jih postavili pred vhodna vrata letala. Počasi smo se vzpenjali po stopnicah. Pri vratih je čakala dolgolasa stewardesa in njej smo oddali karte. Dala nam je listke s številkami. Vsak se je usedel na stol s svojo številko. Sedeli smo v deseti vrsti. Ker je bilo zunaj še temno, smo skozi okno videli le male lučke, ki so bile zelo zelo lepe. Ves čas poleta pa je bilo moji mami zelo slabo. Vzrok za to je bil mali Leon, ki je bil takrat še v trebuščku.

To je bil moj prvi polet z letalom in ga nikoli ne bom pozabila.

Klara Pečnik, 4.r.
POŠ Velika Pirešica

Orova vas

Orova vas je moja vas, ki stoji že kar lep čas. V njej lepo je živeti,

tako je lepa, da ne moreš verjeti.

Približno petnajst hiš je v njej, zato si vse natančno oglej. Veliko kmetov za hmelj skrbi, da ta poleti lepo vzbrsti.

Ko boš prišel do domačih ljudi, naj te nič ne skrbi.

Tukaj smo namreč prav vsi prijazni, ne boš obsedel pri mizi prazni.

Maja Satler, 7.b
OŠ Polzela

Narobe dan

Ko sem bila majhna, sem si obula levi copat na desno nogo, desnega pa na levo nogo. Starša sta me vprašala: "Ali ti veter obrača copatke?" Jaz pa sem nekaj časa čudno gledala, dokler me ni mamica obula. Kmalu pa sem se začela tako obuvati tudi sama.

Lucija Gizej, 2.a
●OŠ Polzela

Nekega dne mi je šlo vse narobe. V sobi sem imela akvarij z ribami. Vzela sem hrano, da bi nahnarila ribice. Toda joj, v akvarij se mi je ustulo preveč hrane! V vodi je bilo toliko hrane, da se ribe niso več videle in zato so umrle.

Tina Žnidar, 2. a
OŠ Polzela

“Sem maček, ki laja med psi”

Športnik, pedagog in trener Brane Strožer

Letošnje svetovno prvenstvo v atletiki je tudi Slovenijo in Slovence razveselilo z bronasto medaljo Gregorja Cankarja v skoku v daljino. Še posebno se je te medalje razveselil, poleg Cankarja in še nekaterih, Brane Strožer iz Prebolda. Razlog, ki se meša s priokusom spominov, tiči v dejstvu, da je Cankar kar sedem let treniral pod njegovim vodstvom. Še več, v najbolj kritičnem trenutku, ko je že kolebal ali oditi ali ostati v atletiki, ga je znal obdržati in iz neperspektivnega tekača, kot je zanj dejal trener Miro Kocuvan, narediti skakalca. S tem pa se je začelo rojevanje sedanje slovenske atletske zvezde. Branetu sicer ni bilo dano, da bi skupaj z njim triumfirali, saj je moral zaradi družine začasno prekiniti s trenerskim delom, je pa vesel, da se je to zgodilo prav v času, ko se pod njegovim vodstvom rojevajo morebitne nove atletske zvezde.

Brane Strožer je človek, ki ne zna ali pa tudi noče uveljaviti svojega znanja in sposobnosti. Marsikdo meni, da je kar prevečkrat v svojem življenju in delu bil v senci tistih, ki so znali izkoristiti njegove rezultate tudi sebi v prid. Vsekakor pa je njegova skromnost vrlina, ki jo znajo ceniti tako njegovi varovanci kot njegovi prijatelji in znanci. Prav ti so nas pa tudi opozorili na Braneta, na njegovo delo in uspehe, ki jih s svojimi športniki dosega na številnih atletskih tekmovanjih doma in v tujini.

Pred dnevi smo ga obiskali na njegovem domu v gornjem Preboldu, kjer živi družinsko življenje ob ženi Idi in petletni hčerki Maši. Malo pred nami so se vrnili s piknika, ki ga je pripravil oče 16-letne Marine Tomič, ki je ena njegovih najuspešnejših atletin.

Od žoge k atletiki

Brane je rojeni Preboldčan, sicer sin očeta Maksa iz sosednje Grajske vasi in matere Milke iz Prebolda. Tu je tudi hodil v osnovno šolo in se “zastupil” s športom. Ta je sedaj postal njegov poklic. Po končani gimnaziji v Celju je šel na Pedagoško akademijo v Maribor in postal učitelj telesne vzgoje, istočasno pa tudi atletskega trenerja pri AK Kladivar, kjer je še sedaj. Sedem let je služboval v Preboldu, na tamkajšnji osnovni šoli, od lanskega leta pa je učitelj športne vzgoje na OŠ Braslovče.

“Šport je moje življenje in da sem

ga tako vzljubil, se moram predvsem zahvaliti mojemu nekdanjemu učitelju Adiju Vidmajerju, ki nas je dobesedno zastupil z atletiko, gimnastiko in tudi z igrami z žogo, čeprav je prednost dajal kraljici športov in gimnastiki. Slednjima dvema športoma pa bi na naših šolah morali tudi sedaj posvečati večjo pozornost, a je večinoma obratno, kar je zelo narobe,” je kar nekako žalostno dejal Brane in to utemeljil z dejstvom, da sta povsod po svetu atletika in gimnastika temeljna šola, njegova atletska pot pa se je nadaljevala pri AK Kladivar.

“Treniral sem skok v višino. Pri Kladivarju je bila takrat čudna situacija, saj me je začel trenirati trener dolgo- in srednjeprogašev,

kar nikakor ne gre skupaj s treningom skakalca v višino. Pravzaprav sem že kar malo obupoval. Potem me je vzel pod svojo zaščito preizkušen trener mnogobojcev Andrej Peterka, ki je treniral cel kup dobrih in perspektivnih preboldskih športnikov. Med njimi tudi Vlada Kranjca in Darka ter Mirana Orožma. Ko sem začel delati v tej skupini, je ljubezen do atletike dobila nove dimenzije. Predvsem pa so prišli rezultati. V tretjem letniku gimnazije sem na Savara pokalu na Madžarskem skočil v višino 2,04 metra, kar je bil takrat zelo dober rezultat za mlajšega mladca. Takrat ko bi moral kovati železo, pa se je zgodilo, da sem začel igrati košarko za preboldski košarkarski klub in moje možnosti v atletiki so bile tako pokopane. Pozneje mi je bilo kar

Brane Strožer

malo žal, saj sem z atletiko spoznal veliko krajev, ljudi, košarka pa je bila takrat omejena samo na slovenski prostor.”

Trener, ki dela talente

Po končanem študiju je želja po sodelovanju v atletiki Braneta Strožerja znova pripeljala med atlete celjskega Kladivarja. Sedaj ne več kot tekmovalca, ampak kot trenerja. S svojim sedmim čutom je odkrival atletske talente. Zahvaljujoč Miru Kocuvan, ki je dvignil roke od Gregorja Cankarja in poskusov, da bi ga naredil za šprinterja, je le-ta postal njegov varovanec. S Kocuvanom sta ob tem sklenila nekakšno pogodbo. Brane mu je namreč dejal, da bo Cankar kot skakalec že drugo leto osvojil medaljo na državnem prvenstvu za osnovne šole. To se je potem res zgodilo, sicer v skoku v višino, vendar kolajna je bila in zvezda je bila rojena.

“Vesel sem, da je takrat prišlo do takšnega kompromisa z Mirom, saj sva tako uspela obdržati Cankarja v atletiki,” je znova dejal Brane in se za hipec prepustil spominom. Zmotim ga z vprašanjem o njegovih sedanjih atletih in njihovih rezultatih. Nekako umirjeno, kakor deluje tudi sicer, “odpre predal svojih možganov”, kjer so shranjene minute in sekunde ter stotinke in tisočinke - časovni rezultati pa tudi dolžine in višine, ki kažejo na uspešnost tekmovalnih dosežkov njegovih atletov. Najprej govori o Marini Tomič, ki je dosegla v letošnji sezoni vse načrtovane cilje. Polzelanka, o kateri smo že pisali v prejšnji številki Utripa, je Branetov adut številka ena.

“Marina je letos postavila kar tri državne rekorde, kot predstavnica Slovenije se je udeležila olimpijskih dni na Danskem. Pot do tja pa ni bila lahka, saj je morala dvakrat premagati lansko udeleženko teh olimpijskih dni, varovanko trenerja Jureta Kastelica, ki trenira tudi Brigito Bukovec. Marina tudi na Danskem ni razočarala, saj je kar dvakrat popravila državni rekord na 100 m z ovirami ter bila v finalu z rezultatom 14,04 uvrščena na šesto mesto. S tem pa je bila od slovenskih športnikov tudi druga najuspešnejša udeleženska olimpijskih dni iz Slovenije. Ob Marini sem zelo vesel rezultatov, ki jih dosega Dominika Gačner z OŠ Braslovče. Zmagala je na osnovnošolskem državnem prvenstvu v skoku v daljino. Kot pionirka

zimskega prvenstva v skoku v višino osvojila 3. mesto. Skočila je 1,54 m.”

zimskega prvenstva v skoku v višino osvojila 3. mesto. Skočila je 1,54 m.”

“Rad imam vesele otroke”

Ves čas najinega pogovora se mi v glavi mota vprašanje, kaj je pravzaprav tisto, kar daje Branetu toliko energije za delo z mladimi športniki. Ne nazadnje je z njimi dopoldan in popoldan. Z besedo končno pridem na dan.

“Kaj? Težko je povedati. Morda to, da imam rad otroke, da imam rad nasmejane in srečne otroke, ki se veselijo, predvsem pa otroke, ki “delajo”, ko začnejo delati. Jaz sem imel v šoli dobre pedagoge, ki so mi povedali, da otrok ne sme zamoriti. Otroke moraš navdušiti in zadovoljen otrok bo dosegal tudi dobre rezultate. Pripravljen bo za njih porabiti več energije, se bolj potruditi. V tem je običajno vsa tista umetnost dobrega dela, tega, da imajo otroci radi tisto, kar počno. Če jih s čim preobremenimo in zamorimo, je vse skupaj obsojeno na neuspeh.”

Z Branetom že skoraj uro brskava po njegovem delu, življenju. Govoriva in modrujeva, tudi kritizira-

va. Preden končava, ga še vprašam, kaj počne poleg svojega pedagoškega in trenerskega dela.

“Živim življenje človeka, ki ga ni. Maček sem, ki laja med psi”. S tem citatom, ki je del ene njegovih pesmi, mi je Brane prav ilustrativno odgovoril na moje vprašanje. Torej pesmi, ki jih je precej pisal in objavil v nekdanjem glasilu mladih Žvajga, so tudi ob obilici vsega dela še vedno nekakšen izziv, predvsem pa sprostitiv za dušo.

“Za nekatere sem morda čudak, za druge veseljak, včasih tudi zamoren tip. Torej kar komplicirana osebnost, bi lahko kdo to prevedel. Po znamenju sem rak in čeprav ne dam veliko na to, kar ustreza mojemu dejanskemu načinu obnašanja ...”

Bila je že trda tema, ko sem odhajal od Braneta in njegove družine. Zunaj me je pričakal velik črn pes, pomahal je z repom in zalajal v luno. “Maček” pa se mu tokrat ni pridružil. Pa srečno, Brane Strožer, in še veliko veselja in uspeha z mladimi atleti. Morda bo že jutri, pod tvojo trenersko roko in dušo, rojena nova zvezda, nov Cankar ali Bukovčeva.

Darko Naraglav

O Neži Maurer

Kaj pomeni biti pesnik ali pesnica pri nas, v Sloveniji? Če gledamo na pesnjenje iz osebnih vzrokov oziroma prostovoljne želje - če je sploh možen kak drug razlog za pisanje poezije - tukaj ni diskriminacije niti kakšnega drugega problema. Še vedno velja, da pesmi piše vsak, ki to hoče ali mora. Kar je konec koncev dobro. Tudi objavitelj jih je, te male stvarce, mnogo lažje, kot je to morda bilo nekoč ... če se to želi. In še vedno so ravno dovolj nekomercialne, da jih obdaja duh svobode - neodvisnosti od materialnih dobrin. Seveda se kljub temu pri pesnjenju pojavljajo nihanja od preprostega sti-

zovanje, čutenje in s tem tudi razumevanje kopice pomenov odnosov (med ljudmi ali drugače) - oziroma so skorajda nekakšno čustveno vedeževalstvo. In če mislim na takšne vrste pesmi, na pesmi, ki to želijo doseči in tudi uspejo, se spominam na Nežo Maurer.

Saj vem, dejali boste, da sem se tako ali tako moral spomniti nanjo, ker je članek posvečen njej in ker je pač postala častna občanka občine Polzela, toda ni tako. Pritegnila me je že prej. Ne vedno in povsod, toda pritegnila me je. Zaradi domačnosti in preciznosti svojega jezika. Kar ni vedno bilo priznано - zaradi česar so dolgo obstajali krogi, ki njenega dela sploh niso priznavali. (To bodo menda tisti intelektualni atentatorji, oprostite, mediatorji.) Toda ti časi težke potrpežljivosti v čakanju na priznanje so zanjo že zdavnaj minili. Je še kje kdo, ki ni slišal zanjo? Torej, za vsak slučaj - kdo je Neža Maurer?

Rojena dvaindvajsetega decembra 1930 v vasi Podvin pri Polzeli. Bila je, med ostalimi, učiteljica, novinarica, svetovalka za kulturo pri komiteju za

informiranje Slovenije. Bila je večkrat nagrajena ... dobila je kar nekaj nagrad za otroške pesmi leta. Plakete. Groharjevo nagrado za življenjsko delo. Priznanje Gibanja za kulturo miru in nenasilja. In še več. Med njena dela sodijo prevodi, kasete, radijska dela, TV filmi. Toda sama priznava za najbolj pomemben del svojega ustvarjanja pesmi. Koliko pesniških zbirk imamo vse skupaj? Uh, cel kup. 10 za odrasle, 15 za

otroke, da ne štejemo prevodov in ponatisov. Vezna nit vseh teh pesmi pa je ljubezen. Marsikdo imenuje Nežo pesnico ljubezni. Ne brez vzroka. Toda ona ne govori o idealistični, popolni ljubezni, temveč o ljubezni kot o vsakdanjem delu vsakdanjega življenja ... o ljubezni, ki ima včasih tudi grd obraz ... o ljubezni, ki se spreminja, kot se spreminja življenje samo - o ljubezni, ki včasih tudi mine, pa čeprav le zato, da se kasneje znova pojavi v drugačni obliki. In z vsakim obrazom, v katerem se ljubezen pojavi, z vsakim obrazom, ki ga je potrebno opisati, se ga dotakniti, se pokaže, da imajo ti obrazi podobne značilnosti - značilnosti hrepenenja - da na neki ravni ljudje sploh nismo tako zelo različni med sabo, kot to včasih mislimo. Neža nam s svojim opisovanjem ljubezni kaže, kaj nas veže. Tudi tistim, ki sami tega opisati ne moremo, nočemo ali ne znamo. In če to ni dosežek ...

Kaj v tem kontekstu pomeni poslednje priznanje, ki ga je prejela - priznanje njenega rodnega kraja? Za krajane mogoče najbolj to, da bo sedaj še kdo, ki je doslej okleval, prijel v roke kakšno njeno, brez skrbi, tanko knjižico - če drugega ne, iz radovednosti, v stilu: “No, da vidimo, zakaj jo tako cenijo!” - in se bo morda pustil omrežiti. Kaj pa njej osebno? Najbolj na kratko povedano: pomeni ji sklenitev kroga. Daje ji občutek, da se je vrnila tja, od koder je prišla. Med domače ljudi - da ti domači ljudje cenijo njen trud, njeno delo: njo samo, ki se v svojem delu zrcali.

Naj bo tale članek samo še ena, minimalna, kratka, a iskrena potrditev tega občutka.

Peter Zupanc

Po 30-ih letih zopet skupaj

Osmošolci generacije 1968/69 iz osnovne šole Polzela so se ob 30-letnici zbrali v gostišču Plevčak. Seveda so med njimi tudi taki, ki se več let niso srečali, zato se je nekajkrat zgodilo, da so se vprašujoče zazirali drug v drugega, predno so veselo vzdiknili “ja seveda, to si ti”. Manjkalo ni solz, mnogo več pa je bilo smeha, obujanja spominov, številnih anekdot, ki so jim pestrile življenje od šolskih klopi do sedaj.

T. T.

PORTRET DR. MAKSIMILJANA JEZERNIKA

“Ambasador” Slovenije v večnem mestu

50 let mašniškega posvečenja v znamenju Slomškove razglasitve za blaženega

Obisk papeža in razglasitev Slomška za blaženega sta bila za Slovence, še posebno pa za mariborsko škofijo in slovensko cerkev, eno največjih čestitav, če že ne največje doživetje v zgodovini slovenske cerkve in njenih vernikov. Betnavska poljana je bila z dvestotisočglavo množico prepričljiv dokaz, kaj pomeni za velik del Slovencev obisk papeža Janeza Pavla II. in razglasitev Slomška za blaženega. Malokdo med temi, ki so bili na Betnavski poljani, pa je vedel, da ima veliko zaslug za Slomškovo razglasitev tudi naš rojak, Savinjec dr. Maksimiljan Jezernik s Ponikve pri Žalcu, ki že pol stoletja dela in živi v Rimu. Nedolgo nazaj je prejel grb Občine Žalec, teden dni po obisku papeža pa je imel v cerkvi sv. Pankracija, ki so jo pred tem temeljito obnovili, svojo zlato mašo - 50-letnico mašniškega posvečenja. Njegov obisk v domovini pa smo izkoristili tudi mi in ga na večer pred odhodom v Vatikan obiskali na Ponikvi.

Zalotil sem ga ravno pri zlaganju prtljage v avtomobil, s katerim se vsaj trikrat na leto pripelje na Ponikvo, kjer ima poleg rojstne hiše svoje stanovanje. Kmalu za tem, ko si seževa v roke, že sediva v njegovi sobi, ki je polna raznih spominkov z vseh koncev sveta, kar že samo po sebi pričča, da je moj sogovornik dr. Maksimiljan Jezernik obiskal veliko dežel po svetu.

Prišel, videl in ostal

Pred 50 leti, na samo veliko noč, 17. aprila 1949, se je po mašniškem

posvečenju v zavodu De Propaganda Fide v Rimu pričela duhovniška pot Maksimiljana Jezernika. V večno mesto je prišel kot gojenec škofijskega dijaškega semenišča Maximilianum Victorinum v Mariboru, kjer je obiskoval klasično gimnazijo. Že takrat je v sebi čutil duhovniški poklic, saj je izhajal iz zelo verne družine, ki ga je pri tej odločitvi podpirala. Zaradi napada Nemcev in druge svetovne vojne ni mogel študirati bogoslužja v Mariboru. Najprej je odšel v Ljubljano, od tam pa v Rim, kjer je začel svoje študije v misijonskem zavodu De Propaganda Fide.

“Bil sem zelo vesel, da mi je uspelo priti v Rim in tam tudi ostati ter izpopolnjevati znanje iz teologije, filozofije in prava. Običajno duhovniki, ki pridejo študirat v Rim, po enem letu študija odidejo nazaj domov. Meni zaradi vojne to ni bilo treba. Čas, ki sem ga imel na razpolago, sem tako porabil za intenzivni študij, hkrati pa dobro izpopolnil svoje znanje s svetovnega, cerkvenega in tudi civilnega stališča. Žal ves ta čas nisem videl ne svojega očeta

Martina ne mame Rozalije niti koga od bratov in sester. Nobenega od njih, kakor tudi nobenega drugega Ponikvljana pa ni bilo na moje mašniško posvečenje v Rim leta 1949. Da ni bilo nikogar, je bila seveda kriva takratna politika, ki ni

zlato mašo na svoji Ponikvi, med svojimi ljudmi in to v času, ko smo Slovenci dobili prvega blaženega Ponikvljana pa ni bilo na moje mašniško posvečenje v Rim leta 1949. Da ni bilo nikogar, je bila seveda kriva takratna politika, ki ni

Dr. Maksimiljan Jezernik (v sredini) na dan branja svoje zlote maše v domačem kraju v obnovljeni cerkvi sv. Pankracija na Ponikvi.

dovoljevala prestopa državne meje. Prav iz tega razloga sem bil danes še toliko bolj vesel, da sem lahko bral

Njegova soba na Ponikvi je nekako svet v malem, saj ne manjka spominkov z vseh koncev sveta. Ob obisku pa so jo krasila še razna spominska darila, ki jih je prejel ob 50-letnici duhovništva.

iz teologije, leta 1951 doktorat iz filozofije, leta 1954 iz misijologije in leta 1958 doktorat iz civilnega prava.

Ko je dr. Maksimiljan Jezernik dokončal študije, se je nameraval vrniti domov, a takratni škof mu je sporočil, da je v Sloveniji dovolj duhovnikov in da bo lahko gledel na znanje, ki ga ima, veliko bolj koristil slovenski cerkvi v Rimu. In tako je ostal v večnem mestu, kjer je dočakal odločitev za posvetitev Slomška, ki ima tudi v njegovi rojstni Ponikvi, med njegovimi župljani, posebno mesto. Tam že lep čas stoji Slomškov dom, ki je njemu, kraju in župniji nadvse v ponos.

Delo in življenje v Rimu

Zlatomašnik Maksimiljan je potem, ko je ostal v večnem mestu, opravljal najrazličnejše dolžnosti. Najprej je postal podravnatelj zavoda De Propaganda Fide, istočasno pa je bil univerzitetni profesor na tej univerzi ter generalni tajnik duhovnega združenja Adoratio quotidiana sacerdotalis. Leta 1966 je postal rektor zavoda De Propaganda Fide, leta 1974 tajnik univerze Urbaniana in leta 1975 rektor papeškega zavoda Slovenik. Leta 1983 pa je bil dr. Jezernik imenovan še za tajnika rimskega odbora sv. Cirila in Metoda. In kakšno delo opravlja danes?

“Dela mi res ne primanjkuje, in če bi imel čas, bi z veseljem ostal še nekaj časa med svojimi Ponikvljani. Sicer pa bo kmalu božič in če bo vse tako, kot si želim, bom takrat spet med njimi in mojimi domačimi. Do takrat pa bo še veliko dela pri vodenju slovenskega papeškega zavoda Slovenik in pa predavanj na univerzi. Naša slovenska skupnost v Rimu je rasla najprej v okviru društva Anton Martin Slomšek. Potem smo ustanovili slovenski zavod, ki je postal papeški, kar pomeni, da smo sedaj Slovenci tudi pravno prisotni v Rimu in v enakovrednem položaju z drugimi državami in narodi. Ne nazadnje je bila to tudi prva mednarodna slovenska prisotnost v Rimu, kar je bilo že takrat znak naše suverenosti in neodvisnosti. Zelo pomembno vlogo pa je imel naš zavod Slovenik pri razglasitvi Slomška za blaženega, kar je za nas Slovence tisočletni dogodek. Z njem smo stopili v univerzalnost cerkve, tako da smo tudi na tem področju enakopravni z drugimi. Upamo, da bodo tudi procesi za razglasitev drugih naših božjih služabnikov, posebno Barage, napredovali, s čimer dokazujemo našo pripadnost krščanstvu.”

V zvezi s Slomškovo razglasitvijo za blaženega velja še povedati, da je bil dr. Jezernik glavni postulator v tem postopku in je tudi zaradi tega še

toliko bolj vesel, da je bila zadeva uspešno zaključena.

Lepa moja Slovenija

Z dr. Maksimiljanom Jezernikom sediva na kavču in odkrivava tančice njegovega življenja, ki se prepletajo med Rimom in Ponikvo, med Vatikanom, Savinjsko dolino in Slovenijo. V pogovoru se dotakneva tudi položaja cerkve v Sloveniji.

“Slovenska cerkev ima svojo organizacijo, svojo škofovsko konferenco. Organizirana je tako, kot zna in more. Torej ima vse možnosti, da lahko lepo cveti in da pomaga slovenskemu narodu. Menim, da se je treba zavedati, da je bila skozi stoletja cerkev tista, ki je vodila naš narod k narodni identiteti. Vsi drugi so nas skušali imeti za hlapce, cerkev pa nas je spoštovala kot enakopravne člane družbe. Danes, ko imamo svoj papeški zavod v Rimu, imamo še toliko večje in boljše možnosti za ohranitev naše identitete. Sicer pa, naš narod je priden in delaven, Slovenija pa lepa dežela, česar se morda še premalo zavedamo ali se celo čutimo manjvredne. Mi imamo svojo naravo, svojo kulturo, svoj jezik, svojo zgodovino, skratka smo narod, ki se res nima česa sramovati. Morda prej nasprotno, saj se ob upoštevanju naše majhnosti lahko primerjamo z vsemi velikimi narodi. Pa naj si bo to na področju kulture, znanosti, umetnosti in še česa.”

Z dr. Jezernikom je bilo prijetno kramljati. Verjetno bi se pogovarjala še dlje, če se ne bi obema mudilo. Da ne bi ostali nedorečeni, še povejmo, da je dr. Jezernik za svoje delo doslej prejel razna papeška odlikovanja. Pred kratkim še najvišje odlikovanje, apostolski protonotar. Najino srečanje sva sklenila z besedami o dobrih željah in srečni vrnitvi v Vatikan. Njegove zadnje besede pa so bile: “Veliko blagoslova želim Savinjski dolini, ki je zame eden najlepših kotičkov na svetu. Pazite, da takšna tudi ostane.”

D. Naraglav

Kdo je bil Bergmann

Sedež uredništva Utripa Savinjske doline je v BERGMANNOVI VILLI. Kar nekaj žalcianov nas je opozorilo, da je bilo v prejšnji številki Utripa napačno zapisano ime te hiše - Bergerjeva, kar pomeni, da preteklost mesta le ni povsem pozabljena. Za vse, ki je ne poznajo, pa je Franci Ježovnik pripravil naslednji zapis o žalski rodbini Bergmann.

V prejšnji številki Utripa je bilo napačno zapisano ime Bergmannove vile. Morda je kriv tiskarski škrat, mogoče pa je avtor obiskal pokopališče v Žalcu in poiskal grobnico Bergmannov. Napisi na nagrobniku so skorajda nečitljivi in prav lahko se napačno prebere ime rodbine. S pomočjo nekaterih starejših zapisov smo ugotovili, da na nagrobniku piše:

MAG. PHR. ANTON BERGMANN
1847-1913

DR. MED. MIHAEL BERGMANN
1850-1911

FANI BERGMANN, rojena ROBLEK
1861-1936

DR. MED. RIHARD BERGMANN
1881-1926.

Rihard Bergmann je bil sin Mihaela Bergmanna. Poročen je bil z Olgo, roj. Potočnik. Po smrti prvega

moža Riharda Bergmanna se je poročila s Friderikom Širca - Risto Savinom. Rojena 1893 - umrla 1969.

In kdo so bili Bergmanni?

Spominska plošča, ki je na ogled v gasilskem muzeju

Ob smrti Mihaela Bergmanna so izdali njegovo sliko in pod njo napisali: “Dr. M. Bergmann, zdravnik in veleposestnik v Žalcu, rojen 16. 9. 1850, umrl 12. 12. 1911 v Gradecu, južnoštajerskega hmel-

jarskega društva podpredsednik od l. 1888 do 1897 in predsednik od l. 1897 do smrti l. 1911.

Čast njegovemu spominu!

Vodstvo hmeljarskega društva.”

Rajko Vrečar je v knjigi Savinjska dolina (Žalec, 1930) zapisal, da se je dr. M. Bergmann rodil l. 1850 v št. Pavlu pri Preboldu kot sin tamkajšnjega zdravnika. Drugi viri navajajo kot rojstni kraj Vransko. Po končanem študiju se je naselil kot praktični zdravnik v Žalcu. Poročil se je s Fani Roblek iz ugledne Roblekov družine. Sodeloval je v občinskem odboru. Bil je tudi soustanovitelj žalskega gasilskega društva. (Gasilsko društvo ustanovljeno l. 1880. Dr. Bergmann

izvoljen za “pobiralca denarja”.) Ko je bila leta 1901 ustanovljena zadruga “Hmeljarna”, je bil njen prvi predsednik. Bil je član in predsednik Hmeljarskega društva v Žalcu in odkrit zagovornik in prijatelj

Fotografija dr. Bergmanna

Kot zdravnik je bil zelo cenjen. Vrečar je sestavek o Bergmannu zaključil z besedami: “Bil je slovit zdravnik. In ko je l. 1911 zatisnil za vedno oči, je žalovala za njim vsa Savinjska in Šaleška dolina.”

Njegov sin dr. Rihard Bergmann je za očetom prevzel zdravniško prakso in pozidal vilo, v kateri je imel ordinacijo in je danes v njej uredništvo Utripa. Po njegovi smrti so bile v stavbi najprej pisarne in potem

stanovanja. Med II. svetovno vojno je v njej okupator uredil nemški vrtec. Po osvoboditvi je v stavbi ostal vrtec in je bil v njej do nedavnega.

V dvajsetih letih je prišla v težave Zveza slovenskih posojilnic v Celju. Na pomoč je priskočila Savinjska posojilnica s svojimi vlogami. Zveza se je l. 1926 preselila v prostore dr. Bergmanna (v Bergmannovo vilo) v Žalec. Njeno vodstvo je prevzel žalcian Fran Roblek.

Ordinacijo dr. Bergmanna so po njegovi smrti preuredili v pisarniške prostore.

Kakor oče tako je tudi sin dr. RIHARD BERGMANN uspešno deloval v učiteljsva in šole.

Prvih vrstah SLOVENSKEGA prostovoljnega gasilstva že v Avstro-Ogrski. V Žalcu je bila 30. 10. 1898 ustanovljena Zveza slovenskih požarnih bramb na Spodnjem Štajerskem. Prvi načelnik je bil Josip Širca. Leta 1911 je načelstvo prevzel dr. Bergmann. Konec l. 1918 so gasilci ustanovili Jugoslovansko gasilsko zvezo, s sedežem v Ljubljani. Slovensko ozemlje so razdelili na gasilske župe. Na našem območju ni bil sedež župe v Celju, temveč v Žalcu in župni

starešina je postal dr. Rihard Bergmann. Pri svojem delu je bil zelo prizadeven. Med drugim je ustanovljal nova gasilska društva v krajih, kjer jih še ni bilo. Na primer v Grižah l. 1919.

Dr. Rihard Bergmann je l. 6. 1919 postal podstarešina Jugoslovanske gasilske zveze, kar je še dokaz več, da je bil odlični organizator gasilstva. Umrl je 24. 5. 1925. Na pogrebu je bilo prek 600 gasilcev, konjenica Sokola in več kot tisoč drugih. Ohranjena je kopija brzojavke, ki jo je ŽUPA ŽALEC poslala gasilskemu društvu Latkova vas. V brzojavki piše: “Pogreb načelnika Bergmanna v sredo ob polpetih popoldne, pošljite deputacijo s čepicami.”

Leta 1927 je bil na občinski hiši v Žalcu v njegov spomin vžidan doprsni relief. Ob odkritju je bilo prisotnih 600 gasilcev iz cele Slovenije. Leta 1941 so zavedni Slovenci sneli relief in ga skrili. Po osvoboditvi so ga vzdali na bivši gasilski dom v Žalcu. Leta 1980 so ga ob gradnji sedanjega gasilskega doma prenesli v muzej. Ob tem se postavlja vprašanje: ni na sedanjem gasilskem domu ali na kakšni drugi primerni lokaciji dovolj prostora, da bi se vzdal relief?

In še eno vprašanje: ali ni sramota, da imata takšna narodnjaka, kot sta bila Mihael in Rihard Bergmann, nečitljivo nagrobno ploščo?

F. J.

SPREHODI SKOZI VRTOVE IN PARKE V SPODNJI SAVINJSKI DOLINI

Novo Celje pri Petrovčah

2. del

Baročno - klasicistični park

Glavni del organiziranega parka je bil urejen hkrati ob zidavi dvorca ob njegovem zahodnem delu. V dolžino je meril 320 m, v širino pa 85 m. Ta del parka je bil obdan deloma z zidano ograjo, delno pa z živo mejo. Urejen je bil ob glavni osi, ki jo je sekalo več krajših osi, tako da je bil razdeljen na štiri različno velike dele. V prvem parterju je bil urejen manjši gabrov rondo, ki je ohranjen še danes. Desno od njega sta bila dva pravilno urejena geometrijska vrtova. Njun videz je delno ohranjen na litografiji iz sredine prejšnjega stoletja. Danes o njima ni več sledu. V drugem parterju je bil zasajen še večji gabrov rondo, kot v prvem. Pod krošnjami dreves v njegovi sredini je bila izredna akustika. Ta parter je bil manjši. Sledil mu je manjši bosket, zasajen z različnim drevjem. Na začetku tega parterja sta bila ob njegovi levi strani postavljena oranžerija in stanovanje za vrtnarja. Oranžerija oziroma steklenjak je imel enokapno streho, ogrevani pa so ga z Wolfovo pečjo. Ob steklenjaku so bile vzgoji sadik namenjene tople grede, močno zidane, z debelino sten 30 cm in ometane z malto. Okna so bila široka 180 cm. V njih ni nikoli zmrzvalo. Ob toplih gredah so na tedanji najboljši zemlji, na majhni njivi, vzgajali zelenjavo vse do konca osemdesetih let tega stoletja. Vrtnarji so v sklopu posestva in še kasneje v času bolnice vzgajali zelenjavo, lončnice ter rezano cvetje za potrebe kuhinje in gospodinjstva takratnih lastnikov.

Hmelj v Novem Celju

V steklenjaku so verjetno vzgojili tudi prve sadike hmelja, ki jih je iz Nemčije prinesel znan hmeljar Hornes iz Herschberga ob Bodenskem jezeru. Ta je v 60. letih prejšnjega stoletja poučeval grajskega vrtnarja in oskrbnika J. Bilgerja veččin vzgoje in uporabe hmelja. Knez Salm - Reifferscheidt je namreč skušal s hmeljarstvom izboljšati dohodke svoje posesti. Hmelj se je obnesel in postal v bližnji in daljni okolici tradicionalna in zelo uspešna kultura Savinjske doline in ji še danes daje svojevrsten pečat.

Zadnji, četrti del baročnega parka, je bil največji. Tudi ta je bil zasajen z različnim drevjem. Na koncu je bil, po tedanji literaturi in obstoječem slikovnem materialu, postavljen klasicistični Apolonov tempelj elipsaste oblike. Imel je odprto stebrišče, s kapiteli iz cararskega marmorja, po grških vzorih, in stožčasto streho, pod katero je bila kupola s štukaturami in fresko Apolona. Celotni baročno - klasicistični park so v prejšnjem stoletju deloma spremenili, tako da so namesto pravih vrtov, ki so jih opustili, uredili sprehajalne poti v svobodnejših oblikah in med njimi posadili dosti parkovnega drevja in grmovnic. Tako je bil park rastlinsko zelo bogat z lončnicami, cvetličnimi gredami, grmovnicami in vsemi modnimi drevesi tistega časa. Posebnost so bile velike aloje (Aloe), vzhodnjaški kleki (Thuja orientalis), murve (Morus). V tem delu parka je bilo posajenih več povešavih bukev (Fagus sylvatica "Pendula"), gledičija (Gleditsia triacanthos), tulipanovcev (Liriodendron tulipifera). Med njimi so rasle stoletne lipe (Tilia platyphyllos) in gabri (Carpinus betulus) izjemnih dimenzij. Vse pa je bilo urejeno skladno in primerno vzdrževano. Redno je bila strižena glogova živa meja (Crataegus laeviga-

ta), ki je ob času cvetenja privabljala obiskovalce od blizu in daleč. Med drevesi so se naselile veverice in pozdravljale obiskovalce, ki so s se strahospoštovanjem sprehajali pod mogočnimi krošnjami dreves.

Leta 1932 so opustili zadnji, četrti parter in ta del parka se je zmanjšal skoraj za polovico. Leta 1988 pa so z gradnjo skladišč uničili vrtnarjo, osrednji gabrov rondo, najlepši deli parka, tako da današnji ostanki obsegajo samo še eno tretjino (prvi parter) nekdanjega baročnega parka. V tem delu so še vedno najbolj markantni ostanki iz prvotnih obdobij parka. Tako je v celoti ohranjen prvi gabrov rondo, deloma je ohranjen gabrov dvorac ob robu nekdanjega parterja in pa tulipanovec, ki je eden izmed najvišjih dreves v parku. Vse ostalo drevje je tukaj iz kasnejšega obdobja.

Povešava bukev.

Pridobitve parka v času bolnice

Po letu 1932 so v parku postavili za potrebe bolnice več poslopij, ki pa arhitektonsko niso v skladu s starimi baročnimi zgradbami. Od graščine pa do nunske vile so postavili betonsko pergolo, ki je bila obraščena z več sortami vrtnic popenjavk. Tu in tam raste ob pergoli danes kakšen grm šipka (Rosa canina), deloma pa se je po njej razbohotila glicinija (Wisteria sinensis).

Drevoredi...

Prav tako ni več v celoti ohranjen kostanjev drevored (Aesculus hippocastanum), ki je bil nekdanj posajen ob poti, ki je vodila od graščine proti Žalcu. Drevored je dobro viden na Sandmannovi tonirani litografiji iz leta 1850. Pa takrat ob tej poti niso bili posajeni divji kostanji, ampak murve (Morus alba, Morus nigra). Murve je sadil Hausmann, in sicer proti Žalcu in proti Petrovčam. Z gojenjem sviloprejke je skušal povečati dohodke posesti, a pri tem ni uspel. Na omenjeni litografiji so prikazane po vsej verjetnosti murve, z značilno kroglasto obliko krošnje. Pred leti sta ob kostanjevem drevoredu še rasli dve murvi. Kasneje so murve nadomestili z divjimi kostanji, sam drevored z podaljšali vse do Žalca, do železniške postaje. Tako rastejo danes nekateri kostanji samo še na začetku drevoreda ob graščini in na koncu te-tega ob stari Šoli v Žalcu. Ta pot med Novim Celjem in Žalcem je bila po letu 1932 opuščena, saj so park na zahodu zmanjšali, na severu pa razširili do železnice. Stari kostanjev drevored so sklenili z novim kostanjevim drevoredom, ki so ga posadili ob zahodni in severni strani parka do vhoda. Vmes so zasadili skupine borov (Pinus nigra), smrek (Picea abies), robinije (Robinia pseudoacacia), brez (Betula pendula) in macesnov (Larix decidua). V tem delu parka so posadili še več duglaz-

ij (Pseudotsuga menziesii), zahodnjaških klekov (Thuja occidentalis), črnih orehov (Juglans nigra) in javorjev (Acer). Posebno lep je bil velik rdečelistni javor (Acer rubrum), ki pa ga danes ni več.

Vrt na južni strani dvorca ...

O parku na južni strani dvorca je že bilo govora. Danes so na tem razmeroma majhnem prostoru v bližini stavbe v polkrogu posajene mlajše lipe (Tilia platyphyllos), ob robu pa raste še nekaj starih gabrov (Carpinus betulus), hrastov (Quercus robur), divjih kostanjev (Aesculus hippocastanum) in gledičija (Gleditsia triacanthos). Nasproti nekdanje konjušnice, znotraj današnjega parka, je bil nekdanj urejen manjši ribnik, ki pa so ga kasneje zasuli. Ob njem je bilo preveč

komarjev, ki so motili bolnike. Kot je razvidno iz starih upodobitev, je bil vrt na južni strani stavbe manjši, obdan z ograjo, vsaj deloma zidano. V njem so bile urejene poti s cvetličnimi gredami in grmovnicami, dosti pa je bilo tudi posodovk. Sam dvorec je bil v prtiličju obraščen z divjo trto (Parthenocissus tricuspidata), ki je optično zmanjšala višino same stavbe. Ta je z umirjeno rumeno barvo fasade in s temnozelinimi polkni delovala mehko in elegantno.

... in na vzhodni strani dvorca

Vrt oziroma park na vzhodni strani dvorca je po nastanku mlajši in manjši. V dolžino sega 100 m, v širino samo 40 m. Urejen je bil po vsej verjetnosti sredi 19. stoletja, saj je že upodobljen na takratnih upodobitvah. Iz kasnejših katastrskih map je razvidna njegova ureditev. Poti v njem so bile urejene svobodno, površine med njimi pa so bile zasajene z različnim parkovnim drevjem: Iz tega obdobja je verjetno povešava bukev (Fagus sylvatica "Pendula") na njegovem skrajnem vzhodnem robu. Z vejami do tal je prijetna naravna senčnica in s svojo velikostjo, razgibanostjo in razvejanim deblom pritegne vsakogar. Upravičeno lahko rečemo, da je parku v ponos. Rastlinska združba je tu še vedno zelo raznolika in pestra, vendar je večina dreves in grmovnic mlajših. Med njimi najdemo duglazije (Pseudotsuga menziesii), tise (Taxus baccata), macesen (Larix decidua), breze (Betula pendula), gaber (Carpinus betulus), ambrovec (Liquidambar styraciflua), magnolijo (Magnolia x soulangiana), tulipanovec (Liriodendron tulipifera), cigarar (Catalpa bignonioides), javorje (Acer platanoides, Acer pseudoplatanus), ruj (Cotinus coggygria), skobotovec (Phyladelphus coronarius), lovrikovec (Prunus laurocerasus). Na južni strani je ta del parka zamejen s stavbo nekdanje

konjušnice, ki je bila pred leti obnovljena. V njej so poslovni prostori različnih podjetij. Na severni strani ta del parka končuje enojni lipov drevored (Tilia cordata), ki poteka po vsej njegovi dolžini. Lipe rastejo na tem mestu že več kot sto let, saj so vidne na razglednici iz začetka tega stoletja že kot dokaj velika drevesa. Ta drevored vodi od vzhoda proti zahodu, do dvorca. Pred dvorcem je urejena okrogla greda, zasajena z vrtnicami (Rosa) in obrobljena z izžandom (Pachysandra terminalis). Okrogla greda in dve trikotni gredi ob njej so bile nekoč zasajene z enoletnicami po vzoru cvetličnih gred v mestih in zdraviliščih. Uredili so jih v času bolnice.

Dvorec

Vhod v stavbo je poudarjen s kipoma Samsona in Herkula. Večmeterska velikana sta delo baročnega kiparja Vida Koenigerja iz 18. stoletja. Zanimiva je tudi notranjost samega dvorca, ki v sebi skriva nekaj zanimivih prostorov: veliko vhodno avlo in kapelo v višini dveh nadstropij; izredno lepo razgibano in lahkonostno stopnišče, ki seže skozi vsa tri nadstropja in je edinstveno pri nas; veliko dvorano, ki prav tako seže v višino dveh nadstropij ter veliko število ostalih prostorov. Vsi pa so brez vsakršne opreme. Sam dvorec ni odprt za javnost, saj čaka na obnovo tako kot park okoli njega.

Gabrov drevored. V osi drevoreda se v ozadju nabaja nekdanja konjušnica.

Celoten park je obdan z ograjo, ki je zasajena z gabrovo živo mejo.

Obnovitvena dela, ki so se pred leti pričela v celotnem kompleksu, so zaradi pomanjkanja denarja zastala. Do sedaj je bila obnovljena bivša konjušnica. Opravljeni so bili osnovni obnovitveni in restavracijski posegi dvorca. Izvedena je bila tudi sanitarna sečnja v parku, ki danes obsega približno 6 ha. V njem opravljajo le najnujnejša vzdrževalna dela.

Zaključne misli

Zakaj sem namenil Novemu Celju toliko pozornosti? Preprosto zaradi tega, ker je v tem prostoru nekaj izjemnega. Tako stavba kot park sta nastala hkrati, kot sožitje različnih vrst umetnosti tedanje dobe. Dvorec Novo Celje velja za eno najlepših posvetnih stvaritev baročne dobe pri nas in se po svoji lepoti uvršča takoj za dvorcem Dornava. V prejšnjem stoletju je slavospev Novemu Celju napisal W.G.Dunder v obsežni monografiji Stiriens Eden iz leta 1847. V njem je s poetičnim tonom opisal lepote dvorca in parka. Leta 1932 je o njem Marijan Marolt v publikaciji Celje, avtonomno mesto Dravske banovine, zapisal med drugim naslednje: "Novo Celje ... med Petrovčami in Žalcem. Nenadkriljiva skladnost! Od žive meje, trate pred gradom, premišljeno posajenih dreves, mimo portalov, stopnišč, kapele pa do zadnjega predmetiča opreme najzbranejša okusnost rokokojskega umetnika - gurmana, je bila l.1930, v dobi spomeniškega varstva ...

razbita, demolirana, oprema prodana v tuje kraje, kipi z oltarja v kapeli odnešeni, graščina sama pa z

Baročna kipa pred vhomom.

velikimi investicijami spremenjena v norišnico". V sedanjem času je veliko napisal o Novem Celju (predvsem o samem dvorcem) dr. Ivan Stopar v svojih številnih knjigah in publikacijah. Menim, da je Novo Celje v Sloveniji pre malo poznano. Ne samo zaradi svojih lepote, pozabljamo tudi na njegov večplasten pomen v tem prostoru, ki ga je imel na področju hmeljarstva, vrtnarstva, arhitekture in kulture. In prav bi bilo, da bi mu povrnil vsaj del nekdanjega sijaja in ugleda.

Serijsko sprehodov skozi vrtove in parke v Spodnji Savinjski dolini bom sklenil z razmišljanjem Mojce Sodin,

bila sem, kakor njihovi ustvarjalci, čarovnik, ki čara, preoblikuje in si podreja rastline. Tudi v naših vrtovih, ohranjenih ob graščinah in zdraviliščih, občutimo njihovo lepoto, tudi v njih občutimo mir in spokojnost. Tudi tukaj občutim, da sem le del v krogotoku življenja, le trenutek mi je dan, da ga podelim z njimi. Tudi tukaj občutim, da so naši predniki ljubili naravo, da so bili omikani in da so spoštovali vse tisto, kar je lepo. Kaj mi vrtovi in dreves želijo povedati? Da njihova velikost sploh ni pomembna. Da je tudi na njihov nastanek morda vplival znameniti Roussejev klic: Nazaj k naravi - v drugi polovici 18. stoletja. Da naj spoznamo, da so del naše nacionalne kulture. Da naj spoznam, da je moč mojega in našega čaranja, oblikovanja omejena. Da lahko pride čas, ko nas prerastejo in nam pokazejo svojo moč. Da naj jim zaupam svoje misli in želje.

Drevesa in parki šepetajo samo tistim, ki jih obiščejo. Morda že ob prvem sprehodu začutimo, kar nam žele povedati; vsekakor pa nas v svoje okrilje neprestano vabijo in vabijo. Niso zamerljivi, le kadar pozabimo nanje, živijo in rastejo po svoje, toda svojo lepoto kljub temu ohranijo. Samo čakajo in upajo. Kolo časa teče in veda, da se bodo pojavili ljudje, ki bodo spoštovali njihovo starost in njihova sporočila.

Zato bom tudi jaz posadila drevo." Besedilo: Uroš Govek Fotografije: Nada Vreže

soavtorice istoimenske brošure: "...Rada imam naravo, še raje občudujem vrtove, ki so nastali v zgodovini človeštva, toda najraje imam rastline. Drevesa. Sadili so jih sebi v veselje in v ponos, jih občudovali, pod njimi so se sprehajali in posedali so v njihovi senci. Drevesa so rasla z njimi in jih prerastala ter ostala. Sedaj svojo lepoto in moč delijo z nami, in jutri, kdo bo posejal pod njihovo krošnjo? Zakaj bi jih torej občudovala sama? In škoda bi bilo, da ostanejo v samotni. Tako velika so in mogočna in toliko ljudi lahko sprejmejo pod svojo krošnjo ...

V krogotoku življenja so tudi naši predniki iskali stik z naravo in jo po svoje odkrivali. Zato so postavljali svoja domovanja na vzpetine, da so si naravo lahko ogledali in jo v vrtovih, povezanih z domovanjem, preoblikovali po svoji podobi. Tako so nastajali vrtovi in v njih začutimo miselnost posameznega obdobja. Utelesajo hrepenenja po slavi in večnosti, po popolnosti. Povežejo nas s predniki in povedo nam, da so tudi oni mislili, čutili, delali. Ustvarili so vrtove, ki jih lahko raziskujemo, doživljamo, občudujemo: italijanski renesančni vrt, francoski baročni vrt, krajinski vrt 18. stoletja v Angliji ...

Mir, spokojnost vejeta iz njih in med sprehajanjem se čas ustavi. Toda nekateri vrtovi so tako veliki, komaj jih prehodimo. Bleščenci, pravilni in pomembni, le oni, tako kakor njihovi vladarji. Popolne geometrijske zgradbe in čudoviti pogledi, toda rastline ostajajo v njihovi senci; so samo točke v slikovni zgradbi.

In tudi sama sem se med sprehajanjem v njih počutila pomembno,

RO+SO

**POOBLAŠČENI PRODAJALEC
IN SERVISER, PRODAJA
ORIGINALNIH REZERVNIH DELOV**

**SKALETOVA 13 (HUDINJA) - CELJE
TEL.: 063/425-40-80**

FELICIA
**NAGRADA ZA
ZAUPANJE
OD 100.000 SIT
DO 150.000 SIT**

**RABLJENA VOZILA
MARIBORSKA C. 20, CELJE
063/492-32-70**

**UGODNI KREDITI
MONTAŽA ZIMSKIH GUM
NA ZALOGI KOLESNI OBROČI**

ROCKY ZOPET NA POTI - 2

Še po Avstraliji

Prvo postajo - Cobber Pedy - eno od najbolj vročih mest v Avstraliji, smo dosegli pozno popoldan po dvanajsturni vožnji skozi dolgočasno puščavsko pokrajino. Temperature se tukaj poleti povzpejo prek 50 °C, pozimi pa se ponoči spustijo do 0 °C. Zaradi tako ekstremnih pogojev večina prebivalcev živi v bivališčih pod zemljo, kjer je temperatura stalna - okoli 25 °C vse leto. Stare rudnike opala so preuredili v podzemne hiše, ki imajo vse značilnosti normalnih hiš. Edina pomanjkljivost je pomanjkanje svetlobe, saj ni oken. Okolica Coober Pedyja je znana kot največje nahajališče opalov na svetu. Opali so čudoviti kamni prozorne barve, ki pa se na svetlobi obarvajo rdeče, zeleno, modro ... Bogata nahajališča so tudi edini razlog, da so se ljudje naselili na tem prav nič romantičnem mestu. Neprijazna klima, nerodovita zemlja in pomanjkanje vode so razlogi za popolno odostnost zelenih površin.

S Patricijo sva se za dve noči namestila v podzemnem kampu, ki ni bil nič drugega kot velik rov, izkopen nekaj metrov pod zemljo. Nahajal se je nekaj kilometrov od središča mesta, kar je pripomoglo k občutku varnosti. V samem Coober Pedyju tega zaradi vinjenih Aboridžinov nismo občutili.

V centru Avstralije se nahaja sveta gora prvotnih prebivalcev tega kontinenta - Aboridžinov, imenovana v njihovem jeziku Uluru - po angleško pa Ayers Rock. Kot bi padel z neba, se iz puščave visoko dviga čudovita rdeča

kamnita gmeta in privablja na tisoče turistov iz celega sveta. Ničkolikokrat sem videl to podobo na slikah, a je občutek ob prvem živem stiku z goro nemogoče opisati. Navdušenju ni bilo konca niti po hoji okoli gore, po 10-kilometrski potki, ki vodi okoli nje. Rdeča barva čez dan spreminja svoje odtenke in znova zaživi v vsem sijaju tik preden se sonce skrrije za obzorjem. Za Aboridžine je Uluru sveta gora, zato vzpon nanjo pomeni onečaščenje. A turisti ne bi bili turisti, če ne bi počeli prav to. Že prej sem se odločil, da bom spoštoval voljo Aboridžinov in Uluru opazoval od spodaj. Poleg tega je vzpon še izredno nevaren in neprimeren za mnoge od nemirnih Japoncev, ki so v pomanjkanju časa hiteli za svojim vodičem ter lovili sapo.

Še ena stvar iz Centralne Avstralije mi bo ostala v posebnem spominu. Kjerkoli smo se ustavili, so nas v trenutku napadle številne sitne muhe. Včasih sem si bil prisiljen pokriti celoten obraz, saj so silile v usta in ušesa. Od živali so poleg muh na tem območju najbolj znani kenguriji. Napačno je prepričanje, da jih lahko vidiš na vsakem koraku, kljub temu da jih v celotni Avstraliji živi nekaj milijonov. V desetih dneh vožnje sem jih videl samo osem, od tega polovico mrtvih na cesti. Aktivni postanejo šele ponoči, ko se temperature spustijo na znosnejši nivo. Takrat brezglavo skačejo naokoli ter končajo pod kolesi dolgih tovornjakov, tukaj imenovanih cestni vlak - Road Train.

Na poti od Alice Springsa, kjer sva se naučila osnov igranja na aboridžinski instrument digerido, do Adelaide sva imela še posebno srečo. V agenciji Rent-a-car sva dobila avtomod, ki ga je bilo potrebno v treh dneh pripeljati v Adelaide. Plačal sem le 7 avstralskih dolarjev na dan, stroške za bencin pa so mi povrnili oni. Tako naju je vožnja čez 2.000 kilometrov puščave stala samo 20 avstralskih dolarjev, deležna pa sva bila velikega razkošja, ki ga ponuja avtomod - potujoča hiška.

Pred slabimi sto leti je bilo za glavno mesto Avstralije izbrana Canberra, ki se nahaja dve uri vožnje od Sydneya. Mesto je zgrajeno po natančnem načrtu arhitektov, zato je vse čudovito urejeno; mnogo je zelenih površin, umetno jezero, široke ceste, nobenih tovarn ... Niti v času, ko se vsi vračajo domov, na cestah ni posebne gneče, lahko bi celo rekli, da je center mesta videti zapuščen. Sprva sem imel malo čuden občutek, po nekajdnevem spoznavanju Canberre pa sem odkril, da je - zaradi zgoraj omenjenih razlogov - idealno mesto za življenje.

S Patricijo sva se nastanila v kampu na obrobju mesta in se z avtobusom vozila na ogled muzejev, parkov in parlamenta. Zadnji dan pred odhodom je močno deževalo, zato sva se odločila, da se prestaviva v "zapuščeno" kuhinjo, spiva na suhem ter posušiva šotor. Skupaj z ostalim perilom sem dal šotor v sušilnik in ga nastavljal na normalno temperaturo. Pol ure kasneje sem se vrnil ter skoraj zajokal od presenečenja. Plastično dno šotora, ki v prvotnem stanju meri 180 krat 215 centimetrov, se je zaradi vročine

skrčilo na 50 krat 50 centimetrov in postalo trdo kot kamen. Vsi poskusi, da ga vrnem v normalne razsežnosti, so bili brezupni. Patty je odrezala dno, ostale so samo stene.

SYDNEY

največje mesto Avstralije živi za olimpijske igre leta 2000. Na vseh koncih obnavljajo stare zgradbe, gradijo nove hotele, urejajo parke, popravljajo ceste in vabijo k nakupu spominkov s simbolom najpomembnejšega športnega dogodka na svetu. Kljub temu da je življenje v Sydneyu razmeroma drago, sva s Patricijo s pomočjo preizkušenih popotniških trikov stroške uspela znižati na sprejemljivo raven. Nastanila sva se v kampu, ki je bil najbližji centru, kupila enotedensko karto za metro s študentskim popustom, našla poceni restavracije v Chinatownu ter kupovala hrano v supermarketih. Kamp je bil zagotovo najslabši v celotni Avstraliji: kuhinja polna ščurkov, zaudarjala je po plesni, sanitarije kot v zaporu, še največja znamenitost pa je upravnik - tukaj imenovan manager. Srednje visok petdesetletnik težke kategorije mi je že ob sprejemu dal vedeti, kdo je absolutni gospodar tega območja. Naokoli je hodil brez majice, da je lahko vsem pokazal svoja tetovirana prsa in hrbet, od mene pa je zahteval samo 15 avstralskih dolarjev na noč.

Simbol Sydneya - opera in Harbour bridge - se bohotita v glavnem pristanišču, ki privlači največ obiskovalcev in predstavlja središče dogajanja. Ker nisem najbolj navdušen nad stvaritvami, ki se odvijajo v opernih hišah, sem se raje odpovedal boju za karte v sydney-

jski operi. Več kot ustrezno nadomestilo sem našel v največjem kinu na svetu - IMAX. Pravzaprav gre za največje platno v velikosti 25 krat 35 metrov, na katerem predvajajo filme najbolj kvalitetne grafike in tona. Ob prihodu v dvorano sem imel občutek, kot da bi se doma usedel pol metra od televizorja ter dal glasnost na maksimum. Pa seveda sedenje pred velikim platnom še zdaleč ni primerljivo s televizijo. Nadel sem si posebna očala, ki so mi omogočila gledanje filma v treh dimenzijah, in se pomešal z glavnimi igralci, ki so se sprehajali pred mano.

Narodni park Blue Mountains, od Sydneya oddaljen dve uri vožnje z vlakom, ponuja prijeten oddih od mestnega kaosa. Blue Mountains - modri hribovi so dobile ime po barvi gozda, s katerim so poraščeni hribovi. Vendar ob prvem stiku z njimi nisem bil najbolj prepričan, da to drži. Ko sem stal na razgledni točki in gledal v daljavo, je bila edina vidna stvar gosta megla. Vidljivost kakšnih 10 do 15 metrov mi je onemogočala, da bi videl tri kamnite skulpture (Three sisters), kajšele modrino gozda v daljavi. Ves razočaran sem se vrnil v bližnje mesto Katoomba ter še dva dni čakal, da se je nebo razjasnilo. Dolgočasno mesto z edino zanimivostjo v obliki velikega supermarketa, verige Coles, odprtega 24 ur na dan, se je čez noč spremenilo v drugi dom. Razlog za to sta dva arhitekta, ki sta meni in Patty ponudila delo pri obnavljanju stare vile. Megla in dež v trenutku nista bila več pomembna, saj sva cele dneve preživela s "šmirgl" papirjem in kemičnimi spojinami v roki ter z vrat čistila staro barvo. Kakšno olajšanje po napornem obiranju

sadja. Plačilo na uro je omogočalo sproščen ritem, prijazna delodajalca - zelo znana arhitektka Bruce in Mark - sta naju gostila s slaščicami, finančno stanje pa se je vidno izboljšalo. Celo oblaki nad modrimi gorami so se razbežali, sonce pa je gozd v daljavi obarvalo v svetlo modro barvo.

Zadnji dan pred poletom v Indonezijo je bila na vrsti ena od največjih zanimivosti Avstralije - Great Ocean Road, cesta, ki vodi ob obali Victorije. Nekaj narodnih parkov, veliki valovi, surferji in pa mnogo kengurujev ter koal v naravnem okolju so naredili nepozaben dan. Kljub temu da v Avstraliji živi več milijonov kengurujev in mnogo koal, pa niso redki turisti, ki teh dveh simbolov Avstralije nikoli ne vidijo v naravnem okolju. Kot rezerva še vedno ostanejo živalski vrtovi ali zavetišča, vendar to seveda ni enako. Na nekem igrišču za golf smo tistega dne videli kakšnih sto kengurujev, dako so brez strahu opazovali tujce s fotoaparati. V bližnjem gozdu smo visoko v krošnjah evkaliptusovih dreves poiskali najbolj lene živali na svetu - koale. Ker se prehranjujejo izključno z malokaloričnimi listi evkaliptusa, večino dneva spijo ali pa se izedno počasi premikajo. Kot bi gledal počasen posnetek.

Rocky Robič

Sponzorji:

KLASJE Celje, Gostišče ŠTORMAN Šempeter, ŽANA Žalec, IZVIR d.o.o. Žalec, PANCOM d.o.o. Arja vas, AVRORA d.o.o. Gotovlje.

Človek, ki živi in diha z Afriko

Slovenci smo po številu prebivalcev majhen narod, saj nas je le za predmestje katerega od več milijonskih mest. Naša majhnost pa ima povsem drugačen obraz ob pogledu v zgodovino in dosežke, ki so jih dosegali in jih še dosegajo naši ljudje na številnih področjih. Veliko Slovencev živi po svetu in skoraj ni države, kjer ne bi delal in živel kak "ambasador" slovenskega naroda. Eden takšnih je gotovo tudi pater Miha Drevenšek, ki že 23 let živi in diha s črno Afriko oziroma njeno državo Zambijo.

Pater Miha Drevenšek na vsakogar, s katerim se sreča, naredi prijeten vtis. Tudi vse, ki smo si ogledali nastop njegovih varovancev v Taboru, je močno prevzelo njegovo nevsiljivo človekoljubno poslanstvo, njegova volja in žar, s katerima se trudi omogočiti šolanje mladim Zambijcem in posredno s tem omogočiti izkoriščanemu črnemu človeku lepše življenje v tretjem tisočletju.

"Že kot otrok sem imel do črnega človeka poseben odnos. Sprva sem Afriko imel pred očmi le kot ogromno deželo, kjer ob črnih ljudeh živijo številne živali, od levov, tigrov, nosorogov, slonov do žiraf. Z mislimi sem večkrat poromal v ta svet, še na kraj pameti pa mi ni prišlo, da bom enkrat tudi jaz postal del njih. Želja, da bi obiskal svet črnih ljudi, ki sem jo dolgo nosil v sebi, je nekega dne dozorela. Kot član ansambla Minores sem igral na velikem koncertu in plesu v Avstraliji, kjer je plesalo kakšnih 2000 ljudi. Med igranjem me je prešinila misel na Afriko,

hkrati z njo pa tudi odločitev za misijonarsko delo. Ko smo se vrnili domov, sem napisal prošnjo za sprejem v misijon. Čez leto dni sem že bil na pripravah v Angliji, leto zatem pa

Miha Drevenšek, ambasador naše države in neprecenljiv oče in dobitnik lučk črne Afrike.

sem odšel v Zambijo. Tja tudi zato, ker sem znal angleško, torej jezik, ki ga poleg svojega jezika govorijo v Zambiji - deželi, ki je bila dolga desetletja britanska kolonija," je povedal pater Miha Drevenšek.

V nadaljevanju najinega pogovora je spregovoril o svojem delu v Zambiji. To je bilo v 23 letih res pestro. Ob svojem pastoralnem delu je bil nenehni graditelj, opravljal je delo zidarja, mizarja, vodovodarja, ključavničarja, mehanika ... Poleg tega skrbi za duhovno vzgojo minoritskih bogoslovcev, skrbel je za begunce, vmes pa vsepovsod

ustanavljal glasbene skupine. Pred leti je ustanovil katoliški radio ICHENGELO, sedaj pa v Ndoli vodi tiskarno in ureja publikacije, ki jih tam izdajajo. Ob vseh teh dejavnostih ga ljubezen do glasbe ni nikoli zapustila. Še več: združuje jo s potrebami mladih, ki si želijo s koncerti pri nas in drugod po Evropi zagotoviti šolanje in s tem lepšo prihodnost. Letošnja turneja je že tretja takšna, kar govori o veliki vztrajnosti in pogumu patra Drevenška, saj ni preprosto iti s takšno skupino po svetu, še zlasti, če za potovanje ni denarja. Vsakič se je zanašal na darežljivost in dobrohotnost tistih,

ki so jim nastopi njegovih varovancev in njegove besede segle do srca. Teh pa tudi na letošnji turneji ne manjka. Zgodovina črne Afrike je resnično črna, žalostna, za kar so največ krivi belci, ki še vedno izkoriščajo tamkajšnje ljudi, njihova rudna bogastva in netijo spore med samimi črnici. Vse to je doživela tudi Zambija (Rodezija), ki te posledice prenaša v tretje tisočletje. Statistični podatki kažejo, da 76 % Zambijcev (to je 6,5 milijonov od skupno 9 milijonov prebivalcev) živi pod mejo revščine. Prav vsak prebivalec Zambije pa je dolžan 750 ameriških dolarjev. To

pomeni, da mladi Zambijci ostajajo brez možnosti šolanja, njihova zdravstvena oskrba je slaba, infrastruktura je nezadostna, velika je tudi nezaposlenost in še bi lahko naštevali. Ob vseh teh dejstvih je delo patra Drevenška še pomembnejše.

"Vsi vemo, da je denar sveta vladar in da brez njega ni mogoče zagotavljati napredka neke družbe. Naj se sliši še tako nevsakdanje, pa jaz s svojo skupino Be Cengelo, ki sem jo sestavil predvsem iz pevcev ekumenskega pevskega zbora, nisem odšel na pot le zaradi denarja, ki naj bi omogočil izobraževanje mojim varovancev in njihovim vrstnikom, ampak predvsem zato, da bi približali Afriko evropskemu človeku. Gremo v tretje tisočletje in v svetu še vedno vladajo ogromne razlike, čeprav pravijo, da svet postaja majhna vas. Lahko bi rekli, da je Afrika velik kotel, iz katerega razviti svet zajema z globoko žlico. Pri tem je žalostno predvsem to, da v zameno zelo malo ali nič ne plača. Rezultat tega je stanje, kakršno je. To pa kaže, da je prepad med razvitimi in Afriko vedno večji. Zato se mi zdi zelo pomembno približevanje mladega afriškega človeka evropskemu človeku. Ta turneja in tudi prejšnji dve so pomembni kamenčki na tej poti. Izobraževanje mladih Zambijcev pa predpogoj, da bo jutri drugače, lepše ..."

Tako pravi misijonar, minorit pater Miha Drevenšek, ki je sicer človek glasbe, smeha in dobre volje, a ob takšnih razmišljanjih se njegov obraz zresni. Postane žalosten, hip zatem pa znova vesel, ko pogleda svojih dvanajst Zambijcev, ki so vendarle znani drugi čas, drugačne črne Afrike.

D. Naraglav

SERVIS BELE TEHNIKE
ter
SERVIS IN MONTAŽA OLJNIH GORILCEV
DANILO PIKL, s.p.
3311, Šempeter 115/d
Telefon: 063/702-070
GSM: 041 709-186

POPRAVILA:

- PRALNIH STROJEV,
- ŠTEDILNIKOV,
- BOJLERJEV,
- SUŠILCEV,
- MALIH GOSP. APARATOV,
- OSTALA ELEKT. POPRAVILA

SERVIS IN MERITVE
OLJNIH GORILCEV

<http://www.posta.si>
e-pošta: info@posta.si

DODATKI LX
telegram

HALO 96!

Majhna pozornost, veliko presenečenje.

Te prekrasne vrtnice in še veliko drugih dodatkov bo dalo vašemu LX telegramu poseben pečat.
Seznam vseh LX telegramov in dodatkov najdete na vseh postah in v Telefonskem imeniku Slovenije.

POŠTA SLOVENIJE

KURILNO OLJE
FRECE LIBOJE

NAROČILA NA
telefon: 707-420 ali 710-0-710

HVALA ZA ZAUPANJE

TRI M
TRGOVSKO PODJETJE, d.o.o.
PREBOLD tel. & faks: 724-243

Po ugodnih cenah vam ponujamo
VSE VRSTE GRADBENEGA MATERIALA

Hvala za dosedanje zaupanje!

Odprto: od 7.30 do 17. ure, sobota do 12. ure

WGI GRADBENI INŽENIRING
ing. Vinko VUČAJNK, s.p.

Prežihova 1, Žalec, tel./faks: 063/718-265
mobitel: 0609 618-443

PROJEKTIRANJE
ORGANIZIRANJE
IN IZVAJANJE DEL
V GRADBIŠTVU

Izvajamo:

- GRADBENA DELA
- OBRTNA DELA
- INŠTALACIJSKA DELA
- NIZKE GRADNJE
- ADAPTACIJE
- REKONSTRUKCIJE

OBVESTILO!

Veterinarska ambulanta FARMA, d.o.o.
Podlog 1, 3311 Šempeter

ZASEBNA VETERINARSKA AMBULANTA

Ambulanta je odprta od 7. do 9. ure in od 17. do 18. ure. Tel.: 701-323
DEŽURSTVO 24 ur. Mobitel: 0609 646-202

šudentski servis maribor
PODRUŽNICA ŽALEC
Mestni trg 7, tel./faks: 063 / 717-197

- posredovanje dela za študente in dijake
- naročanje napotnic tudi po telefonu
- fotokopiranje A4, č/b, 8 SIT
- A4, barvno, 180 SIT
- vezava fotokopij od 260 do 300 SIT

Delovni čas:
vsak dan od 7.30 do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRODAJA IN NAKUP DELNIC TER PRODAJA MEDNARODNIH ŠTUDENTSKIH KARTIC ISIC.

VSI ČLANI NAŠEGA SERVISIA IMAJO:

- 10% popust pri opravljanju vozniškega izpita pri Avtošoli MAZZONI v Žalcu, tel.: 717-570
- 100 SIT popusta pri ogledu kinopredstav v kinu Žalec - kupončke za popust dobite na našem servisu

Skirco d.o.o.
Podjetje za inženiring, trženje, gostinstvo in turizem
Reška ceste 27, 3312 Prebold
Tel./faks: 063 724 050, GSM: 041 678 775

POGONSKE TRAKTORSKE GUME:

9,5 x 24	19.806,00 SIT	300/70 R 20	24.555,00 SIT
11,2 x 24	21.777,00 SIT	7,50 x 20 TIGAR	13.069,00 SIT
12,4 x 24	28.282,00 SIT	360/70 R 28	38.130,00 SIT
11,2 x 28	24.593,00 SIT	380/70 R 28	43.951,00 SIT
12,4 x 28	27.710,00 SIT	420/70 R 28	54.641,00 SIT
13,6 x 28	33.490,00 SIT	480/70 R 28	65.911,00 SIT
14,9 x 28	35.350,00 SIT	480/70 R 30	71.080,00 SIT
16,9 x 28	41.087,00 SIT	480/70 R 34	84.004,00 SIT
18,4 x 30	57.090,00 SIT	10,5 x 20 Continental	40.420,00 SIT
750 x 2	9.708,00 SIT		

VODILNE TRAKTORSKE GUME:

600 x 16	6.374,00 SIT
750 x 16	10.258,00 SIT

VSE CENE VKLJUČUJEJO DDV IN VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG!

GARANT d.d. POLZELA
Industrijska prodajalna POLZELA
tel.: 063/7037 130, 7037 131

UGODNA PONUDBA V INDUSTRIJSKI PRODAJALNI

- velika izbira vseh vrst pohištva po ugodnih cenah
- dodatno znižanje omar z drsnimi vrati - **15 %**
- razprodaja opuščeni programov in vzorčnih sestavov - **izjemno ugodno**
- RAZPRODAJA PROGRAMA COMPO - **znižanje 30 %**

NOVO*NOVO*NOVO: PROGRAM G - 2000

Delovni čas prodajalne: od pon. do pet.: od 8. do 18. ure, ob sobotah: od 8. do 12. ure.
Informacije po tel.: 063/70 37 130, 063/70 37 131.

POHIŠTVO GARANT - POHIŠTVO ZA VAŠ DOM!
VABLJENI V PRENOVLJENI SALON POHIŠTVA!

ALIANSA

SAM d.o.o.

PRODAJNI CENTER - TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
LATKOVA VAS
Latkova vas 84, 3312 Prebold Tel.: 063 / 702-250, faks: 702-251

V MESECU NOVEMBRU UGODNE CENE ZA:

- STREŠNIK BOBROVEC IN DRUGE KRITINE
- DEMIT FASADE
- GIPS IN KOMBI PLOŠČE
- LEPILA ZA PLOŠČICE IN SIPOREX

*** NOVO ** NOVO ** NOVO ***

- MEŠANJE JUB-ovih FASADNIH IN NOTRANJNH BARV
- PRODAJA GOSPODINJSKIH IN TEHNIČNIH PLINOV

V trgovini vas pričakujemo vsak dan od 7. do 19. ure, v soboto od 7. do 13. ure.

V SAM-u NISI NIKOLI SAM

SERVIS GOSPODINJSKIH APARATOV

ANTON KITEK, s.p.
Kasaze 107g, Petrovče
tel.: 063/ 708-256
mobitel: 0609/ 632-660, GSM: 041/ 632-660

POPRAVILA:

- pralnih strojev
- štedilnikov
- sušilnih strojev
- zamrzovalnikov

HITRO • KAKOVOSTNO • V NUJNIH PRIMERIH TAKOJ

ZASEBNA SAVINJSKA VETERINARSKA POSTAJA, d.o.o.
ŽALEC
Celjska c. 3/a, Žalec

Tel.: 063 / 716-733
716-016
Mob.: 0609 616-786

24 UR

Ambulantni čas:
ponedeljek - petek od 7. do 9. ure in od 16. do 17. ure,
sobota od 7. do 9. ure.

IZPOSTAVA VRANSKO, tel.: 725-007
IZPOSTAVA POLZELA, tel.: 722-333

Delovni čas: od ponedeljka do petka od 8. do 9. ure.

ZAŠČITNO CEPLJENJE PROTI STEKLINI
Obveščamo vse lastnike psov, naj poskrbijo za živali, ki so starejše od štirih mesecev in v letu 1999 še niso bile vakcinirane, da to zakonsko obvezo izpolnijo še v letošnjem letu.
Živali cepimo vsak dan v ambulantnem času v Žalcu in izpostavi Polzela in Vransko.

40 let TRADICIJE IN KAKOVOSTI
ingrad gramat

Trgovska in proizvodna družba, d.d., Medlog 7, 3000 Celje
Tel.: 063/451-570, Centrala 063/707-205, Kamnolom Liboje 063/762-750, Peskolom Stranice

- CEMENTNI IZDELKI**
zidaki, cevi, pokrovi, robniki, plošče, škarpniki, stebri ...
- BETONARNA**
vse vrste betonov
- AB MONTAŽNE KONSTRUKCIJE**
- stopniščna ramena
- montažne greznice
- KAMNOLOMA:**
- Liboje
- Stranice
- TLAKOVCI**
ŽE ZA 1.166 SIT/m²
ROBNIKI
ŽE ZA 452 SIT/kos
- PREVOZI**
- avtomesealci, črpalka za beton
- prevozi izdelkov z razkladanjem
- KMETIJSKI PROGRAM**
- betonska okna
- rešetke za goveje in svinjske hleve
- silosni elementi

UGODNOSTI V MESECU NOVEMBRU!!!
- gotovinski popusti
- plačilo na več čekov

INDUSTRIJSKA TRGOVINA
Odprto: delavnik: 7. - 17. ure, sobota: 7 - 12. ure

NUDIMO BREZPLAČNO STROKOVNO POMOČ in IZDELAMO BETONSKE IZDELKE PO VAŠI ŽELJI

Med obnovo Lenkove kapele.

Obnavljajo Lenkovo kapelo

Tudi v župniji Šempeter zadnji dve leti obnavljajo sakralne objekte. Zadnja med njimi je Lenkova kapela, ki stoji ob cesti iz Šempetra v Podlog, tik ob železniški progi.

Kot je povedal šempetrski župnik Mirko Škoflek, je bila kapela postavljena v začetku tega stoletja in je posvečena sv. Križu. Je kvadrataste oblike, streha je v obliki piramide, na vsaki strani pa sta lini brez stebel, tako da je križ lepo viden s treh

strani. Zakaj so jo postavili, ni znano, vsekakor pa priča, da so bili Lenkovi kristjani. Po obnovitvi bo v njej poleg novega križa tudi spominska plošča v spomin štirim otrokom, ki so letos umrli v železniški prometni nesreči v bližini.

Kakor vsa znamenja, ki so po večini postavljena ob poteh, je tudi to znamenje vere in sodelovanja. Šempetrani ga obnavljajo skupaj s starši ponesrečenih otrok.

T. T.

Kapela z Marijo Lurško obnovljena

Slovenska zemlja je posejana s številnimi cerkvami, kapelicami in drugimi sakralnimi znamenji, ki so neprecenljivo bogastvo naše kulturne dediščine. Več desetletij se zanjo ni tako skrbelo, kot bi bilo potrebno. Zadnjih deset let je drugače. Iz tedna v teden smo priče slovesnostim ob obnovljenih cerkvah in kapelicah. Pred dnevi so tako blagoslovili tudi obnovljeno kapelo z Marijo Lurško na tromeji Prebolda, Marije Reke in Svetega Lovrenca.

Za ohranjanje tovrstne kulturne dediščine gre zahvala predvsem župnijam in tamkajšnjim župljanom in župljankam, ki so pripravljene seči v žep in prispevati potrebna sredstva za obnovo ali novogradnjo. Nemalo pa je tudi družin, ki so že prej lepo skrbele za kapele, postavljene v njihovi bližini. Med te nedvomno sodi tudi Jagrova, po domače Južnova družina, ki domuje nekako na tromeji treh vasi Prebolda, Marije Reke in Sv. Lovrenca. Ob cesti za Trbovlje, tik ob njihovi domačiji, stoji kapela, posvečena Mariji Lurški. Prvotno naj bi postavili okrog leta 1850, sedanjost, ki je popolna kopija prve, pa so pozidali v tem letu. Za to gradnjo so se v Jagrovi družini odločili predvsem zato, ker stare kapele, kljub nenehni skrbi zanjo, ni bilo mogoče več primerno obnoviti.

Takšna kot je sedaj, pa je njim in okoliškim krajanom v ponos.

Da je res tako, govori tudi slovesen dogodek ob blagoslovitvi nove kapele, saj se ga je udeležilo veliko število ljudi. Slovesnost se je začela s sveto mašo ob kapeli. Med obredom je prepeval cerkveni mešani pevski zbor in moški pevski zbor Svobode Prebold. Po maši je

zbranim spregovoril gospodar Južnove domačije Vinko Jager. Med drugim je povedal, da so vsa dela opravili pod budnim očesom Zavoda za naravno in kulturno dediščino Celje in se zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je kapela sedaj takšna, kot je. Še posebej pa se je zahvalil Andreju Kumru za zidarska dela, Francu Lobnikarju, Miranu

Rošarju in Jožetu Jagru za slikopleskarska opravila, Jožetu Herodežu za kovaška dela, Branku Borincu in Matjažu Lesjaku pa za podarjeno kritino. Posebno zahvalo je namenil družini Turnšek, ki je podarila nov kip Marije Lurške, pa tudi Stergarjevi, Mohorkovi, Brinarjevi, Počivalnikovi in Druškovičevi družini, pevcem in župniku Francu Serecu ter patru Viktorju. Slednja sta imela sveto mašo in potem blagoslovila novo kapelo.

D. Naraglav

Župnik Franc Serec med blagoslovitvijo nove kapele, posvečene Mariji Lurški.

POGREBNA SLUŽBA MORANA

TEL. 063 720-003, 720-660, 7000-640

Društvo upokojencev Žalec

objavlja razpis o oddaji v najem gostinskega obrata (bife) v Trubarjevi ul. 1 v Žalcu.

Interesente vabimo, da se zaradi dogovora o pogojih prevzema zglasijo v pisarni društva od ponedeljka do srede od 9. do 11. ure ali po tel.: 063 716-678.

MALI OGLASI MALI OGLASI MALI OGLASI

CIPRESE ZA ŽIVO MEJO ugodno prodam. Tel.: 718-839

IŠČEM HERTO KRAŠOVEC, roj. 1926 iz Savinjske doline, ki je bila z mano, Justiko Škrnički, iz Šmarja pri Jelšah leta 1943/44 na prisilnem delu (arbeitsdienst) v Seifeldu v Nemčiji. Nujno bi jo potrebovala kot pričo o resničnosti skup-

nega delovanja v vojnem času.

Če je komu kaj znano o tej osebi, naj sporoči na naslov: Justika Škrnički, Preloge 20, 3240 Šmarje pri Jelšah, ali po tel.: 063 821-461. Hvala!

*Vse življenje trdo si gatal,
vse za dom, družino dal,
sledil ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.*

*Ostalo grenko je spoznanje,
to je resnica, niso sanje,
da te nazaj nič več ne bo,
ker si za vedno vzel slovo.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedija in pradedija

IVANA ČULKA

iz Tabora 59
(5. 3. 1915 - 9. 10. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, DURS - izpostava DU Žalec, Pošti Slovenije - enoti Prebold ter kolektivoma KZ Vransko in HKS Žalec, ki ste nam izrazili ustna in pisna sožalja, ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter darovali cvetje in sveče.

Posebna hvala dr. Petru Strouhalu za nesebično pomoč, pihalni godbi Prebold, gospodu župniku z Gomilkega za opravljen cerkveni obred, ga. Šanca, sestrični Branki Kumer z Vranskega, družini Gerčer iz Galicije, družini Topolovec iz Gotovelj ter pogrebni službi Ropotar in ga. Ivanki za poslovilni govor.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Umrla častna občana

občine Žalec

Prejšnji teden sta umrli Rado Zakonjšek - Cankar in Ivan Moga - Marko, oba nosilca spomenice 1941 in častna občana občine Žalec. Ivana

Moguja so minuli petek pokopali na pokopališču v Braslovčah, Rada Zakonjška pa v soboto na pokopališču v Taboru. T. T.

POGREBNE STORITVE ROPOTAR

Šempeter (12a, 331) Šempeter
Tel.: 063/701-433, Gsm: 041 613-269, 041 748-904

PE REČICA ob SAVINJI
Rečica ob Savinji 70

Poslovalnica GRIZE
123/a Grize

Delovni čas: od 00 do 24 ure

*Mimilo tvoje je trpljenje,
bolečino težko si prestal -
a v srcu mojem vedno boš ostal!*

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi ljubega moža

OTMARJA ARNŠKA

iz Savinjske čete 6, Žalec

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, bivšim sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, tolažilne besede, izraze sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Iskrena hvala pogrebni službi Strahovnik in g. Kisovarju za organizacijo pogreba, Savinjskemu oktetu za čudovito odpete žalostinke, trobentaču za ganljivo odigrano Tišino, DU Grize ter rudarjem za zadnje spremstvo. Iskrena hvala dr. Vladkoviču, dr. Bizjakovi, sestri Idi in vsemu zdravstvenemu osebju ZD Žalec ter bolnišnici Topolšica za vso skrb in pomoč pri njegovem zdravljenju.

Iskrena hvala ge. Vesni Štraus za fizično in čustveno pomoč meni ob boleznih mojega moža. Posebna hvala družini Toman iz Šempetra za dolgoletno nesebično in spodbudno pomoč mojemu možu in meni v vseh letih trpljenja. Iskrena hvala nečaku Jean-Francoisu, svaku Jožetu in njegovi ženi Vidi ter sestrični Gelci in vsem ostalim, ki so mi stali ob strani v najtežjih trenutkih.

V globoki žalosti in bolečini žena Henriette

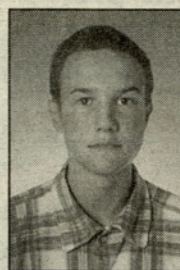
POGREBNE STORITVE

ČESTNIK

Matke 8/a, 3312 PREBOLD

Tel.: 063 724-206,

041 666-598

Mnogo prezgodaj je za vedno zatisnil svoje očke, mnogo prezgodaj je zaključil svojo življenjsko pot

SAŠO PIRC

iz Šempetra.

Ob tem žalostnem trenutku izrekamo ZAHVALO

prav vsem, ki ste nam v težkih trenutkih bolečine stali ob strani, izrazili pisno in ustno sožalje, darovali sveče in svete maše, nam denarno ali na katerikoli drug način pomagali.

Posebej se zahvaljujemo ravnateljici ge. Ivici Čretnik in kolektivu Osnovne šole Šempeter, Ekonomski gimnaziji Celje, podjetju SIP Šempeter in odborjarskemu klubu Šempeter.

Zahvaljujemo se tudi govornicami, flavtistki, recitatorki, Romani, Aljažu in pevcem.

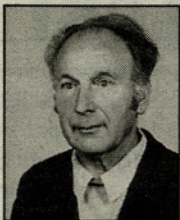
Pogrebni službi in g. župniku hvala za lepo opravljen obred.

Hvala za številno spremstvo na njegovi zadnji poti, še posebej Saševim sošolkam, sošolcem in prijateljem, saj ste pokazali, da ste ga imeli radi ter da se ga boste večkrat spominjali.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Mamica, oči in ostali žalujoči

Zapustil nas je dragi mož, oče in dedek

IVAN KLEP.

Iskrena hvala doc. dr. Radku Komadini, Andreji Podbregar Maš, dr. med. in patronažni sestri Tatjani Valenčak, ki so mu pomagali v hudi bolezni.

Iskrena hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje.

Klepovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, ome in prababice

MATILDE GRABNER,

po domače ANZOVA TILKA
iz Vindije (Prekopa)

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem, g. Brišniku za govor, g. župniku Turineku za opravljen obred in pevcem ter vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujemo:

hčerki Ivanka in Dragica, sin Rajko, vnuki in pravnuki

*Bila si tu, med nami ti,
prišel je dan, odšla si ti.
Zakaj te usoda kruta vzela je,
ne ve nihče.
Odšla si tja, kjer ni
ne solz in ne gorja.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobre in ljube žene, mamice, dadike in sestre

IDE PLANINŠEK

iz Pongraca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalja, poklonili cvetje in sveče in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala pevcem za odpete žalostinke in godbi Tekstilne tovarne Prebold, gospodu Hermanu in gospe Ropotarjevi za poslovilne besede, hvala gospodu Nateku za odigrano Tišino in gospodu dekanu za opravljen obred.

Vsem, ki ste počastili njen spomin in delili bolečino z nami, še enkrat hvala.

Vsi njeni

*Seme, ki ti zasajal si ga, že gre v klasje veselo,
nam in za nami dokaj vnukom obeta sadu.
(F. Prešeren)*

ZAHVALA

V globoki žalosti se ob izgubi očeta in dedija

IVANA HRIBERNIKA

iz Braslovč
(2. 1. 1928 - 29. 9. 1999)

iskreno zahvaljujemo zdravnikom in delavcem oddelkov za bolezni srca, pljuč in ožilja ter intenzivne interne medicine bolnišnice Celje za oskrbo in nego, g. Jožetu Zidanšku za opravljen cerkveni obred, sorodnikom, sosedom, gasilcem, pevcem, delavcem KZ Braslovče, Zvezi borcev NOV Braslovče, Društvu upokojencev Braslovče, članom DTV Partizan Braslovče, g. Francu Debelaku in g. Janezu Kokovniku za govora ob slovesu, sodelavcem, prijateljem, znancem in vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in se spomnili nanj.

Sinova Andrej in Leopold z družinama

*Kruta usoda je hotela, da nam je sebe vzela
in odšel si tja, kjer ni trpljenja in ne gorja.
Oh, kako boli, ko ljubega moža in atija
med nami ni.
Za vsa ljubezen in dobroto, ki si nam jo dal, za vse,
prav za vse ti hvala.*

ZAHVALA

V tihem jesenskem večeru je nenadoma umrl
ljubi mož in oče

ĐURO PETKOVIČ

iz Liboj.

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sošolcem, sodelavcem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, denarno pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala kolektivom GARANT Polzela, LIKO Liboje, CASABLANCA Celje, društvu JADRALNIH PADALCEV Velenje ter govornikom g. Mlinariču in g. Pungartniku.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujemo: žena Jelka, sin Damjan in ostalo sorodstvo

V SPOMIN

5. oktobra je minilo sedem let, odkar smo za vedno izgubili našo drago ženo in mamo

BERNARDO DENAC

iz Tabora.

Iskrena hvala vsem, ki z lepo mislijo počastite spomin nanjo, postojite ob njenem grobu in prižigate sveče.

Žalujemo:

mož Franjo, hčerke Ljuba, Milena, Nada in Irena z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega brata in strica

TONČKA ČULKA

iz Šmatevža 12, Gomilsko

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, darove za cerkev in sv. maše ter za izrečena sožalja in izkazano sočutje.

Priščna hvala g. župniku za opravljen obred. Hvala za lepe besede govorniku, hvala pevcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo: sestri Mici in Anica ter nečakinja Bojana z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina

ANTONA DEŽELAKA

iz Pongraca 80
(11. 5. 1945 - 10. 9. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili v težkih trenutkih z nami in nam kakor koli pomagali.

Hvala godbi in krajevni skupnosti Griže.

Žalujemo:

mama, sestra Dragica in brat Miran z družinama ter ostalo sorodstvo

*Vse življenje trdo si garal,
vse za dom, družino si dejal,
tvoje priden roke, pošteno in zlato srce
bodo večni spomin na te.*

V SPOMIN

22. oktobra je minilo leto žalosti, odkar nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, dedek in pradedek

FRANC DOLŠAK

iz Podvrha 90 pri Braslovčah.

Hvala vsem, ki z lepimi spomini nanj postojite ob njegovem grobu.

Žena Anica, sinova Vid in Franci z družinama, hčerke Anka, Helena, Cvetka, Zvonka z družinami, 14 vnukov in 7 pravnukov

ZAHVALA

Zahvaljujemo se članom gasilskega društva iz Latkove vasi, ki so organizirali memorial

DRAGA GAJŠKA.

Zahvala velja tudi ostalim gasilcem in vaščanom, ki so z udeležbo počastili njegov spomin.

Družina Gajšek

IN MEMORIAM

FRANC VERSTOVŠEK - FRENK

dipl. ing. agr.
(6. 11. 1989 - 6. 11. 1999)

Pogrešamo te!

Breda, Andrej in Samo z družinama

*Na svetu ni nič stalnega,
vse se spreminja, vse je minljivo.
Če človek odide z ljubeznijo
je spomin nanj večn.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše najdražje mamice, babice, žene, hčerke, snaha in sestre

MIRE ŽOHAR

roj. GRADIČ iz Polzele
(10. 7. 1956 - 10. 9. 1999)

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem, sorodnikom, sodelavcem ter sosedom za besede in dejanja, ki ste nam jih nudili ob boleznih in smrti naše drage Mire - Mirice.

Posebne zahvale delovnim organizacijama Garant Polzela in SIP Šempeter, osebju zdravstvenega doma Polzela, dr. Martini Horvatovi, bionergetiku Marjanu Knezu, kolektivu osnovne šole Polzela ter gospodu župniku Jožetu Kovačecu.

Zahvaljujemo se tudi kolektivu Ropotar iz Šempetra.

Iskrena hvala!
Žalujemo vsi njeni.

Trgatev 170 let stare trte

Trgatev po savinjsko

Tudi v Savinjski dolini je vedno več vinogradnikov, ki so samorodno šmarnico in izabelo zamenjali za žlahtne sorte grozdja. Med njimi so Rotovnikovi iz Gotovelj, ki imajo pri Sveti Jeditri dokaj velik

vinograd.

Tudi letos so trgali med zadnjimi, saj gospodar ve, da je predpogoj za dobro vino zrelo in sladko grozdje. Nabralo se je veliko trgačev, ki so grozdje (bilo ga je nekaj manj kot lani) hitro otrgali, potem pa je sledil

veseli del. S trgatevijo so zaključili doma, pri Mlinarju, ki je znana kmetinja odprtih vrat. Tam jih je namreč čakala še trgatev 170 let stare trte, ki je ponos in okras domačije.

T. T.

Kot v starih časih ...

Obujanje starih običajev in opravljanje v zadnjem času tudi pri nas precej priljubljeno, čeprav gre navadno le za prikaz teh običajev na prireditvah. Drugače so se tega lotili v Braslovčah, kjer je turistično društvo pri svoji brunarici pripravilo pravo ličkanje oziroma kožuhanje koruze s kulturnim in zabavnim programom, domačimi dobrotami, bučnicami, pečenim kostanjem in svežim moštom. Ob tej

priložnosti je župan občine Braslovče Dušan Goričar na brunarici odkril ploščo z znakom turističnega društva.

Kožuhanje je večerno opravilo, ki je včasih zbralo na enem mestu vse sosede oziroma vso vas. Prvič so kožuhanje v Braslovčah pripravili pred petimi leti pri predsedniku TD Toniju Ramšaku, le za nekaj sosedov. Letos pa je koruza pričakala pri brunarici vse, ki so bili voljni za krajši čas ali za vso noč poprijeti za delo, pri tem pa se v dobri družbi

tudi zabavati. Prišli so tudi moški pevski zbor Braslovče, pevke iz Galicije in folklorna skupina s Ponikve, ki so pripravili kulturni program. Gospodinje so s sabo prinašale domače dobrote, za vse pa je bilo dovolj svežega mošta. Tudi jabolka so mleti tako kot v starih časih.

V prijetnem razpoloženju so uradno odkrili še novo leseno ploščo, ki jo je izdelal Milan Matko iz Braslovč in priča, da je lastnik 1829. leta zgrajene nekdanje zidanice Turistično društvo Braslovče.

K. R.

Ob koruzi se je nabiralo vedno več ljudi, tako da je kup kar vidno kopal.

NAROČILNICA

Glede na to, da Utrip Savinjske doline prejemajo le gospodinjstva v Spodnji Savinjski dolini in da bi ga želeli prejemati tudi tisti, ki ne živijo tu, objavljamo naročilnico. Naslovljeni izvod Utripa Savinjske doline stane 200 tolarjev, letno naročnino pa lahko poravnate v uredništvu ali prek položnice, ki vam jo bomo poslali na podlagi vašega naročila. Veseli bomo vseh naročnikov, ki tudi drugod po Sloveniji in v tujini mislijo na Savinjsko dolino.

Naročijo naj se tudi občanke in občani občine Tabor, ker Občina zanje ne bo odkupila izvodov in Utripa Savinjske doline ne bodo več prejemali brezplačno.

Spodaj podpisani: _____

naslov: _____

naročam mesečnik Utrip Savinjske doline in se zavežem, da bom letno naročnino (200 tolarjev za vsak izvod) poravnal v uredništvu / s položnico (obkroži).

podpis: _____

Izdaja: Zavod za kulturo Žalec; odgo-vorna urednica: KSENIJA ROZMAN; člani uredniškega odbora: EMILIJAN LESJAK, IVAN JOŠT, KSENIJA ROZMAN, LOJZE POSEDEL, MARIJAN TURIČNIK, PETER GOMINŠEK, RADO ROTAR, ROMAN VIRANT; naslov uredništva: UTRIP SAVINJSKE DOLINE, Ul. Savinjske čete 4, tel.: 041 346 380; uredništvo: KSENIJA ROZMAN, TONE TAVČAR, DARKO NARAGLAV; tajnica uredništva: MARIJA CILENŠEK, lektorica: MOJCA CESTNIK; naklada: 14.000 izvodov; tehnični urednik: Marginalija - VASJA KNAPIČ, oblikovanje in prelom: Marginalija - DARINKA KNAPIČ, tisk: TČR, d. d., Ljubljana, Dunajska 5.

Jesenske radosti v Leni

V prodajnem centru Lena v Levcu so pripravili prireditev Jesenske radosti. Namenjena je bila predvsem najmlajšim, zato so se je udeležili tudi otroci iz vrta Petrovče.

Skupaj s svojimi vzgojiteljicami so tisti iz višjih skupin izdelovali okrasne predmete iz naravnih jesenskih materialov, risali so na temo jesen ter pripravili razstavo teh izdelkov. V prodajnem centru so jih

pogostili s sladkarijami in sadjem ter jim pripravili degustacijo po trgovini. Poleg tega so si ogledali razne živali, kot so skobčevke, nimfe, akvarijske ribice in pred trgovino gozdne živali.

T. T.

Malčki iz petrovškega vrta na razstavi

Jesen na Bukovici

Planinsko društvo Žalec je tudi letos pripravilo tradicionalno prireditev Jesen na Bukovici. Tokrat sta jo kot pokrovitelja podprla tudi občina Žalec in občinski odbor LDS Žalec. Organizatorji so tudi tokrat imeli srečo z vremenom, kar se je poznalo pri obisku, saj je Bukovico ta dan obiskalo vsaj 500 do 600 ljudi.

Razlog za tako dober obisk pa ni bilo le lepo vreme. Bukovica je tudi sicer dobro obiskana. Kar nekaj takšnih planincev, ki jo obiščejo po večkrat na dan. Ta nedelja pa je bila nekaj posebnega, saj se je na veliko pekel kostanj in pil mošt. To sicer počno na tej prireditvi vsako leto, posebnost letošnje Jeseni na Bukovici pa je bil prekmurski bograč, ki ga je v velikem kotlu kuhala podžupan občine Žalec Gregor Vovk Petrovski. Bukovski bograč, ki je vseboval tri vrste mesa, kakšnih osem kilogramov paprike in prav toliko čebule, je bil tako krščen. Če bo na jedilniku tudi prihodnje leto,

je zaenkrat še uganka. Vsekakor pa je bil letošnji izvrsten, saj so ga poleg župana Posedela, poslanca Delaka, podžupana Kosa in mnogih drugih vsi z veseljem pojedli in pohvalili.

Bukovica je to nedeljo dobila svoj bukovski bograč, ki se je kuhaval v kotlu LDS, izkupiček pa je šel za delovanje PD Žalec. Njegov kuhar Gregor, ki je bil letos na Bukovici že okrog 200-krat, pa si je s tem pridobil certifikat za kuharja tega prekmurskega golaža na Bukovici. Sicer pa ob tem ne smemo pozabiti na Janeza Megliča, ki je duša žalskih planincev, in mnogih drugih, ki naredijo bivanje na Bukovici še lepše in prijetnejše. Že lep čas

je to tudi Franci Burjan s svojim Planinskim odmevom, ki je s svojimi muzikanti tudi letos dobro razmignil številne plesalce.

D. N.

Gregor Vovk Petrovski je zadovoljen s tem, kar se je skubalo v "LDS-ovskem kotlu".

Nova obleka cerkve svetega Ruperta v Šentrupertu

3. oktobra letos so krajanje gomilske župnije prvič stopili v prenovljeno cerkev svetega

Ruperta v Šentrupertu.

Lipa je bila našim prednikom sveto, božansko drevo. Danes navad-

no stoji sredi vasi, ob cerkvah. Bolnim ponuja pomoč in zatočišče žalujočim. Pod njo se ljudje veselijo, plešejo in pojejo, saj je simbol prijateljstva.

Ni torej naključje, da tudi farane omenjene župnije pri vstopu v božji hram sv. Ruperta pozdravi lipa, ki v sožitju s cerkvijo vztraja že vrsto let. Kot si lipa z letnimi časi odeva nove in nove barve, tako tudi cerkev tu in tam menja svojo obleko. Prav letos je svojo, ponošeno obleko zamenjala z novo, in še lepo ji pristoji. Tako kot bo faranom na jesen prijetneje stopiti v polno shrambo sadežev ali sedeti v domači izbi ob toplem ognjišču, tako jim bo odsej prijetno in v miru stopiti tudi v prenovljen božji hram.

Pri mašnem obredu je sodeloval tudi pater Miran Cocej, ki je za to priložnost zbranim zapel in odigral pesem o sv. Dominiku.

Prav posebno zahvalo so krajani, ki so tudi sami prispevali doberšen del za obnovo, namenili župniku njihove cerkve, g. Martinu Cirarju, ki je kot skrben dušni pastir poskrbel, da se bodo z veseljem zbirali v skupnem božjem domovanju. Irena Štusej